

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>



A NEIGHBOR FROM HELL NOVEL

FINALLY

R.L.

MATHEWSON

NEW YORK TIMES BESTSELLING AUTHOR

BRADFORD SOYAĞACI

Timothy ve Regan Bradford'un çocukları:

1. Jared, Megan ile evlendi, oğulları Jason Bradford, (eşi Haley) Cole, Elizabeth ve Joshua'nın babası.
2. Sarah, vefat etti. Oğlu Trevor, Zoe ile evlendi ve Jonathan, Sebastian, Mathew ve Jessica'nın babası oldu.
3. Mary ile evli olan Ethan'ın çocukları şunlardır: Duncan (Necie ile evli), Danny (Jodi ile evli), Lucifer (Rebecca ile evli), Kenzie, Arik, Garrett, Reese (Kasey ile evli, Mikey adında bir çocuğu var, ikiz erkek çocukları ve ikizleri yolda), Darrin (Marybeth ile evli, üçüz kız çocukları var) ve Aidan (Melanie ile evli, dört çocuğu var).
4. Mark Jessie ile evlendi, oğulları Reed (Joey ile evli) ve Matt.
5. Ryan, Amanda ile evli, çocukları Eric ve Theo.
6. Shane, Caylee ile evli, oğlu Devin (Dustin ve Abbi'nin babası)
7. Thomas, Heather ile evli, kızı Nikki.



James Ailesi

(Bradford'ların kuzenleri)

Wes ve Beth Bradford tarafından yetiştirildi:

Boşanmış olan David James, Rory (Connor ile evli, iki çocuk), Bryce, Johnny, Craig, Brian ve Sean adlı çocuklarını tek başına büyötmüştür.



PROLOGUE



W Charlie, orada durup karşısında dikilen iri yarı adama bakarken, bunun talihsizlik olduğunu düşündü.

önünde, sıırıslıklam olduğunu, un ve kakao tozu gibi görünen bir şeyle kaplı olduğunu, kravatının yandığını, gömleğinin parçalandığını ve onun kim olduğuna dair hiçbir fikri olmadığını fark etti, ki normalde ondan uzak durmak için elinden geleni yaptığı için bu anlaşılabilir bir durumdu.

Birkaç saniye sonra yüzünde artık alıştığı o tanıdık ifade belirldiğinde, bakışları her gün işe giderken giydiğı, üzerinde "Bradford Creations" yazan tişörtüne kayarken onu nereden tanıdığını anlamaya çalıştığını söyleyen o ifade belirdi. Kaşlarını çatarak, Harry Potter saatine bakmadan önce atkuyruğı şeklinde geriye taradığı kıvırcık kestane rengi saçlarına baktı ve-

Görünüşe göre bu hafızasını canlandırmak için yeterliydi.

"Sana nasıl yardımcı olabilirim, Charlie?" Son beş yıldır patronu olan ve artık mola odasında başıboş yemek bırakmamasının nedeni olan Devin Bradford dalgın dalgın mırıldandı, kaşlarını çatarak uzandı ve bir şekilde bacaklarına dolanmayı başarmış olan pembe atlama ipini çekip bir kenara attı.

"Tam olarak emin değilim," diye mırıldandı Charlie, Cedar Sokağı'ndaki çöp, kedi kumu ve midesini bulandıran diğer şeyler gibi kokan iki yatak odalı daireyi almadığı için aniden pişmanlık duyarken, doğru adrese gittiğinden emin olmak için elindeki post-it nota tekrar baktı.

O yaptı, bu da demek oluyor ki.

Devin ellerini yavaşça yüzüne sürerken acı dolu bir iç çekişle, "Kayınvalide dairesi için buradasın," dedi.

"Belki," diye mırıldandı Charlie, çünkü bunun gerçekten iyi bir fikir olduğunu düşünmüyordu, işten ayrılması ve diğer şeyler yüzünden. İşi bıraktığını bilmediğinden ve hazır olana kadar ona söylemeyi planlamadığından, arabasına geri dönüp işe gitmesinin ve günün geri kalanını ofisinde saklanarak geçirmesinin kendi yararına olacağını düşündü. Belki de boşuna endişeleniyordu, diye düşündü Charlie orada durup kendisine dik dik bakan iri yarı adama gözlerini kırptırırken.

Belki de değildir, diye düşündü Charlie, "Böyle bir şey olmayacak."

"Tamam," dedi Charlie hayal kırıklığı içinde içini çekerken, çünkü bu daireyi alacağına güveniyordu.

Eğer bu işi başaracaksa, ki gerçekten başaracağını umuyordu, daha ucuz bir daireye ihtiyacı olacaktı. İki yatak odalı dairesinden vazgeçmek istemiyordu ama şu anda başka seçeneği de yoktu. Aslında vardı ama Ben'in hâlâ bir isim bulmaya çalıştığı şirketini bir yıl içinde faaliyete geçirmesi için bir son tarih belirlemesine izin verdiği için bunu yapmak zorundaydı. Bunu yapabilmesinin tek yolu, bunu gerçekleştirecek kadar para biriktirmekti ve bu da harcamalarını kısması anlamına geliyordu.

Kablolu yayınıni çoktan iptal etmiş, cep telefonu faturasını yarıya indirmenin bir yolunu bulmuş, araba sigortasını değiştirmiş, kendine bir gün kullanacağını söylediği ama asla kullanmadığı tüm üyelikleri iptal etmiş, elektrik faturalarını yarıya indirmenin yollarını Google'da araştırmış, bir bütçe belirlemiş ve bir noktada buna bağlı kalmaya başlayacak, çok sevdiği ekstra karamela ve çikolata şuruplu pahalı kremalı Frappuccino'lardan vazgeçmiş ve dışarıdan yemek yemeye bağımlı olmamak için daha fazla yemek yapmayı planlamıştı. Bunu yapmaktan ne kadar nefret etse de, daha küçük bir ev tutmak hedefine daha hızlı ulaşmasına yardımcı olacaktı. Bu daire, düşündüğü diğer dairelerden ayda üç yüz dolar daha ucuzdu ve kesinlikle yardımcı olacaktı, ama öyle olacak gibi görünmüyordu-

"İstifa ediyorum!" diye panikle bağırarak Charlie'nin dikkatini tepeden tırnağa un ve yeşil simlere bulanmış küçük bir kadının evden kaçtığı ve siyah sihirli kalemle kaplı büyük taba rengi el çantasını sıkıca kavrayıp çantaya doğru koştuğu çekti.

"Kahretsin!" Devin endişeyle omzunun üzerinden bakarak, ayağı takılıp düşen küçük kadına dönüp- dedi.

Omzunun üzerinden panikle bakarken hızla kendini toparladı, Charlie'yi biraz korkutan dehşet dolu bir çığlık attı ve Devin tekrar "Kahretsin!" diye ısıtırken yoluna devam etti. Omzunun üzerinden son bir kez baktıktan sonra onun peşinden gitti. Charlie bir an için öylece durup küçük kadının arabasına doğru koşmasını izledi ama Devin'in peşinden geldiğini fark edince bu planı yeniden düşündü ve "Beni oraya geri gönderemezsin!" diye ağlayarak caddede ilerlemeye başladı.

Aramasını kiralık odaları da kapsayacak şekilde genişletmesi gerekip gerekmediğini merak eden Charlie, post-it notu cebine geri koydu, arabasına doğru gitmek için arkasını döndü ancak bir çocuğun büyülü bir şekilde "Kibritlere ihtiyacımız olacak" dediğini duyunca kendini içeri davet etti.

Bir hortum tarafından vurulmuş gibi görünen evin içine girdiğinde, Charlie dikkatlice dolap kapaklarının kapanma seslerine doğru ilerledi, giderken oyuncakların, boya kalemlerinin ve Legoların üzerinden geçti. Mutfak kapısını açtığında, küçük kadının neden çığlık atarak evden kaçtığını tamamen anlamıştı.



"BÖYLE BİR ŞEY OLMAYACAK," dedi Devin orada durmuş, bir şans daha vermeye ikna edemediği kadının arkasında bir toz bulutu bırakarak garaj yolundan çekip gidişini izlemek zorunda kalırken.

Şimdi ne halt edecekti?

Panikleyecekti. Yapacağı şey buydu, diye karar verdi Devin eve geri dönerken, telefonunu çıkardı ve rehberinde gezinmeye başladı, annesini tatilini bir gün daha ertelemeye nasıl ikna edeceğini bulmaya çalışıyordu-

"En sevdiğin dinozor hangisi?" diye sorduğunu duydu Dustin mutfak kapısını açtığında ve son beş yılını kaçınarak geçirdiği küçük kadını parmaklarını oğlunun sabunlu saçlarında nazikçe gezdirirken buldu, sadece devam etmeden önce biraz daha şampuan eklemek için yeterince durakladı.

"Bu zor bir soru," dedi Charlie düşünceli bir ifadeyle kaşlarını çatarak, hiç yerinde duramayan Dustin büyük mutfak lavabosunda sakince oturup onun cevap vermesini beklerken.

"T-Rex'i indireceğim," dedi küçük kızı Abbi, en sevdiği Mickey Mouse havlusuna sarınmış, ıslak saçları düzgünce taranmış ve kucağında kayınvalidesinin dairesi için yazdırdığı kira başvurularından birinin bulunduğu bir pano ile tezgahın üzerinde oturduğu yerden.

Bir süredir kayınvalidesinin dairesini kiraya vermeyi erteliyordu, ancak çocuklar büyürken ve Bradford Creations büyürken Devin'in fazla zamanı yoktu.

bir seçim. Yardıma ihtiyacı vardı, bu yüzden daireyi düşük kira ve haftada birkaç saat bebek bakıcılığı karşılığında üniversiteli bir çocuğa ya da orta yaşlı bir kadına kiralamayı umuyordu. Beklemediği şey onun ortaya çıkmasıydı.

Onunla ilgili ne olduğunu bilmiyordu ama Indiana Jones tişörtüyle ve hayatında gördüğü en tatlı gülümsemeyle mülakata geldiği günden beri Devin onu düşünmeden edemiyordu. Onunla tanıştıktan sonraki ilk otuz saniye içinde, onu işe almanın bir hata olacağını anlamıştı. Geldiği için ona teşekkür etmeyi ve gider gitmez özgeçmişini çöpe atmayı planlamıştı ki, daha ön kapıya varmadan ona bir mesaj göndererek işin onun olduğunu söyledi.

Bu bir hataydı, son beş yıldır pişmanlık duyduğu bir hataydı ve bunun onun işiyle hiçbir ilgisi yoktu. Onu istiyordu. Tanrım, onu çok istiyordu. Ona sahip olamayacağını kendine kaç kez hatırlattığı önemli değildi, onu düşünmeden edemiyordu. İkinci kattaki depoyu onun ofisine çevirmesinin ve onun orada olduğunu bildiği halde dinlenme odasından kaçınmasının nedeni buydu çünkü onu istememesi gerekiyordu.

Çocukları doğduğunda onlara bir söz vermişti ve bunu tutmayı planlıyordu. Bu da en başta dikkatini hiç çekmemesi gereken bu küçük kadından uzak durmak anlamına geliyordu. Eskiden çıktığı kadınlara hiç benzemiyordu. Harry Potter'a karşı sağlıklı bir takıntısı olan kısa boylu, tombul bir kızdı ve hayatında gördüğü en mavi gözlere sahipti.

Charlie, Dustin'in saçındaki simleri temizlemeyi bitirip gözlerini kapatmasını işaret ederken, çoğu gün düşünmemeye çalıştığı o sıcak gülümsemelerden biriyle, "Bu iyi bir fikir," dedi.

"Sıradaki soru ne?" Dustin, Charlie'nin saçlarını yıkayabilmesi için itaatkâr bir şekilde gözlerini kapatarak sordu.

Abbi kaşlarını çatarak başvuruya baktı ve "En sevdiğin dondurma hangisi?" diye sorarak onu gülümsetti.

"Hmmm," dedi Charlie, dudaklarını büzüp düşünceli bir ifadeyle, "zor bir soru ama sanırım çikolatalı kurabiye hamurunu seçeceğim."

"Bu babamın da favorisi," dedi Abbi, yeşil bir boya kalemiyle başvurunun üzerine bir şeyler karalarken ciddiyetle başını sallayarak.

"Kekler bitti mi?" Dustin ona en başta bu karmaşanın içinde olmalarının nedenini hatırlatarak sordu.

"Neredeyse," dedi Charlie, sıcak kek kokusu dikkatini çekince fırına baktı.

"Peki ya kekler?" Abbi kaşlarını çatarak sordu.

Kek mi yapmış?

Tanrım, kekleri çok severdi.

"Beş dakika daha," dedi Charlie ve bir haftadır gelmeyen bakıcıyı geri dönmeye ikna etmek için ne kadar zaman harcadığını fark etti.

"Daireyi alacak mısın?" Charlie bir yüz bezi alıp kulaklarının arkasındaki simli macun pisliğini temizlemeye çalışırken Dustin sordu.

"Bu babanıza kalmış," dedi Charlie, Devin orada durup bunun kötü bir fikir olduğuna dair tüm nedenleri düşünürken yüz bezini durularken, ama gülümseyen çocuklarının yüzlerine bir kez bakınca şimdiden pişman olduğu bir şey yaptı.

BÖLÜM 1



Bir Hafta Sonra...

S Charlie, yatağında birinin olmasından endişelenmesi gerektiğini düşündü.

Yeni en iyi arkadaşını yatağın yanında oturmuş, hayatında gördüğü en şirin daracık tişörtü giymiş, kucağında koca bir kase Fruit Loops ile Sünger Bob Kare Pantolon izlerken görünce gülümsedi.

"Kahvaltı hazırladım," dedi Dustin bir ağız dolusu meyveli gevreğin etrafında.

"Öyle mi?" Charlie onun yanına otururken esnemesini bastırarak sordu.

"Tostunuz bitmişti," dedi ve önündeki yatağın üzerinde duran tepsiyi işaret etti.

"Anlıyorum," dedi Charlie, büyük bir kase Fruit Loops, ağzına kadar çikolatalı sütle dolu bardak, meyveli atıştırmalıklar, bir Hostess Cupcake ve tepsiyi kaplayan dağınıklığa bakarken dudaklarının seğirdiğini hissetti.

"Çok lezzetli görünüyor. Teşekkür ederim," dedi ve diğer mısır gevreği kâsesini de alarak Sünger Bob'u izlemek üzere onun yanına yerleşti.

Dustin çalar saatine bakıp saati not ederken, "Rica ederim," dedi.

"Neden bu kadar erken kalktın?" Charlie uzanıp alarmı çalmadan önce kapatırken sordu.

"Öğretmenimle toplantıdayım," diyen Dustin omuz silkerek kâsesini yere bıraktı ve Hostess Cupcake'e uzanıp onu ikiye böldü.

Charlie kekin yarısını alıp bir ısırık alırken, "Kulağa eğlenceli geliyor," dedi.

Dustin, "Benden hoşlanmıyor," diye mırıldanarak kaşlarını çatı.

"Neden böyle söylüyorsun?" diye sordu, elindeki keki bitirirken. Dustin omuz silkerek, "Çünkü okuyamıyorum," dedi ve ardından, "Yatağın neden oturma odasında?" diye sordu.

O bir şey söyleyemedi.

"Çünkü yatak kanepeden daha rahattır," dedi Charlie ve her şeyi riske atmadan önce bu işin yürüyüp yürümeyeceğinden emin olmak için yatak odasını ofis olarak kullanmaya karar verdiğinden bahsetmemeye karar verdi.

"Gerçekten de öyle," diye başını sallayarak onayladı Dustin, çikolatalı süt bardağına uzanıp daha büyük bir karmaşa yaratırken.

"İşte," dedi, tepsiyi dikkatlice yaklaştırırken gülümseyerek, böylece eğilip bir yudum alabilecekti.

"Teşekkür ederim," dedi ve ağzını kolunun arkasına sildikten sonra dikkatini Fruit Loops kasesine verdi.

"Buraya nasıl girdin?" Charlie sordu, bundan sonra kapıyı kilitlememeye karar vermişti çünkü inanılmaz yakışıklı bir adam tarafından yatakta kahvaltı servisi yapmak gibisi yoktu.

Dustin bir lokma mısır gevreği yerken, "Anahtar," dedi.

"Bu işe yarar," dedi ve Abbi içeri girip yatağa tırmanırken başını ciddiyetle sallayarak esnedi ve ikiz kardeşinin yanındaki yatağa oturdu.

"Baban seni arıyor," diye mırıldandı Abbi uyuklu bir şekilde, uzanıp kardeşinin meyveli gevreğinden bir kaşık alırken.

"Leydimle birlikteyim," dedi Dustin, dudaklarının seğirmesine neden olarak. "Burada olmamamız gerekiyor," dedi Abbi, Charlie'nin şüphelerini doğruluyor.

Son beş yıldır, Devin ondan uzak durmak için elinden geleni yapıyor, onun varlığını zar zor kabul ediyor ve kabul ettiğinde de kim olduğunu unutuyordu ve şimdi...

Şimdi de ona dik dik bakmayı bırakmıyordu.

Her şey, ona imzalaması için kira sözleşmesini uzatırken dairenin kendisine ait olduğunu söylemesiyle başladı. Henüz daireyi görmediğini söylemeyi düşünmüştü ama adamın bakışları karşısında fikrini değiştirmeden önce sözleşmeyi imzalamamanın kendi yararına olacağına karar verdi ve adamın fikrini değiştirmek istediğini biliyordu. Bunu ona her baktığında yüzünde görebiliyordu ve ne yazık ki son bir haftadır bunu çok daha fazla yapıyordu.

Dün bir nakliye kamyonu ve Ben'le birlikte geldiğinde, Ben'in ona fikrini değiştirdiğini söylemesini bekliyordu. Beklemediği şey ise Devin'in onları kapıda ters ters bakarak karşılamasıydı. Tamam, belki bir hafta boyunca ters ters baktıktan sonra bunu bekliyordu ama kamyonu boşaltma işini üstlenirken ona gidip oturmasını söylerken bakışlarını Ben'e çevirmesini beklemiyordu. Eşyalarını içeri taşıdıktan sonra ona son bir kez baktı ve gitti, kayınvalidesinin dairesini evin geri kalanına bağlayan kapıyı arkasından kilitledi ve sonra...

Bu kadar.

O zamandan beri onu görmemiş ya da ondan haber almamıştı. İşyerinde olduğu gibi evde de kendisinden uzak durmasını bekleyebileceğini düşünmüştü. Charlie, patronunun/ev sahibinin bir çift siyah boxer ve

bir bakış daha attı. Gözlerini adamın üzerinde gezdirirken mısır gevreğinden bir ısırık daha aldı, onu dağınık kısa siyah saçlarından bacaklarına kadar inceledi, aradaki bronz kaslara dikkat etti ve neden iş için böyle giyinmediğini merak etmekten kendini alamadı. Charlie hüzünlü bir iç çekişle, bunun çalışanların moralini yükseltmeye kesinlikle yardımcı olacağına karar verdi.

"Siz burada ne yapıyorsunuz? Charlie'yi rahat bırakmanızı istediğimi sanıyordum," dedi Devin ve boş bakışlarla karşılaştı.

"Neden buradasın?" Dustin babasına gözlerini kırptırarak sordu.

Gözlerini kısan Devin, "Ben de seni arıyordum," dedi.

Abbi, "Kapıyı çalmadın," diyerek Charlie'nin gülümsemesini engellemek için dudağını ısırmasına neden oldu.

"Kapıyı çalman gerekiyordu," dedi Dustin başını hüzünle sallayarak ve çikolatalı süt bardağını alıp dikkatle bir yudum aldı.

"Peki kapıyı çaldınız mı?" Devin, parmaklarını oğlunun dağınık saçlarında gezdirmek için uzanarak sordu.

Dustin sevimli bir gülümsemeyle, "Hanımımın kahvaltısı ediyorum," diye açıkladı.

Bir iç çekişin ardından, "Rahatsız ettiysem özür dilerim," dedi Devin, Abbi'yi yataktan kaldırıp ayaklarının üzerine yatırdıktan sonra Dustin'e uzanırken.

Charlie, yeni en iyi arkadaşı için daha fazla Hostess Cupcake ve çikolatalı süt almanın muhtemelen iyi bir fikir olacağına karar verirken bile, "Rahatsız etmediler," diye söz verdi.



"NE HAKKINDA KONUŞTUK ÇOCUKLAR?" Devin gülümseyen büyük bir güneşin resmedildiği duvara yaslanarak telefonuna baktı ve bugün gönderilmesi gereken siparişleri gözden geçirdi.

"Birçok şey var baba," dedi Abbi, ona yaslanırken ciddiyle başını salladı ve dudaklarının seğirmesine neden oldu.

"Bu doğru," dedi Devin, ancak onu bekleyen tüm çevrimiçi siparişleri fark ettiğinde kaşlarını çatı.

Şikayet ettiğinden değil, tam tersine.

Beş yıl önce bu işe başladığında, açıkçası bu kadar iyi olacağını tahmin etmemiştir. Tek amacı çocuklarına bakabilecek kadar para kazanabilmektir. O zamana kadar tam zamanlı bir polis memuru olarak çalışıyor ve bir yandan da acil yardım görevlisi olarak nöbet tutuyordu. İş bırakmayı hiç planlamamıştı ama yirmi iki yaşında bekâr bir baba olmayı da planlamamıştı.

Heather ona hamile olduğunu söyledikten sonra, Devin bazı zor kararlar vermek zorunda kalacağını fark etti. Yaptığı işi seviyordu, maaşı iyiydi, sosyal hakları harikaydı ve çocuklarına bakmasına izin veriyordu ama daha fazlasını istiyordu. Çocuklarının büyümesini izlemek ve tüm büyük anlarda yanlarında olmak istiyordu ve bu da her şeye yeniden başlamak anlamına geliyordu.

Para biriktirmek için evini bırakıp ailesinin yanına taşındı, bulabildiği her vardiyaya girdi, izin günlerinde Jared amcasının yanında çalıştı ve ne yapacağını bulmaya çalışırken her kuruşunu biriktirdi. Amcası için tam zamanlı çalışmayı düşündü, amcasının çocuklarıyla vakit geçirebilmesi için programı üzerinde daha fazla kontrol sahibi olmasına izin vereceğini biliyordu, ama...

Bu yeterli olmazdı.

Kendi mesaisini yapabileceği bir şeye ihtiyacı vardı. Ahşap işine girmeyi hiç planlamamıştı ama bunun tek seçeneği olduğunu çok çabuk fark etmişti. Bu yüzden, gece geç saatlerde eve geldiğinde ve yapmak istediği tek şey sıcak bir duş alıp sızmak olduğunda, babasının eski atölyesine gider ve doğru düzgün göremeyecek kadar bitkin düşene kadar çalışırdı.

Gece boyunca kendinden geçerdi. Sonra ertesi gün kalkıp her şeyi yeniden yapıyordu. Birkaç özel parça satmayı başarmış, bazı marangozluk işleri yapmıştı ama yeterli değildi.

Amcası Mark ona Bradford Mobilya'da kendisine yardım etmek isteyip istemediğini sordu. Amcası emekli olmak istiyordu ve en küçük oğlunun işi devralma zamanı gelene kadar yardıma ihtiyacı vardı. Çocuklarıyla vakit geçirmesine olanak sağlayacağı için Devin bu fırsatı kaçırmadı. Çocukları doğduğunda, atölyesine dönüştürebileceği büyük bir garajı olan iki yatak odalı küçük bir ev kiralayabilecek kadar para biriktirmişti. Amcası ona doldurulması gereken siparişleri gönderiyor, bazen de tamir edilmesi gereken bir şey gönderiyordu; Devin'in aklına Bradford Creations fikri de bu şekilde geldi.

Bir müşteri, Devin'in büyük büyükbabalarından birinin yaptığı eski bir sandıkla karşılaştı. Sandıkta biraz hasar ve yıpranma vardı ancak sorun sandığı açamamalarıydı. Amcası, tamir edip edemeyeceğini görmesi için ona göndermiş, o da tamir etmiş. Eski sandığa son rötuşları yapana kadar, alttaki gizli bir bölmeyi açan küçük mandalı bulamadı.

Ne kadar iyi saklandığına ve işçiliğine hayran kalmıştı. Bu da onu yıllar boyunca aileden geçen bazı mobilyalara daha yakından bakmaya yöneltmişti. Her biri bir öncekinden daha karmaşık olan birkaç gizli bölme bulmuştu. Haftalarca onları inceleyerek, nasıl çalıştıklarını ve hiçbir şeyi ele vermeden onları tasarıma nasıl dahil ettiklerini anlamaya çalışmıştı.

Bu durum Devin'in bazı tasarımlarında gizli bölmeler kullanmaya çalışmasına yol açmıştı. Bölmelerin bulunması kolay olduğu için bunun işe yaramayacağını hemen fark etmişti. Devin'in ailesinden geçen bazı eşyalara bir kez daha bakmaya karar verdi.

Aile. Bunu nasıl başardıklarına dair daha iyi bir fikir edinebilmek için birkaç büro ve sandığı parçalarına ayırdı ve birkaç aylık deneme yanılma sürecinden sonra nihayet çözdü.

İki yatak odalı küçük evinde yer kalmayınca kadar fikirlerle, sandıklarla, bürolarla, yataklarla, kitaplıklarla, dolaplarla oynamaya başladı. Amcası Bradford Furniture'ın web sitesinde bazı çalışmalarına yer vermeye başladı ve bundan kısa bir süre sonra Devin kendini eski bir itfaiye istasyonunun gururlu sahibi olarak buldu ve bir iş yürütmenin beraberinde getirdiği tüm çevrimiçi işleri ve pazarlamayı idare edecek birine çaresizce ihtiyaç duyuyordu.

İşte Charlie burada devreye girdi.

Devin onu işe alırken bile bunun bir hata olduğunu biliyordu ama neyse ki pişman olduğu bir hata değildi. O arka ofiste her ne yaptıysa Bradford Creations'ı inanılmaz derecede başarılı kılmıştı. Dünyanın dört bir yanından siparişler geliyor, insanlar onun tasarımlarına sahip olmak için bir servet ödemeye razı oluyor ve üstesinden gelemeyeceği kadar çok iş yapıyordu ve bunların hepsi son beş yıldır kaçtığı küçük kadın sayesinde olmuştu.

Merak eden Devin, oğlunun yeni en iyi arkadaşının neler yaptığını görmeye karar verdi. Bradford Creation'ın web sitesini açtı ve son zamanlarda çok meşgul olduğunu fark etmekten kendini alamadı. Blogunu güncel tutuyor, en son tasarımlarına yer veriyor, soruları yanıtlıyor ve sosyal medyada çok aktifti, iki yüz elli bin takipçisinin tamamını meşgul ediyordu ve...

Devin telefonunu kapatıp cebine geri koyarken kendi kendine onu düşünmeyi bırakması gerektiğini hatırlattı. Bu otuz saniye kadar sürmüştü ki, kendini onun bu sabah yatağında gülen yüzlü pijamalarıyla oturmuş, kucağında bir kase meyveli gevreklerle, Dustin'in söylediği bir şeye gülümserken ne kadar sevimli görüldüğünü düşünürken buldu ve-

Onu yalnız bırakmaları konusunda çocuklarla bir kez daha konuşması gerekiyordu.

"Baba?" Abbi, masum bebek mavisi gözleriyle kendisine baktığını görünce dikkatini aşağı çekti.

"Evet, bebeğim?" Devin onunla konuşabilmek için çömelirken sordu.

"Seni sevdiğimizi hatırlıyorsun, değil mi?" diye sordu o güne kadar gördüğü en tatlı gülümsemeyle, oğlunun hemen masumlaşan sinsi bir gülümsemeyle kendisini izlediğini fark etmeden önce gözlerini ona dikmesine neden oldu.

"Evet," dedi Devin dikkatini tekrar kızına yöneltirken temkinli bir şekilde. "Neden?"

"Sebebi yok mu?" Abbi sesinin gerçekten umutlu geldiğini söyledi. "Ne yaptın sen?" Devin onu öperken bile sordu

çünkü kendine engel olamıyordu. Onu ne kadar korkutursa korkutsun, o onun küçük kızıydı.

"Neden kötü bir şey yaptığımızı düşünüyorsun baba?" Abbi ona gözlerini kırpıştırarak sordu ve-

"Oh, şükürler olsun, buradasınız," diyen bir kadın dikkatini öğretmenlerinin kapıda durup gerçekten rahatlamış görünmesine çekti ve kaşlarını çattı çünkü geçen ay onunla tanıştığında saçlarına ak düştüğünü hatırlamıyordu.

Yine de içinden bir ses çocuklarının bununla bir ilgisi olabileceğini söylüyordu, özellikle de Abbi "Seni sevdiğimizi unutma baba," dediğinde Dustin de başını sallayarak "Hem de çok," diye ekledi.

BÖLÜM 2



"W Yeni bir şey var mı?" Charlie yeni bir şapka taktığından emin olmak için iki kez kontrol ederken dalgınca sordu

Hafıza kartını kamerasına takmış.

"Şu arka duvardaki gardırop," dedi T.J., iki adam bir şifonyeri sevkiyat odasına doğru taşırken Charlie yoldan çekilirken arkadaki inanılmaz güzellikteki gardırobu işaret ederek.

"Bu çok güzel," dedi Charlie, yan tarafında karmaşık bir Kelt deseni olan gardıroba doğru yürürken, büyük çift kapaklı çekmecelere baktı ve bunun ne sakladığını merak etmekten kendini alamadı.

Bazen gece geç saatlere kadar çalıştığında Charlie buraya gelir ve Devin'in son tasarımlarını görmek için merakla etrafa bakardı, bu da genellikle birkaç saatini gizli bölmelerin nerede olduğunu bulmaya çalışarak geçirmesine neden olurdu, sonunda pes edip bu binadan çıkan her mobilya parçasıyla birlikte gelen kopya kağıdına bakana kadar. Daha sonra gelip daha iyi bakmaya karar veren Charlie, web sitesi için birkaç fotoğraf çektikten sonra iç geçirerek geri çekildi ve bu kadar güzel bir şeye sahip olmayı çok istediği için maliyetini karşılayabilmeyi diledi.

"Bana özellikleri gönderebilir misin?" Charlie, dikkatini güzel gardıroptan uzaklaştırmaya çalışarak sordu

Ne kadar olduğunu sormak gibi aptalca bir şey çünkü çalışan indirimiyle bile bunu karşılayamayacağını biliyordu. Parasını biriktirmek zorundaydı, diye hatırlattı Charlie kendine, kendini geriye bakarken bulduğunda bile, oturma odası/yatak odası için mükemmel boyutta olduğunu fark etmekten kendini alamadı.

"Muhtemelen sana indirimli satar," dedi T.J., gerçekten ihtiyacı olmayan ama çok ama çok istediği gardıroba dikkatle bakarak.

Çok güzeldi, diye düşündü Charlie, bir iniltiyi bastırarak çünkü iyi davranıp parasını biriktirmesi gerekiyordu. Sormayacaktı, diye hatırlattı kendine.

Kesinlikle sormayacaktı çünkü bilmesine gerek yoktu.

İyi olmak zorundaydı.

Planına sadık kal ve...

"Ne kadar?" Charlie hayatında gördüğü en güzel şeye umut dolu bir bakış atarken kendini sorarken buldu.

"Beş bin dolar," dedi T.J., "çalışan indirimimizden sonra," diye eklemekten önce, kadının bunu karşılayabileceğine dair az da olsa umudunu yok etti.

Bir gün, dedi Charlie kendini başka tarafa bakmaya zorlarken.

"Evet, gidip onu internete koyayım," dedi Charlie, ikinci kata çıkan arka merdiven boşluğuna doğru ilerlerken kıkırdadı ve yolun her adımında suratını astı.

İkinci kata ulaştığında, Charlie lanetini yuttu ve ofisine daha önce varmış olması için dua etti-

"İşte buradasın!" Devin'in iki yıl önce müşteri hizmetlerini devralması için işe aldığı inanılmaz güzel kadın Kelly, Charlie'ye doğru yürürken herkese verdiği o sıcak gülümsemelerden birini takındı ve elinde, içinde muhtemelen Charlie'nin en sevdiği iki jöleli çörek olan beyaz bir fırın kutusu vardı.

Charlie ona güvenmiyordu.

Herkes Kelly'yi severken ve onun hakkında yeterince iyi şeyler söyleyemezken, Charlie ondan hoşlanmıyordu ve bu muhtemelen onu korkunç bir insan yapsa da, buna engel olamıyordu. Gülümsemesinin gözlerindeki bakışla hiçbir zaman tam olarak örtüşmemesi ve herkes onun en iyi arkadaşıymış gibi davranması ile ilgili bir şeydi ve...

Sahte görünüyordu.

Bunu açıklamanın başka bir yolu yoktu.

"Bak sana ne aldım!" Kelly, kutuyu açıp Charlie'ye iki adet pudralı jöleli çörek sunarken komplocu bir göz kırpmayla konuştu.

"Aslında yolda biraz almıştım," dedi Charlie, hayal kırıklığına uğramış bir iç çekişle sırt çantasını işaret ederek. "Ama yine de teşekkürler Kelly."

Kelly suratını asarak, "Emin misin?" diye sordu. Charlie, "Evet, üzgünüm ama teşekkür ederim," dedi. arka koridora doğru ilerliyor.

Kelly üzgün bir iç çekişle "Tamam," dedi ve arkasını döndüğünde gözlerinde Charlie'nin neredeyse kaçıracağı hesapçı bir bakış belirdi ve Charlie'nin görmeye alışık olduğu o sahte gülümseme tekrar yerine oturdu.

Meraklanan Charlie, diğer kadının bakışlarını takip etti ve-

Evet, kesinlikle işe koyulma zamanı, diye karar verdi Devin'in onlara doğru geldiğini gördüğünde. Bu düşünceyle Charlie arka koridora yöneldi, depoları ve malzeme dolaplarını geçerek koridorun ikinci kat pencerelerinden giren güneş ışığının ulaşmadığı kısma ulaştı ve yoluna devam etti. Buraya başka kimsenin gelmeyeceğini zaten bildiği için giderken ışıkları yakma zahmetine girmede. Karanlık koridorun sonundaki kapıya ulaştığında, patronunun bir başka göz kamaştırıcı seansına katlanmak zorunda kalmadan ofisine ulaştığı için rahat bir nefes aldı.

Saniyeler içinde Charlie sığınağına adım atıyordu. İç çekerek ayakkabılarını çıkardı ve bir kenara fırlattı.

alışlagelmiş yerlerine yerleştirdi. Fotoğraf makinesini depodan aldığı kitap rafına yerleştirdi, para biriktirmek için hazırladığı öğle yemeğini ve içinde kıymetli jöleli çöreklerinin bulunduğu küçük beyaz pasta poşetini sırt çantasından çıkarıp kapının yanına bıraktı. Öğle yemeğini birkaç yıl önce buraya gizlice soktuğu mini buzdolabına yerleştirdikten sonra çöreklerini yine depodan aldığı masasına bıraktı, kumandayı aldı ve yine buraya gizlice sokmak zorunda kalmış olabileceği büyük düz ekran televizyonu açtı.

Charlie arka plan gürültüsü için bir film seçtikten sonra ikinci favori Slytherin bardağını aldı, mini buzdolabına geri döndü, muhtemelen burada da olmaması gereken mini buz makinesinden buz doldurdu, buzdolabından bir kola aldı ve fotoğraf makinesini kapıp çalışmaya başlamadan önce masasına koydu. Yirmi dakika sonra, kendini alt kattaki güzel gardıroba bakarken buldu, bu çözünürlükte mükemmel göründüğünden emin olurken, muhtemelen gün sonuna kadar satılacağını bildiği için parmağını yayınlamaya zorlamaya çalıştı.

Belki bunu yapabilir, dedi Charlie kendi kendine, düşünürken dalgınca başını salladı. Hesabında bunu karşılayacak para vardı. Birkaç şeyi yeniden ayarlaması, son teslim tarihini birkaç ay geriye atması gerekecekti ama bunu yapabilirdi, dedi kendi kendine ve sonunda kendini kaydet tuşuna basmaya zorlarken iç geçirdi. O güzel gardırobu ele geçirmeyi ne kadar çok istese de, Charlie kendi işini kurmayı daha çok istiyordu. Zaten yeterince ayak sürümüştü. Artık zamanı gelmişti.

"Seninle bir şey konuşmak istiyordum," diye yumuşak bir ses tonuyla konuşan Charlie yavaşça başını çevirdi ve büyük boy deri sandalyede oturan iri yarı adama baktı.

bekleme odasındaydı ve Devin Bradford'un neden ofisinde olduğunu merak etmekten kendini alamıyordu.

Binanın sahibi olduğu için teknik olarak burası onun ofisiydi ama beş yıl önce onu buraya sürdüğünden beri bu odaya adımını atmadığı için onu burada bulduğuna şaşırılmıştı. Hâlâ ne olduğundan emin değildi. Bir gün, çok fazla ışık alan, tuvaletlerle dinlenme odasının arasına sıkışmış, odaklanmasını imkânsız hale getiren sıkışık, küçük bir ofiste sıkışıp kalmıştı ve ertesi gün...

T.J. bir sabah onu arka kapıda sempatik bir gülümsemeyle karşıladı ve ona yeni ofisini göstermesi gerektiğini söyledi. Kendisini üst kata kadar takip etmesini işaret ettiğinde, mevcut diğer tek ofisin merdivenlerin yanındaki ofis olduğunu fark edince tereddüt etmişti. Bir dakika sonra Charlie onu yukarıya kadar takip ediyordu, iki haftalık ihbarını hemen teslim etmek ya da yeni bir iş bulana kadar beklemek arasında gidip geliyordu çünkü aşağıdaki dükkândan gelen seslerle ya da bütün gün gelip giden insanların sesleriyle uğraşmak zorunda kalırsa hiçbir şey yapmasının imkânı yoktu.

Bunu yapamazdı.

Ne yapacağını düşünmeye fırsat bulamadan, adam merdivenlerin yanındaki küçük ofisin önünden geçip arka depolara doğru ilerliyordu. Merakla onu takip etti, kendisine gönderdiği sempatik bakışları not etti ve kimsenin kullanmadığı ekstra depo odasının kapısını açıp buranın yeni ofisi olduğunu açıkladığında ne yaptıklarını merak etmekten kendini alamadı. İşine yaradığı için onun özrünü duymazdan gelmiş ve mükemmel bir çalışma alanı yaratmak için işe koyulmuştu.

"Ne hakkında konuşmak istiyordun?" Charlie, bir sorusu olduğunda ya da ona bir şey söylemesi gerektiğinde normalde T.J. ile konuşurken neden burada onunla konuştuğunu merak etmekten kendini alamayarak sordu.

"Ben istedim ki..." Devin söylemeye başladı ama bakışları masasına kayınca kaşlarını çatı. "Bunu nereden buldun?" diye sordu, elini masanın üstünde gezdirebilmek için ayağa kalkmıştı bile.

"Buldum mu?" Charlie, ellerini masanın önünde gezdirebilmek için eğildiğinde, meraklı bakışları her ayrıntıyı ve masanın üzerindeki ezik ve çizikleri izledi.

"Nerede?" diye sordu, masanın etrafında dolaşırken elini üstte gezdirdi ve-

Adam, parmak uçlarını çekmecelerin, düğmelerin ve... üzerinde gezdirebilmek için çömelmek üzere hareket ettiğinde kendini sandalyesinden fırlayıp tökezleyerek yoldan çekilirken buldu.

Tıklayın.

"Onlar benim değil," derken buldu kendini Charlie, gizli bir çekmece açılıp gizli şeker zulası ortaya çıktığında.

Devin çekmecedan başını kaldırdı ve biraz daha Reese'in fıstık ezmeli fincanlarına ihtiyacı olduğunu düşünerek uzandı ve-

Tıklayın.

Dün Dixon's Bakery'den aldığı M&M kurabiye paketini bulduğunda isteksizce "Tamam, onlar benim olabilir," diye itiraf etti.

Bakışlarını ona kilitleyerek, fazladan kablolar için kullandığı alt çekmeceyi çıkardı ve-

Tıklayın.

"Bunların oraya nasıl geldiği hakkında hiçbir fikrim yok," dedi Charlie, Devin yavaşça başını çevirip onun istiflediği ofis malzemelerine bakarken yüzünün buruşmasını engellemeye çalışırken burnunun kenarını ovuşturarak.

"T.J.'ye yeni bir masa getirmesini söyleyeceğim," dedi ve çekmeceleri kapatırken derin bir iç çekti.

"Neden yeni bir masa getiriyor?" Charlie onun neden bahsettiğini anlamaya çalışarak sordu.

Devin masasını göstererek, "Bunun yerine geçecek," dedi. "Masamın nesi var?" diye sordu, yardım edemeyerek

Ama en başta nasıl olup da onun masası hakkında konuşmaya başladıklarını anlamaya çalışırken kaşlarını çattı.

" ok fazla kusuru var," dedi Devin başını sallayarak, kızın çok sevdiği ve giderken almayı planladığı masayı işaret ederken.

"Yeni bir masa istemiyorum," dedi ama adam onu dinlemiyordu.

"Bu şeyi yıllar önce çöpe atmalıydım," dedi Devin, incelemesine devam ederken masasının etrafında dolaşarak, masasını kaplayan tüm kusurları gördüğünde tiksintiyle başını salladı.

Charlie, "Masamı atmayacaksın," dedi çünkü bu onun masasıydı.

"Eğer aşağıda beğendiğin bir şey bulamazsan, sana yeni bir tane yapabilirim. Biraz zaman alabilir ama Cadılar Bayramı'na kadar bitirebilirim," dedi ve incelemesini bitirebilmek için masanın etrafından dolanırken.

"Hayır, sorun değil. İstemiyorum-"

"Bu arada, T.J.'e bunu  n tarafa koymasını söyleyeyim de isteyen var mı bir baksın," dedi Devin, Charlie her şeyden çok sevdiği masadan az önce çöpe atmayı öneren adama bakıp tekrar geri dönüp...

Bu onun için işe yaramayacaktı.

BÖLÜM 3



"**I** seninle konuşmam bitmemişti," dedi Devin az önce çarpılan kapıya bakarken. Yüzünü.

"Ve sen de bana dışarıda neye ihtiyacın olduğunu söyleyebilirsin," dedi nankör velet ve hatırlamadığı küçük kâğıt torbadan bir çörek alıp lezzetli jöleli çörekten bir ısırık alırken gözlerini kapıya dikmesine neden oldu.

Aslında ona söylemesi gereken bir şey olmadığından, Devin ofisinde bulunan tüm o saçmalıklardan, duvarları kaplayan film posterlerinden, düz ekran televizyondan, mini buzdolabından, mikrodalga fırından ve ses sisteminden bahsetmeyi düşündü, ama...

Siktir et, diye düşündü Devin çöreğin geri kalanını bitirip geldiği yöne doğru giderken. Ofisinde ne olduğu umurunda değildi çünkü onun canını dişine takarak çalıştığını biliyordu. O sadece...

Sadece onu görmek istiyordu.

Bu sabahtan sonra sadece onu görmek ve bir süreliğine kafasını dağıtmak istemişti. Kendini onun kapısının önünde bulana kadar ne yaptığını fark etmemişti. Arkadaş değillerdi, daha önce hiç konuşmamışlardı ama ikizlerden sonra konuşmak istediği tek kişi oydu.

Öğretmen, oğlunun muhtemelen birinci sınıfı tekrar etmek zorunda kalacağı haberini verdi.

Ne yapacağına dair hiçbir fikri yoktu ve onu neden görmek istediğine dair hiçbir fikri yoktu. Bildiği tek şey, bekleme odasındaki sandalyeye oturup onun çalışmasını izlediğinde rahatladığını hissettiği idi. Onda öyle bir şey vardı ki...

Lanet olası bir aptal olduğunu fark etmesini sağladı, diye düşündü Devin, arka merdivenlere doğru yönelirken başını tiksintiyle salladı, ancak çıkmama kararını kişisel bir meydan okuma olarak algılayan kadın ona doğru yöneldiğinde bir lanet ısırdı. Birkaç yıl önce onu işe aldığı anda, kadın ona ev yapımı bir yemek ve tatlı olarak tam olarak ne bekleyebileceğini söyleyen bir bakışla teşekkür etmeyi teklif ettiğinde, işin kendisine ait olduğunu zar zor söylemeyi başarmıştı.

"İşte buradasın! Ben de seninle bir şey konuşmayı umuyordum," dedi Kelly, sanki onu beklemiyormuş gibi kocaman bir gülümsemeyle.

"Neye ihtiyacın vardı?" Devin diğer jöleli çöreği de alarak sordu.

Kendisini ofisinden kovan hırçın kadının elindeki çöreği koparıp almasını, üzgün bir şekilde başını sallayarak bir ısırık almasını ve "Bana bir çörek borçlusun" diye mırıldanarak arkasını dönüp uzaklaşmasını izlerken buldu, gözlerini onun üzerinde gezdirmekten kendini alamadı, o uzaklaşırken kıcının hafifçe ileri geri sallanışına dikkat etti.

"Az önce... hırladın mı?"

"Hayır," dedi Devin dalgınca, Charlie'nin köşede kayboluşunu izlerken, kendini onun peşinden gitmek için hareket ederken buldu ve-

Kelly onun önüne geçip aptalca bir şey yapmadan önce sözünü keserek, "Düşünüyordum da," dedi.

"O da ne?" diye sordu, dikkatini tekrar kendisine tatlı tatlı gülümseyen kadına verirken bir küfür savurdu.

"Şey, web sitesi hakkında. Bradford Creations'a gerçekten yardımcı olacağını düşündüğüm birkaç fikrim var. Renk düzenini pembe gibi daha sıcak bir renkle değiştirmemiz gerektiğini ve belki de sayfaya daha kişisel bir dokunuş katmak için ana sayfaya bazı yavru köpek ve kedi resimleri eklememiz gerektiğini düşünüyordum." Kelly sıcak bir gülümseme ve omuz silkme ile orada dururken yavru köpeklerin, yavru kedilerin ve pembe renk düzeninin Bradford Creations ile ne ilgisi olduğunu anlamaya çalıştığını söyledi.

"Web sitesinden Charlie sorumlu," dedi Devin ve burada yeterince zaman kaybettiğine karar vererek merdivenlere yöneldi.

"Bunu biliyorum ama ne yaptığını bilmiyor gibi görüldüğü için seninle bu konuda konuşmak istedim."

"Charlie web sitesinden sorumlu," diye tekrarladı ve aşağı inip arka tarafı boydan boya kesen cam duvara doğru ilerlerken onun sözünü kesti. Binayı satın aldığı anda kurduğu ilk şey buydu, böylece o çalışırken çocuklarının oynayabileceği güvenli bir yer olacaktı. Geniş odayı ikiye bölerek bir tarafını ofisi, diğer tarafını da çocukların oyun odası olarak kullanmış, böylece onlara göz kulak olabilmisti.

Ofisinin kapısını açtı ve bir yığın legoya bastığında iç çekti. Saatine bir göz attıktan sonra, kendi tarafına gelen tüm oyuncakları hızlıca topladı ve onları oyun odasına geri attı, ardından alet kemerini kaptı ve Charlie'nin bugün hangi siparişlerin gönderilmesi gerektiğini kontrol edebilmek için onlar için kurduğu bilgisayara yöneldi.

"Toplantı nasıl geçti?" T.J. arka masada ona katılırken sordu.

"Dustin'i geride tutmak istiyorlar," dedi Devin, hâlâ bunu nasıl düzelteceğini anlamaya çalışıyordu. Dustin delicesine zekiydi. Öğretmeni onu geride tutmaktan başka çareleri olmadığını söylerken bile bunu tekrar tekrar vurguluyordu.

Dustin okuyamıyordu ve diğer çocuklar gibi ABC'sini öğrenemiyordu ve Abbi...

Tanrım, küçük kızı konusunda ne yapacağını bilmiyordu. Kardeşinin geride kalmamasını sağlamaya kararlıydı, bu da görünüşe göre Dustin onunkiyile mücadele ettiği sürece kendi sınıf ödevlerini yapmayı reddetmek anlamına geliyordu. İkizleri ayırıp farklı sınıflara koymak istiyorlardı ama bunun pek de iyi bir fikir olduğunu sanmıyordu.

Dustin'in diğer çocuklara yetişmesi için Mayıs ayına kadar zamanı vardı, aksi takdirde Dustin'i telafi sınıfına alma olasılığı da dahil olmak üzere başka seçenekler hakkında konuşmak zorunda kalacaklardı. Devin, Dustin'in sınıfın geri kalanına yetişmesine yardımcı olmak için önerdikleri her şeyi zaten yapıyordu. Her gün Dustin'le ev ödevleri üzerinde çalışıyor, onunla alfabenin üzerinden geçiyor, bilgi kartları kullanıyor ve her gece ona bir hikaye okuyordu. Bunu düzeltmek için başka ne yapması gerektiği konusunda hiçbir fikri yoktu.

"Daha Ekim ayındayız ve şimdiden onu geride tutmaktan mı bahsediyorlar?" T.J. kaşlarını çatarak telefonunu çıkardı ve-

"Ne yaptın sen?" T.J. telefonunda bir şeyler okurken dudakları seğirerek sordu.

"Sen neden bahsediyorsun?" Devin bugünün siparişlerini çıkarırken sordu.

"Sadece Charlie'nin masasına dokunursam şiddet uygulamakla tehdit etmesinin bir nedeni olup olmadığını merak ediyordum," dedi en iyi arkadaşı, telefonunu cebine geri koyarken eğlenmiş görünüyordu.

"Kusurlu," diye ısırdı Devin öfkeyle siparişlerini gözden geçirirken, neden böyle davrandığını merak ediyordu

Bu konuda çok inatçıydı. Ona yeni bir masa, daha iyi bir masa yapmayı teklif etmişti ama nankör kadın ona teşekkür etmek yerine onu ofisinden kovmuş ve ellerini masasından çekmesini söylemişti.

T.J. ekrandaki bir şeyi işaret ederken dalgın dalgın, "O masaya bayılıyor," diye mırıldandı. "Çok hızlı gitti."

"Ne hızlı gitti?" Devin, kendisini ofisinden kovduğu için onu kızdırmak amacıyla hâlâ ona bir masa daha yapmayı düşünerek sordu.

T.J., dün bitirdiği gardırop siparişini göstererek, "Charlie, biri onu kapmadan önce internete koymaya ancak fırsat bulabildi," dedi.

"Fiyatını on olarak mı belirlediniz?" diye sordu ve bunun uluslararası bir sipariş olduğunu belirtti.

T.J. omzunun üzerinden bir sandığa koymak zorunda kalacakları gardıroba bakarken iç geçirerek, "Muhtemelen bunun için on beş dolar alabilirdim," dedi. "Charlie'nin kalbi kırılacak."

"Nedenmiş o?" Devin teklifi kabul etmeden önce her şeyin doğru olduğundan emin olmak için siparişi tıklarken dalgınca sordu.

"Sanırım ilk görüşte aşktı. Ne kadar olduğunu sordu ve muhtemelen ona beş dolara satacağını söylediğimde gözleri doldu," dedi T.J. Devin omzunun üzerinden, yapımı bir ayını alan ve ona küçük bir servet kazandıracak olan gardıroba bakarken.

"Beğendi mi?" Devin bilgisayardan uzaklaşırken sordu.

"Daha çok bayıldım," dedi T.J., siparişi kabul etmeden önce siparişin doğru olduğundan emin olmak için Devin'in yerini alırken kıkırdarak.

Devin dalgınca başını sallayarak, "Siparişi iptal et," dedi ve arka cebinden telefonunu çıkarıp nankör velet için Dixon's Bakery'den bir düzine jöleli çörek sipariş etti.



"AH! NEDEN BANA VURUYORSUN?" Ben, kız tekrar tokat atmak zorunda kalmadan önce elini geri çekerek sordu.

"Çalışıyor olman gerekiyordu," dedi Charlie üzgün bir şekilde başını sallayarak ve mavi boya kalemını seçerken bugünlerde iyi bir yardımcı bulmanın neden bu kadar zor olduğunu merak etti.

"Bana bir çörek verene kadar çalışmıyorum," dedi Ben, koyu kahverengi gözlerini ona dikerken kollarını göğsünde kavuşturarak.

"Üzgünüm ama çörekler çalışanlar içindir," dedi ve en iyi arkadaşına acıyan bir bakış atarak mükemmel mavi boya kalemını aramaktan vazgeçti ve daha önce ofisine teslim edilen büyük boy jöleli çöreklerden birine yardım etti.

"O zaman neden bir tane alıyor?" Ben, çörek yiyen sevimli küçük çocuğu işaret ederek sordu.

"Sevimli olduğu için mi?" Charlie en iyi arkadaşına gözlerini kırpıştırarak sordu.

"Gerçekten öyleyim," dedi Dustin, kaplumbağasının sevimliliğini vurgulamaya yardımcı olacak mükemmel mavi boya kalemını bulmak için dikkatini geri verirken yanındaki sandalyeye yerleşirken ciddiyetle başını salladı.

"Neden sen boyama yaparken ben bavulları boşaltmak zorundayım?" Ben, Dustin'in onunla birlikte mektupları üzerinde çalıştıktan sonra boyayabilmeleri için getirdiği bir yığın boyama kitabını işaret ederek sordu.

"Çünkü taşınmak senin fikrindi," diye hatırlattı Charlie ona, mükemmel maviyi aramaktan vazgeçip kaplumbağasının gözlerini boyamak için kahverengi bir boya kalemı aramaya başladı.

"Fikirlerden bahsetmişken," dedi Ben, onlara katılabilmek için bir sandalye çekerek. "Bunun gerçekten iyi bir fikir olduğunu düşünüyor musun?" diye sordu yeni dairesinin etrafına dikkatle bakarak.

Kaplumbağasının gözlerini yeşil yapmayı düşünürken "Muhtemelen olmaz," dedi.

"Bu işleri garipleştirecek," dedi Ben, bir çörek çalmak için uzandığında derin bir iç çekerek, ancak kız kutuyu onun ulaşamayacağı bir yere çektiğinde ters ters baktı.

"Muhtemelen," dedi Charlie dalgınca, boyamakta olduğu deniz kaplumbağasından Disney boyama kitapları yığınının bakarken ve Eeyore'u boyama fırsatı varken boyamama kararından pişmanlık duymaktan kendini alamazken.

Tanrım, Eeyore'u çok severdi.

"Ve gerçekten bunu başarabileceğinizi düşünüyor musunuz?"

Charlie hiç tereddüt etmeden "Kesinlikle," dedi çünkü sonunda bu işi bitirmeye fazlasıyla hazırды.

BÖLÜM 4



"N "Devin, önünde durduğu ellerini kabaca yüzüne sürerken zayıf bir sesle mırıldandı.

Charlie'nin apartman kapısının diğer tarafından gelen Mickey Mouse Clubhouse seslerini dinliyor, bunun olmaması için dua ediyordu çünkü gerçekten buna daha ne kadar dayanabileceğinden emin değildi.

"Günaydın babacığım," dedi küçük kızı, yanından geçip kapıyı açarken ve ona onu takip etmekten başka bir seçenek bırakmazken esnemeye başladı.

"Abbi," dedi Devin, onun peşinden giderken adını iç çekerek, çocuklarının bugün ona acıması için dua ederek, ancak küçük daireye girdiğinde Charlie'yi yüzüstü yatmış, çenesini kollarına dayamış, küçük bir tişört ve bir çift boxer şort giymiş halde bulduğunda kendini bir iniltiyi geri ısıtırken buldu. Kendini durduramadan, gözlerini onun üzerinde gezdirirken buldu; yumuşak bebek pembesi tişörtün gizlediği sırtının narin eğimini, kıcının cömert kıvrımını, kısa bronz bacaklarını ve... Abbi yatağa tırmandığında iç çekti.

"Bunu bana neden yapmak zorundasın baba?" Abbi, Devin onu omzunun üzerinden atıp o sırada bir Hostess Cupcake'i kemirmekte olan Dustin'e uzanırken derin bir iç çekerek sordu.

"Okul için hazırlanmamız gerekiyor. Hadi gidelim," dedi ve Dustin'i kucağına almak için uzandı ama oğlu kekin geri kalanını ağzına tıktırıp, aralarındaki küçük tepside diğer keki kapıp yataktan sürünerek kaçmaya başlayınca iç geçirdi.

Dustin'e bir banyo daha yaptırmaktan vazgeçen Devin arkasını döndü ve-

"Masa kalıyor," anonsuyla kapıya yönelirken dudakları seğirdi.



"Bu tam olarak nasıl bütçede kalıyor?"

"Çünkü bana öğle yemeği ismarlıyorsun," dedi Charlie, sipariş vermek için sırada beklerken bugünün menüsünü incelerken. "Neden? tam olarak am I yapıyor Bu mu?" Ben sordu olarak o telefonunda Scrabble oynamaya devam etti.

"Çünkü gecenin büyük bir kısmını şirketinin web sitesinde yaptığın pisliği temizlemekle geçirdim," diye hatırlattı ona, bir esnemeyi geri çekerken, bu gece erken bir gece geçirmeyi diledi ama kendisi için belirlediği yoğun programla bu mümkün değildi.

İş yerinde dokuz saat çalıştıktan sonra eve gidip yeni işi üzerinde çalışması, web sitesini kurması, araştırma yapması, videolar izlemesi ve sosyal medyadaki varlığı üzerinde çalışması gerekiyordu, böylece gerçekten bir isim bulması gereken şirket kurulmaya hazır hale gelecekti. Tanrım, yapacak çok şey vardı ve bir yılın bunları yapmak için yeterli olup olmayacağını merak etmeye başlamıştı.

"O dün geceydi. Bugün benim için ne yaptın?" Ben telefonundan başını kaldırıp ona sorgulayan bir bakış fırlatırken sordu.

"Yaşamana izin mi vereyim?" dedi, bugünün ürünlerinin sergilendiği büyük cam vitrini işaret ederken bile gözlerini kırptırarak.

hamur işleri, kurabiyeler, kekler ve diğer lezzetli görünen unlu mamullerden oluşan bir seçki onu bekliyordu. "Bana tatlı da ısmarlıyorsun."

"Gerçekten değilim," dedi Ben üzgün bir şekilde başını sallayarak ve dikkatini telefonuna verdi.

Dixon's Bakery'ye girdiğinde dikkatini masasına yaklaşımadan önce iki kez düşünmesi gereken inanılmaz yakışıklı adama çeken Charlie dalgınca, "Şunu iki tatlı yapalım," diye mırıldandı.

Devin'in tezgaha doğru yürümesini izledi ve-

Az önce ona el hareketi mi yaptı? Charlie gözlerini, bu sabah kirli işlerini yaptırmak üzere uşaklarını ofisine gönderen adama diktiğinde merak etmekten kendini alamadı. Orada durup adama ters ters bakarken, Bradford Creation'ın siyah tişörtünün dar kesimini, büyük pazularını, kargo pantolonunu ve üstsüz çalışmaya istekli olup olmadığını merak etmekten kendini alamadı... tabii ki morale yardımcı olmak için.

"Neden seni hala kovmadı?"

"Açıkçası bilmiyorum," dedi Charlie, çünkü bir süredir bunu merak ediyordu.

Ondan hoşlanmadığı açıktı, bu da onu en başta neden işe aldığını merak etmesine neden oldu. Beş yıl önce mülakata gittiğinde gergindi ama işe yarayacağı konusunda umutluydu, sadece mülakatı yapan inanılmaz yakışıklı adamın neden ona dik dik bakmayı bırakmadığını merak ediyordu. Büyükannesi Bea'nin Dateline'ı izlerken onu uyardığı seri katillerden biri olmamasını umarak Charlie ona en güzel gülümsemesini takınmış, oradan canlı çıkması için dua etmiş ve mülakatın geri kalanını ani hareketler yapmadan atlatmak için elinden geleni yapmıştı.

Konuşma bittiğinde, daha doğrusu söyleyecek bir şeyi kalmadığında, boğazını temizledi, ona bu şansı verdiği için teşekkür etti ve adamın hiçbir şey söylemediği bir başka garip andan sonra başını salladı, tekrar boğazını temizledi ve gülümsedi,

Ayağa kalkıp kapıya yönelirken en iyisini umdu ve aramaya devam etmekten vazgeçti. Kapıya varmadan önce Ben ona mesaj atmış ve eğer isterse işin kendisine ait olduğunu bildirmişti. Artık Ben'in kanepesinde yatmak zorunda kalmayacağı anlamına geldiği için işi kabul etmişti ama ertesi sabah erkenden işe gidip yeni patronunun onu rahat bırakmasını beklediğini öğrenince aramaya devam edip etmemesi gerektiğini düşünmeye başlamıştı.

Bu onun için iyiydi, hatta iyiden de öteydi çünkü bu, Bea Nine'nin America's Most Wanted'ı izledikten sonra onu uyardığı gibi, adamın onu ikinci bir yere çekmeye çalışma ihtimalini azaltıyordu. Ayrıca, kendisini mikro düzeyde yönetmeye çalışan bir patrona sahip olma endişesi duymadan işini yapmasına da izin veriyordu. Dürüst olmak gerekirse, aslında ilk yıl içinde onu kovmasını beklemişti, ancak bunu hiç yapmadı ve nedenini bilmiyordu.

Ben ciddiyetle başını sallayarak, "Seni kovardım," dedi.

Charlie, Devin'in kapıya yönelmesini izlerken, "Biliyorum," dedi.

Tezgâhın önüne geldiklerinde Ben, "Gerçekten isterdim," dedi ve-

Kasiyer Charlie'nin önündeki tezgâha büyük kahverengi bir çanta koyarken gülümseyerek "Her şey hazır," dedi.

"Henüz sipariş vermedik," diyen Charlie, kasiyerin "Önünüzdeki beyefendi size öğle yemeği ısmarlama cüretini gösterdi," demesiyle kaşlarını çatı.

"Bize öğle yemeği mi aldı?" Ben de en az onun kadar şaşkın bir ses tonuyla sordu, ancak kasiyer "Hayır, sadece onun için öğle yemeği aldı" dediğinde kıkırdadı.

"Öyle mi?" Charlie, kasiyer çantayı çevirdiğinde ve arkasında "Masa gider" yazdığını gördüğünde bir kez daha dudaklarının seğirdiğini fark etti.

BÖLÜM 5



"**D** Bizi artık sevmiyor musun baba?" Abbi alt dudağı titreyerek sordu.

Ona bakmak için tabak.

"Bize kızgın mısın baba?" Dustin tabağındaki brokoli mızrağını çatalıyla iterken Devin'in o güne kadar gördüğü en üzgün ifadeyle sordu.

Devin iç geçirerek uzandı ve oğlunun tabağına biraz daha brokoli koydu. "Bu senin için iyi," diye oğluna söz verirken Abbi'nin akşam yemeğı için pişirdiğı balığı peçetesine boşalttığını gördü. Adamın kendisini izlediğini görünce peçeteyi yere bıraktı, boğazını temizledi, yer değiştirdi, tekrar boğazını temizledi, masum görünmeye çalışarak balık dolu peçeteyi sandalyesinden uzaklaştırmaya çalıştı.

Gözlerini ona diken Devin sandalyesini geriye itti ve-

"O oraya nasıl girdi bilmiyorum baba," dedi Abbi, yanlışlıkla fırında çok uzun süre bıraktığı balık dolu peçeteyi alıp çöpe atarken dudakları seğıirdi.

"Eminim bilmiyorsundur," diye mırıldandı Devin, gözlerini ona dikmiş olan kızının tabağına biraz daha balık koyarken.

"Bunu bize neden yapıyorsun?" Abbi kollarını göğsünün üzerinde kavuşturarak sandalyesine geri oturdu.

"Çünkü seni seviyorum ve sağlıklı olmanı istiyorum," dedi Devin, yemesi için eliyle işaret ederek.

"Anlıyorum," diye mırıldandı, el değmemiş tabağından onunkine bakarak.

Gözlerini kızına dikerek balıktan bir ısırık aldı ve tatsız kuru pulları çiğnemeye devam etmek ve yutmak için kendini zorladı, ardından bakışlarını kızından ayırmadan ağzına ılık bir parça brokoli attı. "Çok lezzetli," dedi Devin ağzına bir parça daha brokoli atarken.

"Neden bize yalan söylemek zorundasın?" Abbi elini uzatıp tabağını iterken, "Neden bize yalan söylemek zorundasın?" diye sordu.

"Neden her şeyi bu kadar zorlaştırıyorsun?" Devin tabağını tekrar önüne iterken karşılık verdi.

"Çünkü bu benim işim," dedi ve tabağını tekrar itti ve sonra iyi bir önlem için uzanıp kardeşinin tabağını da itti.

"Blackjack's'in buraya teslimat yapmayacağını söylediğini sanıyordum," diyen Dustin'in dikkati, oğlunun Blackjack's tişörtü giymiş ve büyük bir teslimat çantası taşıyan bir çocuğun araba yolundan yukarı doğru yürüdüğünü ve onu, hakkında düşünmeyi reddettiği kadının yaşadığı apartman dairesine götürecek olan küçük yolu kestiğini görmesine çekildi.

"Başka bir yalan mı?" Abbi üzgün bir şekilde başını salladı.

Gözlerini küçük baş belasına diken Devin uzandı ve tabağına bir kaşık daha brokoli ekledi.

"Lütfen beni büyükannemi aramak zorunda bırakma," dedi Abbi, bu da ona muhtemelen yemekten sonra atacağı balıktan bir parça daha kazandırdı.

"Baba, tuvalete gitmem lazım," dedi Dustin, sandalyesinde kıpırdanırken alt dudağını sıkarak.

"Git ama çabuk ol, yoksa yemeğin soğuyacak," dedi Devin, Dustin'in sandalyesine uzanıp onu çekerken iç geçirdi.

"Teşekkür ederim baba!" Dustin kapıya doğru koşarken, Devin'i gözlerini ona dikmiş olan kızıyla baş başa bıraktı.

Abbi, "Onu yemeyeceğim," diye onu bilgilendirdi.

"O zaman sanırım bu gece odanızda canavarlar olup olmadığını kontrol edemeyeceğim," dedi Devin ve kızın omuz silkerek kendini toparlamadan önce yüzünde beliren saf panik ifadesini izledi.

"Sanırım yapmayacaksın."

"Güzel," dedi, kendini daha fazla balık yemeye zorlarken başını sallayarak.

"Güzel," dedi, o güzel bebek mavisini gözlerini ona kilitleyerek.

"Tuzu alabilir miyim baba?" Dustin sandalyesine geri tırmanıp tuzluğa uzanırken sordu.

"Sadece birazcık," dedi Devin, bakışlarını kendisine dik dik bakan inatçı küçük kıza kilitlemişti ve önce gözlerini kaçırmaması gerektiğini çok iyi biliyordu. Tuvalet eğitimi sırasında bu dersi iyi öğrenmişti ve yakın zamanda unutacağı bir şey değildi.

"Teşekkür ederim baba!" Dustin küçük elini tuzluğa sardı, dikkatlice sandalyesinden kalktı ve hızla mutfaktan çıkmaya başladı, Devin sandalyesini geriye iterken kaşlarını çattı, oğlunun neyin peşinde olduğunu merak ediyordu ve-

"Ooops!" Abbi'nin bu sözüyle hatasını anlayan adam arkasına dönüp baktığında küçük kızının çöp tenekesinin yanında durduğunu ve yemeğinin geri kalanını çöpe attığını gördü.

Adam gözlerini tekrar ona diktiğinde, kadın tabağını çöpe attı ve-

"Yapma bunu!"

Kardeşinin tabağını kaptı ve onu yakalamayı başaramadan önce çöpe attı.

"Oh, şimdi başın büyük belada," dedi Devin, ne yaptığını görmek için oğlunun peşinden giderken küçük kızını kucağında kaydırarak.

"Buna değer," dedi Abbi ve mutfak kapısını itip açtığında Sünger Bob'un Squidward'ın canını sıkan sesleriyle karşılaşınca iç geçirdi.

Yanılmış olmayı gerçekten umut eden Devin, kayınvalidesinin dairesine açılan yarı açık kapıya yöneldi ve Dustin'in kucığında bir tabak pizzayla Charlie'nin yatağının yanında oturduğunu görünce iç geçirdi.

Dustin büyük dilim peynirli pizzayı alıp bir ısırık alırken, "Kapıyı çalman gerekiyor," dedi.

Devin, Abbi'yi yatırırken iç çekerek, "Senin de yemek yemen gerekiyordu," dedi ama Abbi bunu yatağa tırmanıp bir dilim pizza yemesi için bir davet olarak algılayınca inledi.

Dustin kaşlarını çatarak, "Yemek yıyorum baba. Gördün mü?" diyerek elindeki pizza dilimini havaya kaldırırken, Devin'in dikkati Charlie'ye kaydı ve orada kaldı.

Gözlerini ona dikmiş, masasına dokunmaktan bir daha bahsederse neler olacağını anlatan bir bakışla pizza lokmasını bitirmişti. Devin, kızın dağınık topuz yapılmış kıvrıcık siyah saçlarını, sutyen giymediğini açıkça belli eden Slytherin Takımı tişörtünü, uyluğunun ortasında biten ve ona kısa, kıvrımlı altın rengi bacaklarını, minik ayaklarını ve ayak tırnakları bebek pembesine boyanmış şirin parmaklarını cehennem gibi gösteren ekose pamuklu şortunu görünce, kızın çok sevimli olduğunu düşündü.

Bakışlarının tekrar Dustin'in bacaklarında gezindiğini fark ettiğinde Devin boğazını temizledi ve kendini çocuklarının küçük popolarını oynatmalarına odaklanmaya zorladı, böylece bir gün sinir krizine yol açacak olan gece için onları yatırma sürecine başlayabilecekti. Bu düşünceyle Dustin'i kucasına aldı ve-

Oğlu elindeki pizza dilimini ağzına atıp Devin onu durduramadan bir dilim daha kaptığında iç çekti, sadece iç çekti. Oğlunu bir kolunun altına aldı ve küçük kızına uzandı, ancak onun bir dilim pizza ve bir tavuk ihalesi daha almasını sağladı.

bir şekilde ıskaladığı kutunun dışına çıktı, onun ulaşamayacağı bir yere eğildi ve kaçmaya başladı.

Dustin pizzasından bir ısırık alırken hülyalı bir iç çekişle, "Pizzaya bayılırım," dedi ve Charlie'nin dudaklarının seğirmesine neden oldu.

"Biliyorum," dedi Devin, oğlunu kucağında kaydırırken Charlie'ye son bir kez bakma riskini aldı ve onun Dustin'i izlerken gülümsediğini gördü.

Tanrım, çok güzeldi.

"Masa kalıyor," dedi Charlie, pizzasından bir ısırık alırken ona bakma zahmetine girmeden.

Devin uzanıp kızın elinden pizzayı alırken, "Göreceğiz," diye mırıldandı ve kapıya yöneldi.

Yedi ruh ezici saatin ardından, Devin geceyi sonlandırmaya hazırdı. Artık sadece bir yumrudan ibaret olan kalemi masasına fırlattı ve ağır bir iç çekişle sandalyesini geriye itti. Bu tasarımı bitirmesi gerekiyordu ama doğru dürüst göremeyecek kadar bitkin düşmüştü. Pazartesi günü başlaması gerekiyordu, bu da bitirmesi için ona iki gün veriyordu. Geceyi sonlandırmaya karar veren Devin sandalyesini geriye itti ve ofis kapısına yöneldi, ikizlerin içeri sızıp tasarımlarını tekrar boyamaması için kapıyı arkasından kilitlediğinden emin oldu.

Kapının kilitli olduğundan emin olduktan sonra Devin koridorda ilerledi ve odasına gitmeden önce uyuduklarından emin olmak için yol boyunca ikizleri kontrol etti. On dakika sonra duştaydı ve bütün gün verdiği ilk gerçek molanın tadını çıkarıyordu.

Çocuklarını seviyordu, onlara tapıyordu ama bazı günler aklını kaybedeceğini düşünüyordu. Uyandığı andan itibaren sızaktan başka bir şey yapamayacak kadar yorgun düşene kadar ya çalışıyor ya da çocuklarıyla vakit geçiriyordu. Çocuklarının uyuduğu ve nihayet rahatlayıp yarın onu bekleyen her şeyi aklından çıkarabileceği bu zamanı iple çekiyordu.

Aynı zamanda, kendisine yasak olduğunu söylediği küçük kadını düşünmeden edemediği zamandı. Devin son beş yıldır her gece hiç aksatmadan onu düşünüyordu. Onun ne kadar güzel olduğunu, gülümsemesini, bir şeye odaklandığında alt dudağını nasıl endişelendirdiğini, Bradford Creations'ın gömleğinin kıvrımlarına nasıl yapıştığını düşündü ve kendini ona dokunmanın nasıl bir şey olacağını merak ederken buldu.

Tanrım, ona dokunabilmek için neler vermezdi, diye düşündü Devin, dudaklarını yalayarak bacaklarının arasına uzanıp elini sertleşen sikinin etrafına sararken inledi. Elini ucuna götürdüğünde siki sertleşmişti ve düşünceleri Charlie'ye yapmak istediği tüm o şeylere dönmüştü.

Onu becermek istiyordu.

Onu ne zaman bu şekilde düşünmeye başladığından bile emin değildi ama istediği tek kişinin o olduğunu biliyordu. Başka bir kadına dokunmayı hayal etmeye çalışmış, Heather'la en son ne zaman birlikte olduğunu düşünmüş ama düşünceleri hep Charlie'ye dönmüştü. Ellerini onun üzerinde gezdirmenin nasıl bir his olacağını düşündü, göğüslerini avuçlarının içine almanın nasıl bir his olacağını hayal etti, amına dokunmanın nasıl bir his olacağını, ıslanıp ıslanmayacağını, onu parmakladığında, yaladığında nasıl inleyeceğini ve sikini içine kaydırduğunda nasıl bir his olacağını hayal etti.

Taşakları kıkına değene kadar sikini içinde kaydırırken inleyip inlemeyeceğini, dudaklarını yalayıp yalamayacağını ya da onu daha sert sikmesi için yalvarıp yalvarmayacağını merak etti. Ne kadar sert sikilmekten hoşlandığını, sikerken kulağına adını inleyip inlemeyeceğini ve sikerken hoşuna gidip gitmeyeceğini merak ediyordu-

"Charlie!" Devin, Charlie'nin içinde kendini kaybetme düşüncesi taşaklarını sıkıca yukarı çekerken, siki elinde sarsılırken kendini inlerken buldu. Bir an sonra, elinin sikinin üzerinde çalışmasını izlerken orgazm ondan bir inilti daha kopardı ve kendini son bir kez onun adını inlerken buldu.

"Charlie..."

BÖLÜM 6



"**I**yatağa işedi," anonsu geldi ve Charlie kaşlarını çatarak omzunun üzerinden baktı Dustin'i kapının yanında durmuş, battaniyesini göğsüne bastırmış ve gergin bir şekilde kıpırdanırken bulur.

"Sen iyi misin?" Charlie not defterini masasına fırlatıp sandalyesini geriye iterken sordu.

Dustin alt dudağını dişlerinin arasında sıkarak, "Babam uyanmayacak," diye mırıldandı.

"Babam uyanmayacak da ne demek?" Charlie ayağa kalkıp Dustin'in iyi olduğundan emin olmak için yanına giderken kaşlarını çatmaktan kendini alamayarak sordu.

Dustin omuz silkerek, "Horlamayı kesmiyor," deyince Dustin'in dudakları seğirdi ve eğilip şakacı bir şekilde parmaklarını Dustin'in saçlarında gezdirerek, "Sanırım temizlemek bize düşüyor, ha?" dedi.

"Banyo yapmam lazım," dedi ciddiyetle başını sallayarak.

Charlie de onun başını sallamasına eşlik ederek, "Sanırım bunu halledebiliriz," dedi.

"Bir de atıştırmalık," diye hızla ekledi ve kız uzanıp onun küçük elini tutarken gülümsemesine neden oldu.

"Aklında ne var?" diye sordu ofisten çıkıp eve doğru giderlerken.

"Nefis bir şeyler," dedi Dustin ve buraya ilk geldiğinde gezindiği oturma odasına hiç benzemeyen, şaşırtıcı derecede temiz oturma odasına doğru ilerlerken kıkırdamasına neden oldu. Her şey yerli yerindeydi, oyuncaklar kutulardaydı ve kitaplar raflarda düzgünce sıralanmıştı.

"Lezzetli bir şeyler, hmmm. Sabahın üçünde kulağa nefis gelen ne var?" diye sordu yukarı çıktıklarında.

"Krep," dedi Dustin, dudaklarının seğirmesine neden olarak.

Koridorda ilerlerken Charlie, "Yarım fıstık ezmeli ve jöleli sandviç ile biraz üzüm gibi bir şey düşünüyordum," dedi.

"Krepler ne olacak?" diye sordu ilk açık kapıya geldiklerinde.

"Bunları kahvaltıda yiyebileceğimizi düşünüyordum," dedi Charlie dalgın bir şekilde, aydınlık yatak odasına bakarken ve Devin'in geniş yatakta boxer'ıyla sızdığını ve elinde gevşekçe tuttuğu küçük bir kâğıt yığını olduğunu gördü.

"Pastırmalı mı?" Dustin umutlu bir sesle sordu.

"Pastırmayla birlikte," dedi Charlie başını sallayarak ve ona olduğu yerde kalmasını işaret etti.

"Hemen döneceğim," diye fısıldadı Devin'in iyi olduğundan emin olmak için sessizce yatak odasına girerken.

Devin'i çok iyi tanımıyordu ama onun harika bir baba olduğunu biliyordu. Bradford Creations'taki herkes onun kendini çocuklarına adadığını biliyordu. Geçtiğimiz beş yıl boyunca, çocuklarını bir şeyler atıştırmak için üst kata çıkardığında ya da dışarıda onlar için inşa ettiği oyun parkında onlarla oynarken gözlerinin önüne gelmiş ve onlarla birlikteyken yüzünün nasıl aydınlandığını görmüştü. Ayrıca onun çocuklarına her şeyden önce değer verdiğini biliyordu ve kadın çalışanların çoğunun iç çekerek anlattığı hikayeleri duymuştu.

Tanrım, çok yorgun görünüyor, diye düşündü Charlie, Dustin'in yakışıklı yüzünü ve çenesini kaplayan bıyıklarını incelerken, pencerenin yanındaki sandalyenin üzerine katlanmış battaniyeye uzandı ve yavaşça üzerine attı. Battaniyeyi adamın omuzlarına kadar çektikten sonra yataktan kâğıt yığınını aldı ve komodinin üzerine, Dustin ve Abbi'nin gülümsedikleri çerçeveli resmin yanına koydu, bir çocuğa okumayı öğretmeye çalıştıkları makaleleri not etti. Ne kadar iyi bir baba, diye düşündü Charlie, koridora dönüp kapıyı arkasından sessizce kapatmadan önce uzanıp lambayı kapatırken.

Charlie sıcak bir gülümsemeyle, "Hadi gidip seni temizleyelim," diyerek Dustin'in elini tuttu ve onu Devin'in yatak odasının karşısındaki yatak odasına kadar takip etti.

"Yatağım ıslak," dedi Dustin uzanıp ışığı açarken, Dustin'in dinazorları sevdiğini, yatağının yanındaki çocuk kitapları yığınını ve Devin'in kucağındaki küçük bebeğe gülümsediği duvarda asılı resmi fark etti.

"Neden sen yeni bir iç çamaşırı almıyorsun, biz de bunu aşağıya götürüp her şeyi temizleyelim?" Charlie yatağı hızlıca soyarken, yatağı kaplayan yatak pedini görünce rahatladı çünkü bir yataktan çiş nasıl çıkarması gerektiğinden emin değildi.

Dustin'in battaniyelerini ve çarşaflarını kollarının arasına aldıktan sonra aşağıya, dairesine doğru yol aldılar. Her şeyi çamaşır makinesine attıktan sonra Dustin için banyo yapmaya başladı ve Dustin iç çamaşırlarını çıkarıp memnun bir iç çekiş ve mırıldanarak "Köpükler?" diyerek hızla küvete girdiğinde gülümsemekten kendini alamadı.

"Sanırım bunu yapabiliriz," diyen Charlie tezgahın bir şişe köpük banyosu seçti ve Dustin yığından bir yüz bezi alırken küvete biraz döktü

küvetin yanına koydu, sabununu aldı ve işe koyuldu.

Bir saat sonra Dustin'in üzerinde yeni bir çift dar külot vardı, atıştırma lıkları temizlenmişti, battaniler kurutucudaydı ve Charlie, Dustin'in yatağına tırmanıp yan tarafına kıvrılmasına o kadar da şaşırmamıştı. Geceyi sonlandırmaya karar veren Charlie hızlı bir duş aldı, pijamalarını giydi ve onun baktığını düşünmediği bir anda fıstık ezmeli jöleli sandviçinin yarısını çalan tatlı küçük çocuğun yanına yattı.

Tam gözlerini kapatmak üzereyken Abbi odasına girdi ve hafif bir duraksamadan sonra kardeşinin yanındaki yatağına tırmanıp kıvrıldı ve iç çekerek uyumaya başladı. Çok tatlılar, diye düşündü Charlie gözlerini kapatırken, Dustin daha da sokulunca gülümsedi.



"Lanet olsun," diye inledi Devin, ellerini yüzüne sürerken ve en son ne zaman bu kadar dinlenmiş hissettiğini merak ederken.

Kesinlikle ikizler doğmadan önce, diye düşündü Devin banyonun ışığını kapatıp yatak odasına dönerken ve dalgın bir şekilde bugün yapması gereken her şeyi gözden geçirirken. Çocukları kaldırması, markete gitmesi ve-

Dışarının hâlâ karanlık olduğunu fark ettiğinde kaşlarını çatmaktan kendini alamadı. Gördüklerinden bir anlam çıkarmaya çalışan Devin, yatağının yanındaki çalar saate baktı ve saatin kaç olduğunu görünce midesinin bulandığını hissetti.

"Kahretsin!" diye bağırdı, yirmi saattir uyuduğunu fark ettiğinde paniklememeye çalışarak.

Evde altı yaşında iki çocuk varken bütün gün uyuyabilmesinin imkânı yoktu. Bu korkutucu düşünceyle Devin komodinin üzerinden telefonunu aldı ve kılıcını kaldırdı. Karşı tarafa doğru yöneldi.

koridorda oğlunun odasını boş buldu. Abbi'nin odasına hızlıca baktığında onun odasının da boş olduğunu gördü ve annesinin daha önce uğrayıp çocukları almış olması için dua ederek merdivenlere doğru koşmaya başladı, her ne kadar annesinin kendisine haber vermeden asla çocukları almayacağını bilse de.

"Dustin? Abbi?" diye seslendi merdivenlerden aşağı inerken, onları bulamayınca midesinin bulandığını hissetti.

"Dustin!" Devin bağırdı, kışını kaldırıp mutfağa yöneldi ve mutfağı boş buldu...

Arkasını dönüp oturma odasına ve yokmuş gibi davranmaya çalıştığı kapalı kapıya yöneldi, çocukların onu dinlememiş olması için dua etti. Kapıyı çalmaya zahmet etmedi, sadece içeri girdi ve-

"Kahretsin," diye hüznle iç geçiren Devin'in dikkati sol tarafa kayarken, zihni yumuşak bir şeyin bacaklarına doğru kaydığını fark etti ve aynı anda büyük, lila rengi bir çarşafın yatağın üzerindeki büyük bir yumrunun üzerine düştüğünü gördü. Yumuşak bir homurtu duyuldu ve ardından çarşaf kenara itildi ve Devin çocuklarının Charlie'nin yatağında kıvrılmış, mışıl mışıl uyuduğunu görünce rahat bir nefes aldı.

"Az önce uyudular," diye fısıldayınca dikkati Charlie'ye yöneldi ve onu yatakta oturmuş, çarşafı kenara iterken sıcak bir gülümsemeyle buldu. Charlie'nin sorgulayan bakışları karşısında, dalgın bir şekilde çarşafı işaret ederek fısıldadı: "Oturma odasında çadır kurmaya çalıştık ama bir türlü kaldıramadık, onun yerine burada kurmaya karar verdik."

"Anlıyorum," dedi Devin, kızın yorgani kenara itip yataktan çıkmasını izlerken.

"Bunu söylemekten nefret ediyorum," dedi Charlie üzgün bir şekilde başını sallayarak, "ama kızınız Tic-Tac-Toe'da, dama oyununda ve saklambaçta hile yapıyor."

"Gerçekten de öyle," diye mırıldandı dalgın dalgın, Charlie'nin yatağın etrafında dolanmasını, çadır kurmak için kullandıkları atlama iplerini çözmesini izlerken.

"Çocuklarınız çok hafif," dedi alaycı bir gülümsemeye, onun yanından geçip oturma odasına doğru ilerlerken.

"Öyle mi?" Devin onu oturma odasından mutfığa kadar takip ederek sordu.

Charlie iç çekerek ve başını üzgün bir şekilde sallayarak buzdolabına yöneldi ve "Go Fish oynamayı beceremediler" dedi.

"Kaybetmeyi sevmezler," diye mırıldandı Devin dalgın dalgın, onun buzdolabından iki folyo kaplı tabak çıkarıp tezgâha koymasını izlerken.

"Gerçekten yok," dedi ve buzdolabından bir kutu çikolatalı süt ve birkaç çeşni alıp tezgaha koyduktan sonra gülümseyerek folyoyu kağıt havlularla değiştirmeye koyuldu ve-

"Ben kötü bir baba değilim," derken buldu kendini Devin, nedense onun kendisinin korkunç bir baba olduğunu düşünmesi fikrinden herkesten çok nefret ediyordu.

"Neden senin kötü bir baba olduğunu düşünüyüm ki?" Charlie, içinde büyük bir krep, domuz pastırması ve patates kızartması olan bir tabağı mikrodalgaya koyarken gerçekten meraklı bir ifadeyle sordu.

"Bütün gün yatakta kalmak gibi bir alışkanlığım yok," dedi Devin, bunun nasıl olduğunu anlamaya çalışırken derin bir iç çekerek. Daha önce ne kadar bitkin olursa olsun, çocuklarını asla kendi başlarının çaresine bakmaları için bırakmamıştı.

"Çok yorgundun," dedi ve sanki önemli bir şey değilmiş gibi omuz silkti.

"Ben her zaman yorgunum," dedi, ellerini yüzüne sürerken şakasız bir şekilde kıkırdadı.

"Biliyorum," dedi Charlie ve ellerini bırakıp tabağı mikrodalgadan çıkarırken omuz silktiğini görünce kaşlarını çattı.

Onun sorgulayan bakışları karşısında, "Çocuklar söyledi. Sabahları hep onlarla kalktığını ve onlarla ilgilendiğini söylediler. Sen sabahları onlarla kalktığında

Uyanmadın, bu yüzden iyi olduğundan emin olabilmeleri için gün boyunca seni kontrol ettik. Sanırım selfie'lerin de yardımı oldu."

Gözlerini ona diken Devin telefonunu açtı ve-

Yatakta yanında oturan ve başparmaklarıyla onaylayan çocukların ilk fotoğrafını gördüğünde dudaklarının seğirdiğini hissetti. İkinci fotoğrafta Dustin sırt üstü yatmış, gülümsüyordu. Bir diğeri dinozorlarla çevrili, bir diğeri başında kızının pembe prenses tacıyla, bir diğeri oğlunun yanağını öperken, bir diğeri kızının yanağını öperken ve bir diğeri-

Charlie yatak odasında yerde oturmuş, Dustin ve Abbi de kucağında, gülümsüyorlardı. Devin bir an için öylece durup resme baktı, ta ki resmi sık kullanılanlar klasörüne kaydederken "Teşekkür ederim," diye mırıldanana kadar.

BÖLÜM 7



A En azından artık ters ters bakmıyor, diye düşündü Charlie, ancak Devin başını kaldırdığında bir iç geçirdi.

T.J.'in ona gözlerini kısması için gösterdiği her neyse.

Harika.

Onu kızdıracak ne yaptığını anlamaya çalışmaktan vazgeçen Charlie, yeni şezlongunda daha rahat etmek için kaykıldı ve bu sabah bu şezlongla birlikte satın aldığı küçük veranda masasından bardağını alarak bu dairenin hızla en sevdiği parçası haline gelen şeyin tadını çıkarmasına yardımcı oldu. Daha önce hiç güvertesi olmamıştı ama şimdi kesinlikle bağımlısı olmuştu, diye düşündü Charlie dalgınca, bir yandan içkisinden bir yudum alırken, bir yandan da ağaç ev inşa ettikleri ağaca geri çekilirken dik dik bakmayı gerçekten seviyor gibi görünen adamı izliyordu.

"Para biriktirmeye çalıştığını sanıyordum," diye ağır bir iç çekişle gelen yakınma, dikkatini ne yaptığını gerçekten bilmiyor gibi görünen adama çekti ve onu, hayal kırıklığına uğramış bir iç çekişle elini titizlikle kesilmiş simsiyah saçlarında gezdirirken buldu.

Charlie bir yudum daha aldıktan sonra, bu sabah satın aldığı veranda mobilyalarını ve hiç de öyle görünmeyen gazlı ızgarayı işaret ederek, "Ben de öyle yaptım," dedi.

"Bunların hepsi yarı fiyatına." diye eklemeyen önce.

"Bunu neden mağazada bir araya getiremediklerini anlamıyorum," dedi Ben, kutuda gelen talimatlardan bir anlam çıkarmaya çalışırken iç çekerek.

İşe geri dönmesini işaret ederken, "Yirmi dolara daha mal olurdu," dedi.

Charlie, Dustin'in kız kardeşini geniş arka bahçede kovalayıp ona elindeki bir şeyi göstermeye çalışmasını izlerken Ben homurdanarak dikkatini tekrar elindeki yönergelere kaydırdı. Çok sevimliler, diye düşündü Charlie, kendini aletler ve odun yığınlarıyla çevrili ağaca bakarken buldu ve-

Devin'i bir kez daha kendisine ters ters bakarken bulan Ben, "Kızgın görünüyor," dedi.

"Gerçekten de öyle, değil mi?" Charlie, Devin'in T.J.'in uzattığı tahtayı kapıp ona bakmaya devam etmesini izlerken düşünceli bir şekilde mırıldandı.

"Ne yaptın sen?" Ben'in elindeki iki metal çubuğu nasıl tutturacağını bulmaya çalışan Ben'e dönüp baktığında kaşlarını çatarak sordu.

"Benim bir şey yaptığımı düşündüren ne?" Charlie de aynı şeyi merak etmesine rağmen sordu.

Dün gece Devin çocuklarını kucağına almadan önce onlara göz kulak olduğu için teşekkür etti ve onları üst kata çıkarıp yatırdı, ancak birkaç saat sonra çocuklar tekrar alt kata inip onun yatağına girdiklerinde geri geldi. İşte o zaman ters ters bakmalar başladı, daha doğrusu yeniden başladı. Bunu, çocuklar için kek yapıp ona da ikram ettiğinde ona dik dik bakması izlemiş, bu da onun alışveriş merkezindeki yaz sonu indirimlerine bakmaya karar vermesine yol açmış, geri döndüğünde ona dik dik bakmaktan bıkağını ummuştu.

O yapmadı.

Hayır, bu kısa mola onun dik dik bakma becerilerini canlandırmışa benziyordu. Arabasını boşaltması için kenara çekilene kadar ona dik dik bakan Ben oradayken, kız cipinin arkasındaki kapağı açmaya fırsat bulamamıştı bile. Birkaç dakika sonra Ben geldiğinde, en iyi arkadaşına yalan söylemiş ve gelirse ona öğle yemeği hazırlamayı teklif etmiş olabileceği için, ona son bir kez ters ters baktıktan sonra avludaki sandalyeyi reflekslerini geliştirmesi gereken Ben'e fırlatmış ve içeri geri dönmüştü.

"Seni tanıdığım için mi?" Ben, neredeyse yüzde doksan emin olduğu adamı kızdıracak bir şey yaptığıının çok açık olduğunu söyleyen bir bakışla ona baktı.

Charlie, iPad'ini eline alıp dikkatini küçük işletmelerin muhasebesi hakkında okumaya çalıştığı makaleye verirken üzgün bir şekilde başını sallayarak, "Bu acıttı Benjamin," dedi.

"Gerçekler acıtır."

"Bu iPad'i kafana fırlatmak da öyle," diye belirtti ayak parmaklarını oynatırken, muhtemelen sonbahar gelmeden önce geçirecekleri son sıcak günün tadını çıkarıyordu.

Bir homurtu daha duyuldu ve ardından "Bana yardım etmeyi düşünüyor musun?" diye sordu.

Charlie bir sonraki sayfaya geçerken "Ben sadece ayak bağı olurum," dedi ve-

"Charlie, bak ne buldum!" diye heyecanlı bir anons duyunca başını kaldırıp Dustin'in küçük merdivenden koşarak çıktığını ve elini uzatarak yanlışlıkla masasını devirdiğini, Dustin'in bardağı tutamadan uçtuğunu gördü.

Cam çıtırtılarının ardından gelen küçük bir nefes sesi onu harekete geçirdi, şezlongdan kalktı ve Dustin'in yüzündeki ilk gözyaşı yuvarlanmaya fırsat bulamadan onu kollarına aldı.

Charlie panik yapmamaya çalışarak, "Şşşt, sorun yok," dedi ve arkasını dönüp onu sandalyesine oturttu.

"Bir kazaydı," diye hıçkırıklar arasında konuşmayı başaran Dustin, eğilip ayakkabısının altına saplanmış kalın cam parçasını görünce midесinin bulandığını hissetti.

Titreyen ellerini çalışmaya zorlayan Charlie, küçük spor ayakkabısının bağlarını hızla çözerken, o da dalgınca, "Sorun değil Dustin," diye mırıldandı. Kazalar olur," dedi ve ayakkabısını dikkatlice çekerek çıkardı ve-

Küçük ayağını örten tertemiz beyaz çorabı gördüğünde omuzlarının rahatlayarak çöktüğünü hissetti.

"İyisin," dedi ve eğilip alnından öperken ona sıcak bir gülümseme verdi.

Dustin usulca, "Özür dilerim," diye mırıldanarak onun kıkırdamasına neden oldu. "Özür dileyecek bir şey yok.

Bundan hoşlanmadım

Neyse," diye yalan söyleyen Charlie, daha sonra eBay'e girip üzerinde Slytherin sembolü olan başka bir bardak bulup bulamayacağına bakmayı aklına not etti.

"Kahretsin..." diye fısıldadı ve Dustin aniden sandalyeden kalkmadan önce kaşlarını çatı.

Charlie iç geçirerek Devin'e oğlunun iyi olduğunu söylemek için başını kaldırdı ama yüzündeki ifade...

Özellikle de Dustin'i şu anda pek de iyi görünmeyen T.J.'e teslim edip ardından uzanıp onu kaldırarak sandalyeye oturtması onu gerçekten korkutmuştu. Ona neyin yanlış olduğunu sormak için ağzını açmıştı ki, ikinci "Kahretsin..." dikkatini çekti ve Devin uzanıp onu durdurduğunda neyin yanlış olduğunu görmek için başını çevirdi.

"Her şey yoluna girecek," diyerek nazikçe yanağını okşadı ama bir şey, daha çok Ben'in bir sonraki "Kahretsin..." sözü ona kesinlikle her şeyin yoluna girmeyeceğini söyledi.

Sonra Abbi'nin histerik hıçkırıkları ve Dustin'in "Bu kadar kan nereden geldi?" sözleri ona bir şeylerin çok yanlış gittiğinin ipuçlarını verdi.

"Neler oluyor?" Charlie panik yapmamaya çalışarak sordu, Devin ayağının altına bakıp çenesini sıkarken bir başka "Oh, kahretsin..." dikkatini sola çekti ve-

"Aman Tanrım..." Charlie, sol ayağını yırtan acının farkına vardığı sırada güverteyi kaplayan kanı görünce kendini güçsüzce fısıldarken buldu.

Ben bunu bir başka "Oh, kahretsin..." ile takip etmeseydi muhtemelen iyi olacaktı.

BÖLÜM 8



"Y Biliyorsun, muhtemelen bir şey yoktur. Eve gidip üzerine bir yara bandı yapıştıracağım," dedi Charlie dalgın bir şekilde.

Kuzeni Aidan ilk şırıngaya uzandığında, yüzünü koluna gömüp inlemeye ve "Tanrım" diye mırıldanmaya karar verdiği sırada kolundaki tutuşu sıkılaştı.

"Korkarım dikiş atılması gerekecek," dedi Aidan özür dileyen bir gülümsemeyle, Charlie'nin ayağına saplanan kalın cam parçalarını nasıl çıkaracağını düşünürken, söz konusu kadın "Bunu yapmak istemiyorum," dercesine başını sallamaya başladı ve Charlie'yi tutuşu bir şekilde sıkılaştı.

"Sen farkına bile varmadan bitecek," diye söz verdi Devin ona, kuzenine bu işi batırırsa neler olacağını anlatan bir bakış fırlatırken.

Charlie üzüntüyle, "Artık bitmesini istiyorum," diye mırıldanırken, Devin başını dizlerinin arasına düşürüp bir kez daha, "Kahretsın..." diyerek yavaşça nefes verirken, her zaman etrafında dolanan pisliğe baktı.

"Ben?" dedi koluna sarılan kadın.

"Öyle mi?" Her şey başladığından beri "Kahretsın..." demekten vazgeçmeyen adam zayıf bir sesle mırıldandı.

"Sen gelmiş geçmiş en kötü en iyi arkadaşsın!" Charlie, Devin'in bir laneti ısırarak geri çekmesine neden olan bir sızlanmayla kolunu çekti ve ayağına dikkat ederek onu kaldırdı ve dikkatlice arkasındaki sedyeye tırmanıp onu kendine doğru çekmeden önce sedyenin yarısına kadar kaydırıldı.

Sırtını sedyeye çarpmadan önce Charlie onun kolunu tekrar yakalamış ve "Ondan gerçekten nefret ediyorum" diye mırıldanarak göğsüne sarılmıştı.

"Ne oluyor be kadın? Bu nasıl benim suçum olabilir?" Ben öfkeyle başını kaldırdığında yatağı ve yeri kaplayan kanı gördü ve başını dizlerinin arasına düşürürken bir kez daha "Kahretsın..." dedi.

"Her şey yoluna girecek Charlie," dedi Devin ve Aidan onun bacaklarına sivri bir bakış atarken başının üstüne bir öpücük kondurarak Devin'in bacaklarını kaldırıp dikkatlice onun bacaklarının üzerine yerleştirmesini ve böylece onun hareket edip durumu daha da kötüleştirmesini engellemesini sağladı.

"Bekle! Buna hazır değilim!" dedi kollarındaki kadın, ne yaptıklarını anlayınca paniklemeye başlamıştı. "Bunun hakkında konuşamaz mıyız?"

Aidan, Charlie'nin küçük ayağını nazikçe tutarken, "Bunu şimdi halletmeliyiz Charlie," dedi ve-

"Hayır, hayır, hayır, hayır, hayır! Lütfen, bırakın gitsin! Eninde sonunda bir kıymık gibi dışarı çıkacaktır, değil mi?" Charlie bacağını geri çekmeye çalıştı ama bacağını tuttuğu için hareket ettiremedi.

"Dışarı çıkmak zorunda, Charlie," dedi Devin, onun hasarı görmesini engellemeyi başardığı için mutluydu, ama Tanrım, denemişti.

Buraya gelirken arabayı tek eli direksiyonda kullanmak zorunda kalmıştı, böylece kızın bakmasını engellemek için ayağını kucağında tutabiliyordu. Büyük cam parçalarına bir göz atabilmek için ayağını geri çekmesini engelleyen tek şey

Ayağını sokmayı her denediğinde acıdan nefesi kesiliyordu.

"Hayır, değil!" dedi, ayağını geri çekmeye çalışırken başını çılgınca sallayarak ve-

"Charlie!"

Dustin kucağında büyük bir oyuncak ayıyla koşarak muayene odasına girdiğinde hemen gevşedi ve sıkılmış bir iç çekişle kolunu itti.

"Hey, tatlım, burada ne yapıyorsun?" Oğlu endişeli bir ifadeyle odaya girdiğinde Charlie rahatlamış ve hatta biraz da sıkılmış bir ses tonuyla sordu.

"İyi olduğundan emin olmak istedim," dedi Dustin, Aidan'ın onun ayağını tutuşunu izlerken ve-

"Oh, ben iyiyim tatlım. Büyütülecek bir şey değil," diyen Charlie bir eliyle olayı geçiştirirken diğer eliyle oğlunun göremediği diğer elini tuttu ve Aidan büyük iğneyi yavaşça ayağının altına sokarken sıkıca tuttu.

"Acıyor gibi görünüyor," diye mırıldandı Dustin, "Çok kan var," diye eklemekten önce kızın ayağına bakarken, duvara yaslanmış oturan göt herif mırıldanarak, "Sanırım uzanmam gerek," dedi.

"Var mı? Fark etmemiştim," diye mırıldandı Charlie dalgınca, onun merak ettiği soruyu sorarken. "Abbi nerede?"

Dustin, Aidan'ın çalışmasını izlerken, "Onu büyükanneyle büyükbabama bıraktık ama senin iyi olduğundan emin olmak istedim," diye mırıldandı.

"Kollarındaki de ne?" Charlie dikkatini dağıtmak için sordu.

"T.J. Amca, bunu senin için hediyelik eşya dükkânından alayım," diyen Dustin, kızın eli elini sıkıca kavrayınca ona uzattı ve kız elini geri çekmeden önce bir sızlanmanın başlangıcına benzeyen bir ses duydu.

"Ah, bu çok tatlı! Teşekkürler Dustin," dedi ve parmaklarını Dustin'in saçlarında gezdirmek için uzanırken, Devin bir şekilde elini Heather'ın ikizleri doğururken sıkıldığından çok daha sert bir şekilde sıkmayı başardığında bir homurtuyu ısırmak zorunda kaldı.

"İşte buradasın," dedi T.J. odaya girerken ve Charlie'nin ayağını geri çekemediği görünce irkildi.

"Neden Dustin'i kafeteryaya götürüp biz buradaki işimizi bitirirken bir şeyler atıştırmıyorsun?" Aidan şırıngayı küçük metal tepsiye bırakıp bir tane daha alırken dalgınca öneride bulundu.

"Kulağa iyi bir fikir gibi geliyor," dedi T.J., Charlie'nin ayağından gözlerini kaçırmaya zorlarken boğazını temizleyerek.

Dustin sedyeye yaklaşarak, "Charlie'yle kalmak istiyorum," dedi.

Charlie umutlu bir sesle, "Bana dondurma getireceğini umuyordum," dedi.

Dustin alt dudağını dişlerinin arasına alarak endişelendi ve isteksizce başını salladı. "Tamam, gidip sana dondurma getireyim," dedi Dustin, gitmek için arkasını dönerken başını sallayarak.

"Hey, bir merhaba alabilir miyim?" Devin başparmağını Charlie'nin elinin arkasında gezdirerek sordu, ancak oğlu başka bir şey söylemeden Charlie'ye dondurma almaya kararlı bir şekilde koşup gidince iç geçirdi.

"Ne...ne...cehennem..." Devin, oğlunun gidişini şaşkınlıkla izlerken başını iki yana sallayarak, "Tanrım!" diye mırıldanarak yüzünü koluna gömdüğü sırada soğukkanlı davranan kadın kolunu tutabilmek için elini bıraktığında homurdanmaya başladı.

"Ayağını uyuşturmayı neredeyse bitirdim," dedi Aidan çalışmaya devam ederken, Charlie başını çılgınca sallayarak, "Bunu yapmak istemiyorum. Bunu yapmak istemiyorum. İstemiyorum."

"Sana ayını vermeyi unuttum!" Dustin, koluna sarılan küçük kadın aniden kolunu itip uzaklaştırdığı sırada küçük perdeli odaya geri koştu.

Dustin pelüş ayıyı hemşirenin daha önce Devin için getirdiği sandalyeye bırakırken Charlie duygulanmış bir sesle, "Teşekkür ederim tatlım," dedi.

"Bir şey değil!" Dustin, bir kez daha kolunun tutulduğunu fark edince odadan dışarı koşmaya başlamıştı bile.

"Kes gitsin," diye fısıldadı boğuk bir sesle, diğer kolunu ona sararken iç geçirdi.

"Neredeyse bitti," diye söz verdi Devin ona.

Sniffle. "Hayır, değil," dedi Charlie, Aidan forsepslere uzanırken bir kez daha çılgınca başını sallayarak.

"Hayır, hayır, hayır, hayır, bekle! Bunu yapamam!" dedi, ayağını çekmeye çalışıyordu ama gidecek hiçbir yer yoktu.

"Camı çıkarmam gerekiyor, Charlie. Özür dilerim," dedi Aidan elini dikkatlice kızın ayağının etrafına sararken ve-

"Oh, kahretsin..."

"Aman Tanrım! Aman Tanrım! Aman Tanrım!" Charlie, Aidan'ın ayağından büyük bir cam parçası çıkarıp yanındaki tepside duran küçük metal bir leğene yerleştirmesini izlerken çılgınca mırıldandı.

"Tamam, bu kadar, değil mi?" Charlie umutlu bir ses tonuyla, ancak Aidan daha fazlası için geri döndüğünde tekrar saçmalamaya başlayacağını söyledi.

"Ona bakma," dedi Devin, Aidan leğene büyük bir cam parçası daha düşürdüğünde irkilmemeye çalışarak.

"Durmasını söyle," diye mırıldandı Charlie, sesi dehşete düşmüş gibiydi.

İç çekişini bastıran Devin, kolunu çekerek onun yüzünü kavradı ve dikkatini kendisine çekti. "Neredeyse bitti Charlie," diye fısıldadı, onun güzel mavi gözlerine bakarken çenesini nazıkçe okşadı.

Başını sallayarak, "Hayır, değil" dedi.

Tanrım, kız çok güzel, diye düşündü Devin parmak uçlarını kızın yanaklarında gezdirirken ve-
"Ayıyı istiyorsun, değil mi?" diye sorarken buldu kendini Charlie alt dudağını dişlerinin arasında gezdirirken.
Başını salladı ve "Gerçekten istiyorum" dedi.

BÖLÜM 9



"Y Benim için öldünüz," dedi Charlie, kollarını göğsünde kavuşturup gözlerini başka tarafa çevirerek.

artık konuşmadığı adam.

Şu anda gerçekten takdir etmediği ağır bir iç çekiş oldu ve sonra...

"İşe gitmem gerekiyor," dedi Ben, yatağın etrafında dolanırken, sadece görmezden gelmeyi seçtiği bir şey homurdanmak için, arkasını dönüp geldiği yöne doğru yürürken, dün ona yaşattıkları için daha azını hak etmediğine karar vererek tekrar başını çevirdi.

"Hadi ama, böyle yapma Charlie. Üzgün olduğumu söyledim," dedi ve kız gözlerini ona dike bilmek için başını çevirdiğinde iç geçirdi.

"Oh, bunu kaçırmış olmalıyım. Hastaneden 'İyi şanslar!' diye bağırarak çıkmandan önce miydi, sonra mıydı?" diye sordu, başını tiksintiyle sallayarak.

"Neden kızdığını anlamıyorum. Gitmeden önce sen bayılana kadar bekledim," dedi Ben çaresiz bir omuz silkmeye, sanki onu evlatlıktan reddetmemiş gibi ve sanki bu son ihaneti bir şekilde telafi edecekmiş gibi kucağına beyaz bir fırın poşeti bıraktı.

"Beni dikeyorlardı, seni ahmak!" Charlie fırın poşetini kaptığı gibi ona doğru fırlatmaya çalıştı ama

Çantada ne olduğunu öğrenene kadar bunu yapmamaya karar verdi.

"Ve seni çok sevdiğim için bunu yaşadığını görmek bana çok ağır geldi. Bu bir şey ifade etmiyor mu?" Ben, çantayı açıp ucuz pişin ona sadece bir jöleli çörek getirdiğini fark ettiğinde iç çekerek sordu.

"Hayır, değil," dedi Charlie, küçük çöreği çantadan çıkarıp bir ısırık aldıktan sonra oturduğu yerden ona ters ters baktı.

"Öğle yemeğinde uğrayıp seni kontrol edeceğime söz versem daha iyi hisseder misin?" diye sordu umutlu bir ses tonuyla.

Tadı biraz bayat olan çörekten bir ısırık alırken onu düşündü. "Gerçekten öğle yemeğinde buraya gelmeyi planlıyor musun yoksa daha sonra gelmediğinde seni affedeceğimi ve sözünü unutacağımı mı umuyorsun?"

Düşünceli görünen Ben, "İkincisi" dedi.

"Fırsatım varken seni o salıncaktan itmeliydim," diye acı acı mırıldandı Charlie çöreğinden bir ısırık daha alırken ve bu hareket bir şekilde gazlı beze sarılı ayağının şu anda üzerinde durduğu yastık yığının ters yönde sürtünmesine neden olunca yüzünü buruşturmak zorunda kaldı.

"Büyükanneme Bea'nın senden hoşlandığını söyledim," diyerek omuz silkti ve kızın gözlerini ona dikmesine neden oldu.

Charlie son lokmayı ağzına atarken, "Sana asla inanmazdı," dedi.

"En sevdiğim ben olduğum için gerçekten de öyle olurdu."

Beş yaşından beri yanında olan adama gözlerini tehlikeli bir şekilde dikerek, "Gerçekten böyle mi düşünüyorsun?" dedi.

"Bildiğim bu," dedi Ben, ayağa kalkarken başını salladı ve ayağına doğru bir işaret yaptı. "Gitmeden önce bir şeye ihtiyacın var mı?"

"Beni gerçekten böyle bırakacak mısın?" Charlie acınası görünmek için elinden geleni yaparken alt dudağını sıkarak sordu.

Ben bir an için öylece durdu, parçalanmış görünüyordu ve sonra... "Evet, evet, öyleyim," dedi ve omuz silkerek acil servisin onu eve gönderdiği koltuk değneklerine uzandı ve onları memnun bir ifadeyle yatağının yanına yerleştirdi İç çek.

"İşte bu yüzden senden nefret ediyorum," dedi Charlie ve onun komodinin üzerindeki su şişesini birkaç santim daha yaklaştırmasını izlerken ters ters bakmaya devam etti.

"Sen neden bahsediyorsun? İhtiyacın olan her şeye sahip olduğundan emin oluyorum," dedi Ben, yanındaki yatakta duran kumandayı ve su şişesini göstererek.

"Ya tuvaleti kullanmam gerekirse?" diye sordu gözlerini ona dikerek.

"Sadece birkaç adım ötede," dedi Ben, dalgın dalgın bu sabah gelmesinin on beş dakika sürdüğü banyoya doğru işaret ederek.

"Yemek mi?"

"Sen neden bahsediyorsun? Seni daha yeni doyurdum," diye sordu Ben, yanındaki boş fırın poşetini göstererek.

"Bademciklerini aldırıdıktan sonra sana daha iyi baktım," dedi ters ters bakarak.

"Gerçekten bunu bununla mı kıyaslayacaksın? Ölebilirdim!"

"Sende hafif bir bademcik iltihabı vardı. Onları sadece sızlanmayı kesmen için aldılar," diye hatırlattı Charlie ona.

"Endişelenmemen için sana böyle söylediler." Charlie yavaşça başını sallayarak, "Artık gidebilirsin," dedi. dışarı çıkmasını işaret etti.

Ben uzanıp su şişesini biraz daha yakına iterken, "Seni sonra kontrol edeceğim," diye söz verdi.

"O kapıdan çıkarsan daha sonra konuşmayacağız Benjamin Lopez," dedi Charlie, onun kapıya doğru yönelişini izlerken.

"Sonra görüşürüz, Charlie Marshall," dedi alaycı bir şekilde ve kadının hiç de hoşuna gitmeyen bir kıkırdamayla.

"Benim için öldün sen!"

"Ben de seni seviyorum!" diye karşılık verdi kapıyı arkasından kapatırken ve onu orada haklı bir öfkeyle oturur halde bıraktı.

Onu kesinlikle o salıncaktan itmeliydim, diye düşündü Charlie, dalgınlıkla su şişesine uzanırken yanlışlıkla yere düşürdüğü ön kapıya bakmaya devam ederek.

"Kahretsin," dedi, orada otururken derin bir iç çekti, bırakmayı düşündü ama...

Buzdolabının şu anda ulaşmak için çok uzak olduğunu fark eden Charlie, dikkatlice yatağın kenarına yaklaşırken, bu hareket dikişlerinin çekilmesine neden olunca acı içinde irkildi. Gözlerini kapatarak acının geçmesini beklerken yavaşça nefes verdi, ancak acı ikiye katlandığında omuzlarının yenilgiyle çöktüğünü hissetti.

Harika.

Fırsatını bulmuşken bir Advil almalıydı, diye düşündü Charlie gözlerini açtığında ve kendini Devin'in bir saat önce işe gittiğinden beri burada ne yaptığını merak ederken buldu. Bu da onu Devin'in yatağın yanına koyduğu küçük beyaz fırın poşetinin içinde ne olduğunu merak etmeye itti. Merakla poşeti alıp içine baktı ve iki büyük jöleli çöreğin ilgisini beklediğini fark etti.

Charlie onun ikramından memnun kalarak iki çörekten daha dolgun olanını seçti ve küçük bir ısırık alırken, Devin'in eğilip su şişesini alabilmek için kollarındaki poşetleri kaydırmasını izledi. Tek kelime etmeden, ikinci bir şişe su ve küçük bir reçete şişesi eklemeden önce şişeyi komodinin üzerine geri koydu,

Dün gece ona ihtiya ı olmadığını söylediği ağrı kesicilerin reçetesi olduğunu düşündü.

Bunu, onun mutfağa gidip henüz açmaya fırsat bulamadığı taşınma kutularını bir kenara koymasını ve böylece onun için aldığı yiyecekleri kaldırmasını izlemesi takip etti. Bu i  bittikten sonra Devin, kuzeninin dün gece onlara verdiği gazlı bez rulolarından birini aldı ve geri dönüp yatağının kenarına oturdu. Devin'in ayağındaki gazlı bezi açıp diki lerini kontrol etmesini ve yeni gazlı bez rulosunu dikkatlice ayağının etrafına sarmasını izlerken inanılmaz lezzetli çöreği kemirdi.

Bu i  bittikten sonra, "Başka bir şeye ihtiya ın var mı?" diye sordu, o da orada oturmuş çöreğini kemirmeye devam ederken kendisine dik dik bakan iri yarı adamı düşündü ve adam teklif ettiğine göre muhtemelen yardım alabileceği bir iki şey olduğuna karar verdi.

BÖLÜM 10



"T Başka bir şeye ihtiyacın olup olmadığını sorduğumda aklımdan geçen bu değildi," dedi Devin ayağa kalkarken.

Orada, bunun nasıl olduğunu anlamaya çalışırken titreyen ellerini yüzüne sürüyordu.

Siyah duş perdesinin diğer tarafında çırılçıplak soyunmakta olan kadından mırıltılı bir yanıt geldi: "Bu yüzden gerçekten minnettarım."

O koca çenesini kapalı tutmalıydı, diye düşündü Devin, kızın gömleğini duş perdesi ile duvar arasındaki küçük boşluktan fırlatışını çaresizce izlerken, birkaç saniye önce giydiği açık gri şort da gömleğe katılmıştı.

"Sana bir şey sorabilir miyim?" diye sordu aklını kaçırmamanın eşiğinde olmasının nedeni, son eşya küçük açıklıktan fırlatılırken, bacakları tutmaz hale gelmeden önce geri uzanıp banyo tezgahını tutmaya zorladı.

Banyonun zeminindeki beyaz külotunun görüntüsünü aklından çıkarmaya çalışırken, "Hayır," diye ısırdı.

Tanrım, buna daha fazla katlanamazdı.

"Yeterince makul," diye mırıldandı Charlie, bacaklarını dikkatlice perdenin altından geçirip, kendisi duş alırken dikişlerinin kuru kalması için adamın yere koyduğu havlu yığınının üzerine koyarken.

Tam rahatladığını hissettiğinde, "Ben hazırım!" dedi.

Devin derin bir iç çekerek tezgahı bıraktı ve suyu onun için açabilmek amacıyla düşün içine uzandı.

"Soğuk!" diye soluk soluğa bir yanıt alınca, "Bu iyi" sesini duyana kadar hızlıca düğmeyi çevirirken nefesinin altında küfretti.

Kendisine bir gün için yeterince işkence ettiğine karar veren Devin kapıya doğru yöneldi ve-

"Benden neden nefret ediyorsun?" diye sorduğunda, titreyen ellerini yüzüne sürerek esprisiz bir kahkaha attı çünkü Tanrım, gerçekten de ondan nefret edebilmeyi diliyordu. Ondan nefret edebilseydi hayatı daha kolay olurdu, böylece günün her dakikasında kendini onu düşünürken bulmazdı.

Devin, "Senden nefret etmiyorum," dedi ve Charlie, "Hayır, elbette etmiyorsun," diye mırıldanırken ellerini bıraktı.

"Bilmiyorum," diye ısırdı.

"Ve sana tamamen inanıyorum," dedi Charlie, onun gözlerini düş perdesine dikmesine neden olarak.

"Bilmiyorum."

"O zaman gözlerini dikip bakmanı açıkla," dedi merakla.

"Ben ters ters bakmam," dedi, gözlerini onun gözlerine dikerek.

yön.

"Peki ya ofisim?" diye sormadan önce yavaşça "Hı-hı," diye mırıldandı.

"Ne olmuş ona?" Devin, ona gerçeği söylemenin muhtemelen iyi bir fikir olmayacağına karar vererek sordu.

"Sadece sürgün edilmemin ardında bir neden olup olmadığını merak ediyorum, hepsi bu," dedi Charlie sağlam ayağının parmaklarını oynatmaya başlarken.

"Seni sürgün etmedim."

"Peki buna ne diyorsunuz?"

Akıl sağlığını kurtarabildiği kadar kurtarıyordu.

"Size daha büyük bir ofis veriyorum," dedi, o sırada bulduğu bahaneyi kullanarak.

"Ve işte benden kaçıyor musun?"

"Senden kaçmıyordum," diye yalan söyledi.

"Gerçekten mi? O zaman neden bir şeye ihtiyacın olduğunda T.J.'i benimle muhatap ediyorsun da bunu başka kimseye yapmıyorsun?"

"Ben'in burada seninle ilgileniyor olması gerekmiyor mu?" Devin konuyu değiştirmeyi umarak sordu.

Charlie, "Sana başka bir şey sorabilir miyim?" diye sormadan önce, "Gerçekten sormalı," diye mırıldandı.

"Hayır. Ben neden burada değil?"

"Biz onun adını anmıyoruz," dedi Charlie bir hıçkırıkla.

"Nedenmiş o?" diye sordu, sırtını koltuğa yaslayarak. ayak parmaklarını oynatmaya devam etmesini izledi ve bu hareketi sevimli bulmaktan başka bir şey yapamadı.

"O benim için öldü."

"Bu yüzden mi burada değil?"

Uzun bir iç çekişten sonra, "İşe gitmesi gerekti," dedi.

"Anlıyorum," diye mırıldandı, "peki bugün tam olarak nasıl dolaşmayı planlıyordunuz?"

"Bugün mümkün olduğunca az hareket etmenin benim için en iyisi olduğunu düşündüm," cevabını alınca içini çekti.

"Peki bu senin için nasıl oldu?" Devin arka cebinden telefonunu çıkarıp T.J.'e Charlie'nin ona yardım edecek kimsesi olmadığı için bugün evden çalışacağını bildirirken sordu.

"Şikâyet edemem," diyerek dudaklarının seğirmesine neden oldu. "Ayağın nasıl?" diye sordu dalgınca, T.J.'ye bir

Bugün yapılması gereken her şeyin metnini.

Charlie, telefonundan başını kaldırıp gözlerini duş perdesine dikerek "Bana yalan mı söylüyorsun?" diye sorduğu hafif bir duraksamadan sonra "Sorun değil," diye mırıldandı.

"Evet."

"Ağrı kesici ister misin?" Sniffle.

"Evet, sanırım bu çok hoş olur, teşekkür ederim," diye mırıldandı Charlie banyodan çıkarken, bu küçük erteleme için minnettardı.

Oturma odasına doğru yürüdü ve kendini bir kez daha onun neden yatak odasında uyumadığını merak ederken buldu. Kesinlikle yeterince büyüktü, diye düşündü Devin komodinin üstündeki küçük reçete şişesini alırken, banyoya geri dönerken dikkatini yarı açık yatak odası kapısında buldu.

"Neden yatak odanı kullanmıyorsun?" Devin ağrı kesici şişesini banyo tezgahının üzerine koyarken sordu. "Ofisim için kullanıyorum," dedi arabayı süren kadın. Aklını kaçırdığını söyledi.

"Son dairende ne sorun vardı?" diye sordu, kollarını göğsünde kavuşturup banyo tezgahına yaslanarak onun duşunu bitirmesini beklerken.

"Hiçbir şey," dedi üzgün bir iç çekişle.

"O zaman neden taşındınız?" Devin bu fırsatı, hakkında gereğinden fazla düşündüğü kadın hakkında birkaç şey öğrenmek için kullanmaya karar vererek sordu.

"Aylık harcamalarımı kısmaya çalışıyorum," dedi kadın, adam kaşlarını çatarak öylece dururken.

"Sorun mu yaşıyorsun?" diye sordu, kadın "Hayır, sadece para biriktirmeye çalışıyorum" dediğinde Noel ikramiyesini erkenden gönderebilmek için telefonuna uzanmıştı bile. Sana bir şey sorabilir miyim?"

"Hayır," dedi Devin, kollarını göğsünün üzerinde kavuşturmak için hareket etti ama yine de sorduğunda iç çekerek başını geriye attı.

"Sanırım benden neden nefret ettiğini anladım," dedi, sormadı, uzanıp burnunun kenarını çimdiklerken fark etti, migreninin tuttuğunu hissediyordu.

"Senden nefret etmiyorum," dedi yine. "Bir teorim var," diye açıkladı.

"Ve bunu duymak için sabırsızlanıyorum," diye mırıldandı ve elini bırakıp omzunun üzerinden Advil olup olmadığına bakmak için-

"Bana aşıksın," diye açıkladı Charlie, içindeki her şeyin kıpırdamadan durmasını sağlayarak.

"Ne?" diye sordu kısık sesle, başını yavaşça çevirip duş perdesine bakarken.

"Şşşt, sorun yok. Duygularında utanılacak bir şey yok. Erkekler üzerinde böyle bir etkim var. Kendilerine engel olamıyorlar. Tanrım, neden bu kadar karşı konulmaz olmak zorundaydım?" diye sordu uzun uzun iç çekerek, uzanıp lavaboyu açarken gözleri küçük veledin yönünde kısıldı ve-

"Soğuk!"

BÖLÜM 11



"A Hâlâ kızgın mısın?" Charlie, bandajını iki kez kontrol ederek emin olmak isteyen iri yarı **a d a m a** sordu

çenesindeki o kas tekrar kasılırken kırpılmış hareketlerle ıslatmadı. "Çünkü deli gibi görünüyorsun."

Devin bir şey söylemeyince, konuşmayı kesmenin iyi bir zaman olacağına karar verdi. Bir de ağlamak üzere olduğu gerçeği vardı. Tanrım, ayağı gerçekten acıyor, diye düşündü Charlie dikkatlice yan yatıp yaralı ayağını diğer ayağının üzerine gelecek şekilde kaydırırken. Titreyen elini yastığının altına sokup çarşafı tutarken yavaşça nefes verdi ve titrek bir nefes aldı.

Ağlamaya ne kadar yakın olduğunu bilen Charlie, "Bana yardım ettiğin için teşekkür ederim" dedi ve Charlie'nin bunu gitmesi için bir bahane olarak kabul edeceğini umdu.

"Tanrım, gerçekten tam bir baş belasısın," dedi Devin, onun gidişini izlerken Ben'in küçükken kabullenmeyi öğrendiği bir şeyden pek de mutlu görünmüyordu.

"Ne yapıyorsun?" diye sormadan edemedi ama birkaç saniye sonra adam elinde bir sandalyeyle dairesine geri döndüğünde.

"Daha dikkatli olmalıydın," dedi Devin, sandalyeyi kızın yatağının yanına koyarken sinirli bir sesle.

yere düştü ve uzanıp elini onun elinin etrafına sarabilmek için çekerken ters ters baktı.

"Bunu tam olarak bilerek yapmadım," dedi Charlie, acıyla nefes almaya çalışırken onun elini sıkarak, onu almaya zorladığı ağırlı kesicinin nihayet ne zaman etkisini göstereceğini ve onu bu ıstıraptan kurtaracağını merak ediyordu.

Bir duraklama oldu ve sonra...

"Bunu neden yaptın?" diye sordu, başparmağını kızın elinin arkasında dalgınca gezdirirken sesi meraklıydı.

"Ne yapmak?" Charlie onun dokunuşunun ne kadar iyi hissettirdiği hakkında bir fikri olup olmadığını merak ederek dalgınca sordu.

"Bardak. Bunu Dustin için neden yaptın?"

"Bunu onun için neden yapmayayım ki? O benim B.F.F.'m," dedi Charlie, onun dudaklarının seğirmesini izleyerek.

"Oğlumu çaldığını fark etmiştim," dedi Devin, inanılmaz seksi bir gülümsemesi olduğunu kabul etmek zorunda kalsa da gözlerini kapatırken kıkırdadı.

"Bir B.F.F.'de isteyebileceğim her şey onda var," diye mırıldandı Charlie uykulu uykulu, hapın nihayet işe yaramaya başladığını fark ederek.

Bir duraksama oldu ve sonra "Peki ya Ben?" diye sordu.

"Şşşt, onun adını anmıyoruz," diye fısıldadı usulca.

"Anlıyorum ve ne zamandır sen ve o-olmaması gereken-Arkadaş mıydınız?" diye sordu ve dudaklarının seğirmesine neden oldu.

"Beş yaşındayken kaçmaya karar verdiğimizden beri," diye mırıldandı Charlie esnerken.

"Neyden kaçmak?" Devin onun elini nazıkçe okşamaya devam ederek sordu.

"Kötü kalpli bakıcı annemiz," dedi, ikisini de yanına alarak neye bulaştığının farkında olmayan zavallı Bayan Manford için gülümsemekten kendini alamadı.

"Koruyucu aile yanında mı büyüdünüz?" diye merakla sordu. "S a y ı l ı r , " dedi Charlie, gülümseyerek açıklarken,

"Biz

ikisi de bu koruyucu aileye yerleştirildi.

ikimizi de yanına aldı. Noel zamanıydı ve bir Noel ağacı yoktu, bu yüzden kar fırtınası sırasında gidip bir tane bulmayı kendimize görev edindik."

"Kulağa harika bir plan gibi geliyor," dedi adam, elinin onun elinin etrafında sıkılaştığını hissederken. "Ne oldu?"

"Pijamalarımızla Noel ağacı bulamayacak kadar soğuk olduğunu fark edene kadar caddenin karşısına kadar geldik. Bunu, geri dönmek için çok geç olduğuna ve hayatımızın geri kalanını bir igloda yaşamak zorunda kalacağımıza karar vermemiz izledi. Ama neyse ki Bea Nine bizi ön bahçesinde iglo yapmaya çalışırken gördü ve donarak ölmenden önce bizi içeri almasının muhtemelen en iyisi olacağına karar verdi."

"Koruyucu annen senin gittiğini fark ettiğinde nasıl davrandı?"

"Sinir krizi geçirmiş olabilir, sağlık görevlileri kelepçelerden kurtulamayacağını söyleyince özür diledik," diye açıkladı Charlie, Bayan Manford kendisini korkuttukları için onların boyunlarını sıkmaya kararlı görüldüğünden, acil yardım görevlileri kelepçeleri iki katına çıkardıkları için gerçekten minnettardı.

Charlie onu suçlamadı, çünkü gerçekten suçlayamazdı.

"Ve Büyükanne Bea..."

"Emekli bir lise müdürüydü ve sorun çıkaranlara karşı zaafı olduğu ortaya çıktı. Bizi temizledikten sonra sıcak kakao ve şekerli kurabiyelerle oturttu ve kurallara uymanın ne kadar önemli olduğunu anlattı. Bunu, Noel ağacına sahip olmanın bir kural olduğunu açıklamamız izledi. Kısa süren bir tartışmanın ardından garajına gitti ve yıllardır asmadığı sahte Noel ağacını ve bulabildiği tüm süsleri çıkarmaya başladı ve sonunda pes edip her şeyi içeri taşıdı. Bunu, oturma odasını dekore ederken büyük bir karmaşa yaratmamız izledi.

Noel Baba'ya bırakacak bir şeyimiz olsun diye bize taze bir parti şekerli kurabiye yaptı."

"Ya ondan sonra?"

"Bizi yanında tutmaktan başka çaresi yoktu," dedi Charlie, Büyükanne Bea'yı düşündükçe gülümsemekten kendini alamadı. O, Charlie'nin annesine en yakın kişiydi, en iyi arkadaşıydı ve onu özlemediği tek bir gün bile olmamıştı.

"Ailene ne oldu?" Devin, hayatı boyunca merak ettiği soruyu sordu.

"Bilmiyorum," dedi omuz silkerek. "Annem on beş yaşındayken kaçtı ve beş yıl sonra, gecenin bir yarısı büyükbabamın kapısının önüne bırakıldım. Bana çok iyi baktı ama bu onun için çok fazlaydı. Ben üç yaşındayken kalp krizi geçirdi ve beni koruyucu aileye vermek zorunda kaldı. Annemi bulmaya çalıştı, gelip bana bakacağını umuyordu ama onu bulamadılar."

"Özür dilerim Charlie," dedi Devin, elini rahatlatıcı bir şekilde sıkarak.

"Üzülme. Harika bir çocukluk geçirdim ve en iyi arkadaşımınla birlikte büyüdüm," dedi Charlie, kendini bir şeyi merak ederken buldu, ama...

Bu onu ilgilendirmezdi.

"Annelerinin adı Heather," dedi Devin, onun düşüncelerinin nereye gittiğini doğru tahmin ederek. Bir süredir merak ettiği bir şeydi bu. Gerçi iş yerindeki herkes aynı şeyi merak ediyordu ama bildiği kadarıyla kimse sormamıştı.

"Ona ne oldu?" diye sordu, gözlerini açtığı anda Devin'in onu izlediğini gördü.

"Hiçbir şey," diye mırıldandı başını hafifçe sallayarak. "O zaman nerede?" Charlie sordu, çocukların neden asla bahsedilen onu veya neden Orada değildi herhangi bir

Evin etrafında onun resimlerini.

"Hamile olduğunu öğrendiğinde yirmi dört yaşındaydı, hukuk fakültesinin ikinci yılındaydı ve çocuk sahibi olmaya hazır değildi, ama ben hazırdım. Onları ne kadar çok istediğimi ve her şeyden çok seveceğimi biliyordu. İkizler doğduğunda fikrini değiştireceğini düşünmüştüm ama bir aile kurmadan önce kariyerine başlayana kadar beklemeye r a z ı o l m u ş t u . " "Ona kızgın mısın?" Charlie endişeyle sordu

Dustin ve Abbi'nin annesiz büyümelerini düşünürken alt dudaklarını ısırdı.

"Biraz bile değil," dedi Devin sıcak bir gülümsemeyle. "Çocukları hiç görüyor mu?"

"Hayır, Heather'ı anneleri olarak görmüyorlar. Onu bir aile olmamızı mümkün kılan harika bir kadın olarak görüyorlar," dedi ve başparmağının yavaşça elinin arkasında gezinmesini izlerken, gözlerinin tekrar kapanmaya başladığını hissedip-

"Acıktım," diye yumuşak bir sesle anons eden Charlie gözlerini açıp Devin'in oturma odasında ne aradığını merak ederken sağ tarafına baktığında Dustin'i bir kez daha dar donuyla seksiyonel kanepenin diğer tarafında oturmuş, bir kolunda ona verdiği oyuncak ayıyı kucaklamış, diğer kolunda da kucağındaki büyük boyama kitabını boyamakla vakit geçirirken buldu.

"Ben buraya nasıl geldim?" Charlie uyanmaya ve olan biteni anlamaya çalışırken ellerini yüzüne sürerek sordu. Hatırladığı son şey yatağında uzanmış, ağrı kesicinin etkisini göstermesini beklemekte.

"Baban seni buraya getirdi, böylece sana göz kulak olabiliriz," dedi Abbi ve dikkatini babasına eziyet etmekten gerçekten zevk alıyor gibi görünen küçük kıza çekti; kanepenin ucunda, yastık yığınının diğer tarafında oturuyordu; Charlie'nin ayağı, kesinlikle ona ait olmayan iki büyük çizmeli ayağın yanında duruyordu ve karnını hafifçe okşayan el de ona ait değildi.

"Uykunda ağlıyordun," dedi Dustin.

"Ne?" Charlie, Devin'in kendisini izlediğini görmek için başını yavaşça arkaya yatırırken sordu.

"Ağlamayı kesmediğin için baban çok üzüldü. Seni uyandırmaya çalıştık ama sen ağlamaya devam ettin. Yardımcı olan tek şey babanın sana sarılmasıydı," diye açıkladı Dustin, Charlie orada yatarken, Devin bu açıdan yeşil görünen mavi gözleriyle onu izlerken başka tarafa bakamıyordu. Charlie onun kollarında olmanın ne kadar hoşuna gittiğini fark ederken, Dustin tek kelime etmeden onun karnını okşamaya devam etti.

BÖLÜM 12



"B ut, Daddy-"

"Hayır dedim," dedi Devin sessizce eğilerek. ve üzgün görünmek için elinden geleni yapan küçük kızının ıslak alnını öptü.

"Verecek bunca sevgim var ama verecek kimsem yok," dedi Abbi çaresizce omuz silkip başını hüzünlü bir şekilde sallayarak ve dikkatini yanından geçen lastik ördeğe odakladı.

"Bana sahipsin," diye işaret etti, saçlarını durularken gözlerine su kaçmamasına dikkat ederek yavaşça başından aşağı su dökerken.

"Daha fazlasına ihtiyacım var baba. Kabarıklığa ihtiyacım var," dedi Abbi, başını geriye doğru eğerken ciddiyetle başını sallayarak.

Kıkırdayarak, "Köpek almayacaksın." dedi. "Peki ya kedi?"

"Hayır."

"Bir at mı?"

"Evet."

"Gerçekten mi?" diye sordu, gerçekten umutlu görünüyordu.

"Hayır," dedi Devin kıkırdayarak, Abbi orada oturmuş ona bakarken saçlarını durulamayı bitirdi.

Küçük kızı, saçlarını durulamayı bitirmesini işaret ederken, "Bu anı unutmayacağım," diye onu uyardı.

Devin gülümsemekten kendini alamayarak, "Eminim almayacaksın," diye mırıldandı.

Abbi kesin bir tavırla başını sallayarak, "Yapmayacağım," diye söz verdi.

"Seni sevdiğimi söylesem daha iyi hisseder misin?" Devin uzanıp giderleri yukarı çekerken sordu.

"Abbi küvetin kenarından tutup ayağa kalktı ve yanındaki küçük dolabın üzerinde özenle katlanmış Mickey Mouse havlusunu işaret ederek, "Beni kurulayabilirsin," dedi uzun uzun iç çekerek.

"Bana karşı çok iyisin," dedi havlusunu tutarken.

"Biliyorum baba," dedi Abbi, havluyu ona sarabilmesi için kollarını kaldırarak.

"Şuna ne dersin? Sen yatmaya hazırlan, ben de biraz çalışayım, ben de seni bu hafta sonu hayvanat bahçesine götürmeyi düşünüyüm. Anlaştık mı?" Devin onu kucağına alıp banyodan çıkarırken sordu.

"Charlie gelebilir mi?" Devin onu odasına götürüp yatağına yatırırken Abbi düşünceli bir sesle sordu.

"Charlie'den gerçekten hoşlanıyorsun, değil mi?" diye sordu komodinin üzerinden tarağını alırken.

Abbi başını sallayarak, "Onu tutmaya karar verdik," dedi.

"Peki neden?" Devin tarağı dikkatle saçlarında gezdirmeye başlarken dalgınca sordu.

"Çok hoş biri," dedi Abbi başını sallayarak.

"Evet, öyle," diye kolayca kabul etti Devin, çünkü Charlie inanılmaz derecede tatlı, nazikti ve bugün onun kollarında kendini çok iyi hissetmişti.

Çok iyi.

Bir kadını kucağına almayalı uzun zaman olmuştu ama bir kadının daha önce hiç bu kadar iyi hissettiğini hatırlamıyordu. En son bir kadını kucağına aldığı anda Heather bebeği doğurmayı kabul etmişti. Onu kollarına almış ve her şeyin yoluna gireceğine dair söz vermişti. Bu

Ayrıca ikizler doğduğunda elini tutmak dışında ona en son dokunduğu zamandı. Sözlü olmayan bir anlaşmayla, iki yıl sonra ilişkilerini bitirmeye karar vermişlerdi.

İkizler doğduktan sonra Heather hukuk fakültesini bitirmek için New York'a taşındı ve onun için önemli olan tek şeye, çocuklarına odaklanmaya karar verdi. Onlara bakmaya ve sevildiklerini bildiklerinden emin olmaya odaklanmıştı.

"Seni gülümsetiyor baba," dedi Abbi saçlarını taramayı bitirirken.

"Beni gülümsetiyorsun," dedi Devin, eğilip burnunun ucunu öperek.

"Ama sen hep üzgün görünüyorsun baba," dedi Abbi, alt dudağını sıkarak.

"Üzgün değilim tatlım," diye söz verdi ona, uyumaktan hoşlandığı eski Bradford Construction tişörtüne uzanırken.

"Charlie etraftayken değil," dedi başını sertçe sallayarak. Devin iç çekerek sordu: "Peki ben Charlie'nin yanındayken nasıl görünüyorum?"
Charlie buralarda mı?"

"Mutlu," dedi Abbi tişörtü başının üzerinden çekerken.

"Sen ve kardeşin beni mutlu ediyorsunuz," dedi, kendinden nefret ederek çünkü bu yeterli olmalıydı.

"Beni ne mutlu eder biliyor musun baba?" Abbi, ona bulmak için altı farklı mağazayı dolaşmak zorunda kaldığı Disney prenses külotunu eline alıp giymesine yardım ederken sordu.

Gözlerini kalbinin yarısına sahip olan sinsi küçük kıza dikerek, "Yavru köpek almayacaksın," dedi.

Abbi yorganın altına girerken, "Hayatımda biraz pofudukluğa ihtiyacım var baba," dedi.

"Uyuman gerek. Sabah okulun var," dedi onu yatağına yatırırken alaycı bir bakışla.

Devin, odasında canavar olup olmadığını kontrol etmek için beş dakikalık bir işleme başlarken, ciddiyetle başını sallayarak, "Kabarıklık olursa daha iyi uyurum baba," dedi.

"Bu hafta sonu yavru keçileri beslemene izin vereceğime söz versem daha iyi uyur musun?" diye sordu ve yatak odasının ışığını kapatmadan önce gece lambasını yaktı.

"Bunun yardımı olabilir," diye mırıldandı Abbi, eğilip yatağından öperken kıkırdamasına neden oldu. "Seni seviyorum."

"Ve..." dedi, kelimeyi uzatarak.

Ayağa kalkmadan önce ona son bir öpücük verirken, "Ve odan canavarlardan arınmış olacak," diye söz verdi.

Abbi memnun bir iç çekişle yan yattı ve "İyi geceler baba," dedi.

"İyi geceler bebeğim," dedi Devin, yatak odasının kapısını arkasından kapatarak ve Dustin'i yatağında kıvrılmış, kucağında Charlie için aldığı oyuncak ayıyla uyurken bulmak için onunkinin yanındaki odaya yöneldi.

Charlie'den bahsetmişken.

Onun hakkında ne yapacağına dair hiçbir fikri yoktu.

Bildiği tek şey, ikizleri mutlu ettiği sürece onun taşınmasına izin verdiğine pişman olamayacağıydı. Dünür dairesi için internete ilan verdiğinde, ikizlere yardım edebilecek iyi birini bulmayı ummuştı ama elde ettiği şey çok daha fazlasıydı. Charlie çocuklarla çok iyi anlaşıyordu.

Dustin için yaptığı şey.

Charlie'nin Dustin'in iyi olduğundan emin olmak için sandalyeden inip cama bastığı anı hâlâ aklından çıkaramıyordu. Charlie düşündüğünden çok daha fazlasıydı, diye karar verdi Devin aşağı inerken ve onu bıraktığı yerde bulamayınca iç geçirdi. İkizler için geceleri açık bırakmaya başladığı apartman kapısına doğru ilerlerken Devin onun aynı zamanda çok inatçı olduğunu düşündü ve onu yavaşça topallayarak mutfağa doğru giderken buldu.

ona yardım etti. Köşeye ulaştığında güçlendirici bir nefes aldı, yavaşça nefesini verdi ve-

"Her zaman bu kadar baş belası mıydın?" Devin onu kucağına alıp mutfak adasına yerleştirebilmek için yolun geri kalanını mutfağa taşırken sordu.

Charlie, dikişlerinin yırtılmadığından emin olmak için ayağını kontrol etmek üzere eğilirken yüzünü buruşturarak "Evet," dedi.

"Kanepenin dışında ne yapıyorsun?" diye sordu, gazlı bezi dikişlerini örtecek şekilde yeniden ayarlarken.

Charlie yanındaki lavaboyu işaret ederek, "Muzlu ekmek yapıyorum," dedi.

"Dinleniyor olman gerekiyordu," diye hatırlattı ona itaatkâr bir şekilde ellerini yıkarken.

"Muzlu ekmek yapmam gerekiyordu," dedi ve tezgahın üzerindeki muzları işaret etti.

"Nedenmiş o?" Devin muzları alıp kızın yanına koyarken sordu.

"Çünkü çocuklara kahvaltıda muzlu ekmek yapacağıma söz verdim," diyen Charlie, uzanıp süzgeçten iki büyük karıştırma kâsesi aldı ve arkasındaki tezgâhta duran ekmeği işaret etti.

Devin kaşlarını çatarak ekmeği aldı ve-

"Süt, ekşi krema, yumurta, peynir, jambon, mayonez ve hardala ihtiyacım var," dedi ve adamın sorgulayan bakışları karşısında "Açlıktan ölüyorum," diye ekledi.

Devin gözlerini ona dikerek istediği her şeyi aldı ve yanındaki tezgâha koydu. "Sana yemek yaptım," diye hatırlattı ona.

"Ve çok lezzetliydi," dedi yemeğine neredeyse hiç dokunmamış olan kadın, uzanıp bulaşık rafından bir tabak alırken ve bir sandviç yapmaya başlarken ciddiyetle başını salladı.

"Bu yüzden mi yemedin?" Devin, düştüğünden şüphelendiği kadına gözlerini dikerek sordu

Yaptığı yemeği yememek için bilerek uyudu. "Aynen öyle. Onun tarafından korkutuldum Charlie, süzgeçten bir tereyağı bıçağı çıkarırken başını sallayarak, "Çok lezzetli," dedi.

Bir dilim ekmeğin üzerine mayonez sürerken savunmacı bir tavırla "Sağlıklıydı," dedi.

"Evet, kesinlikle öyleydi," diye mırıldandı, sandviçini bitirip ikiye bölerken dudakları keyifle seğiriyordu.

"Yaptığım şeyin nesi yanlıştı?" diye sordu ters ters bakarak, çünkü akşam yemeği için yaptığı şeyde yanlış olan hiçbir şey yoktu. Çok lezzetliydi.

"Gerçekten lima fasulyesinden güveç yapmış olman dışında mı?" Charlie sandviçinin yarısını ona uzatırken sordu.

"Evet," diye ısırdı bir ısırık alırken.

Sandviçinden bir ısırık alırken, "Çok uğraşıyorsun," diye mırıldanarak omuz silkti ve o ne hakkında konuştuğunu sormadan, "En iyi arkadaş olmaya karar verdim," diye ekledi.

"Peki neden?"

"Çünkü bana ihtiyacın var," dedi Charlie ve onun ne kadar ihtiyacı olduğu hakkında bir fikri olup olmadığını merak etmekten kendini alamadı.

BÖLÜM 13



"P Leeaase!"

"Hayır," diye kesin bir cevap verdi Charlie.

Bu konuda neden bu kadar zorluk çıkardığını merak ediyordum.

"Eğer bunu benim için yaparsan, yemin ederim senden başka bir şey istemeyeceğim," diye söz verdi ona, ön basamağında daha rahat etmek için kayarken, ayağının arkası kazara acımasız yürüyüş yoluna değdiğinde hareketini yeniden düşündü.

"Böyle bir şey olmayacak," dedi en yeni en iyi arkadaşı ve iç geçirdi.

Neden bu kadar zor olmak zorunda?

"Hadi ama, böyle yapma," dedi Charlie, dalgın bir şekilde gazlı bezi ayarlamak için uzanırken ve bunu kendi başına yapmaya çalışmayı düşünürken, ama...

Bunun iyi bir fikir olduğunu düşünmüyordu, özellikle de bu sabah tuvalete gitmek için koltuk değneklerini kullanmaya çalıştığı olaydan sonra.

"Dinleniyor olman gerekiyordu."

Charlie umutlu bir gülümsemeye uzanıp garaj yolundaki ağaçta asılı duran dev örümceği alırken, "Ve bunu yapmayı tamamen planlıyorum, ama önce süslememiz gerekiyor," dedi.

Gözlerini ona diken Devin, kollarını göğsünde kavuşturdu ve başını bir kez salladı.

Charlie, on sekiz yaşından beri biriktirdiği Cadılar Bayramı süsleriyle dolu kutuları göstererek, "Çocukların evi dekore ettiğimizi gördüklerinde ne kadar mutlu olacaklarını bir düşün," dedi.

Tatilleri severdi.

Her biri. Tek. Biri. Biri. Onlardan.

Gelenekleri, süslemeleri, aile toplantılarını, partileri ve bunların gerektirdiği her şeyi çok severdi. Küçükken, Büyükanne Bea'nın akıl sağlığı için planlarını anlatmasına izin verilmeden önce herhangi bir tatilden tam yirmi beş gün önce beklemesi gerekirdi. Büyükanne Bea öldükten sonra da Ben bu kurala uymalarını istemişti. Onu suçlayamayacağını düşünen Charlie, son birkaç yıldır gözünü diktiği şişme zencefilli kurabiye evin bu bahçede harika duracağını fark etmekten kendini alamadı.

Adam orada öylece dikilip ona bakınca, "Lütfen!" dedi.

Devin iç çekerek ve "Tanrım, tam bir baş belasısın" diye mırıldanarak örümceği kaptı ve akçaağaca doğru yöneldi, ancak akçaağaca bir hayalet asmayı planladığı için başını salladığında iç çekerek meşe ağacına yöneldi.

"Gerçekten öyleyim," dedi Charlie ve uzanıp mezar taşlarıyla dolu çöp kutusunu kendine doğru çekti.

"Sana bir şey sorabilir miyim?" Devin siyah ipi bir dalın üzerine atıp bağlarken sordu.

"Evet dersem mezarlığı kuracak mısınız?" Charlie sordu, çünkü mezarlığın hazır olduğundan emin olmak istiyordu, aksi takdirde geçen yıl bahçe satışından aldığı zombileri koyacak bir yeri olmayacaktı.

İç çekerek yürüdü ve mezar taşı kutusunu kaptı ve-

"Neden uykunda ağlıyordun?" Devin çöp kutusunu yere bırakıp en büyük mezar taşını alırken sordu.

Charlie yavaşça nefes verirken başını salladı ve "Bilmiyorum. Nedenini hiç hatırlamıyorum."

"Bu ne zamandır devam ediyor?" Devin mezar taşını yerine koyup bir tane daha alırken ona bakarak sordu.

"Küçüklüğümden beri," dedi omuz silkerek.

Bu durum Büyükanne Bea ve Ben'i üzüyordu ama sonunda onun için endişelenmeyi bırakmışlardı. En azından ona endişelendiklerini belli etmeyi bırakmışlardı, ama o bunu sabahları yüzlerinden, onu izleyişlerinden, zoraki gülümsemelerinden ve en sevdiği kahvaltı olan gümüş dolarlık kreplerin yanında fazladan sarılmalarından anlıyordu. Akçaağaç şurubu kokusuyla uyanmaktan nefret etmeye başlaması uzun sürmemiştir.

"Yardımcı olacak bir şey var mı?" Devin bir mezar taşı daha alırken ona bakarak sordu.

"Hayır."

En azından düne kadar, diye düşündü Charlie onu izlerken. Devin Bradford inanılmaz derecede yakışıklı bir adamdı. Bunu inkâr etmek mümkün değildi ama düne kadar ondan ne kadar hoşlandığını hiç fark etmemiştir. Her zaman onun iyi bir baba ve iyi bir patron olduğunu biliyordu ama onun hakkında bildiği tek şey buydu. Sonra dün, onun kollarında olmanın ne kadar iyi hissettirdiğini fark etti. Onu tutuş şeklini, ona dokunuşunu sevmiştir, ama ona bakış şeklinden bunu fark etmişti...

Hayatında başka bir karmaşaya ihtiyacı yoktu.

Nihayet bahaneler üretmeyi bırakıp işlerini yoluna koymaya çalıştığı şu anda olmazdı. Bradford Creations'tan ayrıldığını ona söylemenin zamanı geldiğinde yeterince zor olacaktı, işleri daha da zorlaştırmak istemiyordu. Sorun şu ki, ondan gerçekten hoşlanıyordu ve çocuklarını seviyordu. Tek umudu, tüm bunlar sona erdiğinde onları kaybetmemektir.



"Bana bunu neden yaptığımızı bir daha söyle," dedi Devin, bir kurt adamın masum bir kampçıyı parçaladığı televizyondan yanında oturan ve ellerini yüzüne bastırmış olan küçük kadına bakarak ve-

"Gelenek," dedikten sonra inlemeye benzer bir ses çıkardı, bacaklarını dikkatlice onun kucağına atabilmek için ona doğru döndü ve bir başka iniltiyle yüzünü onun koluna bastırdı.

"Anlıyorum," diye mırıldandı, çocukları okula bıraktıktan sonra eve döndüğünde korku filmi maratonu yapacaklarını duyuran küçük kadını yerinden oynatmamaya dikkat ederek öne doğru eğilirken kolunu bacaklarının üzerine koydu ve kadının koyduğu Cadılar Bayramı şekeri kâsesine uzandı.

"Korku filmi maratonu olmadan Cadılar Bayramı olmaz," dedi Charlie, hırıltı sesleri odayı doldururken kollarını onun kollarına dolayıp sıkıca tutunabilmek için gözlerini kapatmaya çalışmaktan vazgeçerken.

Bir kurtadam sürüsü tarafından parçalanan liseli sporcu kan donduran bir çığlık atarken, bir avuç M&M'in etrafında "Henüz Cadılar Bayramı değil," diye işaret etti.

"Yeterince yakın," diye mırıldandı onun koluna karşı.

"Ve bunu her yıl mı yapıyorsun?" Devin merak etmekten kendini alamadı.

Charlie başını sallayarak, "On iki yaşına bastığımdan beri her yıl" dedi.

"Peki ya ondan önce?"

"Büyükannem Bea bana kabus görmeme neden olabilecek şeyleri izlememi yasakladı," diye mırıldandı ve adamın kolundaki tutuşunu bıraktı, böylece körü körüne geriye uzanıp

Dustin'in kanepenin üzerine bıraktığı Mickey Mouse battaniyesini tuttu ve başına çekti.

"Ve sen on iki yaşındayken fikrini değiştirdi çünkü..."

"Çünkü eğer yaparsa beni bir daha sabahın ikisinde yatağının altında saklanırken bulamayacağına söz verdim," dedi Charlie, kolunu tekrar onun koluna dolayarak.

"Peki ya o?" Devin diğer elini kızın ayak bileklerine koyarak sordu.

"Hayır, sözümü tuttum. Onun yerine beni sabahın birinde buldu," diye mırıldandı koluna karşı ve başparmağını dalgınca ayak bileğinde gezdirirken kıkırdamasına neden oldu.

"Ve korkmayı o kadar sevdin ki bu geleneği sürdürmenin iyi bir fikir olduğuna mı karar verdin?" Devin, günü boktan korku filmleri izleyerek geçirmeye razı olmuş bir halde derin bir iç çekerek koltuğa yaslanırken sordu.

"Evet, öyle yaptım," dedi Charlie, battaniye aşağı kaymaya başladığında onu seçtiği korku filmine maruz bırakmakla tehdit ederek geri çekmek için uzandı.

"Hiç başka bir şey yapmayı düşündün mü?" diye sordu, kendisine doğru kıvrılmış kadına bakarak.

İçten bir iç çekiş ve ardından, "Gelenekleri seviyorum."

Devin kuru bir sesle, "Anlayabiliyorum," dedi.



"I..." Charlie söylemeye başladı ama ne diyeceğini bilemiyordu.

Ağzını kapattı, sertçe yutkundu ve Devin'in balkabağına son rötuşları yaparken onun yaşama isteğini yok etmeye devam etmesini izledi ve-

"Ne yapıyorsun?" diye sorarken buldu kendini, gizlice bir isim bulması gereken şirketi üzerinde çalışırken bütün gün ona eşlik eden adama ve sonra da

İki yuvarlak göz, üçgen bir burun ve ağız için küçük bir "O" harfi verdiği balkabağı.

Kaşlarını çatarak balkabağını işaret etti ve "Balkabağımı süslüyorum" dedi.

"Ama korkutucu bir tema üzerinde anlaşmıştık," diye belirtti Charlie. "Ve o korkuyor," dedi Devin başını sallayarak.

İşaretleyiciyi masanın üzerine koydu ve sandalyesinde arkasına yaslanarak ikizlerin balkabaklarının üzerine desenlerini çizmeyi bitirmelerini bekledi.

"Bunun bir yardım çılgılığı olduğunu hissediyorum," diye mırıldandı Charlie zayıf bir sesle, kendini bir kez daha minik gözlerle iri balkabağına bakarken buldu ve-

"Ne halt ediyorsun sen?" Devin, ayağına dikkat ederek ayağa kalktığı anda, kısa mesafeyi topallayarak sandalyesine doğru ilerlediğinde ve kucağına oturduğunda sordu.

"Cadılar Bayramı'nı kurtarmak," dedi Charlie, atılmış kalemini alıp kapağını çıkarırken ve balkabağına Cadılar Bayramı'na yakışır korkunç bir yüz vermeye odaklanırken, gördüğü en hüzünlü balkabağını çizen adam kolunu ona dolayarak iç çekti.

"O kadar da kötü değildi," dedi ama Dustin "Evet, öyleydi," deyince bir şeyler homurdandı.

"Peki. O zaman bırak da düzelteyim," dedi Devin, kalemi ondan almak için uzandı, ancak kız körü körüne geri uzanıp fısıltıyla "Şşt, ben çalışırken olmaz," diyerek dalgınca yüzünü okşayınca elini geri çekti.

"Sana hiç kontrolcü küçük bir şey olduğunu söyleyen oldu mu?" Devin, kız elindeki işe odaklanmak için elinden geleni yaparken, dalgın bir şekilde gömleğinin üzerinden kızın karnını okşarken sordu.

"Tatil mükemmeliyetçiliğini tercih ederim," dedi Charlie, üzgün "O" harfini korkunç bir gülümsemeye dönüştürürken dudaklarını ısırarak.

"Ve ben bir baş belasını tercih ederim-" Devin bir kez daha elini uzatıp Devin'in ağzına vurmak zorunda kaldığında sözünü kesti ve fısıltıyla, "Şşt, ben çalışırken olmaz," dedi.

BÖLÜM 14



"Oh, çantamı unutma," dedi mantığı dinlemeyi reddeden kadın, onu orada bırakmayı tartışırken Her şeyin hazır olduğundan emin olmak için içeri koşarken arabayı birkaç dakikalığına durdurdu ama...

Onu arabaya bindirmeyi başardığından beri arka koltuktaki koltuk değneklerine nasıl baktığını görmüştü. Başka biri olsaydı, arabadan inmesine yardım eder ve koltuk değneklerini ona uzatırdı ama bu Charlie'ydi ve ne zaman koltuk değneklerini kullanmayı denese sakat ayağına ağırlık vermemesi gerektiğini hatırlayamıyordu.

Devin sırt çantasını kucağına yerleştirip Dixon's Bakery'den aldığı çörek paketini ona uzatırken, "Kuzenim de sana ayaklarını uzatmamamı söylemişti," dedi ve-

"Fotoğrafları ve oyuncak ayıyı unutma!"

-Dustin'e işe giderken yanında götüreceğine söz verdiği eşyaları aldı ve Dustin itiraz edemedi onu kucağına aldı. Onu kollarına aldıktan sonra Devin kendini onun ne kadar iyi hissettiğini görmezden gelmeye zorladı, yolcu kapısını tekmeleyerek kapattı ve Bradford Creations'ın arka kapısına doğru yöneldi.

"Devin, koltuk değneklerini almama izin verirsen yürüyebilirim-"

"Ayağınıza ağırlık vermemeniz gerektiğini unutun ve ben sizi uykunuzu getirdiği için alamayacak kadar inatçı olduğunuz bir ağrı kesiciyi almaya ikna etmeye çalışırken aklımı kaybedip ağlamamak için mücadele ederken nefes nefese kalın."

"Artık konuşmuyoruz," dedi Charlie, yavaşça başını sallayarak kollarındaki her şeyi göğsüne bastırdı ve kapıyı açıp onu içeri taşıyabilmek için yer değiştirirken dikkatle başka tarafa baktı.

"Bekle. Nereye gidiyoruz?" diye sordu onunla konuşmadığını bir türlü hatırlayamayan kadın, adam onu arka merdivenlerden geçirirken.

"İşe," dedi Devin, ofisine doğru ilerlerken. Charlie, "Benim ofisim üst katta," dedi ve eliyle Arka merdivenlere doğru.

"Artık değil," dedi Devin, hâlâ onun bu kadar erken işe dönmesine izin vererek hata yapıp yapmadığını merak ediyordu.

Ona iki hafta izin vermişti ama son dört günü neden onunla birlikte olamadığını hatırlamakta zorlanarak geçiren bu inanılmaz derecede sevimli kadın bir gün daha evde kalmayı inatla reddetmişti. İşe geri dönmek istiyordu ve ne derse desin Devin onu ayağı iyileşene kadar beklemeye ikna edemiyordu.

"Bekle. Sen neden bahsediyorsun?" Charlie omzunun üzerinden, şu anda çıkmasına imkân olmayan merdivenlere doğru hüznü bir bakış fırlatarak sordu.

"Uzlaştık," dedi Devin ofisinin kapısını iterek açıp onu içeri taşıırken, T.J.'in onun için paketleyip aşağıya getirdiği eşyalarıyla dolu kutulara dikkat ederek.

"Öyle mi?" Charlie ofislerine göz gezdirirken sordu; odanın ikizler için düzenlenmiş diğer yarısını inceledikten sonra dikkatini karşı karşıya duran iki masaya verdi

Birbirlerine, köşeye takılı mini buzdolabına, yeni masasına yerleştirilmiş bilgisayarına ve monitörlerine, kutulara, atölyeye bakan büyük pencerelere ve-

Charlie büyük cam pencerelere dehşet içinde bakarak, "Bu işe yaramayacak," dedi içi boş bir sesle.

Devin ona, "Ya bunu yaparsın ya da eve gidersin," dedi çünkü onu yukarıda, o ofiste tek başına bırakmasına imkân yoktu.

Charlie alt dudağını sıkarak ofiste etrafına bir kez daha göz gezdirdikten sonra yeni masasına baktı ve üzüntüyle, "Bu benim masam değil," diye mırıldandı.

"Daha iyi," dedi Devin, bu durumdan yararlanmaya karar verdiğinden ve T.J.'e depodan onun için yeni bir masa aldırduğundan bahsetmemeye karar vererek.

"Masamı seviyorum," diye mırıldandı Charlie hüznü bir şekilde, dikkatini pencerelere verip tekrar geri dönerken, iç geçirmeden önce, bir şekilde tutmayı başardığı beyaz fırın poşetini açtı ve orada durup onu tutarken ve neden bu kadar zor olmak zorunda olduğunu merak ederken kederli bir iç çekişle kendine jöleli bir çörek aldı.

"Yeni masa daha iyi," diye belirtti.

"Hayır, değil," diye mırıldandı Charlie bir lokma çöreğin etrafında, kendini mükemmel olan masadan başka bir yere bakmaya zorlarken ve bir başkasıyla başını onun göğsüne yaslarken, "Masamı seviyorum."

"Alıştıktan sonra buna bayılacaksın. Bu yepyeni. Hiçbir ezik, çentik ya da sıyrık yok," diyen Devin, onu yeni masasına götürmek üzereyken, "Puf" diye mırıldandı.

İçini çekerek arkasını döndü ve oyun alanına doğru yöneldi. "Günün geri kalanında surat asmayı mı planlıyorsun?"

Sniffle. "Evet."

"Bunun sadece Ben'de işe yaradığının farkındasın, değil mi?" diye sorduğunda başka bir cevapla karşılaştı.

"O masayı ofisime koymayacağım, Charlie."

Hiçbir şey.

"O şeyi bir tasarımı test etmek için hurda tahtadan yaptım. Çöpe gitmesi gerekiyordu," diye açıkladı Devin, kendisini parmağında oynattığını sanan küçük kadına.

Kadın hâlâ bir şey söylemeyince gözlerini ona dikti. "Ben işe gidiyorum. Seni yerinden kıpırdarken yakalamama izin verme," dedi adam, kız üzgün bir iç çekişle jöleli çöreğini kemirmeye devam ederken.

"Şaka yapmıyorum Charlie. O noktadan ayrılma," dedi Devin ayrılmadan önce son bir kez, kendisini bekleyen emirlere yetişmek için yapması gereken her şeye odaklanmaya kararlıydı ve-

"Kahretsin," diye iç geçiren Devin başını tiksintiyle sallayarak arka merdivenlere yöneldiğinde T.J.'in kendisini beklediğini gördü.

"Masayı beğenmedi, değil mi?" diye sordu en iyi arkadaşı, Devin ona ters ters bakıp küçük velet için masayı almak üzere üst kata yöneldiğinde kıkırdadı.



"TAMAM, bu kötü bir fikir olabilirdi," diye itiraf etti Charlie sonunda, kitap rafını sıkıca kavrarken yavaşça ayağını yere vurdu ve-

Ayağına ağırlı saplandığında titrek bir nefes alarak bu kararını hızla gözden geçirdi. Birkaç gün önceki kadar kötü değildi ama harika da hissettirmiyordu. Yavaşça nefes vererek fotoğraf makinesini göğsüne yasladı ve diğer elini yavaşça kitaplığın kenarına kaydırды, ayağını kaldırdı ve-

"Evet, böyle bir şey olmayacak," diye mırıldandı Charlie, omzunun üzerinden bakarak geri döneceği mesafeyi ölçmeye çalıştı.

dikkatini ofis kapısına kaydırmadan önce pufu

"Oh, üzgünüm, Charlie. Devin'i arıyordum," dedi Scott, Charlie orada durup sevkıyattan sorumlu iri yarı adama bakarken ve bu işi yürütmenin bir yolunu bulmuş olabileceğini fark ederken.

"Benim için şu sandalyeyi çeker misin lütfen?" diye sordu umutlu bir gülümsemeye ve kamerasını tutan eliyle Devin'in masasındaki sandalyeye doğru hafif bir hareket yaptı.

"Evet, elbette," dedi Scott, hızla Devin'in masasına doğru ilerledi ve gerçekten rahat görünen büyük sandalyeyi tutarak ona doğru itti ve Devin oturduğunda...

"Beni oraya itme şansın var mı?" Charlie, geride bırakmak zorunda kaldığı küçük fırın çantasını işaret ederken bile sordu.

Scott kaşlarını çatarak pufun yanına gitti ve çantayı aldı. "Dükkânda olmaman gerekiyordu," dedi ve çantayı ona uzattı.

"Sadece bir dakika sürecektir. Web sitesi için birkaç fotoğraf çekmem gerekiyor," dedi Charlie, onu ofis kapısına doğru götürmek için sağlam ayağını kullanmaya başlamıştı bile.

"Bunu bilmiyorum."

"Girip çıkacağım. Devin asla öğrenmeyecek," diye söz verdi Devin'in kendisi için aldığı lezzetli çöreklerden birini poşetten çıkarıp ısıtırken.

"Devin dükkânda oraya ait olmayan hiç kimseyi sevmez," diye hatırlattı ona, sandalyeyi tutup yavaşça iterken ve o da ayaklarını toplarken.

"Bu yüzden burada olduğumu öğrenmeyecek. O farkına varmadan girip çıkacağım," diye söz verdi ona, çünkü Devin'in onu dükkânda yakalamasına izin vermeyeceğini çok iyi biliyordu.

Sabahları buraya her zaman Devin'den önce gelmeye özen göstermesinin ve haftada birkaç kez geç saatlere kadar kalmasının nedeni buydu. Devin oyun oynamazdı.

Güvenlik söz konusu olduğunda. Eğer dükkâna ait değilseniz, sizi dükkânın yakınında yakalamasa iyi ederdi. Eğer üst katta çalışıyorsanız, otomatik olarak dükkana girmeniz yasaktı ve bu kurala kesinlikle katılmasına rağmen, sorun şu ki bu kurala uyamıyordu.

İşini yapabilmek istiyorsa hayır.

Bu yüzden testereler çalıştırılmadan önce erkenden gelip fotoğraflarını çekti, Devin'in nelerin itilmesini istediğini görmek için T.J. ile konuştu, Facebook ve Instagram'da biraz dikkat çekip çekemeyeceğini görmek için geçen hafta satılmayan herhangi bir şeyin birkaç yeni fotoğrafını aldı ve Devin onu yakalamadan önce oradan uzaklaştı. Normalde işe gitmediğinde, ki bu pek sık olmazdı, aşağı inip fotoğraflarını almadan önce Devin'in çıkmasını beklerdi ama bugün böyle bir seçeneği olmadığı için...

Riske girmesi ve Devin'in onu yakaladığında kendisine acımasını umması gerekecekti.

"Beni öldürecek," dedi Scott, onu son kreasyonlara doğru ilerlerken nefesinin altından küfrederek.

"İyi olacaksın," diye mırıldandı Charlie, önündeki seçkiden bir ısırık alırken, web sitesinde hangisine yer vermesi gerektiğine karar vermeye çalışırken, iri, ten rengi bir el sandalyesinin kolçağını kavradı ve onu yavaşça Devin'e bakacak şekilde çevirdi, Devin öne doğru eğilirken gerçekten kızgın görünüyordu, bu gerçeği gözden kaçırmak mümkün değildi.

Adam ona ters ters bakmaya devam edince, jöleli çöreğin son lokmasını ona uzattı. Charlie umutlu bir gülümsemeyle, "Bak, sana en iyi lokmayı ayırdım," dedi. Gözlerini ona diken Devin öne doğru eğildi ve kızın elindeki son lokmayı dişleriyle aldı ve kıza ters ters bakarken bitirdi.

"Web sitesi için resimlere ihtiyacım vardı," diyerek boğazını temizledi ve adamlarının bu hafta bitirdiği tüm güzel mobilyaları işaret etti.

Adam onu ayrılmamasını söylediği ofise doğru itmeye başladığında, kadın endişeyle dudaklarını yaladı ve "Dikkatli miydim?" dedi.

Adam ters ters bakmaya devam edince, sandalyesinde gergin bir şekilde kıpırdandı, omzunun üzerinden bakma dürtüsüne bir şekilde direndi ve "Web sitesi için hâlâ fotoğraflara ihtiyacım var" dedi.

Bunu, onu ofisine itmesi, o çıkmadan önce ofisten bir daha ayrılırsa tam olarak ne olacağını söyleyen bir bakış atması, arkasından kapıyı kapatıp onu orada oturur halde bırakması ve ona resimleri daha sonra sormaya karar vermesi izledi.

BÖLÜM 15



"A bunun hakkında konuşacak mıyız?" Devin orada durmuş, Charlie'nin bir şeye gülümsemesini izlerken T.J. sordu

Abbi, Charlie'nin bavulunu açabilmesi için küçük bir kutu daha taşıırken Dustin de ona gösteriyordu.

"Konuşacak bir şey yok," dedi Devin, gözlerini başka tarafa çevirip inşa ediyor olması gereken büroya odaklanmaya zorlarken.

"Aşık olduğun kadının senin yanına taşınmasına izin vermenin tartışmamız gereken bir konu olduğunu düşünmüyor musun?" Devin bir parça zımpara kâğıdı alıp üzerinde çalıştığı gizli çekmecenin kenarında dikkatlice gezdirirken T.J. sohbet edercesine sordu.

Devin kendini tekrar ofisine doğru bakarken bulduğunda, "Bırak onu," dedi.

"Tamam. O zaman belki de onu senin ofisine taşımayı konuşmalıyız?" Devin, çekmecenin doğru şekilde kayacağından emin olmak için yuvayı iki kez kontrol ederken T.J. sordu.

Devin, "Merdivenleri tek başına çıkamaz," diyerek çekmeceyi aldı ve üstteki iki çekmece arasında açtığı gizli yuvaya yerleştirdi.

"Doğru," diye mırıldandı T.J. düşünceli bir ses tonuyla, "Sonunda bu konuşmayı yapmamız gerekiyor mu?" diye sormadan önce.

"Peki bu ne konuşması olacak?" Devin ince çekmeceyi iki kez kontrol ettikten sonra dalgınca sordu

Bu işi yapacak olan mandallar.

"Kendini biraz rahat bırakman ve sonunda ona çıkma teklif etmen gerektiğini söylediğim yer."

"Bu bir seçim değil ve bunu sen de biliyorsun," dedi Devin, dün gece tezgahından oyduğu ahşap mandalı alırken başını sallayarak. Derin bir iç çekerek bir tornavida aldı ve büronun önünde diz çökerek mandalı yuvasından içeri kaydırды, böylece geri çıkarmadan önce tasarımı iyi uyum sağladığından emin oldu.

"Neden olmasın?"

"Nedenini biliyorsun," dedi Devin küçük mandalı tezgâhına geri yerleştirip küçük leke kutusuna uzanırken.

T.J., "Çocuklar artık büyüdü ve onu gerçekten seviyor gibi görünüyorlar," dedi.

"Bir söz verdim," dedi Devin, bezi alıp lekeye batırarak mandalın üzerine sürdü ve kuruması için dikkatlice bir kenara koymadan önce tüm mandalın kaplandığından emin oldu.

"Ve sen bu sözü tuttun, ama bu sözü verirken nelerden vazgeçtiğinin farkında olduğunu sanmıyorum."

"Önemli değil," dedi Devin, çünkü çocuklarına bir söz vermişti ve bunu tutmayı planlıyordu.

Çocukları önce gelirdi.

Hikayenin sonu.

Biriyle çıkmanın getirdiği drama ya da saçmalıklara ayıracak zamanı yoktu ya da çocuklarının bir kadınla yakınlaşıp işler yolunda gitmediğinde birdenbire hayatlarından çıkmasından endişe edecek zamanı yoktu. Ayrıca, şu anda iş, çocuklar ve-

"Baba!" Abbi'nin sesi üzgün geliyordu, çünkü Abbi'nin dikkatini çekmişti ve onu, daha küçük bir çocukken dükkâna girmesini engellemek için yere serdiği kırmızı çizginin üzerinde dururken bulmuştu.

"Neyin var bebeğim?" Devin ellerini bir bez parçasına silerek sordu, onu bu kadar üzen şeyin ne olduğunu öğrenmek için küçük kızına doğru yöneldi ve-

"Kötü kadın Charlie'ye zarar verdi!"



"ÇOK ÜZGÜNÜM. Bir kazaydı," dedi Kelly sempatik bir yüz ifadesiyle, Charlie acı içinde nefes almaya çalışırken, Dustin'i kendine doğru çekti ama Dustin ellerini itip Kelly'ye dik dik bakarak yerinde durdu.

Charlie onu kendine çekmeye çalışmaktan vazgeçip kolunu ona doladığında Dustin, "Hayır, değildi," diye ısırdı.

"Bir şey yok. Merak etme." Charlie, son birkaç gündür Charlie'nin posta kutusunda biriken önemsiz postaları teslim etmeyi kendine görev edinmişken "yanlışlıkla" ayağının altını tekmeleyen kadını tekmeleyeceğinden korkan Dustin'i kendine doğru çekerken, Dustin'in ağzından laf almayı başardı.

"Bu konuda kendimi çok kötü hissediyorum," dedi Kelly, yaklaşmak için hamle yaptı ama Dustin onu durdurmak için hamle yapınca geri çekildi.

Charlie ağlamamak için dudağını ısırarak, "Sorun yok," dedi.

"Ona tekme attın! Seni gördüm!" Dustin tersledi, kolunu itmeye çalıştı ve Charlie'ye başını belaya sokacak bir şey yapmadan önce onu kucağına çekmekten başka çare bırakmadı.

"Bu bir kazaydı. Ayağını görmedim," dedi Kelly çaresiz bir omuz silkmeye ve Charlie ona inanmadığı için, gözlerini kapatıp acıyla nefes almaya çalışmak zorunda kalırken sadece "Merak etme," dedi.

Tanrım, bu acıtıyor, diye düşündü Charlie, ayağına daha fazla acı saplanırken yavaşça nefes verdi. Bir an sonra Dustin'in kucağından çekildiğini hissetti. Onun bir şey yapacağından korkuyordu.

Daha da kötüsü, gözlerini tam zamanında açtığında Devin'in Dustin'i T.J.'ye teslim ettiğini ve ardından önüne çömelip-

"Şşşt, sorun yok," dedi Devin, kendini ona uzanırken bulduğunda.

Onu kollarının arasına almış ve bir sonraki nefesini almayı başaramadan alnına bir öpücük kondurmuştu. "Ne oldu?" Devin onu dikkatlice masasının üzerine bırakırken sordu.

"Bir kazaydı. Charlie'nin döndüğünü duydum ve bir şeye ihtiyacı olup olmadığına bakmak istedim. Ayağını göremedim ve yanlışlıkla tekmelemiş olabileceğimden korkuyorum," diye açıkladı Kelly, Devin'in Charlie'den uzaklaşıp eğilerek ayağını kontrol etmesini izlerken sesi biraz dalgın geliyordu.

"Hayır, değildi!" Devin ayağına sarılı gazlı bezi dikkatle kenara çekerken Dustin tersledi ve ayağının altına bakarken çenesini sıkıca kapattı.

"Sorun yok," dedi Charlie, masanın kenarına tutunarak yavaşça nefes verirken, Kelly'nin topuklu ayakkabılarının ucunun çelikten olup olmadığını merak etmekten kendini alamasa da ayağına saplanan acının dinmesini bekledi.

"Gerçekten üzgünüm Charlie," dedi Kelly, doğrudan Devin'i hedef alan acınası bir bakışla alt dudağını sıkarak.

"Sorun değil. Endişelenme," dedi Charlie, Kelly'nin gitmesini ve böylece ağlamadan bunu atlatmaya odaklanabilmeyi diliyordu.

"Burada ne yapıyorsun?" Devin, Charlie'nin dikişlerinin üzerindeki gazlı bezi dikkatle çekerken Kelly'ye sordu.

"Charlie'ye postalarını getirmek için aşağıya indim," diye mırıldandı Kelly, Devin'in ayağa kalkıp Charlie'nin yüzünü ellerinin arasına almasını ve usulca fısıldayarak "İyi misin?" diyerek alnından öpmesini izlerken.

"Ben iyiyim," diye söz verdi Charlie ona, gözlerinin içine bakabilecek kadar geri çekilirken gülümsemeye zorladı.

"Yalan söylüyorsun," dedi, ellerini bırakırken derin bir iç çekti ve-

"Bekle. Ne yapıyorsun?" diye sormaktan kendini alamadı ama adam onu kucağına alıp omzuna attığında dikkatini Kelly'ye kaydırıldı.

"Jestin için minnettarım ama burada olmaman gerekiyor. Şu andan itibaren bir şeye ihtiyacın olursa e-posta gönder, ama seni bir daha burada görmek istemiyorum," dedi Devin ve Charlie'nin çantasını alıp kapıya yönelmeden önce T.J.'ye uzattı.

"Devin?" Charlie paniklememeye çalışarak çıkışa doğru yöneldi. "Yapacak işlerim var."

"Bunu evden de yapabilirsin."

"Web sitesi için hâlâ fotoğraflara ihtiyacım var," diye hatırlattı ona, bu konuyu konuşabilmek için kendini yukarı itmeye çalışırken, onu kapıdan içeri taşıdı, ancak Kelly'nin ona ters ters bakmak için arka merdivenlerde durakladığını gördü.

Charlie, kendisini çıplak elleriyle öldürmek istiyormuş gibi görünen kadının yanından geçerken ve Kelly'nin her hareketini izleyen T.J.'i her iki kolunun altında bir çocuk taşıırken bulduğunda, bu iyi bir şey olamaz, diye düşündü.

"Geri döndüğünde yapabilirsin," dedi Devin, dikkatini tekrar onu bir patates çuvalı gibi taşıyan adama çekerek.

"Peki bu ne zaman olabilir?" Charlie merak etmekten kendini alamadı ama kendi kendine "Baş belası" diye mırıldandı, çünkü bu pek de umut verici bir şey değildi.

BÖLÜM 16



"**I** Bunu yapmamız gerektiğini düşünmüyorum," dedi sonunda elde etmeyi başardığı inanılmaz güzel kadın.

Aidan'ın onu bir köşeye çekip uzanabileceği bir öpücük için aşağıya çekebilmesi için uzanıp boynunun arkasını kavrarken bile yalnız, dedi ve-

"Onu on dakikadır tutuyorsun, kadın! Onu tutma sırası bende." Çamaşır odasının kapısının diğer tarafından gelen bu hoş karşılanmayan talep ikisinin de iç çekmesine neden oldu.

"Kardeşimi öldüreceğim," dedi Aidan, uzaklaşmadan önce dudaklarını son bir kez karısınıninkilere değdirerek.

"Muhtemelen en iyisi bu olur." Melanie ciddi bir baş hareketiyle onaylarken, Melanie'nin elini kendi elinin içine aldı ve onu kapıya doğru çekerken parmaklarını birbirine doladı.

"Christopher Bradford, o kıymetli bebeği bana hemen geri ver!"

-Onları üç saat daha bu durumdan kurtarabilmek için acil durum numarası yapmayı tartışıyordu.

Aidan çamaşır odasının kapısını açıp annesini kardeşini koridorda kovalarken bulduğunda, "Kendi bebeğini kendin al, kadın," diye cevap verdi.

Aidan, oğlunu geri almaya çalışmak için gerçekten sabırsızlandığını düşündü, ancak karısı onu çamaşır odasına geri çekip

Duvar. Adam ne yaptığını sormadan, kadın onu bir öpücük daha için geri çekiyordu ve-

Pantolonunun üzerinden onu avuçladığında bir inilti kopardı. Tanrım, bu kadına bayılıyorum, diye düşündü Aidan, avucunu onun üzerinde ovuştururken, elini bir iniltiyle göğsünün üzerinde kaydırırken sikiyle alay ediyordu. Kadının çevik parmaklarının pantolonunu açmaya çalıştığını hissettiğinde, onu kucağına alıp çamaşır makinesine götürebilmek için göğsünü serbest bıraktı. Ellerini pürüzsüz bacaklarının üzerinde kaydırırken ağzını yaladı, parmaklarını külotuna soktu ve fermuarını açmayı bitirdiğinde arka cebine sokmadan önce onları çalıştırdı.

Saniyeler içinde Melanie elini adamın sikine doladı ve adam onu kenara doğru çekerken okşamaya başladı. Onu okşamaya devam etti, ucunu bacaklarının arasında gezdirdi ve daha fazla dayanamayana kadar ne kadar ıslak olduğunu hissettiğinde onu inletti.

Onu çamaşır makinesinden çekti, arkasını çevirdi ve eteğini kışına doğru itip sikinin ucunu bacaklarının arasında gezdirdiğinde karısından bir inilti kopardı, diğer elini gömleğinin altından geçirip elini sırtında gezdirirken ıslak yarığını yavaşça izledi. Aidan birkaç dakika boyunca orada durup ikisiyle de alay etmekle yetindi ama karısının başka planları vardı.

Melanie onun adını inleyerek yavaşça geri itti ve Aidan orada durup sikinin içinde kaybolmasını izlerken onu içine aldı. İnleyen Aidan eğildi ve gözlerini kapatırken Melanie'nin ensesine bir öpücük kondurdu. Buna asla alışamayacak, diye düşündü Aidan elini sırtının ortasından aşağıya ve karnının hafif şişliğine doğru gezdirirken.

"Bu iyi mi?" Aidan onun boynuna doğru sordu.

"Mükemmel," diye inledi elini onun elinin üzerine koyarken. "Tanrım, seni seviyorum," diye inledi Aidan, diğer elini onun elinin üzerine koyarken.

çamaşır makinesinin yanında dururken

Yakında faaliyetlerini bir yatakta sınırlamaya başlamak zorunda kalacaklarını bilerek onu yavaşça becerdi.

Şimdilik, buldukları her fırsatta bunu yapmanın tadını çıkaracaklardı.

İtişlerini hızlandırırken çamaşır makinesinin kenarındaki tutuşu sıkılaştı, duvarlarının etrafında sıkılaştığını ve onu kurduğunu hissettiğinde bir inilti ile dudaklarını boynunun arkasına bastırdı.

Tanrım, onu mahvetti, diye düşündü Aidan, ayağa kalkmasına yardım ederken nefesini tutmaya çalışarak. Aidan uzanıp yumuşayan sikini boxer'ına geri sokarken, tek kelime etmeden öpmek için başını geri çevirdi. İşini bitirdikten sonra uzanıp arka cebinden külotunu çıkardı ve ona uzattı.

Melanie alaycı bir gülümsemeyle külotunu tekrar giyerken, Aidan evi satın aldıktan sonra kurduğu büyük lavaboya yöneldi ve ellerini hızlıca yıkadı, ancak karısı da aynısını yapabilsin diye kenara itildi. Aidan alaycı bir bakışla raftan bir el havlusu aldı ve eğilip Melanie'nin yanağını öperken ellerini kuruladı.

"Bana hâlâ beş şey borçlusun," diyerek kızın elini tuttu ve kapıya yöneldi.

Aidan kapıyı açıp- "Ve bana hala turta borçlusun," diye hatırlattı karısı ona.

"Burada ne yapıyorsun?" diye sorarken, kız kardeşini duvara yaslanmış, annelerinin ev yapımı makarna ve peynirinden bir kase yerken gördü.

"Yani az önce orada ne olduğunu bilmiyormuşum gibi davranmak dışında mı?" Kenzie çatalıyla arkalarındaki çamaşır odasını işaret ederken düşünceli bir ifadeyle sordu.

"Evet, onun dışında," dedi Aidan, bebek partisinden beri onlardan uzak durmak için elinden geleni yaptığına göre neden burada olduğunu merak ederek. Birkaç sorusu vardı, daha fazlası

Ne olduğuyla ilgili birkaç sorusu vardı ama kız kardeşini, o hazır olmadan cevaplar için zorlamaya başlarsa bunun sonunun iyi olmayacağını bilecek kadar iyi tanıyordu.

"Bunu kaçırmak istemedim," dedi Kenzie, bir ısırik daha alırken başını sallayarak.

"Neyi özledim?" Aidan kaşlarını çatmaktan kendini alamayarak sordu. "Devin burada," diye duyurdu Kenzie şeytani bir parıltıyla gözünde.

Kaşlarını çatmaktan kendini alamayarak, "Ve?" diye sordu.

"Ve ikizler on sekiz yaşına gelene kadar kadınlardan uzak durmaya yemin eden sevgili, tatlı kuzenimiz aileyle tanışması için eve bir tane getirdi."



Charlie kollarını göğsünde kavuştururken yavaşça başını sallayarak, "Sanırım en iyi arkadaş olma kararımı yeniden düşünmem gerekecek," dedi.

"Ve sanırım kıcına şaplak atmama kararımı yeniden düşünmek zorunda kalacağım," diye açıkladı Devin, onu kucağına almak için hareket ederken, ancak acı dolu bir nefes verdiğinde durdu ve kaçmasını engelleyen kolu tuttu.

"Lütfen bunu yapma," dedi Charlie, gözlerini kapatırken titrek bir nefes verdi.

"Ne yapmak?"

"Kımılda," diye fısıldadı kısık sesle, "Kımıldayınca acıyor," diye ekleyince, kuzeninin hangi cehennemde olduğunu merak ederek koridora doğru bakarken bir küfür savurdu.

Belki de onu acil servise götürmeliydi.

"Ne yapıyorsun?" Devin, bir süre sonra kucağından inmeye çalışmaktan vazgeçen kadına, ayağını hiçbir şekilde hareket ettirmemeye dikkat ederek çantasından iPad'ini almak için arkasına uzandığında sordu.

"Yani seni görmezden gelmekten başka mı?" Charlie sordu, kucağında daha rahat etmek için dikkatlice yer değiştirdi ve iPad'indeki takvim uygulamasını açarken teslim olmuş bir iç çekişle ona yaslandı.

"Evet, onun dışında," dedi, onun kollarında olmaktan ne kadar hoşlandığını görmezden gelmeye çalışarak.

Charlie başka bir sayfaya geçerken, "Gelecek yıl katılmak istediğim sosyal medya ve online pazarlama konulu kongreleri araştırıyorum," dedi.

"Bunu neden yapıyorsun?" diye sordu, onun çalışmasını izlerken kaşlarını çatmaktan kendini alamadı.

Charlie Safari'yi açarken, "Böylece işimi daha iyi yapabiliyorum," diye açıkladı.

"Ve bunu yapmak için kongrelere katılmanız mı gerekiyor?" Devin kolunu onun boynuna dolayarak sordu.

"Evet," dedi ve ona bakabilmek için başını geriye doğru eğerek masumca göz kırptı ve "İznimi onaylatmak için hâlâ T.J.'den geçmem gerekiyor mu?" diye sordu.

Devin, kendisini içmeye itecek olan küçük veleda gözlerini kısarak, "Bana sadece hangi günler izne ihtiyacın olduğunu söyle," dedi.

"Emin misin? Çünkü eğer senin için daha kolay olacaksa T.J.'den geçmeyi umursamıyorum."

Sormaması gerektiğini biliyordu ama... "Benim için neyi kolaylaştıracaksın?"

"Bana karşı olan hislerin," dedi Charlie başını hüzünlü bir şekilde sallayarak, dikkatini elindeki iPad'e verirken, o da oturduğu yerde gözlerini kapatıp başını kanepeye yasladı, çünkü kız onu öldürüyordu.

"Şşşt, sorun yok," diye fısıldadı, ancak acı dolu bir nefesle durdu ve gözlerini açtığında kuzenlerinin karşısında oturduğunu, yüzlerinde bok yiyici sırtışlarla onu izlediklerini gördü ve-

"Bunu kaçırmadığıma çok sevindim," dedi Kenzie, kardeşlerinin arasındaki kanepeye çökerek.

memnun bir iç çekiş.

BÖLÜM 17



"T Bana ilaç verdiğiniz için teşekkür ederim," dedi Charlie, inanılmaz yakışıklı doktorun verdiği ilaçlar

vermeye başladı, onu sıcak bir pusla sardı ve artık ağlamamak için mücadele etmesine gerek kalmamasını sağladı.

"Bir şey değil," dedi Aidan, hamile karısına yaltaklanmakla Devin'e ailesinin geri kalanıyla birlikte eziyet etmek arasında kalmış gibi görünen kardeşi Lucifer'e köfte tabağını uzatırken kıkırdayarak.

Devin'in Mary Teyzesi hariç, çünkü o şu anda masanın diğer ucunda oturmuş kucağındaki bebeğe gülümsüyordu. Varlıklarını ancak biri bebeği kucağına almak istediğinde fark etti, bu da onlar vazgeçip torununu kucaklayabilmesi için onu yalnız bırakana kadar öldürücü bir bakışla karşılandı.

Birkaç dakika önce yüzünde kocaman bir gülümsemeyle yemek odasına girip onlara katılan Devin'in kuzeni Jason, çenesini yumruklarının üzerine koyup iç çekerek, "Bize kendinden bahset Charlie," dedi.

"Yani, hapishanede geçirdiğim beş yıl dışında anlatacak pek bir şey yok," dedi üzgün bir şekilde başını sallayarak.

"Büyüleyici," diye mırıldandı Jason hülyalı bir iç çekişle ve ardından ekledi, "peki ne kadar zamandır

bizim küçük Devin'i tanıyor musun?"

"Seni öldüreceğim," dedi Devin sağından, kuzenlerine ters ters bakmak için ikizlerin tabaklarına patates püresi koyarken durakladı.

"Muhtemelen," diye mırıldandı Jason dalgınca, ailesinin geri kalanı orada oturmuş, gözlerinde Charlie'yi evinde hissettiren yırtıcı bir beklentiyle Devin'i izliyordu.

Tanrım, aile yemeklerini çok severdi.

Her zaman Büyükanne Bea'nin daha fazla çocuğa bakabilmesini dilemişti ama ikisiyle de uğraşmak zorunda kalmıştı. Bu yüzden Charlie, Ben'e eziyet etmek zorunda kalmıştı, bazen gece geç saatlerde uykuya dalamadığında bunun için kendini kötü hissederdi ama sonra bunun ne kadar eğlenceli olduğunu hatırlar ve yüzünde bir gülümsemeyle uykuya daldı.

Bir gün geniş bir aileye, dört, belki de beş çocuğa, bir köpeğe ve onları kendisi kadar seven bir kocaya sahip olmayı planlıyordu. Hayalindeki aileyi kurmak için henüz acele etmiyordu ama arada bir kendini sonunda kendi ailesine ait olmanın nasıl bir şey olacağını merak ederken buluyordu. Büyükanne Bea ve Ben'le büyümeyi çok sevmişti ama bu... farklıydı. Bunu açıklamak zordu, özellikle de Büyükanne Bea onlara kendisine aitlermiş gibi davrandığından beri, ama her zaman bir parçasının eksik olduğunu hissetmişti.

"Beş yıl," dedi Charlie, yanındaki sandalyeyi çekerek ve buraya geldiklerinde kız kardeşiyle birlikte bebekle oynamak için ortadan kaybolan Dustin'in sandalyeye tırmanmasına yardım ederek.

"Beş yıl..." Trevor, Devin'in ona eziyet etmek için gelen diğer kuzeni, sözlerini tekrarlardı ve Devin'e meraklı bir bakış atarak sözlerini yarıda bıraktı.

"Peki bizim küçük Devin'i nereden tanıyorsunuz?" Kenzie, Devin'in kuzeni ve onu tutabilecek gibi görünen bir kadın

kardeşleri ve kuzenleriyle birlikte, uzanıp-

"Lütfen seni incitmek zorunda bırakma beni," dedi Trevor, Kenzie tabağındaki tereyağlı bisküviye yardım ettiğinde ters ters bakarak. Kenzie tek kelime etmeden masanın sonuna doğru işaret etti. Trevor kaşlarını çatarak sağına baktığında Aidan ve Lucifer'ın her hareketini izlediklerini ve onu parçalamalarına saniyeler kalmış gibi göründüklerini gördü.

Trevor teslim olmuş bir iç çekişle tabağındaki diğer bisküviyi aldı ve dikkatini tekrar Charlie'ye vermeden önce mırıldanarak "Velet," diyerek Kenzie'nin tabağına koydu.

Kenzie bir lokma bisküvi ve umutlu bir bakışla, "Ne diyordun?" dedi.

"Devin'i ne zamandır tanıyorum?" Küçük, esmer bir el uzanıp tabağına tereyağı ve jöleye bulanmış bir bisküvi koyarken Charlie, "Devin'i ne zamandır tanıyorum?" dedi.

"Mmmhmmm, hiçbir ayrıntıyı atlama," dedi Jason, devam etmesini işaret ederek.

Rebecca ciddiyetle başını sallayarak, "Ayrıntılara ihtiyacımız var," dedi.

Melanie en iyi arkadaşının başını sallayışına uyarak, "Gerçekten de öyle," dedi.

Abbi, Devin'in diğer tarafında oturduğu yerden, "Babam için çalışıyor," dedi.

Charlie, Dustin'in kendisi için hazırladığı bisküviyi alıp küçük bir ısırik alırken ciddiyetle başını sallayarak, "Bu doğru," dedi.

Dustin bir lokma köfte yerken, "O benim kadınıam," dedi.

"Bu da doğru." Charlie itiraf etti.

Devin, "Tam bir baş belası," diye ekledi; Devin isteksiz bir baş hareketiyle, "Bu da doğru," diye mırıldanırken bile iç geçirdi.

"Bize başka ne söyleyebilirsin?" Melanie umutlu bir ifadeyle sordu.

"Bizimle yaşıyor," dedi Dustin, ev yapımı makarna ve peynir kasesine uzanırken başını sallayarak.

"Teknik olarak komşuyuz," dedi Charlie, kâseyi ona yaklaştırarak.

"Anlıyorum..." Jason düşünceli bir ifadeyle ondan Devin'e ve tekrar Devin'e bakarken dudakları yavaşça memnun bir gülümsemeye dönüştü.



Abbi banyoya girip kardeşiyle birlikte küvete tırmanırken, "KONUŞMAMIZ GEREKİYOR," diye anons etti.

"Anlıyorum, peki ne hakkında konuşmamız gerekiyor?" Devin oğlunun saçını ıslatmayı bitirirken iç çekişini bastırarak sordu.

Abbi sert bir baş hareketiyle "Her şey," derken, kardeşi ona bir lastik ördek uzattı.

"Peki bu 'her şey' neyi içeriyor?" Devin güzel kızına alaycı bir bakış atarak sordu.

"Pofudukluk, baba," dedi Abbi, kollarını göğsünde kavuşturup onun pes etmesini beklerken onun bakışlarına kendi bakışlarıyla karşılık verdi.

Gözlerini kıza diken Devin eğildi ve mırıldanarak "Hayır," dedikten sonra kızın alnından öptü ve kıkırdayarak yavaşça başını salladı.

"Kabarıklığımı alacağım, baba."

Devin eline şampuanı sıkıştırıp kızın saçlarını yıkamaya başlarken, kızın gerçekten ne kadar sevimli olduğu hakkında bir fikri olup olmadığını merak ederek, "Eminim olacaktır," diye mırıldandı.

Muhtemelen, diye düşündü Devin, kız ona ters ters bakmaya devam ederken dudaklarının seğirdiğini hissederek. Bunun bir süre daha devam edebileceğini bildiğinden dikkatini Dustin'e çevirdi ve oğlunun elindeki lastik ördeğe baktığını gördü.

"Sorun ne dostum?" Devin elindeki şampuanı biraz daha sıkarak sordu.

Dustin sessizce, "Ondan hoşlanmıyorum," dedi.

"Kim gibi?" diye sordu, şampuanı oğlunun saçlarında nazikçe gezdirirken.

"Charlie'yi yaralayan kadın," dedi omuz silkerek.

Devin, oğlunun alt dudağını endişelendiren güven verici bir gülümsemeyle, "Bir kazaydı," dedi.

"Bunu bilerek yaptı," dedi Abbi, durulama kabına uzanmak üzereyken Abbi ondan önce davranınca derin bir iç çekti.

"Neden böyle söylüyorsun?" Devin bardağı suyla doldururken sordu ve kıza başını arkaya eğmesini işaret etti.

"Çünkü Charlie'den hoşlanmıyor," dedi Dustin ve kaşlarını çatı.

"Charlie'den hoşlanmadığını nereden çıkardın?" diye merakla sordu, çünkü Charlie'ye ona içeride yardım ettiğinde neler olduğunu tekrar sormuştu. Charlie ona bunun bir kaza olduğunu söylemişti ama o ona inanmamıştı.

Ayrıca öyle olmadığını da kanıtlayamadı, bu da Kelly'yi kovamayacağı anlamına geliyordu.

"Sadece ona güvenmiyorum baba," dedi Dustin, başka bir lastik ördek seçerken omuz silkerek.

Kelly'ye de güvenmiyordu ve ondan pek hoşlanmıyordu ama yolundan çekildiği ve işini yaptığı sürece umurunda değildi. İşinde iyiydi, onu kovmamasının tek nedeni de buydu. Onu bugün kovacaktı ama Charlie ona bunun önemli bir şey olmadığını söyledi ve...

Sırf ondan hoşlanmadığı için birini kovamazdı. Birinin hayatıyla bu şekilde oynamak doğru değildi. İşini yaptığı ve Charlie'den uzak durduğu sürece onu rahat bırakacaktı ama Charlie'yi bir daha ağılatırsa onu hiçbir şey kurtaramazdı.

BÖLÜM 18



Aralık

"**I** Ofisinize geri d ö n m e y i planladığınızı sanıyordum," dedi gerçekten öğrenmesi gereken adam

Indiana Jones posterini pencerenin yanındaki duvara asmak için hareket ederken nasıl odaklanacağını söyledi, ancak iç çekti ve diğer duvarı işaret ettiğinde merdivenden geri tırmandı.

"Öyleydi ama sonra burada kalmanın benim için daha iyi olacağına karar verdim," dedi Charlie sandalyesini yavaşça çevirip televizyonunu asmak için mükemmel bir yer ararken.

"Devin gitmenize izin vermediği ve oraya geri dönememeniz için ofisinizi bir depoya dönüştürdüğü için mi?"

Başını sallayarak, "O da var ama burada kalmanın daha mantıklı olduğunu da fark ettim. Daha büyük bir ofisim, inanılmaz derecede sevimli iki yarı zamanlı asistanım, arabama daha kısa bir yürüyüş mesafem var, postalarım doğrudan masama teslim ediliyor ve-"

"Ve kızdırdığın kadının seni merdivenlerden aşağı itmesi konusunda endişelenmen gerekmiyor mu?" Ben, merdiveni odanın diğer tarafına taşırken doğru tahminde bulundu.

Charlie, Devin'i çalışırken izlerken, "Bu da belirleyici bir faktör olabilir," diye mırıldandı.

"Seni gördüğünde hâlâ ters ters bakıyor mu?" Ben merdivene tırmanıp Devin'i kendisi için asmaya ikna etmeyi başardığı çerçevesi Indiana Jones posterini dikkatlice çivilerden birine asarak sordu.

"Hayır, şimdi gülümsüyor," dedi, Devin'in bugün Bradford Creations gömleğinin içinde ne kadar iyi görüldüğünü fark etmekten kendini alamadı.

"Oh, o kadar da kötü değil," dedi Ben, merdivenden geri inerken, ancak o dalgınlıkla kendini asmayacak olan Slytherin posterini işaret ettiğinde iç geçirdi ve merdiveni odanın diğer tarafına geri taşıdı.

Charlie, Devin'in çalışmasını izlerken dalgınca "Aslında bir şekilde daha korkunç," diye mırıldandı, ta ki ne yaptığını fark edip sandalyesinde dönmeye devam ederken kendini iç çekerken bulana kadar.

"Bana bir şey söyle," dedi Ben duvardaki çerçevesi posterini düzeltirken.

"O da ne?" diye sordu, bilgisayar monitörünü masasının diğer tarafına taşırsa televizyonunun sağındaki duvara çok yakışacağını fark etmekten kendini alamadı.

"Bu konuşmayı ne zaman yapacağız?"

"Peki bu ne konuşması?" Charlie, monitörünü diğer tarafa taşımak zorunda kalmamak için masasını Devin'inkiyle değiştirmeyi düşünürken sordu, ancak kendisi çalışırken çocukların oyun oynamasını izlemek hoşuna gittiği için bundan vazgeçti. Ayrıca Dustin'in kelimeleri görmesine ve alfabenin üzerinden geçmesine yardımcı olmayı kolaylaştırırken, Abbi'nin pencereden sincapları çekmeye çalışmadığından emin olmak için gözünü ondan ayırmıyordu, böylece sonunda hayatında biraz kabarıklık olabilir.

"Bana söylemek istediğin bir şey mi var?" Ben merdivenden inip onun Demir Adam posterini alırken şöyle dedi.

"Seni seviyorum mu?" Charlie uzanıp masasının üzerindeki gizli mandalı açarken "Seni seviyorum" dedi.

"Bana tapıyorsun," dedi Ben içten bir iç çekişle.

"Eğer geceleri uyuyabilmek için kendine bunu söylemen gerekiyorsa," dedi Charlie gizli zulasındaki çikolata çeşitlerini incelerken ve-

Reese'in Fıstık Ezmeli Kupalarına ne oldu?

"Gerçekten de öyle," diye mırıldandı Ben, kız 3 Silahşörler şekerlerinden birini seçerken.

"Konuşmak istediğin şey bu muydu?" Charlie elindeki çikolatayla Snape'in imzalı posterini işaret ederken sordu.

Ben kıkırdayarak posterini aldı ve masasının hemen arkasına astı. "Hayır, bana söyleyecek bir şeyin olup olmadığını öğrenmek istedim."

"Peki sana tam olarak ne söylemem gerektiğini düşünüyorsun?" diye sordu Charlie, Ben'in işi bitip öğle yemeği yiyene kadar onu idare edecek olan çikolatayı dikkatle kemirirken.

"Devin'e neler olduğu hakkında konuşabileceğimizi düşünüyordum," dedi Ben, omzunun üzerinden ona sorgulayan bir bakış fırlatarak.

"Sen neden bahsediyorsun?" Charlie bir ısırik daha aldıktan sonra kendini panjur takılması gereken pencerelere ve söz konusu adama bakarken buldu.

"Sana nasıl baktığımı gördüm," diyen Ben, kızın dikkatini tekrar çekerek onun gözlerinde meraklı bir bakışla kendisini izlediğini fark etti.

"Peki bana tam olarak nasıl bakıyor?" diye sordu, sandalyesini döndürerek ona baktı.

"Senin ona baktığın gibi," dedi sivri bir bakışla, Goonies'in posterini kaldırırken.

"Devin'le ilgili bir şey yok," dedi Charlie, ağır ağır iç çekerek ve eliyle masanın diğer tarafını işaret ederek.

Çocuklara en sevdikleri posterleri koyacağına söz verdiği odaya.

"Ama öyle olmasını istiyorsun," diye tahmin etti Ben, sandalyesini çevirip Devin'i izlerken.

"Önemli değil," dedi ve sandalyesini geri döndürerek dalgınca şekerleme paketiyle oynadı.

"Neden olmasın?" Ben merdivenden atlayarak sordu.

"Çünkü karmaşık bir durum," dedi Charlie, bu kadarla kalmasını umarak.

"Seninle ilgili her şey karmaşık," dedi kıkırdayarak ve Hogwarts posterini kaptığı gibi odanın çocuk tarafına getirdi.

"Bu doğru," diye mırıldandı dalgınca, kendini tekrar pencereye doğru bakarken ve neyin yanlış olduğunu merak ederken buldu.

Bir planı vardı ve bu plan kesinlikle kötü bir fikir olan bir şeyle hayatını daha da karmaşık hale getirmeyi içermiyordu, ama bazen öyle olmasını diliyordu. Bu adam onun patronu, ev sahibi, dünyada en sevdiği iki insanın babası, en iyi arkadaşlarından biri ve ayrılmayı planladığından hâlâ haberi olmayan bir adamdı. Bu konuşmayı gerçekten de dört gözle beklemiyordu, diye düşündü Charlie, çikolatanın geri kalanını masasına fırlatırken.

Hayatı ne zaman bu kadar karmaşık hale geldi? Charlie, yeni ofisini dekore etmesine yardımcı olması gereken adamın çantasını alıp kapıya yönelmesini izlerken merak etmekten kendini alamadı.

"Nereye gidiyorsun?"

"İşinize dönün," dedi Ben omuz silkerek.

"Bekle. Peki ya öğle yemeği?" Charlie, onun için hazırladığı lezzetli öğle yemeğinin beklediği mini buzdolabını işaret ederek sordu.

"Buzdolabı boş," dedi Ben, kapıdan çıkarken kıkırdayarak, kız mini buzdolabına doğru yürürken neden bahsettiğini merak ediyordu ve-

"Kapıyı kapatıp Devin'in Bradford Creations'tan kapüşonunu alıp üzerine geçirdi ve öğle yemeğini sürekli çalan adamı bir kitap rafı üzerinde çalışırken bulduğu dükkâna yöneldi.

Charlie arkasını dönüp uzaklaşmadan önce tek söylediği "Bana öğle yemeği ismarlıyorsun," oldu.

Arkasına bakma zahmetine girmeden arka merdivenlere doğru yürüdü, ikinci merdivene adımını attı, arkasını döndü ve bekledi. Çok beklemesine gerek kalmadan Devin merdivenlerin önünde durakladı. İç çekerek Devin'e doğru uzandı, omuzlarından tuttu ve sırtına atlayarak, "Düşünüyordum da," dedi, çenesini Devin'in omzuna koyarken, Devin de bacaklarından tutarak kapıya doğru yöneldi.

"O da ne?"

"Sanırım mini buzdolabına bir kilit takmam gerekecek," dedi Charlie kapıyı ayağıyla itip açarken ve onu dışarı taşıırken.

Devin, "Bunun bir yararı olmaz," diye belirtti.

"Biliyorum," diye mırıldandı üzüntüyle. "Yemeğin işe yarayacağını düşünmüştüm."

"Yanlış düşünmüşsün," dedi, kaya tuzu ve buzla kaplı geçitten dikkatle iş kamyonuna doğru ilerlerken.

"Beni nereye götürüyorsun?" diye sordu adam onu yere indirirken.

Devin ona kapıyı açarken, "Seçim senin," dedi. "Ve sen ödüyorsun?" diye sordu hesapçı bir bakışla Bu da onu gülümsemeye zorladı.

"Zorunda mıyım?" diye sordu, ses tonunu bozmamaya dikkat ederek. "Evet, zorundasın," dedi başını sallayarak.

içeri tırmandı.

"O zaman bana nereye gittiğimizi söyle," dedi Devin, onun arkasından tırmanarak.

"Dixon'ın," dedi Charlie, kemerini bağlarken memnun bir iç çekişle.

"İşte Dixon," dedi, kamyonu çalıştırdı ve-

"Sana bir şey sorabilir miyim?" diye sorarken buldu kendini, adam garaj yolundan çıkıp Dixon's Bakery'ye doğru ilerlerken.

"Seçme şansım var mı?"

"Hiç yaptın mı?" Charlie onun kıkırdamasına neden olan acıyan bir bakışla sordu.

"Ne bilmek istiyorsun, velet?" Devin ona sorgulayıcı bir bakış atarak sordu.

"Pek çok şey," dedi ciddiyetle başını sallayarak.

"Özel bir şey var mı?" diye sordu, o orada otururken kamyonu kapattı, bunu sorup sormaması gerektiğini tartışırken alt dudağını dişlerinin arasında endişelendirdi ve...

"Unut gitsin" derken belki de kötü bir fikir olduğunu düşündü.

"Emin misin?"

"Kesinlikle," dedi Charlie, şu anda hiçbir şeyden emin olmasa da başını sallayarak.

"Bana neden tuhaf tuhaf baktığını söyleyecek m i s i n ?" Devin ona meraklı bir bakış daha fırlatarak sordu.

"Hayatta olmaz."

BÖLÜM 19



"Y Kuralları biliyorsun," dedi küçük kızı, kollarını göğsünün üzerinde kavuşturup ona dik dik bakarak, cüretkâr bir şekilde onu geçmeye çalıştı.

"Beni içeri alacak mısın?" Devin, koruduğu kapalı mutfak kapısını işaret ederek sordu.

"Sonunda benim kabarıklık ihtiyacımı karşılayacak mısın?" Abbi başını yana eğip onu düşünerek karşılık verdi.

"Belki..." dedi ve sözlerini yarıda bıraktı.

"Belki mi?" diye tekrarladı, gözlerini ona dikerek.

"Duruma göre değişir," dedi Devin diz çökerek. Bugünkü müzakereleri yürütürken güzel kızının gözlerinin içine bakabiliyordu.

"Neyin üzerine, baba?" Devin uzanıp saç örgüsünü nazıkçe çekiştirirken Abbi kaşlarını çatarak sordu.

"Bana akşam yemeğinde ne olduğunu söyleyip söylememene bağlı," dedi taze pişmiş ekmek kokusu onunla dalga geçerken.

"Lima fasulyesi güveci değil," dedi isyankâr bir gülümsemeyle ve adamın gözlerini bir kez daha küçük haine dikmesine neden oldu.

"Limonlu fasulye güvecim çok lezzetliydi," diye ısırdı.

Abbi üzgün bir şekilde başını sallayarak, "Gerçekten değildi baba," dedi.

"Sen bir hainsin, bunu biliyor muydun?" Devin ona doğru eğilip yanağından öperken sordu.

"Evet," dedi, hiç utanmadan başını sallayarak.

"Seni sevdiğim için şanslısın," dedi kıkırdayarak, küçük haini de yanına alarak ayağa kalkarken.

"Bunu ben de biliyorum baba," dedi Abbi, mutfak kapısını itip açarken ve onu karşılayan manzara karşısında neredeyse inlerken ciddiyetle başını salladı.

Lanet olsun, onu öldürüyordu, diye düşündü Devin, Charlie'nin fırından bir şey çıkarmak için eğilmesini izlerken ve-

Charlie ona bir rulo uzatırken Dustin, "Burada olmaması gerekiyor," dedi.

"Yardım etmeye geldim," dedi Devin ve Abbi'yi yere bırakmadan önce ona son bir öpücük verdi.

"Yardım etme sırası bende," dedi Dustin, ekmeğinden bir ısırık alırken.

"Ve harika bir iş çıkarıyorsun," dedi Charlie sıcak bir gülümsemeyle, tezgâhtan ekmek tabağını alırken.

Yardım etmesine izin vermeyeceğini, çünkü çocukların bir daha brokoli yapmaya kalkışmayacağından emin olmak istediklerini bilen Devin, cebinden telefonunu çıkardı ve masaya oturdu. Charlie'nin Dustin'le birlikte üzerinde çalıştığı kitapları ayak altından çektikten sonra bugün gönderilen siparişlerle ilgili bir sorun olup olmadığını kontrol etti.

Bir süre sonra önüne spagetti ve köfte dolu bir tabak konduğunda "Teşekkür ederim," dedi.

"Bir şey değil," dedi Charlie, Dustin tabağının yanına bir kase salata koyduktan sonra mutfak tezgahına dönüp diğer kaseleri alırken, Devin Charlie ve...

Buna daha ne kadar dayanabileceğini bilmiyordu.

Geçtiğimiz iki ay boyunca, ailelerinin bir parçası haline gelmişti, güvenebilecekleri biri, her şeyi

Çocuklar gülümsüyordu ve basit bir nedenden dolayı yaşama arzusunu yavaş yavaş yok ediyordu...

Ona arkadaşça davranmış.

Bu gerçekten de hayatını daha da özel kılıyordu, diye düşündü Devin, ona dokunduğunda ne yaptığına dair en ufak bir fikri bile olmayan kadının ona sarılmasını, kucağına düşmesini ve karşısında otururken hiç önemli bir şey değilmiş gibi kollarında kıvrılmasını izlerken bir iç çekişi ısırdı.

Onu her geçen gün daha çok istiyordu ve bu konuda yapabileceği hiçbir şey yoktu.



"BU DAHA İYİ," dedi Charlie memnun bir iç çekişle, daha rahat olmak için bacaklarının arasına yerleşirken arkasından gelen acı dolu iniltiyi duymazdan gelerek.

"Şurada bir kanepede daha var," dedi en iyi sandalyeyi yapan adam, kollarını kıza dolayıp onu kendine çekerken bile.

"Bunu sevdim," dedi, daha rahat etmek için kayarken uzanıp sehpanın üzerindeki tabaktan daha önce ikizlerle birlikte yaptığı şekerli kurabiyelerden birini aldı ve memnun bir iç çekişle ona yaslandı.

"Beni delirtiyorsun," dedi Devin kurabiyeyi onun elinden alıp bitirirken.

"İnsanlar üzerinde böyle bir etki bırakmaya meyilliyimdir," diyen Charlie başını sallayarak onayladı ve uzanıp bir kurabiye daha seçti; yeşil krema kaplı şekerli kurabiye ile kırmızı krema kaplı kurabiye arasında karar vermek için acele etmedi, ancak üzerinde yeşil ve kırmızı şeker serpintileri olduğu için beyaz krema kaplı kurabiyede karar kıldı.

İkizler uyku tulumlarının üzerinde Noel Baba'yı izlemek üzere yerleşirken Devin usulca, "Bana bir şey söyle," dedi

Ellerinde bir tabak kurabiye ve onlara okumayı öğretmek için kullandıkları bir yığın kitap vardı.

"Bu da ne?" Charlie kurabiyesini kemirerek sordu, ta ki o tanıdık iri, ten rengi el kurabiyesini çalana kadar.

"Neden başka bir Noel filmi izliyoruz?" Devin oturduğu yerden kalktı ve kanepenin arkasına örttüğü büyük battaniyeyi kapıp bacaklarının üzerine çektikten sonra ona doğru uzandı.

"Gelenek," dedi Dustin bir ısırık kurabiyenin etrafında ve onu gülümsetti.

"Peki bu gelenek ne zaman sona erecek?" Devin kolunu tekrar kıza doladığında sordu.

"Noel'in ertesi günü," diye bilgilendirdi onu, elinin karnının üzerinde kaydığını hissederken.

"Bilmem gereken başka gelenekler var mı?" diye sordu hafifçe karnını okşarken.

"Muhtemelen," diye mırıldanırken, adamın dudakları kulağına değdiğinde tüylerinin diken diken olduğunu hissetti.

"Kendimi hazırlayabilmem için bana önceden söyleme şansınız var mı?"

"Ve sürprizi mahvetmek mi?" Charlie üzgün bir şekilde başını sallayarak sordu. "Bunu asla yapmam."

"Tanrım, çok kötüsün," dedi kıkırdarak.

"Gerçekten de öyleyim," diye kabul etti Charlie yattığı yerde filmi izlemeye çabalarken, karnını hafifçe okşayan başparmağı çıplak teninin bir parçasını buldu.

Başparmağının ilk darbesiyle nefesi kesildi, ikincisiyle dudaklarını yaladı ve üçüncüsüyle...

Üçüncüsü, onun nesi olduğunu merak etmesine neden oldu.

BÖLÜM 20



Noel Arifesi

"**I** Para biriktirmeye çalıştığını sanıyordum," dedi Devin, küçük kadına dik dik bakarak.

Makas.

Charlie, sarmaya çalıştığı büyük kutu için yeterince büyük olmayacak gibi görünen büyük bir Noel ambalaj kağıdını kesmeyi bitirirken, "Ve ben," dedi.

"O zaman tüm bunları açıkla," dedi Devin, etraflarını saran bir sürü yeni oyuncağı dalgınca işaret ederek.

Charlie gözlerini kırpıştırarak, "Neden bahsettiğin hakkında hiçbir fikrim yok," dedi.

"Bir anlaşmamız vardı, kadın," dedi Devin, çocuklarını şımartan kadına gözlerini kısarak.

"Yılın en mutlu zamanında hediye alma ihtiyacımı kısıtlamaya çalıştığın olayı mı kastediyorsun?" diye sordu ona göz kırparak. "Bahsettiğin şey bu mu?"

Ona cevap vermek yerine, çoğunlukla kızgın kalamayacak kadar sevimli olduğu için, uzanıp neredeyse Dustin kadar büyük olan dinozorun bulunduğu kutuyu aldı ve küçük kabadayının

sıkı paketleme kuralları. Çok talepkâr küçük bir şey, diye düşündü Devin, gülümsemekten kendini alamadı çünkü o kadar sevimliydi ki.

"Sana bir soru sorabilir miyim?" Charlie ondan kaseti çalarken sordu.

Devin bu tanıdık talebe alaycı bir bakış atarak, "Evet, velet," dedi.

"Partiyle ilgili," dedi meraklı bir bakışla, uzanıp dinozoru ondan alırken, böylece kendisi devralabilecekti.

"Ne olmuş ona?" Devin iç çekerek sordu ve uzanıp büyük oyuncak ayıyı yakaladı.

"Neden hiç gitmiyorsun?" diye sordu ona sorgulayan bir bakış göndererek.

Abbi'nin çok seveceği oyuncak ayının etrafına bir kurdele bağlarken, "Neden bağlayayım ki?" diye karşı çıktı.

"Senin partin olduğu için mi?" dedi küçük kontrol manyağı, uzanıp yayı düzeltirken.

Devin, Dustin için seçtiği kitap setini ve yazı tabletini alırken, "Bu Bradford Creation'ın partisi," diye düzeltti onu.

Charlie, Dustin'in çok seveceği, üzerinde gülümseyen bir Noel Baba resmi olan kırmızı ambalaj kâğıdını ona uzatırken, "Sende olan," diye işaret etti.

"Parti çalışanlar için" dedi, dört yıl önce bu işi yapmaya başladığından beri ilk kez gitmek istiyordu ama...

O lanet bir mazoşist değildi.

Eğer partiye giderse dünyadaki hiçbir şey onu kollarının arasına alıp dans etmekten alıkoyamayacaktı ve sorun da buydu çünkü onu asla bırakamayacağını biliyordu. Ayrıca başka bir pisliğin onu kollarının arasına almasını izlemek zorunda kalmayı nasıl kaldıracağından da emin değildi. Bunu görmektense evde oturup ikizlerle dondurma yemeyi ve bir Disney filmi maratonu daha izlemeyi tercih ederdi.

Bradford Creations yükselişe geçtiğinde, bunu mümkün kılan herkes için özel bir şey yapmak istemiş ve T.J.'nin babasına restoranını bir yılbaşı partisi için kullanıp kullanamayacaklarını sormuştu. Dizginleri T.J.'in annesine devretmiş, T.J.'den işin kontrolden çıkmamasını sağlamasını istemiş, geceyi ikizlerle geçirmiş ve son iki gününü insanoğlunun bildiği tüm Noel temalı tatlıları pişirerek geçiren kadını düşünmüyormuş gibi davranmıştı.

"Ve senin de köylülerin arasına karışmak istemeyen ateşli bir flörtün mü var?" Charlie ona göz kırparak sordu.

Devin uzanıp kaseti alırken kuru bir sesle, "Ben kimseyle çıkmıyorum, ukala," dedi.

"Tam olarak neden?" Charlie tabaktaki şekerli kurabiyelerden birini kapıp bir ısırık aldı ve cevap beklerken düşünceli bir ifadeyle sordu.

Devin, kızın elindeki kurabiyeyi uzanıp alırken ve bir lokmada bitirirken, "Bilmiyorum işte," dedi.

Başını sallayarak, "Bu ilginç bir cevap," dedi.

"Neden çıkmıyorsun?" diye karşılık verdi.

"Olmadığını kim söyledi?" Charlie bir kurabiye daha kaptı, ancak onu çaldığında derin bir iç çekti.

"Buraya taşındığından beri biriyle çıkmadın," diye dikkat çekti.

"Çünkü benim için yanıp tutuşan onca erkeğe haksızlık etmiş olurum," dedi Charlie üzgün bir şekilde başını sallayarak ve çaresiz bir omuz silkmeye.

"Sen gerçekten bir veletsin, değil mi?" Devin ona ne yaptığının farkında olup olmadığını merak ederek sordu.

"Gerçekten öyleyim," dedi Charlie, ellerinin tozunu alıp dizlerinin üzerine çökerek yatağının altına uzanıp gümüş kâğıda sarılmış ve üzerinde büyük beyaz bir fiyonk bulunan kutuyu çıkarırken ciddiyetle başını salladı.

"İşte," dedi memnun bir iç çekişle hediyeı onı uzatırken.

"Bu ne?" diye sordu şaşırtıcı derecede ağır hediyeı ondan alırken.

"Noel arifesi hediyeı," dedi ve "Gelenek," diye ekledi, eliyle hediyeı açmasını işaret ederken.

"Çocukları beklememiz gerekmez mi?" diye sordu, kız uzanıp hediyeı ondan geri aldığında gülümsemesini ısırarak, "Çok uzun sürdü," diye mırıldandı ve kucağına tırmanıp iç çekerek ona yaslandı.

"Sana hiç sabırsız olduğunu söyleyen oldu mu?" Devin, kızın hediyesini dikkatle açmasını izlerken bir kolunu ona dolayarak sordu.

"Birisi bir noktada bundan bahsetmiş olabilir," diye mırıldandı dalgınca, adam onun beyaz bir kutuyu ortaya çıkarmasını, kapağını kaldırmasını ve-

"Bunu nereden buldu?" Devin kendini kutuya uzanırken buldu ve parmak uçlarını büyük büyükbabası Noah'ın antika resim çerçevesine kazınmış işaretinin üzerinde gezdirirken, Dustin ve Abbi'yi doğumlarından sadece birkaç saat sonra kucağına aldığı resme baktı.

"Dahası da var," dedi Charlie, çerçeveli resmi dikkatle kaldırıp ona uzatırken, dikkati ikizlerin ilk adımlarını attıkları resmin bulunduğu çerçeveye yöneldi.

Çerçeveyi aldı ve daha önce hiç görmediğı bir resmi göstermesi için ona uzattı. "Bunu ne zaman çekti?" Devin, tepeden tırnağına una bulanmış, birbirlerine sarılmış ve kameraya gülümseyen çocuklarının resmine bakarken büyük büyükbabasının izini takip ederek sordu.

Charlie, "Çocuklar Şükran Günü'nde ailenizin evine götürmek üzere turta yapmama yardım ederken almıştım," dedi

Son resmi de kutudan çıkarıp bir kenara koyarken.

"Her zaman büyük büyükbabanın yaptığı her şeyi aradığını biliyorum, bu yüzden internette bunlara rastladığımda hoşuna gidecek bir şey bulmayı umarak birkaç arama yaptım. Biraz hasar görmüşlerdi ve orijinal camları çoktan yok olmuştu ama çerçeveleri hâlâ iyi durumdaydı ve daha da önemlisi..." dedi ve parmaklarını çerçevenin alt kısmında gezdirip iterken sözlerini yarıda bıraktı.

"Bu hâlâ çalışıyor," diye açıkladı Charlie, küçük bir klik sesi duyuldu ve ince bir çekmece yana doğru kayarak, üzerinde "Seni seviyorum baba. Sevgiler, Dustin," yazılı bir kâğıt çıktı ve Charlie'nin ciğerlerindeki hava bir anda yok oldu. Son birkaç aydır Dustin'le uğraşıyor, ona okuma yazma öğretmeye çalışıyor ve zamanla diğer çocuklara yetişmesine yardım edebileceklerini umuyorlardı.

Tanrım, Dustin'e yardım edemeyeceği için çok korkmuştu. Oğlu hemen her konuda delicesine zekiydi ama konu okuma ve yazmaya gelince...

Mücadele etmişti.

Onunla her gün çalışıyorlardı, gördüğü kelimelerin üzerinden geçiyorlardı, harfleri çalışıyorlardı, seslerin ve alfabenin üzerinden geçiyorlardı, iPad'de yardımcı olabilecek uygulamalar buluyorlardı, ona yardımcı olmak için bulabildikleri her kelime ve alfabe oyununu oynuyorlardı ve işe yarıyordu. Dustin kesinlikle ilerleme kaydediyordu. Gördüğü kelimeler konusunda çok başarılıydı, öğretmeninin ona verdiği kitapları okuyabiliyordu ve şimdi görünüşe göre yazmayı da öğreniyordu.

"Bunu yazarken yüzünü görmeliydiniz. Kendisiyle o kadar gurur duyuyordu ki. Sana sürpriz yapmak istedi," dedi Charlie ve Devin dudaklarının gülümsediğini hissetti.

"Teşekkür ederim," dedi kollarını şimdiye kadar aldığı en iyi Noel hediyesine sararken.



"OH, BU BİR İZ BIRAKACAK," dedi Charlie, dikkatlice yan tarafına dönerken bir irkilmeyi ve bir inlemeyi bastırdı ve kendini yine yatağın kenarında uyurken bulmasının nedenini görünce gülümsemekten kendini alamadı.

Birini bu kadar çok sevmenin mümkün olabileceğini hiç düşünmemişti, diye düşündü Charlie, parmaklarını Dustin'in dağınık saçlarında gezdirirken, her şeyden çok sevdiği diğer kişi uykusunda iç çekerek uzandı ve bacaklarını kardeşinin bacaklarının üzerine attı. Charlie, Dustin'in alnını öperken ve Abbi'nin ayağını gıdıklamak için uzanırken, çok tatlılar, diye düşündü.

Abbi homurdanarak ayaklarını geri çekti, yüzüstü yuvarlandı ve hemen bacaklarını kardeşininkilerin üzerine attı. Gülümsemekten kendini alamayan Charlie, Dustin'in alnına son bir kez öpücük kondurduktan sonra yuvarlandı ve kendini Devin'e bakarken buldu. Tanrım, ne kadar da yakışıklıydı, diye düşündü Devin'in Cadılar Bayramı'ndan önce çocukların burada film gecesi yapmak istedikleri geceler için buraya getirdiği sandalyede uyumasını izlerken, parmaklarını geçirmiş gibi görünen kısa saçlarına, çenesini koyulaştıran hafif bıyıklarına, bronz kaslarının aldığı her nefeste nasıl kıpırdadığına ve pozu inanılmaz derecede seksi kılan açılmamış kot pantolonuna bakarken ve-

Onu çok korkuttu.

Kendine bunun iyi bir fikir olmadığını ne kadar söylerse söylesin, Charlie onu düşünmeden edemiyordu ve sorun da buydu. O onun patronuydu, ev sahibiydi, en iyi arkadaşlarından biriydi ve...

O bir karmaşaydı ve şu anda kesinlikle ihtiyaç duymadığı bir şeydi, ama orada yatıp onun uyumasını izlerken, oraya gidip onu öperse ne olacağını merak etmekten kendini alamıyordu.

Muhtemelen bir şey yoktur, diye düşündü Charlie, ikizleri uyandırmamaya dikkat ederek yataktan çıkarken iç çekişini bastırdı. Devin daha fazlasıyla ilgilenmiyordu ve-

"Aman Tanrım..." Charlie, kapısına büyük kırmızı bir fiyonk yapıştırılmış olan, Kelt desenli büyük gardırobun yanında aşık olduğunu fark ettiğinde içi boş bir şekilde fısıldadı.

Gördüklerine inanamayan Charlie, ne zaman buraya baksa aklına gelen gardıroba doğru yürüdü ve parmaklarını girift bir şekilde oyulmuş Kelt tasarımında gezdirdi. Hatırladığından çok daha güzeldi.

"Beğendin mi?" Devin sordu ve onun dikkatini çekerek kendisini izlediğini fark etti.

"Bayıldım," dedi usulca, gardıroba dönüp bakarken, parmaklarının, yaratılması günler sürmüştü olması gereken Kelt tasarımını izleyişini izledi ve bir insanın elleriyle bu kadar güzel bir şey yaratabilmesine hayret etti. "Anlamıyorum. T.J. bana satıldığına dair bir e-posta gönderdi, böylece onu öne çıkan sayfadan kaldırabilirdim," dedi Charlie, o andan sonra üzüntülerini jöleli çöreklerle boğduğundan bahsetmedi.

"Siparişi iptal ettim."

"Neden?" diye sordu, elini gardıroptan çekerken ona sorgulayan bir bakış fırlattı.

"Çünkü senin almanı istedim," diye mırıldandı Devin usulca, ayağa kalkarken dolabı işaret ederken. "Nerede istediğinden emin değildim. Yerini değiştirmemi istersen, değiştirebilirim."

"Bu mükemmel. Teşekkür ederim!" dedi ve heyecanlı bir ciyaklamayla adamın sözünü keserek ona doğru koştu ve kendini onun kollarına attı, adam onu da yanına alarak sandalyeye düşerken bir homurtu çıkardı.

"Bir şey değil," dedi Devin kıkırdarak, kızın saçlarını geriye doğru itmek için uzandığında yüzünü ellerinin arasına aldı. "Beğendiğine emin misin?"

"Bayıldım," diye güvence verirken, parmak uçlarını adamın çenesinde gezdirebilmek için kendini yukarı uzanırken buldu.

"Peki ya büro?" diye sordu, küçük dairesine bakıp bürosunu her zamanki yerinde bulunca kaşlarını çatı.

"Ne olmuş ona?" diye sordu, ancak "Nefret ediyorum" dediğinde dudaklarının seğirdiğini hissetti.

Charlie onun kolayca karşılık verdiği alaycı bir bakışla, "Büromun nesi var?" dedi.

"Nefret ettiğim gerçeği dışında mı?" Devin onun kucağına daha rahat yerleşirken sordu.

"Evet, onun dışında," diye mırıldandı dalgınca, adamın tıraş losyonunun belli belirsiz kokusunu aldığı ve kendini daha da yaklaşıırken bulduğunda neredeyse inliyordu.

"Gardıropla uyuşmuyor," dedi Devin, bakışları onunkilere kilitlenirken.

"Muhtemelen birkaç yıl önce aldığım içindir," dedi Charlie, başparmaklarının tenini nazikçe okşadığını hissederken gözlerini kaçıramıyordu.

"Bana yeni bir taneye ihtiyacın olduğunu söylemeliydin," dedi yumuşak bir sesle, kız kendini aralarında sadece birkaç santim kalana kadar daha da yaklaşıırken buldu ve önemli olan tek şeyi sordu, "Neden?"

Devin ona cevap vermek yerine yavaşça öne doğru eğildi ve gözlerini kapatıp titrek bir nefes verirken dudaklarını onun alına bastırdı. Hafif bir tereddütten sonra, parmaklarının boynundan aşağı kaydığını hissetti, vücuduna bir ürperti gönderdi ve-

"Mutlu Noeller Charlie," diye mırıldanarak onun kucağından inip uzaklaşmasını izlerken buldu kendini.

BÖLÜM 21



"**I** Gelmeye karar verdiğin için ne kadar mutlu olduğumu anlatamam." Jason, iri yarı piç kurusu Bir şekilde onu bulup buraya getirmeyi başardık, dedi memnun bir iç çekişle ve Kenzie onu bağladıkları sandalyeyle dövmesini engelleyen ipe karşı mücadele ederken uzanıp başının üstünü okşadı.

"Ben de," dedi Trevor, onu buraya sürükleyen diğer piç, uzanıp yardım çılgılığı atmasını engellemek için kullandıkları koli bandını ağzından çekerken başıyla onayladı.

"Seni öldüreceğim-" Jason ağzına bir brownie tıktırmadan önce kuzenlerine sakince açıklamaya başladı.

"Kenzie orada oturmuş, kardeşi Reese'in oturma odasına göz gezdirirken elindeki brownie'yi hızla çiğnerken, ailelerinin yarısından fazlasının burada olduğunu fark etti ve babasını göremeyince rahatlayarak iç geçirmekten kendini alamadı.

"Nedenini biliyorsun," diye mırıldandı dalgınca, çok geç olmadan onu buradan çıkarmak için kullanabileceği bir şey ararken.

"O pislikle evli olduğun gerçeğini sakladığın için kızacağımızı düşündüğün için mi?

Bize mi?" Jason brownie'nin geri kalanını ağızına atarken, "Bu kadar mıydı pookie?" diye sordu.

"Senden kaçtığım falan yok," dedi ve susatmaya başlayan brownie'sini yutmak için kendini zorladıktan sonra eşit bir şekilde ısırıldı.

Bunca zamandır ona ters ters bakan kardeşi Garret onu izlerken, "Hayır mı?" diye söylendi. "Telefon numaranı değiştirmene ve hiçbirimize nereye gittiğini söylemeden yaşadığın o bok çukurundan taşınmana ne diyorsun? Ya da tekrar ortadan kaybolmadan önce hayatta olduğunu bilmemize yetecek kadar uzun bir süre ortalıkta görünmemene?"

"Gerçekten olduğum yerde kalacağımı, böylece kardeşlerim ve kuzenlerimin gecenin her saatinde beni sorgulamak için gelmeleriyle uğraşmak zorunda kalacağımı mı düşündün?" diye karşılık verdi.

"Gecenin her saatinde olduğunu söyleyemem," diye mırıldandı Trevor düşünceli bir şekilde, bakışlarını sabahın ikisinde evine gelip buzdolabını yağmalamayı ve onu rahatsız etmeyi alışkanlık haline getirmiş olan iri piç kurusuna çevirirken.

"Maçı izlemeyi bitirebilmek için beni bir dolaba tıkip orada bıraktın," diye tersledi.

Trevor omuz silkerek, "Sorularıma cevap vermedin," dedi.

"Sorularınıza cevap vermek zorunda değilim," dedi Kenzie, ellerini serbest bırakmaya çalışarak ama lanet olası ip kıpırdamadı.

Garrett, "Evlendiğinde yaparsın ve bundan hiçbirimize bahsetmezsin," dedi ve Danny'nin küçük kızının ağaçtan bir baston şeker almasına yardım etmek için ayağa kalkıp Noel ağacına doğru ilerlemesini izlemek için dikkatini geri çekti.

"Merak etme," dedi Jason, uzanıp ağızına bir ısırık daha kek tıktırarak, "seni hâlâ seviyoruz."

"Beni çözecek misin?" Kenzie gözlerini kendinden gerçekten memnun görünen piç kurusuna dikerek talepte bulundu.

"Hayatta olmaz," dedi Jason, kalkıp mutfağa doğru giderken brownie'nin kalanını da bitirdi.

Geriye...

"Bu senin iyiliğin için," dedi Trevor, iç çekerek ayağa kalktı ve onu orada öylece bıraktı, kurtulmak için çabalıyordu ve-

"Mikey!" dedi ve kardeşinin üvey kızının merdivenlerden indiğini görünce rahatlayarak iç çekti.

Kenzie başka bir şey söyleyemeden Mikey başını üzgün bir şekilde sallayarak, "Yapamam," dedi.

"Ne demek yapamam? Çöz beni," dedi Kenzie, kardeşini serçe parmağına dolamış olan küçük kızın ellerinin arasında bir beyzbol topunu yuvarlarken çaresizce omuz silkmesini izleyerek.

Mikey, karısını ökseotunun altından çekip öpmeye çalışan Reese'i işaret edebilmek için topunu yuvarlarken duraklayarak, "Şey, isterdim ama o adam," dedi, "gitmene izin verirsem beni eşek sudan gelinceye kadar döveceğini söyledi."

Kenzie gözlerini devirerek, "Seni yenemeyecek," dedi.

"Doğru," diye mırıldandı Mikey, dudaklarını düşünceli bir şekilde büzerek, "ama kimsenin seni çözmediğinden emin olursam bana söz verdiği yirmi doları da vermeyecek," diye ekledi.

Kenzie gözlerini yeğenine dikerek, "Sana kırk veririm," dedi.

"Jared Amca da öyle," dedi Mikey, Cole son kek gibi görünen şeyi bitirmek için bir gösteri yaparken torununa ters ters bakan amcasını işaret ederek.

"Elli," diye ısırdı Kenzie.

Mikey, Noel ağacındaki süsleri yeniden düzenlemekle meşgul olan Kenzie'nin kardeşini başıyla işaret ederek, "Lucifer Amca bunu zaten teklif etti," dedi.

"Peki. Ne istiyorsun?" Kenzie, buradan bir an önce çıkmak için ne gerekiyorsa yapmaya fazlasıyla istekli bir şekilde sordu-

"Benimle yakalama oyna," dedi Mikey kocaman bir gülümsemeyle ve Kenzie orada oturup Mikey'nin elindeki beyzbol topundan gözlerini ayıramadan dikkatini Reese'e ve Mikey ile ilk kez yakalama oynadığında gözünün üstünde oluşan yara izine çevirdi ve-

"Hayır, olduğum yerde iyiyim," dedi Kenzie başını sallayarak çünkü geceyi hastanede geçirmeyi gerçekten istemiyordu.

"Emin misin?" Mikey gerçekten çok umutlu görünerek sordu.

"Evet, eminim," dedi Kenzie, kardeşi Darrin'e bakıp şakağındaki Mikey'nin falsolu atışından kalan yara izini görünce irkilmemek için elinden geleni yaparken dudaklarını gergin bir şekilde yalayarak.

"Ama-" Mikey, son bir saattir bir köşede kitapla saklanan Sebastian'ın yanına gelip Mikey'nin elini tuttuğunu, başını üzgün bir şekilde sallayarak ve "Senin sert oyununa asla dayanamaz," diye mırıldanarak onu uzaklaştırdığını ve Mikey'nin en yakın arkadaşının onu sürüklemesine izin verirken somurttuğunu görünce iç geçirdi.

Rahatlayan Kenzie dikkatini amcası Shane ve teyzesi Caylee'ye çevirdiğinde, birkaç saat önce geldikleri günden beri uzak durmaya çalıştığı kadına ters ters bakmaktan kendini alamayan oğulları Devin'i izlerken gülümsediklerini gördü. Kenzie, ikizlere kitap okuyan Charlie'den gözlerini ayırıp kuzenine bakarken, bazen ailesindeki erkekleri gerçekten anlayamadığını düşündü ve-

Hayatını mahveden o piçin neden burada olduğunu merak ederken buldu kendini.

"Seni burada bulacağımı umuyordum," dedi Roger, onun yanına otururken derin bir iç çekerek.

"Boşanma belgelerini imzaladın mı?" Kenzie sordu, çünkü önemsediği tek şey buydu.

"Boşanmıyoruz," dedi Roger, odadaki her Bradford'un ne yaptığını bırakıp ona baktığını düşünürken dalgınca başını sallayarak.

"Evet, öyleyiz," diye ısırdı, çünkü hayatının bir yılını daha onu neredeyse mahvedecek olan adam için harcamasına imkân yoktu.

Başını sallayan Roger, dalgın bir şekilde sol elindeki bir şeyle oynamaya başladı ve onun dikkatini çekerek-

Düğün günlerinde ona verdiği siyah alyansı tekrar parmağında gördüğünde midesinin bulandığını hissetti. Birkaç dakika boyunca tek yapabildiği orada oturup, eskiden sevimli bulduğu yüzüğü parmağında yavaşça çevirmesini izlemek oldu. Şimdi ise tek yaptığı midesini bulandırmaktı.

Bir zamanlar mutluydular. Gerçekten, inanılmaz derecede mutluydular, ama bu her şeyin mükemmel olduğu başka bir hayattı, gençti, aşıktı ve hayallerindeki adamlarla evliydi ve yolda bir bebek vardı. Bu kadar kısa sürede bir aile kurmayı hiç planlamamışlardı ama hamile olduğunu öğrendiğinde, Tanrım, Roger'ı hiç bu kadar mutlu görmemişti. O sadece parlıyordu. Bunu tarif etmenin başka bir yolu yoktu.

Tıp fakültesini bırakıp Jared Amca'sının yanında çalışmak istemiş ama Jared buna izin vermemiş. Bulunduğu yere gelmek için çok çalışmıştı, bu yüzden uzlaştılar. Sonunda ailesine evlendikleri haberini verecekler ve Massachusetts'e geri taşınacaklardı, böylece Roger sınıfta veya işte sıkışıp kaldığında yalnız olmayacaktı, ama...

Hayat bu şekilde yürümedi.

Kazayı hâlâ hatırlamıyordu ama muhtemelen en iyisi de buydu. Ama doktor ona kızını kaybettiğini söylediğinde yüzündeki ifadeyi asla unutamayacaktı.

Bebeği. Kederi onu bütünüyle yutarken o da kendini ona kapatmıştı.

Ailesi onu hastaneden almaya geldiğinde Roger tek kelime etmemişti. Babası ona baktığı için teşekkür ederken, o orada öylece durup pencereden dışarı bakmış, kız da sessizce bir şeyler söylemesi için ona yalvarmıştı.

Ama hiçbir şey söylemedi.

Ne onu götürecekle olan tekerlekli sandalyeye bindirirken ne de adını söylediğinde. Orada öylece durdu. Onu hastaneden çıkarırlarken, kendine sadece zamana ihtiyacı olduğunu, bunu çözmesi gerektiğini ve her şeyin yoluna gireceğini söylemişti ama öyle olmamıştı.

Ondan sonra hiçbir şey yolunda gitmedi.

Ailesine bebekten bahsetmek için o kadar çok şansı vardı ki, her denediğinde acısı onu yutuyordu. Ailesinin bildiği kadarıyla, kaza yüzünden okulu bırakmak zorunda kaldığı için depresyondaydı. Ona her şeyin yoluna gireceğini söylemişlerdi ama o öyle olmayacağını biliyordu.

İlk birkaç ay boyunca onu beklemiş, yanına gelmesini, onu aramasını, bir şeyler yapmasını beklemiş ama o hiç yapmamıştı. O kendini çalışmalarına gömüp plastik cerrahiden pediatri ve kadın doğum uzmanlığına geçerken, bunun başka bir ebeveynin başına gelmemesini sağlamaya kararlıyken, kadın çocuklarının kaybının yasını tek başına tutuyordu.

Brandon'a hiç sarılma şansı olmamıştı, onu sevdiğini söyleme şansı olmamıştı ve ona veda etme şansı olmamıştı...

Bunu asla atlatamayacaktı.

Kendini bebeği ya da Roger yanında olmadan devam etmeye zorlamak, yapmak zorunda kaldığı en zor şeydi. Bir daha asla o kadar acı çekmek istemiyordu ve kesinlikle bunun hatırlatılmasını da istemiyordu ve Roger da bunu yaptı. Onu her gördüğünde, Kenzie sadece

Onu kaybetmenin ne kadar acı verdiğini ve bunu kaldıramayacağını.

Yine mi?

"Kâğıtları imzala," dedi içi boş bir sesle, gözlerini kaçırmak için kendini zorlayarak.

"Hayır."

"O zaman neden buradasın?" Kenzie, neden gitmesine izin vermediğini merak ederek tersledi.

"Sana bir şey söylemeye geldim," dedi başını çevirip ona bakarak.

"Ne var Bu mu?" o sordu, merak ediyorum ne zaman bu kabus sona erecekti.

"Beklemekten bıktım."

BÖLÜM 22



Yeni Yıl Arifesi

"W "Partiye gitmek istiyorum baba."
"Gerçekten öyle," dedi Dustin, dalgınca başını sallayarak

Charlie'nin Noel için ona verdiği büyük kutudan bir boya kalemi seçmek için durakladı.

Devin, Abbi'yi sandalyesinden kaldırıp omzuna asarken, "Ve gerçekten pijamalarını giymeni istiyorum," dedi.

"Neden partiye gitmiyorsun baba?" Abbi, parmağıyla sırtına şekiller çizmeye başlarken derin bir iç çekerek sordu.

"Çünkü yılbaşı gecesini seninle geçirmeyi tercih ederim," dedi ve kolunu Abbi'nin bacaklarına dolayarak Dustin'in boya kalemlerini kaldırmasına yardım etti.

Bu geceki partiye gitmek ne kadar cazip gelse de, bu bir seçim değildi. Eğer giderse bu dünyada onu Charlie'yi kollarının arasına almaktan alıkoyabilecek hiçbir şey olmayacaktı ve bu... bu kötü bir fikirdi.

Tanrım, onun etrafında olmak bile kötü bir fikirdi.

Geçtiğimiz hafta boyunca, pişman olacağı bir şey yapmasını engellemek için yeterli olacağını umarak mesafesini korumuştı ve...

Onu seviyordu.

Tanrım, onu çok seviyordu ama sorun şu ki çocukları da onu seviyordu ve onları incitecek hiçbir şey yapmazdı. Charlie onların bir anneye sahip olabilecekleri en yakın şeydi ve bunu ellerinden almak için hiçbir şey yapmayacaktı.

Başka hiçbir şeyin önemi yoktu, onu istediği, onu düşünmeden edemediği ya da onun için ne kadar önemli olduğunu ona asla gösteremeyeceği fikrinin onu parçaladığı gerçeğinin değil, çünkü çocukları her şeyden önce geliyordu.

"Partiye gitmeyi tercih ederiz," dedi Abbi kederli bir iç çekişle ve onu gerçeğe döndürdü.

Devin, Dustin'in elini tutarken kıkırdayarak, "Çok acımasızsın," dedi.

"Ne düşünüyorsun?" sorusu, dikkatini günde en az yüz kez kendisine yasak olduğunu hatırlatmak zorunda kaldığı kadına çekti.

"Çok güzelsin," dedi Dustin, güzelden çok daha fazlası olan kadının gülümsemesine neden olurken, Devin gözlerini yavaşça onun üzerinde gezdirdi, mavi gözlerinin ışıltısını, dudaklarının yumuşak pembesini, kıvrıcık saçlarının çıplak omuzlarını okşamasını, beyaza boyanmış ayak tırnaklarını ve nefesini kesen yumuşak beyaz elbisesini inceledi.

"Tanrım, çok güzelsin," derken buldu kendini, gözlerini ondan alamıyordu.

Bir şey söylemek için ağzını açtı ama Abbi, "Charlie'ye kızgın olduğunu sanıyordum baba," deyince kaşlarını çatı.

"Neden Charlie'ye kızgın olduğumu düşünüyorsun bebeğim?" Devin, Abbi'yi omzundan çekip masanın üzerine koyarken kaşlarını çatarak sordu, bir yandan da son bir haftadır Charlie'den uzak durduğunu fark edip etmediklerini merak ediyordu.

"Çünkü sürekli onun adını bağıırıyorsun baba," dedi Dustin, Devin söz konusu kadınla şaşkın bir bakış paylaşırken omuz silkerek.

"Neden bahsediyorsun tatlım?" Charlie dalgınca uzanıp parmaklarını Dustin'in dağınık saçlarında gezdirirken sordu.

Abbi başını sallayarak, "Senin adını mırıldanıyor," dedi. Dustin de aynı şekilde başını sallayarak, "Hem de çok," diye ekledi.

"Ne zaman?" Devin ne hakkında konuştuklarını merak ederek sordu, çünkü çocuklarının yanında sesini hiç yükseltmemişti ama saniyeler sonra midesinin düştüğünü hissetti.

"Duştayken, baba. Charlie'nin adını bağıırıyorsun," dedi Dustin omuz silkerek.

Oh, Tanrım...

"Sesi deli gibi geliyor."

"Gerçekten öyle."

"Neredeyse her gece yapıyor," dedi Abbi, Devin orada öylece dururken boynunda bir yanma hissi belirdi ve Charlie'nin ona baktığını fark etti ve-

Dustin başka bir boya kalemi seçerken, "Bunu uzun zamandır yapıyor," dedi.

"Çok uzun zamandır," dedi Abbi, ancak Charlie uzanıp elini küçük kızının ağzının üzerine koyduğunda başka bir şey söylemek için ağzını açtı ve mırıldanarak, "Neden bana bu gece için hangi filmi seçtiğinizi göstermiyorsunuz?" dedi ve midesini bulandıran zoraki bir gülümsemeyle.

"Bu iyi bir fikir," diye mırıldandı Devin zayıf bir sesle, ensesini ovuştururken boğazını temizledi, Charlie'nin gözlerinin içine bakamadan odanın içinde dolaştı, yapacak bir şeyler aradı ama onlar durumu daha da kötüleştirecek başka bir şey söylemeden önce bir bahane mırıldanıp mutfığa geri döndü.

"Siktir!" diye ısırdı mutfak kapısını arkasından çarparak kapatırken, mutfak tezgâhını tuttu ve mizahsız bir kıkırdama çıkardı çünkü bu mükemmel ötesiydi.

Onu ne kadar çok istediğini bilmemesi için aklına gelen her şeyi yapıyordu.

Ve Şimdi, evi satın aldığında banyo duvarlarına ekstra yalıtım ekmediği için, onun gerçekten ne kadar zavallı olduğunu biliyordu.

"Partiye gidiyor musun?" diye sordu yumuşak bir sesle ve aŐađılanmasının henüz bitmediğini anladı.

"Hayır," dedi Devin tezgâhı sıkıca kavrarken.

Bir duraklama oldu ve sonra...

"Bana bir daha bakacak mısın?"

"Hayır," dedi, bir sonraki sözleri onu mahvederken bu gecenin nasıl daha da kötüleşebileceğini merak ediyordu.

"Ne kadar sürecek?" Charlie hafif bir tereddütten sonra sordu.

"Beş yıl," dedi Devin, artık rol yapmanın bir anlamı olmadığına karar vererek.

"Bana hiç söylemeyecek miydin?" diye sordu, sesi incinmiş gibiydi.

"Sana ne söyleyeceğim?" Devin tezgâhı acı verecek kadar sıkıca kavrarken, "Sana ne söyleyecektim?" diye sordu. "Sana ne söylemem gerekiyordu? Seni düşünmeden duramadığımı mı? Seni gördüğüm andan beri istediğimi mi? Sana o kadar aşık olduğumu ve bunun beni öldürdüğünü mü? İşler yolunda gitmezse çocuklarımla kalbini kırmayı göze alamadığım için bunun önemli olmadığı mı? Duymak istediğin bu muydu?"

Bir an için hiçbir Şey söylemedi ve sonra...

"Dustin ya da Abbi'yi incitecek bir Şey yapacağımı düşünüyorsan beni gerçekten tanı mıyorsun demektir. Onları seviyorum ve aramızda ne olursa olsun, bu asla deđiŐmeyecek," diye sertçe konuştu.

"Bunu riske atamam," dedi, kelimeleri zorla söylerken midesinin bulandığını hissediyordu.

"İŞte bu yüzden bütün hafta benden kaçıyordun," dedi derin bir iç çekerek.

"Evet," dedi, aklını kaçırmadan önce gitmesi için dua ederek.

"Anlıyorum," diye mırıldandı, "Seninle bu oyunu oynamayacağım Devin," diye eklemeyen önce düşünceli görünüyordu.

"Bu bir oyun değil," dedi öfkeyle.

"Sen buna ne diyorsun?"

"Sözümü tutuyorum," dedi soğukkanlılıkla, başka bir yol olmasını çok isterdi ama bunu riske atamazdı.

Bunu riske atamazdı, diye hatırlattı Devin kendine gözlerini sıkıp kapatırken ve-

"Kalbimi kırmak anlamına gelse bile mi?" Yumuşak bir sesle söylenen bu sözler üzerine gözlerini açtı ve omzunun üzerinden bakarak onun uzaklaşmasını izledi.

BÖLÜM 23



"**I** Harika vakit geçiriyorum, ya sen?" Ben karşısındaki kabine çökerken kuru bir sesle sordu ağır bir iç çekişle.

"En iyisi," dedi Charlie, orada oturmuş burada ne yaptığını anlamaya çalışırken onun iç çekişine kendi iç çekişiyle eşlik etti.

"Yanıma taşın," dedi ve Bradford Creation çalışanları, onların sevgilileri, satıcılar ve bütün yıl bu partiyi dört gözle bekleyen yerel müşterilerle dolu dans pistinden gözlerini ayırırken kaşlarını çatmasına neden oldu ve-

"Hey!" diye tersledi Ben, kız içkisini elinden almak zorunda kaldığında, çünkü belli ki kızın yanına taşınacağını düşünecek kadar çok içmişti.

Charlie elindeki bira şişesini yanından geçen bir garsona uzatırken, "Yolunuz kesildi," dedi.

"Hâlâ onu içiyordum," diye homurdanarak garsonun uzaklaşmasını izlerken Charlie bir müdahale ayarlaması gerekip gerekmediğini düşünerek oturuyordu.

"Ve üniversitede bana yaşattıklarından sonra tekrar senin yanına taşınacağımı düşünüyorsan, besbelli yeterince yaşamışsın," dedi başını acıyarak sallayarak, adamın gözlerinin tehlikeli bir şekilde kendisine kaymasını izlerken.

"Bu konu hakkında asla konuşmayacağımız konusunda anlaştığımızı sanıyordum," dedi.

Charlie, "O zaman nasıl biteceğini bile bile sana taşınmamı isteme," dedi ve içkisine uzandı ama önce Ben içkisini aldı.

"Biz çocuktuk," diye belirtti.

"Ve ikimiz de Google'da tetikçilerin fiyatlarını araştırıyorduk," diye hatırlattı ona, oldukça iç karartıcı düşüncelerinden uzaklaştığı için minnettardı.

"Bunun hakkında konuşmak ister misin?" Ben, birkaç saat önce onu aldığından beri ona gönderdiği endişeli bakışlardan birini daha göndererek sordu.

"Birazcık bile değil," dedi ve başını sallayarak kendini barın üstündeki saate bakarken buldu, gece yarısının acele etmesini ve böylece gidebilmeyi diliyordu.

"Yeterince makul," dedi Ben, ayağa kalkıp elini uzatmadan önce içkisini bitirdi. "Gel benimle dans et."

"Kendime acımayı tercih ederim," dedi Charlie, ancak adam uzanıp elini tuttuğunda inledi ve ona kabininin sığınağını terk etmekten başka seçenek bırakmadı.

"Şuna ne dersin?" dedi ve onu bara doğru götürdü. "Sen hesabı öderken ben de paltolarımızı alayım ve buradan defolup gidelim, bir sürü alkol alıp benim evime dönelim, orada sarhoş olup yerde sızalım ve sabah uyandığımızda içki içmenin kimin saçma fikri olduğunu anlamaya çalışırken öleceğimizden yüzde doksan emin olalım."

"Kulağa mükemmel geliyor," diyerek cebinden çıkardığı parayı kabul etti ve barda boş bir yer buldu. "Hemen geliyorum Charlie," diye söz verdi T.J.'nin babası ona. ile a gülümsemeolarak o yakaladı başka bir Şişe .

geri sayıma hazırlanmak için şampanya.

"Acelesi yok," dedi Charlie, orada durup her şeyin nasıl bu kadar çabuk cehenneme döndüğünü düşünürken gülümsemeye zorlayarak.

Bir hafta önce Devin'e aşık olmaya ne kadar yakın olduğunu fark etmişti ve bugün... bugün tek yapmak istediği ağlamaktı. Kendi kendine, bunun doğru zaman olmadığını söyledi, kendine bahane uydurdu, öyle davranması gerekiyordu-

"İşte buradasın!" diye coşkulu bir selamlama geldi bütün gece ona ters ters bakan kadından.

Charlie zoraki bir gülümsemeyle başını sallayarak, "İşte buradayım," dedi. Kelly, "Yukarıda seni gerçekten özledik," dedi.

Charlie'ye bir içki daha içmesi için işaret veren o abartılı somurtmalardan.

"Eminim öyledir," diyen Charlie saate baktı ve bu yıl hiç yaşanmamış gibi davranmasına sadece on beş dakika kaldığını fark etti.

"Gerçekten de öyle. Aşağıda iş yapmak zor olmalı," dedi Kelly acıyan bir bakışla ve dalgınca uzanıp yanından geçen tepside bir kadeh şampanya aldı.

"Nedenmiş o?" Charlie, Ben'in neden bu kadar geciktiğini merak etmekten kendini alamayarak sordu.

Kelly ona cevap vermek yerine, "Ayağın nasıl?" diye sordu. Kendini beğenmiş olarak tanımlanabilecek bir gülümsemeyle şampanyasından bir yudum alırken etraflarındaki küçük kalabalığı süzdü.

"İyileşti," dedi Charlie, bu sırtışı ayağına bilerek tekme attığının kanıtı olarak kabul etmeye karar vererek.

"Bu çok hoş," diye mırıldandı Kelly, "Peki randevun nerede?" diye sormadan önce.

Charlie ona muhtemelen vestiyerin yanındaki eski tilt oyunuyla dikkatinin dağıldığını söyleyecekti ama şu anda Devin'in burada ne aradığını merak etmekle meşguldü.

Kendisini bara hapsetmenin yanı sıra, birkaç saniye sonra inanılmaz yakışıklı adam, hiçbir şeyin asla değişmeyeceğini açıkça ortaya koyduğunda

ellerini onun iki yanındaki çubuğun üzerine koydu ve eğildi.

"Ne demek istiyorsun?" Devin, tıraş losyonunun kokusu ucuz parfüm, bira ve barın bütün gece hazırladığı karışık içkilerin tatlı kokusu üzerinde ona ulaşırken tıraş olduğunu görebilmesi için daha yakına eğilirken talep etti.

"Çocuklar nerede?" Charlie kendini tutamayıp parmak uçlarını onun çenesinde gezdirmek için uzanırken bile sordu.

"Kuzenim onları izliyor. Şimdi bana kalbini kırdığımı söylediğinde ne demek istediğini söyle," diye sordu, gözleri kızın şu anda ona verecek havada olmadığı bir cevap ararken.

"Bunun ne yeri ne de zamanı," dedi ve pişman olacağı bir şey söylemeden önce buradan gidebilmek için adamın kolunu itmek üzere hareket ederken başını salladı.

"Sana aşık olduğumu söyledim ve-"

"Ve hemen ardından bana hiçbir şey olmayacağını, bu yüzden boş vermemi söyledin," dedi, ancak bir izleyicileri olduğunu çok geç hatırladı.

Kelly'nin şaşkın ifadesini görmezden geldi çünkü şu anda onunla uğraşamazdı, Charlie Devin'in kolunun altından eğildi ve kapıya doğru yöneldi, bunu yapmaktansa hipotermi riskini almayı tercih ettiğine karar verdi. Devin onun elini tutup dans pistine götürmeden önce ancak iki adım atabilmişti.

"Devin, ben-"

"Dans et benimle," dedi onu kollarının arasına çekerken.

Charlie, "Seninle dans etmek istemiyorum," dedi.

"Lütfen" dediğinde isteksizce durup onu kollarına almasına izin vermek için bir adım uzaklaştı.

"Özür dilerim," dedi Devin kollarını ona sararken.

"Bu konuda konuşmak istemiyorum," dedi Charlie kendini daha yakına çekilmiş bulunduğunda.

"Ve seni incitmek istemiyorum," dedi usulca öne doğru eğilip alnından öperken.

"Çok geç," diye mırıldandı gözlerini kapatırken ve-
Tanrım, bunu yapamazdı.

Eğer o bir şey söylemeseydi, her şey yolundaymış gibi davranmaya devam edebilirdi. Kendine daha fazlası için zamanı olmadığını söyleyebilir, hayatını düzene sokmaya odaklanabilir ve onu istemiyormuş, onu düşünmüyormuş gibi davranabilirdi.

"On!" diye bir tezahürat duyunca hareket etmeyi bıraktıklarını fark etti ve gözlerini açtığında Devin'in onu izlediğini gördü.

"Dokuz!"

"Sekiz!"

"Seni seviyorum Charlie," diye fısıldadı

usulca. "Seven!"

"O zaman bunu yapma," dedi adam yüzünü ellerinin arasına alırken.

"Altı!"

"Tanrım, çok güzelsin," diye fısıldadı kısık sesle, yaklaşırken.

"Beş!"

"Devin," dedi, onun yüz ifadesinin yumuşamasını izlerken sahip olduğu her şeyi bu tek kelimeye yükledi.

"Dört!"

"Üç!" diye yüksek sesle tezahürat yapan adamın bakışları kızın dudaklarına kaydı.

"İki!"

Yaklaştı ve- "Bir!"

"Yeni yılın kutlu olsun, velet," dedi beklenmedik bir anda ve kendini Devin'den ayrılıp en yakın arkadaşının kollarına atılırken buldu. Kollarını Ben'e doladığında

Devin'in arkasını dönüp uzaklaşırken yüz ifadesinin pişmanlığa dönüşmesini izledi.

Bir süre sonra evine girdiğinde hâlâ onun yüzündeki ifadeyi düşünüyordu. Charlie, Ben'in teklifini kabul etmeliydi, diye düşündü ve eve gelmek istemesinin nedeninin yatağında oturup kitap okumak olduğunu fark ettiğinde gülümsedi.

"Beni özledin mi?" Dustin kelimelerle ifade edilemeyecek kadar sevimli, utangaç bir gülümsemeyle sordu.

Ceketini çıkarıp kapının yanındaki sandalyeye bırakırken ona "Gerçekten yaptım," diye söz verdi.

"Yatıya kalmalıyız," dedi başını sallayarak ve eşyalarını almak için yatağından kalktı.

"Gerçekten yapmalıyız. Neden gidip pelüş bir hayvan ve bir kitap almıyorsun, ben de bize özel bir atıştırmalık hazırlayayım?" Charlie avlu kapısına doğru yönelirken kafasını toplamak için bir dakikaya ihtiyacı olduğunu söyledi.

"Tamam!" Dustin bunu yapmak için acele ederken onun gülümsemesine neden oldu.

Bu küçük erteleme için minnettar olan Charlie dışarı çıktı ve kapıyı arkasından kapattığında keskin kış havası onu sararken yavaşça nefes verdi. Parmaklıklara doğru yürüdü ve bununla nasıl başa çıkması gerektiğini düşündü. Her ne kadar hemen şimdi gitmek ve başka bir yerde yeniden başlamak istese de henüz hazır değildi. Ayrıca bunu Abbi ve Dustin'e de yapamazdı. Onları seviyordu ve onları bırakıp gitmesine asla izin veremezdi.

"Seni öpmeliydim," diye yumuşakça söylenen sözler yalnız olmadığını anlamasını sağladı ve dikkatini sağ tarafına çekerek Devin'in diğer güvertede oturup arka bahçeye baktığını gördü.

Charlie bir süre öylece durup onu izledi, ta ki bir gece için bu kadarının yeterli olduğuna karar verene kadar. Avlu kapısının yanında durdu ve "Evet, bunu yapmalısın" dedi.

var," dedikten sonra içeri girdi ve kapıyı arkasından kapattı.

Gözlerini kapatarak bir süre öylece durdu, yavaşça nefes verdi ve-

"Tanrım, şimdi ne olacak?" diye mırıldandı acınası bir halde, ön kapısı çalındığında.

Charlie bunun Ben'in iyi olup olmadığını kontrol etmek için onu kontrol etmesi olmadığını umarak ön kapıya doğru yürüdü, kapıyı açtı ve Devin'in ağzı onunkinin üzerine kapanırken kendini onun kollarına çekilmiş buldu. Devin dudaklarını onunkilere yaklaştırıp alaycı dokunuşlarla fırçalarken gözlerinin kapandığını hissetti, kollarını onun etrafına sararak onu daha da yakınına çekti, böylece vücudunun her santimi onunkilere bastırılmıştı ve onun nerede başlayıp kendisinin nerede bittiği hakkında hiçbir fikri yoktu.

Onu öpmek için acele etmezken yüzünü ellerinin arasına aldı, dudaklarını onunkilere değdirdi, öpücüğü yavaşça derinleştirirken dudaklarını kendi dudaklarına doğru hareket ettirdi. Dili onunkine doğru kayarken yavaş bir inilti koptu ve-

"Charlie?"

-Kendini tekrar içeride buldu, kapı arkasından sessizce kapanırken nefesini tutmaya çalıştı ve o... ve o...

"Sen iyi misin?" Dustin ona bakarken Noel'de hediye ettiği pelüş dinozoru göğsüne bastırarak sordu.

"Sanırım mı?" Charlie bunun neden bir soru olarak ortaya çıktığından pek emin olmadan, "Sanırım," dedi.

BÖLÜM 24



"G Ood Sabah, Babacığım." geldive tatlı
bir şekilde Devin yatak odasını açtığında onu
Kapı. karşılayan kelimeler

"Günaydın bebeğim. Kardeşin nerede?" diye sordu dalgınca, Dustin'in kapalı yatak odasının kapısına bakarken, oğlunun Charlie'nin odasında olmasını umuyordu, böylece onu görmesi gerektiğine dair bir bahanesi olacaktı, muhtemelen bu yüzden normalde onu dehşete düşürecek sinsi gülümsemeyi kaçırmıştı.

"Sana kahvaltı hazırladım baba," dedi Abbi uzanıp onun elini tutarken.

"Öyle mi?" Devin, kız onu aşağı indirirken gülümsemekten kendini alamayarak sordu.

Oturma odasından bir tabağın ve ev yapımı bir menüye benzeyen bir şeyin beklediği oyun masasına doğru ilerlerken başını sallayarak "Hı-hı," dedi.

"Bu nedir?" diye sordu, tüm favorilerinin listelendiği menüyü eline alarak.

Abbi küçük bir not defteri ve kırmızı bir boya kalemi alırken, "Menünüz, böylece kahvaltıda istediğinizi sipariş edebilirsiniz," dedi.

"Anlıyorum," dedi, otururken dudaklarının seğirdiğini hissetti, bu sabah restoran oynayan küçük kızıyla biraz zaman geçirmeye fazlasıyla istekliydi. "Dustin ve Charlie

Bize katılıyor musun?" Devin, Charlie'nin kapısına dönüp bakarken sordu.

Gecenin bir yarısı Charlie'yi ziyaret etmek ve o öpücüğü bitirebilmeleri için onu ayartmak için can atıyordu, hem de çok. Merdivenleri yarılamıştı ki, bu işi çoktan berbat ettiğini fark etti.

Kendini savunmak gerekirse, söz konusu kadınlar olduğunda pek tecrübesi yoktu. Bariz olanın dışında yani. Hiçbir zaman biriyle çıkmak için fazla çaba sarf etmek zorunda kalmamıştı çünkü bir kadının evet demesi umurunda bile değildi. Hiçbir zaman seksten başka bir şeyle ilgilenmemişti çünkü daha fazlasını aramıyordu. Heather bile bir seks arkadaşından başka bir şey değildi. İkisi de seksten başka bir şeyle ilgilenmemişti ve iki yıl sonra bile onu iyi bir arkadaştan daha fazlası olarak görmemişti, ama Charlie...

Onunla çok daha fazlasını istiyordu.

Bu işi aceleyle getiremezdi, bu işin yürümesini istiyorsa acele edemezdi ve bu işi kesinlikle yürütecekti. Küçük kızı boğazını temizleyip ona beklediğini hatırlattığında, bunun doğru yapmak anlamına geldiğini kendine hatırlattı.

"Ne istersiniz?" Abbi elindeki boya kalemını not defterine bastırarak siparişini almaya hazır olduğunu söyledi.

"Kahveyle başlayacağım," dedi, ancak kadın yüzünü buruşturunca kaşlarını çatı.

"Üzgünüm ama bu sabah kahvemiz yok."

"Portakal suyuna ne dersiniz?" diye sordu ve menüdeki bir sonraki öğeye geçti.

"Evet, hayır, umm, korkarım portakal suyumuz bir saat önce bitti," diye mırıldandı özür dileyen bir gülümsemeye.

"Elma suyu mu?"

"Ondan da kalmadı."

"Çikolatalı süt?"

"Size buz gibi bir bardak su getirebilirim," diye umutlu bir gülümsemeyle teklif etti.

"Mükemmel," dedi ve kahvaltı menüsüne geçti. "Krepler nasıl?"

" ok lezzetliler," dedi Abbi başını onaylarcasına sallayarak, sipari ini yazmaya ba larken.

"Harika. Bir sipariş krep alacağım ve-"

"D  ar day z," dedi sempatik bir yüz ifadesiyle ve adamın gözleri kısıld .

"Krep kalmam  mı?"

Abbi başını  zg n bir şekilde sallayarak, "Korkarım  yle," dedi. "Fransız tost  mu?"

"Hayır."

"Yumurta mı?"

"Evet, umm, tahıl menüsünü tart  sak daha iyi olabilir," dedi ve sayfanın alt n  işaret etti.

"Peki. Ben-"

"Ondan da kalmadı," diyerek sözünü bitiremeden sözünü kesti.

"O zaman ne alırdınız?" Devin'in sorusunu duymazdan gelen en kötü garson, "Hemen geliyorum," diye m r ldanarak Charlie ve Dustin'i salona girerken karşılamaya gitti.

"Abbi'nin Lokantas 'na hoş geldiniz," dedi sıcak bir gülümsemeye, ama onun anlamad ğ n  fark etti. "Partinizde kaç kişi var?"

" ki," dedi Charlie Abbi'ye sıcak bir gülümsemeye, Devin orada oturup Abbi'nin kendisine bakmasını beklerken ve-

Tanrım, acınacak haldeydi.

"Bu taraftan. Ho unuza gideceğini düşündüğüm güzel bahçe manzaralı bir masam var," dedi Abbi, onu mutfağa kadar takip etmek için göz ucuyla bile bakmayan kadına eliyle işaret ederken.

Abbi ona m r ldanarak, "Hemen döneceğim," dedikten sonra, onlara yerlerini göstermek için mutfağa yöneldi ve

Orada oturmuş, bir sonraki hamlesini düşünüyordu.

Belki de gidip ona çiçek getirmeliydi, diye düşündü Devin, Abbi'nin dönmesini beklerken parmak uçlarını masaya vurarak dalgınca. Devin, annesinin bebek bakıcılığı yapıp yapamayacağına bakması gerektiğine karar verdi. Telefonunu çıkardı ve annesine mesaj atmaya başladı, ancak annesi Cuma gecesi neden bir bakıcıya ihtiyacı olduğunu merak edeceği için bu hareketi tekrar düşündü.

Jane'in müsait olduğunu uman Devin, sokağın aşağısında yaşayan üniversiteli kıza mesaj atarak bu Cuma müsait olup olmadığını sordu. Birkaç dakika sonra Devin, Charlie'yi nereye götüreceğine karar vermeye çalışırken küçük kızının henüz dönmediğini fark etti. Restorancılık oynamaktan sıkılıp sıkılmadığını merak eden Devin mutfağa yöneldi ve-

"Aman Tanrım..." diye boğuk bir sesle mutfak kapısını açtı.

"Üzgünüm ama buraya giremezsiniz. Bu özel bir etkinlik," dedi Abbi acıyan bir bakışla, kemirmekte olduğu keki tabağına geri bırakıp Devin'i mutfaktan çıkarmak için yürüdü.

"Krep yok demiştin," diye ısırdı krep, yumurtalı ekmek, yumurta, patates kızartması, domuz pastırması ve küçük hainin kalmadığını söylediği diğer şeylerden oluşan tabağa bakarken.

"Bunun için gerçekten üzgünüm," dedi Abbi ve Charlie ile Dustin'e özür dileyen bir gülümseme gönderdi.

"Özür dilemene gerek yok," dedi Charlie, orada durup oğlunun son pastırma parçasını almasını izlerken elinin tersiyle iterek ve-

"İşte bu," dedi Devin, telefonunu cebinden çıkarırken tiksintiyle başını sallayarak. "Burası için kötü bir yorum bırakıyorum."

"Müdürle konuşmak ister misiniz?" Abbi hiç de hoşuna gitmeyen bir iç çekişle sordu.

Lanet olsun!

"Evet, evet, müdürle konuşmak istiyorum," dedi ve Facebook'u açarak küçük haine ters ters bakmaya başladı, "zgnm ama kendisi şu anda burada değil. Onunla daha sonra konuşmak isterseniz mesajınızı alabilirim."

Sağ gözünün seğirdiğini hisseden Devin, Facebook'a odaklanmadan önce gözlerini son bir kez küçük kızına dikti ve-

"Bu da ne?" diye sordu ve Charlie'nin kendisini etiketlediği gönderiye tıklarken inanamayarak başını salladı.

Onun kıcını bloke etmişti!

"Ona beş yıldıızlı bir eleştiri mi verdin?" Devin, bu konuda kendi tarafını tutması gereken kadına suçlayıcı bir bakış fırlatırken sordu.

"Elbette," dedi Charlie ikolatalı sütünden bir yudum alırken, ona ellerinde kalmadığı söylenen o lanet çikolatalı sütten.

Bir başka zil sesi dikkatini tekrar telefonuna çekti ve-

"ok talepkâr olduğum için mi incelememi görmezden geliyorsun?" diye tersledi.

Charlie bir krep daha yerken başını zgn bir şekilde sallayarak, "Yani, bana pek fazla seçenek bırakmadın," dedi.

Gözlerini her şeyden çok sevdiği kadına diken Devin, telefonunu cebine geri soktu, masaya doğru hışımla yürüdü, Charlie'nin tabağını ve Dustin'in tabağındaki pastırmayı almadan önce Abbi'nin bıraktığı keki kaptı ve arkasını dönüp "Bu şimdiye kadar gördüğüm en kötü servis!" diye bağırarak fırladı.

BÖLÜM 25



"W Babam sana neden ters ters bakıyor?"

"Çünkü o da bizim kadar havalı olmak istiyor." Charlie başını üzgün bir şekilde sallayarak, telefonunda okuduğu pazarlama kitabından başını kaldırma zahmetine bile katlanmadan konuştu.

Dustin sehpadan bir kitap daha seçip onun yanına yerleşirken, "Bu mantıklı," dedi.

"Öyle değil mi?" diye mırıldandı dalgınca, saatin kaç olduğunu görebilmek için ekrana dokunurken.

Aslında erkenden yatması gerekiyordu ama bütün gün kendisine ters ters bakan adama çıkma teklif etmesi için bir şans vermek istiyordu. Ne de olsa yapılacak en düşünceli şey buydu, diye düşündü Charlie, kanepenin diğer ucuna doğru bir bakış atıp Devin'in orada oturduğunu ve öfkeyle kaynadığını görünce. Onu suçlayabileceğinden değil...

"Yarın sinema günü yapabilir miyiz?" Abbi, Charlie'nin sehpanın üzerinde tuttuğu büyük kitap yığınınından bir kitap kapıp kardeşinin yanındaki kanepeye tırmanırken sordu.

"Üzgünüm, tatlım. Yarın gelemem. Erken kalkıp bir kongreye gitmem gerekiyor," dedi Charlie, keşke bir otel odası için para harcamış olsaydım, çünkü sabah iki saatlik yolu iple çekmiyordu.

"Yarın akşama ne dersin? Oturma odasında kamp kurup film izleyebiliriz," dedi Dustin.

"Üzgünüm tatlım ama yarın akşam için planlarım var," dedi ve ekledi: "Bu hafta sonu bir film günü yapabiliriz ve belki dışarıda oynarız?"

"Kardan adam yapabilir miyiz?" Abbi umutlu bir ifadeyle sordu. "Bize Frozen şarkısını söyletecek misin?" Charlie sordu, Abbi'nin kendini tutmaya çalıştığı sinsi gülümsemeyi görünce gülümsemekten kendini alamadı.

"Evet, öyleyim," dedi Abbi, kitabını kanepeye fırlatıp iç çekerek ve "Banyo zamanı mı?" diye sorarak atlarken başını salladı.

"Baban bu gece sana banyo yaptırmak zorunda kalacak, tatlım. Yarından önce bazı işleri halletmem gerekiyor," dedi Charlie üzgün bir şekilde iç çekerek, çünkü her gece banyo zamanını iple çekiyordu.

"Ama..." Abbi alt dudağını dişlerinin arasında sıkarken, şu anda gerçekten kızgın görünen babasına endişeli bir bakış fırlattı. "Babam baloncuklarımı nasıl sevdiğimi bilmiyor."

Dustin üzgün bir ifadeyle, "Ve beni yatırırken iki öpücük vermiyor," diye mırıldandı.

Charlie, bütün gün onu yalnız bırakmaya çalışan adamı kızdıracağını bildiği üzgün bir baş sallama hareketiyle, "Biliyorum çocuklar, ama bu geceyi atlatmaya çalışmanız gerekecek," dedi.

İşini kolaylaştırabilirdi ama... Bunun neresi eğlenceli olurdu ki?

"Yapmak zorunda mıyız?" Abbi babasına bakarken uygun bir şekilde acınacak halde görünmeye dikkat ederek sordu ama Charlie bunu yaparken Abbi'nin gözlerindeki sinsi bakışı kaçırmadı.

Charlie gülümsemesini bastırarak, "Korkarım öyle," diye mırıldandı.

Gözlerini ona diken Devin, "Yatma vakti" diye bağırdı, ancak çocuklar üzgün bir şekilde iç geçirdiklerinde gözlerini kısmak zorunda kaldı.

iyi geceler öpücükleri için isteksizce ona doğru ilerlediler.

İşlerini bitirdikten sonra derin bir iç çekerek yavaşça yukarı çıktılar ve Devin onları takip etmeden önce son bir kez daha ona bakarken yol boyunca surat astılar. Beklerken biraz iş yapmaya karar veren Charlie, Devin'in bütün gün ona eziyet etmenin bedelini ödetmek için buraya gelmeden önce çocukları yıkamasının, giydirmesinin, yatırmasının ve onlara masal okumasının ne kadar süreceğini zihinsel olarak hesaplarken dairesine yöneldi.

Bilerek yaptığından değil.

Tamam, belki ona bilerek biraz eziyet etmişti ama bu sadece gergin olduğu içindi. Gecenin büyük bir kısmını, daha fazla dayanamayana kadar o öpücüğü düşünerek çıldırarak geçirmişti. O öpücüğün gerçekten de hatırladığı kadar güzel olup olmadığını merak ederek kendini dairesinin kapısına doğru giderken buldu, ancak bu sabah saat yedi sularında, bu işi neden aceleyle getiremeyeceklerini hatırlatan kişi daracık donu ve sevimli gülümsemesiyle mutfığa girdiğinde kendini eline geçen her şeyi pişirirken buldu.

Dikkatini dağıtmak isteyen Charlie ofisine girdi, çocukların onun için yaptığı ve duvarları kaplayan çizimleri görünce gülümsemekten kendini alamadı, masasına oturdu ve bilgisayarını açtı, ancak iş yerinin adının yazılması gereken yeri boş bırakarak oluşturduğu antetli kağıda bakakaldı.

Bir an önce bir şeyler bulması gerektiğini düşünen Charlie, sandalyesinde arkasına yaslanıp yavaşça dönerek ilham ararken derin bir iç çekti. Bir isim olmadan web sitesi için bir alan adı alamaz, Facebook sayfasını oluşturamaz, Twitter'a dahil olamaz ya da yapması gereken şeylerin yarısından fazlasını yapamazdı...

Dustin ve Abbi, diye düşündü etrafındaki tüm çizimleri incelerken ve kendini gülümserken buldu

sandalyesinde geri döndü ve Dabbi Dijital Pazarlama ve- ile karşılaşana kadar isimleriyle oynamaya başladı.

Charlie sandalyesinde arkasına yaslanıp yeni işinin adına bakarken gülümseyerek, "Bu mükemmel," dedi.

Kesinlikle mükemmel, diye düşündü Charlie saate bakıp saatin ne kadar geç olduğunu fark ettiğinde. Geceyi sonlandırmaya karar vererek Kaydet'e tıkladı ve duş almak için banyoya gitmeden önce bilgisayarını kapattı. Duşa girdiğinde aklından binlerce fikir geçti. Kuruluş evraklarını bitirmeli, bir alan adı satın almalı, bir-

"Soğuk!" Sıcak su aniden buz gibi olduğunda nefesi kesildi ve-

"Yarın gece için planın nedir?" diye sorduğunda, dikkati musluğa yöneldi ve iri, ten rengi bir el yavaşça sıcak suyu tekrar açmaya başladı.

"Henüz tam olarak emin değilim," diye itiraf etti sıcak su üzerine vurduğunda rahatlayarak iç çekerken.

"Anlıyorum," diye mırıldandı, havlusunu duşun dışına asıp asmadığını hatırlamaya çalışırken karanlık perdenin diğer tarafından düşünceli bir sesle.

"Size yardımcı olabileceğim bir şey var mı?" Charlie, diğer uçtaki açıklıktan uzanırken onun dikkatini dağıtmayı umarak sordu, ancak eli metal kancayı boş bulunca irkildi.

"Yarın gece benimle çık," dedi ve dudaklarını gülümsemeye zorladı.

"Şey, takvimime bakmam gerekecek-soğuk mu diye!" Sinsi adam sıcak suyu kapattığında nefesi kesildi.

"Benimle çıkıyor musun Charlie?" diye sordu, sıcak suyu yavaşça açarken sıkılmış gibiydi.

"Demek istediğim, bu biraz kısa bir süre ve her şey," dedi Charlie, ancak sonunda kendini

duş duvarına bakarken, o büyük el sıcak suyu yavaşça tekrar kapattı.

"Benimle dışarı çık," dedi ve birkaç saniye sonra sıcak suyu tekrar açtı.

"Seçeneklerimi düşünmem gerekmez mi?" diye sordu, ancak kötü adam sıcak suyu bir kez daha kapattığında nefesi kesildi.

"Bu bir evet mi?"

"Evet! Bu bir evet!" Charlie, düşün izin verdiği kadar geri çekilirken nefesi kesildi, ki ne yazık ki bu onun için çok uzak değildi.

İri el yavaşça sıcak suyu tekrar açarken düşünceli bir sesle, "Bunu söyleyebilirdin," diye mırıldandı.

"Yani, kolay biri olduğumu falan düşünmeni istemedim," dedi Charlie, ancak "Aman Tanrım!" diye bağırdı. Şunu yapmayı kes!" diye bağırdı.

"O zaman beni çıldırtmayı bırak," dedi Devin, bir kez daha sıcak suyu çevirdi, ancak "Gerçekten zorunda mıyım?" dediğinde dönüşün ortasında durdu ve geri kapattı.

"Tamam, duracağım!" diye soludu, adam sıcak suyu tekrar açtığında güldü. "Dışarı çıkabilmem için gidecek misin?"

Bir duraklama oldu ve sonra...

"Duruma göre değişir..." diye mırıldandı ve gözleri hâlâ sıcak su musluğunu tutan iri, ten rengi ele kaydı.

"Ne üzerine?"

"Bana iyi geceler öpücüğü verip vermemen konusunda," dedi ve dudaklarının seğirmesine neden oldu.

Derin bir iç çekerek, "Zorunda mıyım?" diye sordu, ancak hafife aldığı sinsî adam sıcak suyu tekrar kapattığında "Tamam!" diye bağırdı.

Birkaç saniye sonra suyu kapattığında, Charlie onun elinin kaybolup bir süre sonra bir havluyla yeniden ortaya çıkışını izlerken ters ters baktı.

Charlie havluyu alıp etrafına sararken ters ters bakmaya devam etti ve duş perdesini çekip açtığında, kendisiyle sıcak suyu arasına girmenin bedelini ödeyecek olan inanılmaz yakışıklı adamın lavabo tezgâhına yaslanmış, hoşuna gitmeyecek kadar memnun görüldüğünü gördü.

"Çok ileri gittiniz efendim," dedi duştan çıkarken.

"Öyle mi yaptım?" Devin tezgâhtan uzaklaşırken sordu.

Charlie banyo kapısına yönelirken başını sallayarak, "Gerçekten de öyle," dedi.

"Peki bütün gün bana eziyet etmeye ne diyorsun?" diye sordu onu takip ederek.

"Boş zamanlarımı etkili bir şekilde değerlendiriyorum," dedi ve bir çift külot ile Bradford Creations'ın tişörtünü eline aldı.

"O benim gömleğim değil mi?" diye sordu, gömleği ondan almak için uzandı ama gömleği elinden geri çekip diğer eliyle arkasını dönmesini işaret edince iç geçirdi.

"Artık benim," dedi ve adamın arkasını dönmesini bekledikten sonra hızla kurulanarak iç çamaşırını ve artık kendisine ait olduğunu düşündüğü gömleğini giydi.

"Önce çocuklarımı çaldın," dedi Devin başını hüzünlü bir şekilde sallayarak ve ağır bir iç çekişle yavaşça arkasını dönerken, "sonra ofisimi çaldın ve şimdi de gömleklerimi çalıyorsun."

"Yani, isteyerek geldiklerinde onları çaldığımı gerçekten söyleyebilir misin?" Charlie daire kapısına doğru bir adım atarken gülümsemekten kendini alamayarak sordu.

"Doğru," diye mırıldandı, onu takip ederken düşünceli görünüyordu.

"Ve ofisime geri dönmemi imkânsız hale getirdiğiniz için, bana gerçekten denemekten başka bir seçenek bırakmadınız.

Charlie elini uzatıp kapıyı açarken, "Elimizden gelenin en iyisini yapmalıyız," dedi.

"Ofisimi ele geçirmek diye buna mı diyorsun?" diye sordu usulca, uzanıp gömleğinin önünden tuttu ve hafifçe tutarak onu kendine çekti.

"Evet," dedi ve kollarını ona dolamak için uzandı.

"Ya gömleğim?" Devin, kollarını ona dolayabilmek için gömleğindeki tutuşunu bırakarak sordu.

"Bana daha çok yakışıyor," dedi Charlie, elini ensesinde gezdirirken ciddiyetle başını sallayarak.

"Evet, öyle," diye mırıldanırken eğildi ve dudaklarını alaycı bir şekilde onunkilere bir, iki kez değdirdi ve sonra...

"Seni ne kadar çok istediğimi bilemezsin," dedi ve onu daha fazla geri çekmemek için mücadele ettiği öpücüğü keserek.

"Ama bunu yavaştan almalıyız," diye söze girmeyi başardı Charlie, kendini onu bırakmaya zorlarken.

Devin eğilip dudaklarını onunkilere değdirirken, "Evet, var," dedi.

"Çünkü bana tapılması gerekiyor," dedi ciddiyetle ve adamın dudaklarının onunkilere değdiğini hissetti.

"Şimdi biliyor musun?" diye sordu usulca.

Charlie ellerini onun göğsüne koyarak "Gerçekten istiyorum," dedi ve onu hafifçe itti.

"Sanırım bununla başa çıkabilirim," dedi Devin inanılmaz seksi bir sırıtışla, onu geri itmesine izin verirken.

"Biz Bak," o mırıldandı, Noting ve parıltı

"Evet, yapacağız." derken gözlerinde bir beklenti vardı.

BÖLÜM 26



"Y Yakışıklı görünüyorsun baba," dedi Abbi lacivert kravatı ona uzatırken.

"Teşekkür ederim bebeğim," diye mırıldandı Devin, eğilip kızın alnından öperken kız ona kravatını uzattı.

"Çok yakışıklı," diye vurguladı başını sertçe sallayarak ve adamın gözlerini ona dikmesine neden oldu.

"Ne istiyorsun?" diye sordu kravatı çekerken. "Bir şey istediğimi sana düşündüren nedir, baba?" diye sordu, ona masumca göz kırparak.

"Yani, hiçbir şey istemiyor musun?" Devin kravatını düzeltirken ona sorgulayan bir bakış fırlatarak sordu.

"Şey, yani, biraz kabarıklığa hayır demezdim," dedi ve omuz silkti.

Devin banyo tezgahından tıraş l o s y o n u n u alırken, "Çok cömertsin," diye s ö y l e n d i .

Abbi ciddiyetle başını sallayarak, "Biliyorum," dedi.

"Aidan Amca yine mi evlendi?" Dustin banyo tezgahının üzerinde oturduğu yerden merakla onu izleyerek sordu.

Devin kıkırdayarak, "Hayır, Aidan Amca yeniden evlenmedi. Charlie'yi yemeğe götüreceğim ve güzel görünmek istedim."

"Oh," diye mırıldandı Dustin, Devin'e bakarken alt dudağını endişeyle ısırды ve dikkatlice Devin'e bakarken derin bir iç çekti.

"Hemen döneceğim," diye mırıldanarak tezgahtan indi ve hızla banyodan çıktı.

"Ben de," dedi Abbi

Kıkırdayarak saçını iki kez kontrol eden Devin, zil sesi dikkatini Charlie'den gelen bir mesaja çektiğinde gülümsemekten kendini alamadı ve-

"Kahretsin!" dedi ve saatine bakarken derin bir iç çekti.

"Sorun ne baba?" Devin rezervasyonlarını öne almak için restoranı aramayı düşünürken Dustin sordu.

"Charlie trafiğe takıldı," dedi, oğluna baktı ve... oğlunun elbise pantolonunu çekişini izlerken dudaklarının seğirdiğini hissetti.

"O iyi mi?" Dustin alt dudağını dişlerinin arasına alıp endişelenmek için yankının ortasında duraklayarak sordu.

"O iyi. Sadece akşam yemeği rezervasyonumuzu bir saat erteleyip erteleyemeyeceğime bakmam gerekiyor," diye açıkladı Devin, Dustin'in tezgâhın üzerine koyduğu giysileri işaret ederken. "Bütün bunlar da ne?"

Dustin pantolonunu yukarı çekmeyi bitirip ailesinin evlendikten sonra Aidan ve Melanie için verdiği parti için seçtiği siyah gömleğe uzanırken, "Sevgilim için yakışıklı olmalıyım," dedi.

Devin bunu oğluna açıklamamanın bir yolunu bulmaya çalışırken dalgınca, "Ah, anlıyorum," diye mırıldandı. "Jane'i hatırlıyor musun?"

Dustin gömleğinin düğmelerini iliklemeye çalışırken, "Evet," dedi. "Şey, o buraya gelecek ve sizi bir süre izleyecek.

Charlie'yi yemeğe çıkarırken biraz bekle," diye açıkladı Devin, oğluna yardım edebilmek için diz çökerken.

"Jane'le kalmak istemiyorum. Charlie'yle yemeğe çıkmak istiyorum," diye mırıldandı Dustin üzüntüyle, Devin kendisinininkine uyan küçük kravata uzanıp onu Dustin'in boynuna takarken.

"Biliyorum, dostum. Ama Charlie'yi bu akşam yemeğe yalnız götürmek istiyorum. Özel bir akşam yemeği yiyebiliriz.

yarın gece. Kulağa nasıl geliyor?" Devin oğluna güven veren bir gülümsemeyle kravatını düzeltti ve gömleğini içine sokmasına yardım etti.

Hafif bir tereddütten sonra Dustin isteksizce başını salladı ve mırıldanarak "Tamam," dedi ve Devin rahat bir nefes aldı. Ta ki başını kaldırıp küçük kızının Noel'de ona hediye ettiği Disney prenses elbisesini, tacı ve pembe plastik ayakkabılarıyla birlikte giydiğini görene kadar.

Devin oğlunun yanından uzanıp küçük kızını hırıldayarak ayağa kaldırırken Abbi başını sallayarak "Hazırım," dedi.

"Hazırsın, ha?" diye sordu, kıkırdayan kız bebeğini kucağına alıp kapıya yönelirken yüzünü öpücüklere boğdu, bakıcının burada olup olmadığına bakmaya karar verdi, böylece gecenin geri kalanını kesinlikle mükemmel hale getirmeye odaklanabilecekti.



"BELKİ UNUTMUŞTUR," dedi Dustin, Devin ellerini kabaca yüzünde gezdirirken, kendi kendine bunun olmayacağını söylüyordu.

Şimdi olmaz.

Her şey mükemmelin de ötesindeydi. Bir bakıcı ayarlamış, şehrin en iyi restoranında iki kişilik rezervasyon yaptırmış, bir buket beyaz gül almayı başarmış, buzdolabında bir şişe beyaz şarap soğutmuş ve bütün gün çocuklarla oynayarak bu gece bakıcıya eziyet edemeyecek kadar yorgun olmalarını sağlamıştı ve sonra...

Her şey cehenneme döndü.

Bakıcısı gelmesi gereken saatten yarım saat sonra iptal edince, Cuma gecesi son dakikada bir bakıcı bulmaya çalıştı ve restorana rezervasyonunu bir saat ertelemesi için yalvardı.

Bir saat sonra, bebek bakıcısı bulmaya çalışmaktan vazgeçtiğinde iki kişilik rezervasyonu dört kişilik rezervasyona çevirme şansı olup olmadığını sormak için onlara geri döndü.

Bu, restoranın telefonu yüzüne kapatmasına ve bu randevuyu kurtarmak için başka bir şey bulması gerektiğini fark etmesine yol açmıştı. Mutfağını aramak ve markete hızlı bir yolculuk yapmak yirmi dakikasını almıştı ama Charlie dışında bu geceyi unutulmaz kılmak için ihtiyacı olan her şeye sahipti.

İki saat önce, bir saat geç kalmıştı ve şimdi...

Şimdi ona bir mesaj daha göndermeyi reddediyordu. Kendine bundan daha fazla saygısı vardı, dedi kendi kendine telefonuna bakarken, ancak kızın ona tekrar mesaj atıp atmadığını görmek için kendini aradığında tiksintiyle iç çekerek kanepeye fırlattı.

"Seni hâlâ seviyoruz babacığım," dedi Abbi acıyan bir gülümsemeyle ve bu onu biraz olsun yatıştırdı.

"Ve Charlie'yi gerçekten seviyorum," dedi Dustin hüznü bir iç çekişle ve gözlerini küçük haine dikti.

"Hain," diye homurdandı Devin, kendisini eken kadının başına kötü bir şey gelmediğinden emin olmak için Ben'i aramak üzere bir kez daha telefonuna uzanırken, tam da söz konusu kadın elinde bir yığın pizza kutusuyla kapıdan içeri girdiğinde.

"Geç kaldığım için çok özür dilerim çocuklar," dedi Charlie, Blackjacks pizza kutularını sehpanın üzerine koyarken derin bir iç çekerek. "Nedense birileri Cuma gecesi trafiğin yoğun olduğu saatlerde 95'te inşaat başlatmanın iyi bir fikir olduğunu düşünmüş, bu çok da kötü olmazdı ama sonra bir on sekiz tekerlekli araç herkesi banketten geçmeye çalıştı ve tek açık şeridi kapattı. Aramaya çalıştım ama şarj telim çalışmayı durdurdu."

"Bize Blackjack pizza mı aldın?" Abbi şaşkın bir fısıltıyla sordu.

"Özledim," dedi Charlie, eğilip Abbi'nin yanağını öperken sıcak bir gülümsemeyle. "Ve ben de seni özledim."

"Beni özledin mi?" Dustin sevimli bir gülümsemeyle sordu.

"Tabii ki öyle, tatlım," dedi Charlie, kollarını açmaya fırsat bulamadan Dustin onlara doğru koştu ve küçük kollarını ona dolayarak Charlie'nin yanağına kocaman bir öpücük kondurmasını sağladı, Devin orada otururken oğlu kıkırdıyordu.

"Geç kaldığım için özür dilerim," dedi ve özür dileyen bir gülümseme gönderdi; bu gülümseme, orada oturup çocuklarına kendisinin olması gereken öpücükleri verişini izlemek zorunda kalan adamın öfkesini dindirmek için hiçbir işe yaramadı, kesinlikle hiçbir işe yaramadı.

Onu öpmeli ve onu ne kadar özlediğini söylemeliydi, diye düşünen Devin, Blackjack'in pizzasının lezzetinin tadını çıkaramayacak kadar sinirli bir şekilde uzanıp bir dilim pizza çalarken gözlerini kalpsiz kadına dikti. Sonraki iki saat boyunca orada oturmak zorunda kaldı, çocuklarıyla sarılıp yatma vakti gelene kadar muhtemelen şimdiye kadar yüzlerce kez izledikleri bir Disney filmini izledi ve kendini tek kelime etmeden terk edilmiş buldu.

Bunu unutmayacaktı, diye karar verdi Devin, ayakkabılarını tekmeleyip kravatını gevşetirken ağır bir iç çekişle kanepeye uzandı, yorgunluktan bitap düşmüştü. Çok uzun bir gündü, diye düşündü, ancak bir süre sonra gözlerini açtığında onu terk eden düşüncesiz kadını kanepenin yanında diz çökmüş halde buldu.

"Özür dilerim," dedi Charlie, parmak uçlarını adamın çenesinde gezdirmek için uzanırken, adam gözlerini ondan kaçırarak, "Beni sadece çocuklarım için kullanıyorsun," dedi.

"Yani, beni gerçekten suçlayabilir misin? Ne kadar tatlı olduklarını gördün mü?" diye sordu, eğilmiş ve onu biraz yatıştırmak için yanağından öperken sesi eğleniyor gibiydi.

Biraz.

"Artık konuşmuyoruz," dedi Devin, kollarını göğsünde kavuşturarak duvara bakmaya devam ederken.

"Ah, beni özledin mi?" diye sordu şurup gibi tatlı bir sesle.

"Hayır, sana kızgınım," dedi kısık bir sesle.

"Tekrar üzgün olduğumu söylesem daha iyi hisseder misin?"

"Hayır."

"Ya sana seni özlediğimi söylesem?" dedi ve adam ona ters ters bakabilmek için başını çevirdi.

"Bana yalan söyleme, kadın," diye ters ters bakarak ona patronluk taslamaya çalışması hakkında ne hissettiğini söyledi.

"Ya da bütün gün seni düşündüğümü?" Charlie en tatlı gülümsemesiyle teklif etti.

"Senin merhametine ihtiyacım yok," dedi Devin, başını bir kez daha duygularıyla oynayan zalim kadından yana çevirerek.

Bir duraklama oldu ve sonra uzun uzun iç çekerek başını çevirdi ve...

"Ne yapıyorsun?" diye sorarken buldu kendini, kızın ayakkabılarını çıkarırken pantolonunun düğmelerini yavaşça açmasını izlerken.

"Uzun bir günün ardından rahatlıyorum," dedi Charlie, yattığı yerde kot pantolonunu çıkarırken, onun bir çift yumuşak beyaz pamuklu külotu ve kısa altın bacaklarını yavaşça ortaya çıkarmasını izlerken bir iniltiyi ısırmak zorunda kaldı.

Kızın, sarılmak için kanepede tutmayı sevdiği büyük battaniyeyi alıp omuzlarına çekişini ve kanepeye tırmanıp üzerine uzanarak onu mahvetmeden birkaç saniye önce sehpadan televizyon kumandasını alıp-

Onu hemen görmezden geldi.

BÖLÜM 27



"*D* Artık seninle konuşmuyor olmam umurunda değil mi?" adam o o oldu kullanarak olarak a yatak

Bir Harry Potter maratonuna daha başlamakla muhtemelen kâbus görmesine neden olacak bir şey izlemek arasında gidip gelirken, kollarını ona dolayıp başının tepesine bir öpücük kondurmasını talep etti.

"Öyle. Gerçekten istiyorum ama film izlemek acımı hafifletiyor," diye mırıldandı dalgınca, Amazon'daki korku filmi seçenekleri arasında gezinirken, kumandayı elinden alan adama ters ters bakabilmek için başını çevirdi.

Devin, kumandayı bir kenara fırlatırken kaşlarını çatarak, "Tekrarını talep ediyorum," dedi.

"Sen neden bahsediyorsun?" Charlie, kız daha rahat olabilmek için kıpırdandığında onun ne kadar iyi hissettiğini fark etmekten kendini alamayarak sordu.

"Bunu düzeltmek için bir şans daha istiyorum," dedi, saçının gevşek bir tutamını kulağının arkasına iterek.

"Beni kaybettin," dedi kaşlarını çatarak, bütün gün düşünmeden edemediği inanılmaz yakışıklı adama bakarak.

"İlk randevumuz," dedi usulca, kolunu tekrar ona doladığında.

"Ne olmuş ona?"

"Tekrar yapmak istiyorum."

"Ama biz zaten taşındı üzerine ve ikinci Randevu mu?" Charlie işaret etti.

"Öyle mi?" diye sordu, sevimli bir şekilde kafası karışmış görünüyordu. "Evet."

"Ne zaman?"

"Beş dakika önce," dedi Charlie üzgün bir şekilde başını sallayarak ve mırıldanarak, "Burada kalmana gerçekten ihtiyacım olacak."

"İkinci bir randevu için biraz erken değil mi?"

"İkinci bir randevu için asla çok erken değildir," dedi ve "Bir randevuya çıkmayalı ne kadar oldu?" diye sordu.

"Yedi yıldan biraz fazla," diye itiraf etti Devin hüzünlü bir gülümsemeyle.

"Bu her şeyi açıklıyor," dedi sempatik bir yüz ifadesiyle. "Bu neyi açıklıyor?"

Üzüntüyle iç çekerek, "İşler değişti," dedi.

"Öyle mi?" diye mırıldandı ellerini kızın sırtında gezdirirken.

"Gerçekten de öyle," diye söz verdi ona.

"O zaman sanırım beni yakalaman gerekecek," dedi Devin, ellerinden biri gömleğinin altından geçip sırtında gezinirken.

"Sanırım bunu yapabilirim," dedi Charlie, ellerini kolçağın üzerine koyarak ona doğru eğildi.

"Şimdi ne yapmam gerekiyor?" diye sordu, diğer eli gömleğinin altında yolunu bulurken ona bakarak.

"Beni öpmen gerekiyordu."

"Yapmam gereken şey bu mu?" diye mırıldandı bakışları kızın ağzına kayarken.

"Yeni yönergelere göre," dedi ve battaniye sırtından aşağı kayarak beline dolanırken daha da eğildi.

"Ve yeni yönergeleri göz ardı etmek istemeyiz," dedi Devin, onu daha yakına çekebilmek için ellerini yukarı kaldırırken.

"Gerçekten bilmiyoruz," diye fısıldadı dudakları onunkilere değerken.

Onu öpmek için acele etmedi, elleri sırtında gezinmeye devam ederken dudaklarını onunkilere sürttü ve onu daha da yaklaşması için cesaretlendirdi. Bütün gün düşündüğü şey buydu. Kollarındayken ona hissettirdiği şey, odaklanmakta zorlanmasına neden oluyordu. Dikkatini vermesi ve Dabbi'yi bir yıl içinde nasıl ayağa kaldırıp çalıştıracağını bulmaya çalışması gerekirken, Devin'i düşünüyordu. Onu ne kadar özlediğini, ona dokunuşunu, onu öpüşünü ne kadar sevdiğini ve tekrar onun kollarında olmayı ne kadar çok istediğini düşündü.

Sorun da buydu.

İşini çok seviyordu ve hayatının sonuna kadar Bradford Creations için çalışabilirdi ama daha fazlasını istiyordu. Başka bir meydan okuma istiyordu. Devin onu işe aldığı anda, Bradford Creations amcasının web sitesi aracılığıyla dikkat çekiyordu ama hepsi bu kadardı. Facebook sayfası bir yıl önce oluşturulmuş ve neredeyse hemen terk edilmişti. Web sitesi, sitenin yapım aşamasında olduğuna dair bir bildirimden başka bir şey değildi ve hemen hemen hepsi bu kadardı.

Bu noktada Bradford Creations büyük ölçüde kasabada ve Bradford Mobilya müşterileri arasında kulaktan kulağa yayılan bilgilere dayanıyordu. Faturaları ödemeye ve birkaç yarı zamanlı çalışanı işe almaya yetecek kadar mobilya satabilmişti ama hepsi bu kadardı. Mülakattan bir gece önce araştırmasını yapmış, rakiplerini incelemiş, Bradford Creations'ın internetteki yorumlarını kontrol etmiş ve bir plan yapmıştı. Bütün gece ayakta kalıp bir pazarlama planı hazırlamış, bunu başarıp başaramayacağını görmek için heyecanlanmış ve Bradford ona işin kendisine ait olduğunu söylediğinde işe koyulmuştu.

Bradford Creations'ı gerçekten kurması bir yılını almıştı ama buna değmişti ve şimdi...

Şimdi bunu tekrar yapmak istiyordu.

Yoktan bir şey inşa etmenin verdiği heyecanı ve başka bir şirketi viral hale getirmenin zorluğunu seviyordu. Daha fazlasını yapmak istiyordu ve sorun şu ki Bradford Creations için yapabileceği çok fazla şey yoktu. Artık tek yapması gereken güncel kalmak, göz alıcı resimler yayınlamak, karşı konulmaz ürünler yaratmak, taze blog içeriği sağlamak ve Bradford Creations takipçileriyle etkileşime devam etmekte.

Daha fazlasına ihtiyacı vardı, ama...

Onun da buna ihtiyacı vardı, diye düşündü Charlie, bunu başarmak için bir yol bulması gerektiğini fark ederek. Kesinlikle bu işi yürütmenin bir yolunu bulması gerekecek, diye karar verdi, adamın üstüne daha rahat yerleşirken, bu hareket adamın bacaklarının arasındaki büyük çıkıntının kendisine sürtünmesine neden olduğunda inlemeye başladı.

"Ne kadar yavaş gitmek istersin?" Devin, elleri yavaşça sırtından aşağı ve poposunun üzerinden kayarken dudaklarına doğru fısıldadı.

"Bana tapılmasından hoşlandığımı söylememiş miydim?" diye fısıldadı geri kayarken, çok iyi hissettiren çıkıntıya sürtünerek.

"Sanırım bundan bahsedilmişti," diye mırıldandı Devin, elleri nazikçe kızın poposunu kavrayıp onu hareket etmeye devam etmesi için cesaretlendirirken. "Bu iyi mi?"

"İyiden de öte," dedi Charlie, onun üzerinde hareket ederken yumuşak bir şekilde inledi, ona karşı bastırılan her sert inçin tadını çıkardı.

"Neden bunu yatak odana götürmüyoruz?" Devin oturmak için harekete geçmişti bile.

"Beni taşıyacak mısın?" diye sordu, kollarını ona sararken dudaklarının onunkilere değmesine bayılmıştı.

"Başka seçeneğim var mı?" diye sordu yavaşça ayağa kalkarken ve ona bacaklarını etrafına sarması için bir şans verdi.

"Hiç yaptın mı?" diye sorduğunda gözlerini kapattığını fark etti ve bir iniltiyle başı geriye düştü.

boğazına bir öpücük kondurdu.

"Hayır," diye inledi Devin, ellerinden biri yine onun poposunu bulup bir kez daha sıkarken, onu ne kadar çok istediğini hissedebilmesi için sıkıca kendine doğru çekerken sesi o kadar da üzgün çıkmıyordu.

Onu yatak odasına götürdüğünde, yatağına yatırmasını bekledi. Bunun yerine, adam onun etrafındaki tutuşunu sıkılaştırdı ve kışındaki eli bacaklarının arasından aşağı kayarken ağzına kadar öpüşerek zaman geçirdi ve-

"Ah, Tanrım," diye inledi Charlie, adamın parmaklarının üzerinde gezindiğini hissettiğinde.

"Sana dokunmayı kaç kez hayal ettiğimi bilemezsin," dedi Devin dudakları birbirine değdiği anda açlığa dönüşen bir öpücükle onun ağzını almadan önce inleyerek.

Bu öpücük farklıydı. Kollarında kıpırdanıyor, ona yaklaşmak için mücadele ediyor, ona yaklaştırmaya ihtiyaç duyuyordu. Parmakları yarığının arasında kayana kadar daha sert bastırırken, ıslandığını hissettiğinde yumuşak pamuğu klitorisine bastırırken, adı umutsuz bir yalvarışla dudaklarından koptu.

"İşte bu," dedi Devin onaylayarak, parmakları ince, nemli kumaşın üzerinde gezinirken ağzına karşı inledi, yüzünü boynuna gömebilmek için onu öpüşmeyi kesmeye zorladı, parmaklarını üzerinde gezdirirken nefesi kesildi, parmakları daha fazla karşı koyamayana kadar omuzlarına gömülürken onu kıvrandırdı.

"Devin, lütfen," diye inledi Charlie onun boynuna karşı, hareket ettiğini hissettiğinde, onu odanın daha da içine taşıırken, içinde yavaşça bir gerilim oluşmaya başladı.

Ne yaptığını merak edemedi, kendini onun burada tuttuğu büyük boy sandalyede kucağına oturmuş buldu. Dizleri yumuşak deri koltuğa dokunur dokunmaz onun üzerinde hareket etmeye başladı. Bunun sebebinin ne olduğundan emin değildi.

Adam onun poposunu tutmuş ve onu hareket etmeye teşvik ediyordu ama bu kadar iyi hissettirirken umurunda değildi.

Tanrım, daha önce hiç bu kadar tahrik olmamıştı, diye düşündü Charlie Devin'in boynuna bir öpücük kondurduktan sonra geriye yaslandı ve Devin kollarını onun boynuna dolayarak sert bir öpücükle onun ağzını aldığı anda inledi. Ona tutunarak hareket etmeye devam etti, kalçalarını ileri geri yuvarladı, fermuarına sıkıca bastırırken ereksiyonunun sert çıkıntısının üzerinden kaydı.

O ana kadar seksi ne kadar özlediğini fark etmemişti. Gerçekten de üniversiteden beri mi? Charlie, Devin'in ellerinin külotunun arkasına doğru kaydığını ve poposunu sıkıldığını hissettiğinde bir iniltiyle dalgınca merak etti. Muhtemelen, diye düşündü Devin onu kendine doğru çekmek için tutuşunu kullanırken. Yıllar boyunca birileriyle çıkmıştı ama hiçbir zaman daha fazlasını istememişti.

Devin ile...

Charlie'nin içinde ona asla doyamayacağına dair kötü bir his vardı. Onu istiyordu. Tanrım, onu istiyordu. İnanılmaz derecede seksi, nazik, tatlı ve işkence etmek için çok eğlenceli, diye düşündü, sadece daha fazlası için çaresizce ona karşı daha sert bastırmasını sağlayan bir hareketle dilini emdiğinde sızlanmak için.

Bunu yavaştan almaları gerektiğini hatırlattı Charlie kendine, daha fazlası için yalvarmasını engellemek için kafasının içinde tekrar tekrar söyledi ama Tanrım, baştan çıkmıştı. Onu domaltması için yalvarmaktan daha fazla-

Kalçalarının bir sonraki yuvarlanması, ereksiyonunun sert sırtının dudaklarının arasına itilmesine neden olduğunda, klitorisinin kalçalarının her yuvarlanışında ona sürtünmesine neden olduğunda kendini adını inlerken buldu, ancak hareket onu kızdırdığında her geri dönüşte nefes nefese kaldı, onu boş ve daha fazlası için çaresiz hissettirdi. Bunu yaptığı anda çıkardığı inanılmaz seksi inilti de yardımcı olmuyordu.

Bu onu daha fazlası için çaresiz bırakıyor, kalçalarını daha sert ve daha hızlı çevirmesine neden oluyordu.

"Oh, Tanrım!" diye inledi, başı geriye düşerken Devin bacaklarını daha da açarak onu sıkıca kavradı ve-

"Siktir!" Devin inledi, kalçalarını yukarı kaldırırken yüzünü boynuna gömdü, gerginlik sonunda patladığında ona karşı sürtündü, vücuduna dalga dalga zevk gönderdi, Devin kendi adını inlerken adını çığlık atmasını engellemek için dudağını ısırmaya zorladı.

BÖLÜM 28



H Bir çocuk gibi pantolonuna boşalmasına neden olduğu için muhtemelen utanmalıydı, ama Tanrım,

Onun üzerinde hareket etme şekli... Daha fazlasını istedi.

Şimdiye kadar duyduğu en seksi iniltileri çıkarırken ona sürtünmesinin, onu gıcırdatmasının nasıl bir his olduğunu düşündükçe siki beklentiyle sarsıldı. Adını söylediğinde, Devin kendini kaybetmişti. Yıllardır boşalmadığı kadar sert boşalmıştı ve tüm bunların sebebi yatağında kıvrılmış uyuyan bu sevimli kadındı.

Çok güzeldi, diye düşündü Devin yatağa onun yanına otururken. Daha erken inmek istemişti ama dün geceden ve bütün günü çocuklarla geçirdikten sonra gerçekten de biraz çalışması gerekiyordu. Almanya'daki bir mimar için büyük ölçekli bir kitaplık tasarlamak üzere sözleşme yapmıştı ve bunu bitirmesi gerekiyordu. Çocuklara öğleden sonra onlarla film izleyemeyeceğini söylemeye fırsat bulamamıştı ki Charlie ona bu konuda endişelenmemesini söyledi.

Bunu daha sonra telafi edeceğine karar veren Devin, üst kattaki ofisine çıktı ve sonraki sekiz saatini on sekizinci yüzyıldan kalma bir evde okuma köşesine giden gizli bir geçit oluşturma'nın en iyi yolunu bulmaya çalışarak geçirdi.

hiçbir şey belli etmeden mimariye uyum sağlayan bir malikane. Bu, yıllar boyunca yaratması için görevlendirildiği ilk tasarım değildi, ama kesinlikle en zorlayıcı olanlardan biriydi.

Ne olduğunu anlamadan saat gece yarısını geçmişti ve akşam yemeği ve çocukların yatma vakti boyunca çalıştığını fark etmişti. İşini bitirmiş ve çocukları kontrol etmeye gittiğinde onları yataklarında, mışıl mışıl uyurken bulmuştu. Mutfığa uğradığında Charlie'nin kendisine yemek ayırdığını öğrendi ve Charlie'nin hâlâ uyanık olduğunu umarak onun dairesine gitti ama onu iPad'ine kıvrılmış, derin bir uykuda buldu.

Her ne kadar onu çok istese de, ve Tanrım, onu çok istese de, uyumasına izin vermesi gerektiğine karar verdi Devin, eğilip onun yanağını öperken. Kesinlikle uyumasına izin vermeliyim, diye düşündü ve ayağa kalkmak için hareket ederken soğuk bir duş almaktan vazgeçti, ancak kızın küçük elinin gömleğini tuttuğunu izlerken dudaklarının seğirdiğini hissetti.

"Buraya bana tapmaya mı geldin?" diye uyukulu bir şekilde mırıldandığı soru, gömleğini tutarak onu daha yakına çekerken gülümsemesine neden oldu.

"Olmamı ister misin?" Devin itaatkâr bir şekilde eğilerek dudaklarını onunkilere değdirdi.

"Her zaman," diye mırıldandı Charlie, dudaklarını alaycı bir şekilde onunkilere değdirirken uzanıp çenesini kavradı.

"Bu sefer bunu doğru yapmak istiyorum," dedi ve çekilmeden önce dudaklarını son bir kez onunkilere değdirdi.

"Aklında ne var?" diye sordu gömleğindeki tutuşu bırakıp parmak uçlarını adamın çenesinde gezdirirken.

"Buzdolabında hala soğuttuğum bir şişe şarabı alıp, bir battaniye alıp dışarı çikalım ve ateş çukurunu iyi bir şekilde kullanalım diye düşündüm. Sen ne dersin?" Devin avucuna bir öpücük kondurabilmek için başını çevirerek sordu.

"Sanırım bunu yapabiliriz," dedi Charlie, onu öpebilmek için doğrulduğunda gülümseyerek.

"Hâlâ uyuyor olduklarından emin olmak için önce ikizleri kontrol etmem gerekiyor, ama birkaç dakika içinde döneceğim," dedi Devin, ayağa kalkmak için hareket ederken onu son bir kez öptü ve "Hiçbir yere gitme," diye ekledi.

"Sanırım bunu halledebilirim," dedi ciddiyetle başını sallayarak.

"Bana beş dakika ver," dedi Devin, kapıya yönelmeden önce ona son bir öpücük verdi ve hızla üst kata çıktı.

Abbi'nin odasına girerken, şarap kadehi olup olmadığını hatırlamaya çalıştı, ancak şarap kadehine en yakın şeyin Abbi'nin Disney prenses bardakları olduğunu fark ettiğinde Charlie'de olup olmadığını merak etti. Devin, oğlunun odasına doğru ilerlerken birkaç tane alması gerektiğine karar verdi. Çocuklarının uyuduğundan emin olduktan sonra sessizce koridora çıktı ve kendini yatak odasının kapısının neden açık olduğunu merak ederken buldu.

Meraklanan Devin yatak odasına doğru yürüdü. Banyonun ışığının yandığını görünce yatak odasının kapısını dikkatlice kapattı ve Charlie havlularından birini kendi etrafına sarmayı bitirdiği sırada banyoya girdi.

Devin banyo kapısını arkasından kapatırken, "Beni bekleyeceğini sanıyordum," dedi.

"Öyleydim, ama sonra bunu senin için kolaylaştırabileceğimi düşündüm," dedi Charlie, duşun içine uzanıp çalıştırırken ona bir gülümseme attı.

"Çok düşüncelisin," diye mırıldandı, karşısında duran güzel kadını seyrederken yavaşça nefes verdi.

"Elimden gelenin en iyisini yapmaya çalışıyorum," diye mırıldandı Charlie, kadın sıcaklığı ayarlarken, Charlie orada durmuş onu izliyordu ve daha önce hiç bu kadar gergin olup olmadığını merak etmekten kendini alamıyordu.

"Düşünüyordum da," dedi ellerini duşun yanında asılı duran havluya silerken.

"Ne hakkında?" diye sordu dalgınca onu izlerken.

"Web sitesi ve Facebook'ta farklı bir şeyler denemek istiyorum. Daha kişisel bir dokunuş katmak için çocuklarla çekilmiş birkaç fotoğrafınızı eklemeyi düşünüyordum," diye açıkladı dikkatini duşa verirken.

"Ne istersen yap," dedi ve yavaşça nefes vererek onun vücut yıkama şişesini alıp incelemesini izledi.

"Emin misin?" Charlie omzunun üzerinden ona sorgulayıcı bir bakış göndererek sordu.

"Evet," dedi, gözlerini kızın üzerinde gezdirirken, dağınık bir topuz haline getirilmiş kıvrırcık koyu kahverengi saçlarından ince boynuna, omuzlarına ve-

"Bana katılacak mısınız?" Charlie elini uzatıp havlusunu çıkarırken sordu, kızın söylediklerinden bir anlam çıkarmaya çalışırken havluyu yere bıraktı ve bir kez anladığında...

"Kahretsin!" diye ısırıldı, kemerini gevşetmek için çabaladı ama elleri işbirliği yapmadı.

"İşte," dedi Charlie usulca, ellerini nazikçe iterek kemerini onun için çözebilmesini sağladı.

O devralmaya gittiğinde, pantolonunu çözerken başını salladı. Devin onu izlerken yavaşça fermuarını indirdi. Devin, kız gömleğine uzanırken onun çok güzel olduğunu düşündü. Gözlerini onunkilere kilitleyerek, gömleğinin son düğmesini de açana kadar acele etmedi.

Devin, kızın küçük ellerinin göğsünde gezindiğini hissettiğinde titrek bir nefes aldı, ancak kız öne doğru eğilip göğsüne bir öpücük kondurduğunda inledi.

"Yedi yıl, ha?" dedi ve gömleğini üzerinden iterken ona alaycı bir gülümseme attı.

"Sadece son beşi umurumda," dedi Devin, eğilip dudaklarını onunkilere değdirirken yüzünü ellerinin arasına aldı.

Küçük ellerinin pantolonunu indirdiğini hissettiğinde, Devin ayakkabılarını çıkarırken inledi, sadece küçük bir elini hafifçe horozunun üzerinde gezdirdiğinde inledi, iç çamaşırından alay etti. Kız onu aklını başından almak için acele ederken, Devin onu rahatsız etmemeye dikkat ederek uzandı ve pantolonunu indirmeyi bitirdi. Pantolonu yere düşmeden önce, iç çamaşırını aşağı itiyor ve küçük bir elini sikinin etrafına sarıyordu.

İlk vuruşta inledi, ikincisinde onu duşa götürmek için tutuşunu kullanırken peşinden tökezledi ve üçüncüsü... üçüncüsü, ellerini sırtından aşağıya ve yıllar içinde takıntılı hale geldiği o cömert kıcının üzerinde gezdirebilmek için kollarını ona sararken lanet olası aklını kaçırmaya neden oldu.

Çok iyi hissettiriyor, diye düşündü Devin kıcını sıkarken, elini sikinin üzerinde gezdirmeye devam etti, avucunu hassas başın üzerinde gezdirmek için elini yukarı kaydırmadan önce tabana bir sıkma verdi, tekrar yapmadan önce ondan bir inilti kopardı.

"Sana bir şey sorabilir miyim?" diye sordu, dudaklarının seğirmesine neden olan o tanıdık ifadeyi kullanarak.

"Başka seçeneğim var mı?" diye sordu, elini geri çekmeden önce kıcını son bir kez sıktı, böylece elini yumuşak pembe bir meme ucuyla uçlu büyük göğsün etrafına sarabildi ve ikisinin de inlemesine neden olan bir sıkma verdi.

"Belki..."

"Ne bilmek istiyorsun, velet?" diye sordu, ellerinde hangisinin daha iyi hissettirdiğine karar vermeye çalışıyordu, kıcı mı yoksa göğüsleri mi, ancak bir karar vermeden önce üçüncü seçeneği kontrol etmesi gerektiğine karar verdi.

Kesinlikle bu, diye inleyerek karar verdi Devin elini kızın bacaklarının arasına sokarken ve-

"Televizyonu kapatmayı mı unuttun?"

BÖLÜM 29



"O Aman Tanrım, bu mutfakta çok güzel dururdu," diye fısıldadı Charlie usulca.

banyo kapısı, sahilin henüz temiz olup olmadığını merak ediyorum.

Belki de kontrol etmeliydi? Charlie orada oturup bir dakika daha kapıya baktıktan sonra, üç kez okuduğu dergiyi isteksizce küvetin yanındaki yere bıraktı ve tekrar eline alıp sayfaları karıştırmaya başladı çünkü Devin'in bunu telafi etmek için ona yeni bir mutfak arabası yapması gerektiğini düşünüyordu. Aslında ona kızgın olduğundan değil, çünkü kızgın değildi. Hayır, istediği şey karıştırma kaplarını ve pişirme malzemelerini ulaşabileceği bir yerde tutacak ve çocukların yemek yapmasına yardım etmesini kolaylaştıracak yeni bir mutfak arabasıydı.

Charlie olabildiğince sessiz bir şekilde küvetten çıktı ve parmak uçlarında banyo kapısına doğru ilerledi, kapının önünde durup diğer taraftan gelecek herhangi bir yaşam belirtisini dinleyene kadar yolun her santimetresinde irkildi ve ürperdi. Misafirleri olduğunu fark ettiklerinde Devin, "Hemen döneceğim," diyerek kıyafetlerini giydi ve ortadan kayboldu.

Bir süre orada durdu, kapıya baktı, adamın geri dönüp ona ortalığın temiz olduğunu söylemesini bekledi

banyoda çeşitli yerleri test ederek beklemek için en rahat yeri aramaya başladı. Bu, adamın geri dönmeyeceği belli olduğunda can sıkıntısıyla mücadele etmek için bir şeyler aramasıyla sona ermişti.

Hiçbir şey duymayınca Charlie yavaşça, ama çok yavaşça banyonun kapısını açtı ve kapıdan dışarı baktığında üç Bradford'un da yatakta sızmış olduğunu gördü. Hafif sikletler, diye düşündü, tiksintiyle başını sallayarak hızla ama sessizce yatak odasının kapısına doğru ilerledi ve oraya vardığında...

Kıçını oynattı.

Bir dakikadan kısa bir süre sonra alt katta ve dairesindeydi. Geceyi sonlandırmaya karar vererek banyoya gitti ve ışıkları kapatıp yatağına girmeden önce o gece ikinci kez yatmak için hazırlandı, bugün uyuyabildiği için şükretti. Başını yastığa koyar koymaz gözlerini kapadı, battaniyesini omuzlarına kadar çekti ve birinin yatağına girmesinden endişelenmesi gerekip gerekmediğini düşündü.

Büyük ihtimalle, diye düşündü Charlie, o iri kolun kendisini sarıp artık konuşmadığı adama doğru çektiğini hissederken.

"Özür dilerim," diyerek özür diledi ve dikkatle duvara baktı.

"Delirdin mi sen?" Devin cevabını zaten bilmesi gereken soruyu sordu, o da kollarını göğsünde kavuşturdu ve dik dik bakmaya devam etti.

Ağır bir iç çekiş oldu ve sonra...

"Bizi henüz öğrenmelerinin iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum, Charlie."

"Bu konuda kızgın değilim," dedi tiksintiyle homurdanarak.

Bir duraklama oldu ve sonra...

"Bu atıştırmalıklarla mı ilgili?" Devin sordu ve Devin'in karanlıkta yüzünü buruşturduğunu hissedebildiğine yemin etti.

"Atıştırma lıklar konusunda kızgın olduğum konusunda haklısın," diye tersledi ve bunun onunla konuşmak sayılmayacağına karar verdi.

"Açıklayabilirim," demek için acele etti ama artık çok geçti ve ikisi de bunu biliyordu.

"Kök birası şamandıraları ve s'mores yaptın ve birazını bana gizlice sokman gerektiğini düşünmedin mi?" Charlie ters ters bakmaya başlarken talepte bulundu.

"Charlie, ben-"

"Yapma. Sadece yapma," dedi, sabah dükkâna gidip kök birası şamandıraları ve s'mores için bir şeyler almayı aklına not ederken bile bir snifle ile.

"Bebeğim, gerçekten denedim," dedi Devin, ona sarılan kol onu sırt üstü yatırırken.

"Hayır, yapmadın," dedi, adam elini karnına koyarken dikkatle başka tarafa bakarak.

"Peki ya bunu telafi edeceğime söz versem?" diye inanılmaz seksi bir fısıltıyla önerdi ve kızın dudaklarını yalamasına neden oldu.

"Seninle konuşmuyorum," dedi Charlie, ona ne kadar kızgın olduğunu tam olarak anladığından emin olarak.

"Anlıyorum," diye mırıldandı, karnındaki eli güneye doğru ilerlemeye başladığında, işini kolaylaştırmak için bacaklarını açtığında külotunun altına kayacak kadar uzun süre durdu.

"Seni bu şekilde terk etmenin beni öldürdüğünü söylesem daha iyi hisseder misin?" Devin onu kucaklarken inleyerek sordu.

"Yani, muhtemelen acıtmazdı," diye itiraf etti Charlie, ancak parmaklarının yarığında geçip klitorisine sürtündüğünü hissettiğinde nefesi kesildi.

"Sonunda amının ne kadar yumuşak olduğunu ve elimde ne kadar iyi hissettirdiğini öğrendikten sonra," dedi inleyerek ve ekledi, "Tek yapmak istediğim içinde kaymanın ne kadar iyi hissettirdiğini öğrenmekken ayrılmak zorunda kalmak. Bu beni neredeyse öldürüyordu."

Dudaklarını yalayan Charlie, adamın sözleri üzerinde yuvarlanırken inlememek için kendini zor tuttu. Bunu yavaştan almalıydılar,

Bunun bir hata olmadığından emin olmak için acele etmedi, ancak ağzı boynunu bulduğunda ve parmakları hareket etmeye devam ederek onu kızdırdığında, kendini "Hala öğrenmek istiyor musun?" diye sorarken buldu.

Ona cevap vermek yerine, elini serbest bırakırken onun yanında diz çökecek şekilde kaydığını hissetti. Saniyeler sonra, parmaklarının külotuna takıldığını ve orada yatarken aşağı çekildiğini hissetti, onun işini kolaylaştırmak için kalçalarını kaldırırken dudaklarını yaladı. Külotu çıktıktan sonra Charlie hızla doğrulup tişörtünü çıkardı ve çıkardıktan sonra bir kenara atıp tekrar uzandı, tam o sırada Devin bacaklarının arasına yerleşmek için hareket etti.

Daha önce hiç bu kadar çaresiz hissetmemişti, bir erkeğe hiç bu kadar ihtiyaç duymamıştı, hiç bu kadar boş hissetmemişti ve bir saniye daha beklemek zorunda kalırsa çılgılık atacağını düşünmüştü. Adam bacaklarının arasına yerleşmeyi bitirmeden önce, daha önce hiç böyle bir şey yapmamış olmasını umursamadan uzanıp adamın iç çamaşırını aşağı doğru itti ve-

"Oh, lanet olsun!" Devin, onun içine doğru itmeye başladığını hissettiğinde inledi.

Ucun içinde kaydığını hissettiğinde nefesi kesildi ve ona seks yapmayalı uzun zaman olduğunu hatırlattı. Alışık olduğundan daha büyüktü ve o kadar kalındı ki sığmayacağından endişelenmeye başladı. Çok fazla olmadan hemen önce, Devin ağzı onunkini bulduğunda geri çekildi.

Ağzını onunkinin üzerinde gezdirirken her seferinde biraz daha içeri kaydırarak ucunu yavaşça içine soktu, bir saniye dudaklarını onunkine sürttü, sonra dilini onunkine doğru kaydırды, bu yeterli olmayana kadar onu çıldırttı ve kendini daha fazlası için çaresizce bacaklarını daha fazla açarken buldu. Bir inilti ile, ona verdi, taşaklarının kıcına bastırıldığını hissedene kadar horozunu içine doğru kaydırды ve sonra-

Hareket ediyordu.

Kalçalarını yuvarladı, onu boyutuna alıştırmak için içinde gıcırdattı, gerginlik bir kez daha artmaya başladığında onu kızdırdı, midesinde basınç oluştu.

"Çok iyi..." Devin daha da geri çekilmeye başladığında homurdandı, böylece yavaşça içine geri itebildi ve bir inilti ile hareketin tadını çıkardı. Her itişte nefesi sıkışıyor, ancak kalçaları daha fazlası için çaresizce kavis çizerken geri çekildiğinde bir inilti ile ondan kaçıyor.

Çok iyi hissettiriyor, diye düşündü Charlie ellerini adamın üzerinde gezdirirken, adam onu yavaşça becerirken sırtındaki kasların çalışmasının tadını çıkarıyordu, her itişte gıcırdayan yatağın sesi inlemelerinin sesiyle birlikte büyük odayı dolduruyordu. Gerilim çok fazla olana kadar artmaya devam etti ve-

"Charlie," diye inledi Devin, daha fazla dayanamayana kadar daha hızlı, daha sert hareket ederken.

Kollarını onun boynuna dolayarak yüzünü boynuna gömdü ve onun adını inlememek için dudaklarını ısırdı, ağzını açarsa sonunda onun adını haykıracağından korkuyordu, adam son bir kez kalçalarını yuvarlarken "Tanrım, seni seviyorum," diye inledi.

Bunu söylemeye hazır değildi, henüz değil.

BÖLÜM 30



"**I** Bunu yapamam, baba. Yapamam," diye fısıldadı Abbi, başını üzgün bir şekilde sallayarak aşağı bakarken

Küçük kollarını sırt çantasının etrafına sararken zorlukla belli belirsiz bir sıyrıkla.

"Nedenmiş o?" Devin uzanıp Dustin'in kemerini çözerken esnemesini bastırarak sordu.

Tanrım, çok yorulmuştu, diye düşündü ve son iki gündür birkaç saatten fazla uyuyamamasının nedenini düşününce gülümsemekten kendini alamadı.

Charlie.

Ona doyamıyordu ve Tanrı'ya şükür, o da buna aldırmıyor gibiydi. Son birkaç gündür fantezilerinin birçoğunu ve daha önce hiç düşünmediği için utandığı birkaçını gerçekleştirmişti ve...

Onu tekrar kollarına almak için sabırsızlanıyordu ama buna mecburdu çünkü ilgilenmesi gereken başka şeyler vardı. Gündüzleri çocuklarına ve işine odaklanacak, geceleri ise tüm dikkatini Charlie'yle yapmaya doyamadığı o şeyleri yapmaya verebilecekti.

"Bu benim dinime aykırı," dedi küçük ukala, çocuklarına odaklanma zamanının geldiğini hatırlatarak.

Dün gece öğretmenleri ona bir e-posta göndererek başka bir toplantı için erken gelmesini isteyenlerle aynı.

Arabadan inerken Dustin'e sırt çantasını uzatarak, "Öğretmeninle görüşmek dinine aykırı mı?" diye sordu.

"Korkarım öyle baba," dedi Abbi içten bir iç çekiş ve başını üzgün bir şekilde sallayarak.

"Anlıyorum," diye mırıldandı Devin, Dustin'in kapısını kapatıp arabaya doğru ilerlerken kızının çılgınca arabayı kilitlemeye çalıştığını gördü. Bu çok üzücü, diye düşündü Devin cebinden anahtarlarını çıkarıp kilit açma düğmesine basarken ve uzanıp kızın kapısını açarken.

"Öğretmenin bana ne söyleyeceğinden korktuğunu söylemek ister misin?" Devin kızın emniyet kemerini çözerken sordu ve kız ön koltuğa dalmadan önce onu yakaladı.

"Ama ya onlardan bahsetmezse? O zaman kendimi ispiyonlamış olurum ve sen bana ispiyonlamanın yanlış olduğunu söylemiştin," diye mırıldandı Abbi üzüntüyle ve onu omzuna atarken gülümsemesini ısırarak geri çekmesine neden oldu. Devin, Abbi'nin sırt çantasını alıp kapıyı kapatırken ve yanında Dustin'le birlikte okula doğru ilerlerken, "Tanrım, ne kadar da ele avuca sığmaz bir kız," diye düşündü.

"O zaman bana kesinlikle söylemelisin," dedi ona ön kapıya doğru ilerlerken.

Devin dikkatini Dustin'e verirken Abbi, "Bu kulağa yanlış geliyor baba," dedi.

"Bu sabah çok sessizsin. Her şey yolunda mı?"

Dustin omuz silkerek bir şey söylemedi ve uzanıp kapının ziline bastı. Oğluna neyin yanlış olduğunu sormaya fırsat bulamadan kapı açıldı ve müdürleri onları içeri buyur etti.

"Günaydın Bay Bradford, nasılsınız?" dedi sıcak bir gülümsemeyle içeri girerlerken.

Devin, şu anda Dustin'den pek emin olmasa da, "Biz iyiyiz," dedi.

"Neden gidip ofisimde konuşmuyoruz?" Bayan Haskins dikkatini Dustin'e çevirmeden önce şöyle dedi. "Dustin, neden kız kardeşinle birlikte yukarı çıkıp öğretmenin sabah el işleri için hazırlık yapmasına yardım etmiyorsunuz?"

Devin onu ayağa kaldırırken Abbi, "Babamla kalmayı tercih ederiz," dedi.

"Müdürünüzün neden benimle konuşmak istediğini öğrenmeyi tercih ederim," dedi ve Abbi'nin sırt çantasını ona uzattı.

"Ben de baba," dedi Abbi ciddiyetle başını sallayarak, "Ben de."

Gözlerini küçük kızına dikerek, "Git," dedi.

"Peki," diye içini çekerken Abbi uzanıp kardeşinin elini tuttu ve sınıflarına doğru ilerlemeye başladı.

"Bu taraftan," dedi Bayan Haskins ve onu takip etmesini işaret etti.

"Çocuklarım şimdi ne yaptı?" diye sordu, dudaklarının seğirmesine neden olan sempatik bir yüz ifadesiyle.

Ofisine girdiklerinde gülümseyerek, "Pek çok şey var Bay Bradford," dedi. "Ama aslında sizi farklı bir nedenle çağırdım."

"Peki bu ne?" Devin otururken sordu.

"Hatırlar mısın bilmiyorum ama Ekim ayının başında Dustin'e test yaptırmayı önermiştik, böylece güçlü ve zayıf yönlerini öğrenip ona nasıl yardımcı olabileceğimiz konusunda daha iyi bir fikrimiz olacaktı." Devin oturduğu yerde kendini olacaklara hazırlamaya çalışırken söze başladı.

Dustin bebekken bile hep sessizdi. Abbi neredeyse her şeye ağlarken, oğlu ağlamazdı. Sadece gülümser, biberonunun tadını çıkarmaktan ya da Devin'i çalışırken izlemekten memnun olurdu. O zamanlar Devin, oğlunun kendisini rahat bırakmasından dolayı rahatlamıştı ama Dustin büyüdükçe Devin endişelenmeye başladı. Dustin kız kardeşinden daha çekingendi, kendi başına saatlerce mutlu bir şekilde oturup oynayabiliyordu ve

kendi yaşındaki çocuklarla oynamakla ilgilenmiyor gibi görünüyordu. O-

"Sonuçlara geçmeden önce merak ettiğim bir şey var. Dustin kuzenleri Sebastian ve Jonathan ile çok vakit geçiriyor mu?" Bayan Haskins'in sorusu Devin'in irkilmesine neden oldu çünkü ikizlerin bu okula gittiklerinde çıkardıkları cehennemi duymuştu.

Devin boğazını temizleyerek, "Biz yakın bir aileyiz," dedi. Başını sallayarak, "Bu mantıklı" diye mırıldandı.

"Mantıklı olan ne?" Devin onun bir yığın kâğıt çıkarmasını izlerken kendini sorarken buldu.

"Oğlunuzun dünyayı ele geçirme planları olduğunu biliyor muydunuz?" Bayan Haskins boğazını temizleyerek sordu, şimdi bir kitap oluşturmak için birbirine zımbalanmış bir kâğıt koleksiyonu olduğunu fark ettiği şeyi uzatırken gülümsememek için gözle görülür bir şekilde mücadele etti.

"Anlıyorum," diye mırıldandı Devin, ilk sayfayı açıp oğlunun dünyayı ele geçirme planlarını tasvir eden şaşırtıcı derecede düzgün ve iyi düzenlenmiş çizimlere bakarken nasıl yanıt vermesi gerektiğinden emin değildi.

"Seni tropik bir adada bir malikaneye yerleştirmeyi planlıyor," dedi ve dudaklarını memnun bir gülümsemeye dönüştürdükten sonra ekledi, "çünkü dünyayı yönetmenin getirdiği baskıyla başa çıkamayacağını düşünüyor," dedi ve onun ters ters bakmasına neden oldu.

"Senin bu işlere karışmamanın herkes için daha iyi olacağını düşünüyor," dedi, Devin orada otururken sesi gerçekten eğlenmiş gibi çıkıyordu.

"Test sonuçları ne çıktı?" Devin kitapçığı masasına geri atarken sakın bir şekilde sordu, oğlunun dünyayı ele geçirme planları hakkında konuşarak bir dakika daha kaybetmeyi reddediyordu çünkü bu planların hatalı olduğu açıktı.

Kıkırdayarak masasından bir kâğıt parçası aldı ve ona uzattı. "Şimdi, normalde bu sonuçları tartışmak için bir grup toplantısı yapardık ve hala yapabiliriz

Ama seçenekleri tartışabilmemiz için bir an önce bir araya gelmemizin önemli olduğunu düşündüm."

"Aslında elimizde birkaç tane var. Oğlunuz çok yüksek puan almış," dedi ve sayfanın üstündeki bir rakamı işaret etti. "Bu onun IQ'su."

"Yüz otuz iki mi?" diye sordu ona sorgulayan bir bakış atarak.

"Dustin testten sıkılıp kafeteryadaki sınırlı öğle yemeği seçeneklerini tartışma fırsatını değerlendirmeye karar vermeseydi, aslında daha yüksek olacağına inanıyorum," diye açıklayarak dudaklarının seğirmesine neden oldu. "Test süreli. Aslında birkaç yıl sonra daha iyi odaklanabildiğinde ne yapacağını merak ediyorum."

"Bu onun için ne anlama geliyor?" Devin oturduğu yerde her şeyi sindirmeye çalışırken sordu.

Buraya bir sorun çıkacağını düşünerek gelmişti ama onun yerine oğlunun IQ'sunu ve dünyayı ele geçirme planlarını tartışıyorlardı çünkü ikisi de onun harika bir varlık olacağını biliyordu.

"Endişemiz okumasıydı, ancak öğretmeni bana Ekim ayından bu yana büyük bir gelişme kaydettiğini söyledi, bu yüzden ne yapıyorsanız yapmaya devam edin. Sınıfını hızla yakalıyor, ödevlerini yapıyor ve öğretmenin bana söylediğine göre çoğu gün işini erken bitiriyor ve okumayı seviyor. Kendi yaşında daha fazla çocukla sosyalleştiğini görmek isteriz ama bunun olacağını sanmıyorum," dedi çaresiz bir omuz silkmeye.

Onun sorgulayan bakışları karşısında, "Onu kızdırıyorlar," dedi.

Devin ellerini kabaca yüzüne sürerek, "Tabii ki var," dedi.

"İlerleme kaydetmeye devam ederse ve yaz boyunca bizimle çalışmaya istekli olursa, gelecek yıl görüşmek istediğimiz birkaç seçeneğimiz var. Bir sınıf atlamasını ya da üstün yetenekliler programımıza kaydolmasını, muhtemelen ikisini birden düşünüyoruz."

"Peki ya Abbi?" diye sordu, nasıl gideceklerini anlamaya çalışırken yavaşça nefes verdi-

Bayan Haskins, oğlunun dünya hâkimiyeti planlarına dikkatle bakarak, "Ordudan sorumlu olacak," dedi.

"Kız kardeşini ordunun başına mı geçirdi?" diye sordu.

"Mmmhmm, dedesi ve ninesi de hazineden sorumlu," dedi, açıkça eğleniyordu.

"Peki Charlie adında birinden bahsetti mi?" diye sordu, çünkü bilmek zorundaydı.

Bayan Haskins, "Evet, sanırım Charlie'ye de bir malikâne ayarladı," diyerek onu biraz yatıştırdı çünkü en azından oğlunun eksik bulduğu tek kişi o değildi. Elbette paradan tasarruf etmek için bir malikaneyi paylaşmak zorunda kalacaklardı, diye düşündü Devin ama Bayan Haskins "İletişim departmanını rahatça yönetebilsin diye ona kendi malikanesinin yanındaki malikaneyi verdi," diye ekleyince bir kez daha ters ters baktı.

"Başka bir şey var mı?" diye sertçe sordu.

"Çocuklarınız öğretmenlerini korkutuyor mu?" diye ekledi, sesi gerçekten eğlenmiş gibi çıkıyordu.

"Herkesi dehşete düşürüyorlar," dedi Devin, ayağa kalktı, duygularıyla bir gün için yeterince oynandığına karar verdi ve kapıya yöneldi, ancak eklemeyen önce değil, "Sahip olmak için paha biçilmez bir kaynak olurdum!"

"Beni eğitimden sorumlu yaptı," dedi, kendini beğenmiş bir ifadeyle.

Devin son bir bakışla oradan ayrıldı, intikamını daha sonra oyun odasındaki tüm atıştırmalıkları yiyerek alacağına karar verdi, böylece oğluna meyve ve- "Bu da ne?" diye mırıldandı.

ve T.J.'in ona daha önce gönderdiği mesajı gördü.

Charlie hasta olduğunu söyledi.
Kahretsin!

Belki de onu bu kadar geç saate kadar uyanık tutmamalıydı, diye düşündü Devin arabasına binip işe doğru yola çıkarken...

Gidip onu kontrol etmesi ve iyi olduğundan emin olması gerekiyordu.

Dixon's Bakery'de kısa bir mola verdikten ve yirmi dakika boyunca bir okul otobüsünün arkasında sıkışıp kaldıktan sonra Devin sessizce onun dairesine girdi ve içini çekti. Karnı üzerine uzanmış, uyuyordu. Muhtemelen gitmesi gerektiğini düşündü, tam da bunu yapmak için harekete geçmişti ki... kıcı kıpırdadı mı?

Başını sallayan Devin, T.J.'e yolda olduğunu bildirmek için telefonunu cebinden çıkardı, ancak bir hareket dikkatini tekrar yatağa çekti ve çarşafın kadının belinde toplandığını, çıplak sırtının ortaya çıktığını ve-

Bir kıpırdanma daha.

Devin kıkırdayarak mesajını sildi ve yeni bir tane gönderdi, T.J.'e telefonunu sandalyeye fırlatmadan önce bugün sorumluluğun kendisinde olduğunu bildirdi, yatağa doğru ilerlerken aşağı uzandı ve botlarını çıkardı, giderken gömleğini çıkarıp bir kenara attı. Kadının arkasındaki yatağa sürünerek girdiğinde kemerini çözmüş, pantolonunu çıkarmış ve sikini çıkarmıştı. Charlie geri çekilip güzel kıcını havaya kaldırmadan önce sert sikini bir kez okşamayı başardı ve-

Eve doğru kayarken ondan bir inilti koptu.

BÖLÜM 3 1



"D "Öğle yemeği için Fire & Brimstone'a gitmek ister misin?" Devin onun için arka kapıyı açarken sordu.

"Gelemem. Dün birisi hastayım diye aradığı için işe yetişmem lazım," dedi Charlie üzgün bir şekilde başını sallayarak.

"Birisi, ha?" Devin kıkırdayarak kızın elini tuttu ve ofislerine doğru ilerledi.

"Dün ikizlerin öğretmeniyile yaptığın görüşmeden sonra biraz neşelenmeye ihtiyacın olduğunu düşündüm," dedi ve çok yorgun olduğundan bahsetmemeye karar verdi, çünkü muhtemelen dün çocukları okuldan geldikten sonra bir uyku partisinin eğlenceli olduğuna ikna ettiğinde bunu anlamıştı.

"Çok düşüncelisin," dedi, sesi eğlenmiş gibi çıkıyordu.

"Ben çok düşünceli bir kız arkadaşım," diye mırıldandı dalgınca, zil sesi dikkatini telefonuna çekerken.

"Bir sorun mu var?"

"Biri yine Facebook hesabına girmeye çalışmış," dedi Charlie, derin bir iç çekerek, çünkü bu bir hafta içinde dördüncü, hayır, beşinci kez oluyordu.

"Bunu kimin yaptığına dair bir fikrin var mı?" Devin, bir başka zil sesi onu az önce birinin Twitter hesabına girmeye çalıştığı konusunda uyarırken sordu.

"Hayır, ama kararlılar," dedi ve her ihtimale karşı şifreleri değiştirmek ve web sitesindeki güvenliğini güncellemek için bir not aldı.

"Bu endişelenmem gereken bir şey mi? Devin, Instagram hesabının kilidini de açmak zorunda kalacağını fark ettiğinde bir iniltiyi bastırırken sordu.

"Hacker yirmi karakterlik şifremi doğru tahmin edemediği sürece olmaz," diyen Charlie, içeri girmeye çalışan her kimse Bradford Creations'ın e-postasını bildiği için giriş bilgilerini değiştirme zamanının geldiğine karar vermişti bile.

Şimdilik, kurduğu Dabbi Dijital Pazarlama e-postasını kullanmaya başlayacaktı çünkü bu, bunu yapan kişinin hesaplarla oynamaya devam etmesini zorlaştıracaktı çünkü dürüst olmak gerekirse her gün hesaplardan kilitlenmekten bıkmıştı. Ayrıca hesaplara Devin'in adına ikinci bir giriş yapacaktı çünkü işten ayrılma zamanı geldiğinde Devin'in buna ihtiyacı olacaktı ki şu anda bunu düşünmemeye çalışıyordu.

"Peki ya öğle yemeğini Dixon'dan alırsam? O zaman benimle öğle yemeği yer misin?" Devin telefonunu cebine geri koyarken sordu.

"Öğle yemeği getirdim," dedi ve sırt çantasını hafifçe ittirdi, ancak çantasının bu sabah şüpheli bir şekilde hafif olduğunu fark ettiğinde kaşlarını çatı.

Devin omuz silkerek, "Seni beklemekten sıkıldım," dedi.

"Ne zaman?" diye sordu, bu sabah hazırladığı öğle yemeğini ne zaman yiyebileceğini anlamaya çalışırken beynini zorluyordu.

"iPad'ini almak için içeri koştuğunda," dedi adam esnemeye çalışarak ve sıkılmış bir ses tonuyla, kadın ise dehşet içinde ona bakmaktan kendini alamayarak.

Charlie, "İçeride sadece otuz saniye kaldım, o kadar bile değil," dedi.

"Acıkmıştım," dedi Devin gözlerini ona dikerken.

"O öğle yemeğinin yanında jöleli çörek de olsa iyi olur," dedi ve ofislerine doğru yürümek için dönüp şakacı bir şekilde koluna tokat attı. "Ve yemeğimi çalmayı bırak."

"Öyle olsaydı benimle öğle yemeği yemezdin," dedi Devin, çantasını uzanıp ofisin zeminine bırakabilmek için çekerek.

"Öğle yemeğini benimle birlikte masamda yiyebilirsin," diye belirtti.

"Bunu yapabilirim," diye itiraf ettikten sonra ekledi, "ama beni oyalaması için öğle yemeğinizi çalmayı tercih ederim."

Gözlerini ona dikerek, "Müdürü şikâyet edeceğim," dedi.

"Oh, evet, peki o kim?" Devin sordu, onun hoşuna gitmeyecek kadar ukala görünüyordu.

"Dustin," dedi, onun yüzündeki gülümsemeyi silmekten delice bir zevk alıyordu.

"Benden harika bir mal varlığı olurdu!" diye tersledi adam, hışımla gitmek için arkasını dönerken, ama kadın onun bu şekilde gitmesine izin veremezdi, değil mi?

"Veda öpücüğü alamayacak mıyım?" Charlie başarabildiği en üzgün iç çekişle sordu.

Devin kollarını göğsünde kavuşturup başka tarafa bakarken, "Hayır, yok," dedi hışımla.

"Emin misin?" diye sordu alt dudağını kaşıyarak.

"Çok eminim," dedi kadın çantasını omzundan çekip onunkinin yanına yere bırakırken.

"Sana bir hoşça kal öpücüğü vereceğim," diye göz kırparak teklif etti T.J.

"Şaka yapıyordum!" T.J. kıkırdayarak ellerini teslimiyetle havaya kaldırdı ve Devin ona bir hamle daha yapamadan geri çekildi.

Devin, T.J.'e son bir bakış attıktan sonra eğildi ve arkasını dönmeden önce yanağına hızlı bir öpücük kondurdu.

Kız, adamın yavaşça arkasını dönüp kaşlarını soru sorar gibi kaldırmasına neden olan uzun ve acı dolu bir iç çekişle durdu.

"Sadece," dedi Charlie, bir iç çekiş daha yapabilmek için durakladı, bu seferki daha yumuşaktı, "o öpücük bana olan sonsuz sevgini tam olarak ifade ediyormuş gibi gelmiyor, hepsi bu."

"Hepsi bu kadar, ha?" Devin dudakları memnun bir gülümsemeye dönüşürken mırıldandı.

"Korkarım öyle," dedi, adam ona uzandığında gülümsemekten kendini alamadı.

Adam eğilip kızın ağzını yavaş ve derin bir öpücükle aldığı anda, Charlie kendini kollarını ona dolamak için uzanırken buldu ve-

Adam aniden durduğunda gözlerini kırptırdı ve adam poposuna yumuşak bir şaplak attığında kendini arkasını dönmüş ve "Hey!" diye solurken buldu.

"İşe koyulun," dedi kıkırdarak, yürümek için arkasını döndüğünde, omzunun üzerinden, "Şu kongrenin parasını almak için Patrick'i görmeyi unutmayın," diyerek kaşlarını çatı.

"Özür dilerim. Bu da ne şimdi?" diye merak etmekten kendini alamadı.

"Yukarı çık ve kongre için kayıt yaptır. İşini yapmana yardımcı olan bir şey için para ödemek zorunda kalmamalısın," dedi Devin, kıcını kaldırmasını işaret ederken kararlı bir şekilde.

Tartışmak için ağzını açtı ama adam kıcını kaldırırsa iyi edeceğini söyleyen bir bakışla "Git," dediğinde iç çekerek kapattı.

Charlie homurdanarak isteksizce üst kata çıktı ve dinlenme odasına doğru ilerledi, aşağı inmeden önce burada biraz zaman geçirmeye karar verdi çünkü bunun için geri ödeme almaya kesinlikle niyeti yoktu. Devin'e söylemesi gerekiyordu ve bunu bir an önce yapmalıydı, Charlie bunu işi zorlaştırmadan nasıl yapacağını düşünürken fark etti. Sonra

Yine de, belki de onun işi bıraktığını öğrendiğinde ne kadar sinirleneceğiyle daha çok ilgilenmeliydi. Belki de o-

"İşini yapmanın daha iyi yolları var, biliyorsun," dedi Kelly acıyan bir bakışla, Charlie'nin yanından geçip Charlie'nin beş yıl önce burada çalışmaya başladığından beri orada durduğundan emin olduğu kahve fincanına yardım ederken.

"O da ne?" Charlie, Devin'i şaşırtmak için bundan sonra öğle yemeğini burada bırakmasının daha iyi olup olmayacağını düşünmekten kendini alamazken sordu.

T.J., Scott ve muhtemelen sabah çöreklerini yemek isteyen üst kattaki personelin yarısıyla birlikte odaya girdiğinde Kelly, "Patronla yatmak," dedi.

Kelly'nin sözleri kafama dank ettiğinde garip bir sessizlik oldu ve sonra...

"Var mı?" Charlie yavaşça gözlerini kırptırarak sordu.

"Mmmhmm," dedi Kelly, Charlie'yi aşağılamak için bahane olarak kullandığı asitli kahveden bir yudum aldıktan sonra komplocu bir fısıltıyla, "Bu biraz acıklı," diye ekledi.

"Kasabanın en seksi erkeğiyle çıkmak acınası bir durum mu?" Charlie birkaç kıkırdama ve T.J.'den öfkeli bir "Hey!" sesi duydu.

"Hayır, bedava bir bebek bakıcısından daha fazlasıyla ilgilendiğini düşünmekle ilgileniyor," dedi Kelly, Charlie'ye sert bir bakış atarak ve kahvesinden bir yudum daha almaya giderken Charlie'nin "Fahişeler bedava çalışmaz," demesiyle boğulacak gibi oldu.

"Ne?"

Charlie düşünceli bir şekilde mırıldandı: "Yani, üzerinde çok düşündüğümünden falan değil, ama eğer bir fahişe olsaydım, üst sınıf bir fahişe olacağımı düşünmek isterdim."

"Bekle. Ben-" demedim.

"En azından öyle olduğunu düşünmek istiyorum," dedi Charlie, yirmi birinci yaş gününde Ben ile yaptığı o tuhaf konuşmayı hatırlamaya çalışırken ciddiyetle başını sallayarak

Kimin fahiŖe olarak daha çok para kazanacağı konusunda tartıştıkları doğum günü. Adamın ne dediği umurunda değildi, kesinlikle ondan daha çok para kazanacaktı.

"Ama ben-" demedim.

"Bir fahiŖe olduğumu mu?" Charlie başını zgn bir Ŗekilde sallayarak ondan önce davrandı. "Hayır, sorun değil. Hayattaki yeni konumumu kabullenmeyi öğrenmem gerekiyor. Devin benden bıktığında ve hizmetlerim için para ödeyecek başka birini bulma vakti geldiğinde umutlanmamam için işleri kolaylaştıracak."

"Bunu izlemek çok acı verici," diye mırıldandı T.J. herkes başını sallayarak onaylarken, Kelly'nin yüzünün ilginç bir kırmızı tonuna dönüşmesini izliyordu.

"Bana düşünecek çok Ŗey verdin Kelly," dedi Charlie kapıya doğru yönelirken başını zgn bir Ŗekilde sallayarak, ancak T.J.'nin kolunu tutup omzunun üzerinden atarken onu arkasından sürükleyecek kadar uzun süre durakladı, "O benim saat on ynm."

BÖLÜM 32



"S o aradı Charlie a Fahişe mi?" Devin talep etti, arkasını dönerken çekicini yere bıraktı-

"Hayır," dedi T.J. bir ısırik kahve ekmeğinin etrafında, boştaki eliyle onu durdururken, "Charlie ile zekâ savaşına girmeye çalıştı ve kaybetti. Asıl odaklanmanı istediğim şey, kız arkadaşının daha sonra beni Dixon's'a sürüklemesi ve ona bir düzine jöleli çörek almamı sağlaması."

"Neden gelip beni almadın?" Devin ensesini ovuşturarak tersledi ve ofisine dönüp baktığında Charlie'nin masasında çalıştığını ve bir çörek kemirdiğini gördü.

"Az önce beni duymadın mı? Beni aşağıya sürükledi ve kaçmaya çalıştığımda kolumu sıkıca tuttu ve beni Dixon'ın sokağına kadar sürükledi. Yolun her adımında hayatımdan endişe ettim!"

"Herkes Charlie'yle çıkmam hakkında ne diyor?" Devin yumruğunu bir yere vurma dürtüsüne karşı mücadele ederken sordu.

Bunu düşünmeli ve Charlie'nin iyiliği için ilişkilerini gizli tutmalıydı, böylece-

"Bilardoyu Scott kazandığı için kızgın olmaları dışında pek bir şey yok," dedi T.J. ve Devin'in kendisine ait olduğuna karar verdiği beyaz fırın poşetine uzanmadan önce kahve rulosunun son lokmasını bitirirken omuz silkti.

"Ne havuzu?" Devin tersledi ve T.J. çantayı alamadan masadan kaptı.

"Charlie beş yıl önce başladığından beri kullandığımız havuz," dedi T.J., Devin'e çantayı geri vermesini işaret ederken "duh" bakışıyla. Devin sadece ters ters baktı, T.J. iç çekerek elini bıraktı ve dolabına doğru yürüyüp aynı fırın poşetinden bir tane daha aldı ve kendine bir kahve rulosu daha aldı. Hareket halindeyken gözlerini kisan Devin, diğer çantaya bakmaktan kendini alamasa da, içinde başka ne olduğunu merak ederek çaldığı çantadan son kahve rulosunu aldı.

"Neden Charlie'nin üzerinde bir havuzun olsun ki?" Devin bir ısırik daha aldıktan sonra Charlie'nin masasından kamerasını alıp ofis kapısına yönelmesini izlemek için arkasına bakarken sordu.

"Çünkü hepimizin çalışan bir çift gözü var," dedi T.J. sivri bir bakışla, Charlie dükkâna girip zemindeki kırmızı çizgiyi görmezden gelerek Devin'in elindeki kahve rulosunu aldı ve ona işinin başına dönmesini işaret ederek, "Fotoğraflara ihtiyacım var," dedi.

Devin orada durmaya devam edince onunla göz göze geldi ve elindeki kahve rulosunu bitirdi, Devin gözlerini ona dikerken nefis sesler çıkardı. "Bu çok iyiydi."

Devin yavaşça başını sallayarak, "Diğer insanları görmek istiyorum," dedi. "Fotoğraflarımı alır almaz bunu yapabilirsin."

Charlie eliyle devam etmesini işaret etti.

"Hayır," dedi Devin, kıymetli unlu mamulünü çalan şeytani kadına ters ters bakarken.

"Söz vermiştin," diyerek bir kez daha devam etmesini işaret etti.

"Görünüşe göre sözümü bozuyorum."

"Bunu gerçekten yapmak istediğine emin misin?" diye sordu dişlerini gıcırdatmasına neden olan acıyan bir bakışla.

"Kesinlikle," dedi Devin, gözlerini aşağıya dikerek, küçük kadın olarak o bekledi içinonu için söyle onune

Kelly ile oldu.

"Peki. Çocuklar geldikten sonra alırım." Charlie omuz silkerek arkasını döndü ve ofise doğru yöneldi, ancak "Bana söylemek istediğin bir şey mi var?" dediğinde derin bir iç çekerek durdu.

"Saat on yönümün koca bir ağzı mı var?" Charlie arkasını dönüp ona bakarken teklif etti.

"Beni tartakladın, kadın!" T.J. öfkeyle tersledi.

Gözlerini kırpıştırarak, "Ve bunun için ekstra ücret almadığım için minnettar olmalısın" dedi.

Ağır bir şekilde iç geçiren Devin, "Sen bir fahişe değilsin," diye mırıldanırken ellerini kabaca yüzünde gezdirdi.

"Lütfen beni sınırlamaya çalışmayın," dedi onu çılgına çeviren kadın.

"Seni tokatlamak zorunda bırakma beni," dedi ellerini indirerek.

Charlie başını sallayarak, "Bu ekstra ücrete tabi," dedi ve dudakları seğirdi.

"Bana ne olduğunu anlatacak mısın?" diye sordu ve uzanıp yüzünü ellerinin arasına aldı.

"Ve sokaktaki itibarımı mahvetmek mi? Hiç sanmıyorum," dedi Charlie, parmak uçlarında ayağa kalkıp bir kez daha ofislerine dönmeden önce ona hızlı bir öpücük verirken derin bir iç çekti.

Devin, "Onu kovmalı mıyım?" diye sorarken onun uzaklaşmasını izledi.

"Kim?" T.J., Devin'in dergilerinden birinde mutfak arabalarıyla ilgili bir sayfayı işaretlediğini gördüğünden beri üzerinde çalıştığı mutfak arabasının tasarımlarına bakmak için yanına gitti.

Bunu Charlie için yapıyordu ama bu ona bir fikir vermişti. Birkaç yıldır yapmayı düşündüğü mutfak mobilyalarıyla neler yapabileceğini merak ediyordu. Kuzeni Reese önümüzdeki hafta gelip ona birkaç tasarımını gösterecekti, böylece Devin

onlarla ne yapabileceğini görebilecekti. "İlginç olacak," diye düşündü "Kelly" derken.

"Ben olsam yapmazdım. Charlie kendi başının çaresine baktı ve bu konuda o kadar da üzgün görünmüyor," diye belirtti T.J..

Doğru, ama...

Bu işin peşini bırakmanın iyi bir fikir olduğundan gerçekten emin değildi.



"BABAN beni öldürecek," dedi Charlie içi boş bir sesle, nefes almanın her zaman bu kadar zor olup olmadığını merak ederek.

Abbi, Devin'in uğruna onu öldüreceği tavşanı dikkatle kucaklarken Charlie'nin gördüğü en büyük gülümsemeye, "Seni özleyeceğiz," dedi.

Bunun nasıl olduğundan hâlâ emin değildi.

Bir dakika önce çocuklara bir şey bırakmak için postaneye uğraması gerektiğini söylerken, bir dakika sonra...

"Baban beni öldürecek," diye tekrar mırıldandı Charlie, çocuklardan birinin ona boş yere endişelendiğini söylemesini umarak.

Yapmadılar.

Hayır, yaptıkları şey sarılmaya devam etmek ve onu öldürtecek olan tavşanı sevmektir. Bu çok kötüydü. Bu çok kötüydü, diye düşündü Charlie, evcil hayvan dükkanının sahibinin onu satın almaya ikna etmeyi başardığı büyük kafesi saklayacak bir yer arayarak dairesine bakarken ve-

Bu işe yaramayacaktı.

Tavşanı geri getirmelerini önermek için ağzını açtı ama Abbi "Tavşanımı seviyorum," diyerek Charlie'yi cehenneme gönderince inleyerek kapattı.

"Onu oturma odasında tutmalıyız," dedi Dustin, elini tavşanın beyaz sırtında gezdirmek için uzanırken, tavşan açık gri yüzünü Abbi'nin eline dayadı,

Charlie daha fazla havuç isterken, çocukların onu oldürmeye çalışıp çalışmadıklarını merak etmekten kendini alamadı.

"Ona Applesauce diyeceğim," dedi Abbi başını sallayarak. "ok hoş," diye mırıldandı Charlie dalgınca. vasiyetini güncellemesi gerekip gerekmediğini merak etti.

"ok kabarık!" Dükkân sahibi tavşanı kucağına verdiğinden beri gülümsemeyi bırakmayan Abbi, itaatkâr bir şekilde bir bebek havuç daha kapıp tavşana uzatırken şöyle dedi

Dustin yatağın üzerinde kayarak kız kardeşine yaklaşırken, "ok güzel," dedi.

Çok sevimliler, diye düşündü Charlie, evcil Applesauce'a uzanırken omuzlarının yenilgiyle çöktüğünü hissetti. "ok şirin," diye itiraf etti ama arkasına dönüp baktığında gerçekten kızgın görünen Devin'in yatağının önünde durmuş ona baktığını görünce irkildi... ki bunu şu anda pek güven verici bulmuyordu.

"Neden ben Charlie'yle konuşurken siz de tavşanı alıp televizyon izlemiyorsunuz?" Devin, şu anda tartışmamaları gerektiğini bilen çocuklar yatağından kalkıp kapıya doğru ilerlerken gözlerini ondan hiç ayırmadan, "Charlie orada oturmuş, onlara katılmayı düşünürken Devin, "Kapıyı arkanızdan kapatın," dedi.

"Bekle! Gitmek zorunda değilsin!" Charlie kapının arkalarından kapandığını duyunca inlemeye başladı.

"Açıkla," dedi Devin sakın bir sesle.

Charlie bunu yapmak için ağzını açtı, ancak bir baş dönmesi dalgası onu vurduğunda yorganı tutmak zorunda kaldığında ağzını kapatıp derin bir nefes aldı. "Özür dilerim, hayatım bir anda gözümün önünden geçti," dedi ve Charlie'nin dudaklarındaki hafif kıpırtıyı cesaretlendirici olarak algıladı.

"Kıçına şaplak atacağım," dedi Devin, onu yakalamak için hareket ederken kendi kendine başını sallayarak.

"Bu ekstra ücrete tabi!" Charlie yataktan atlamak için döndüğünde umutsuzca yatağı tutunmaya çalışıyordu.

göründüğünden çok daha hızlı olan adam onu yakaladığında yorgan.

Onu yataktan sürükleyip omzuna atarken sakince, "Biraz konuşalım, olur mu?" dedi.

"Yani, bu senin paran. Konuşmak için harcamak istiyorsan, sanırım sorun değil," dedi Charlie, onu banyoya taşıdığını fark etmesine rağmen omuz silkerek.

"Ben'in sana nasıl katlandığını gerçekten bilmiyorum," dedi Devin onu banyo tezgâhının üzerine yatırıp banyonun kapısını kapatıp kilidi fırlatırken, Charlie orada oturup bunun ikinci bir konum olarak sayılıp sayılmayacağını merak e d i y o r d u . "Alkol ve bolca inkârın yardımıyla," dedi Charlie.

Devin geri döndüğünde dalgınca mırıldandı.

"Bu bana pek yardımcı olmayacak, değil mi?" Devin onun bacaklarının arasına girerken çizdi. "Konuşmaya başla."

"Fiyatlarım hakkında mı?" diye sordu umutlu bir gülümsemeyle.

"Sanırım bunu konuşabiliriz, ama ben bunun yerine çocuklarıma bir tavşan verdiğin gerçeğini konuşuruz diye düşünmüştüm," diye mırıldandı.

"Ücretlerim hakkında konuşmayı tercih ederim. Çok rekabetçidirler," dedi Charlie ciddiyetle başını sallayarak.

"Duyduğuma göre," diye mırıldandı adam, kadın kendini kenarda oturana kadar daha da yakınına çekilmiş bulduğunda ve adamın elinin bacaklarının arasına yerleştiğini hissettiğinde yumuşak bir inilti koptu içinden. "Çocuklara büyüylene kadar evcil hayvan sahibi olamayacaklarını söylediğimi hatırlıyor musun?"

"Belli belirsiz mi?" dedi, şu anda dikkatini toplamakta sorun yaşadığını itiraf ederek.

"Belli belirsiz mi?" diye mırıldandı, elini bacaklarının arasında gezdirmeyi bırakıp onu tezgahıtan çekerken düşünceli görünüyordu ve-

"Hatırlıyorum!" Charlie kendini birden aynanın karşısında, elleri tezgâhı tutarken bulduğunda itiraf ederken buldu.

"Güzel. Şimdi bir yerlere varıyoruz," dedi Devin uzanıp kızın kot pantolonunun düğmelerini açarken.

"Umm, çocuklar aşağıda," diye hatırlattı ona, günaha girip kışına şaplak atmasından korkuyordu, ki bundan hoşlanmayacağından neredeyse yüzde doksan emindi.

"Sünger Bob ve bir tavşan var. En az bir saat idare ederler," dedi, külotuyla birlikte pantolonunu da indirdiğini hissederken.

"Kaçmak için muhtemelen bunlara ihtiyacım olacak," diye belirtti.

"Muhtemelen," dedi Devin, kendini bir kez daha kaldırılmış ve tezgâhın üzerine yerleştirilmiş bulurken sesi pek de endişeli çıkmıyordu.

"Özür dileysem yardımı olur mu?" Charlie onun spor ayakkabılarını teker teker çıkarmasını izlerken, pantolonunu çıkarmayı bitirip bir kenara fırlatmasını teklif etti.

"Tavşanı neden aldın, Charlie?" Devin onun önünde diz çökerken sordu.

"Zayıf mıyım?" diye mırıldandı dalgınca, Devin'in öne doğru eğilip-

"Kesinlikle zayıf," diye itiraf etti Charlie, adamın dilinin yarığının arasından kaydığını hissettiğinde.

"Tekrar dene," dedi Devin dilini bir kez daha yavaşça kaydırarak.

"Hmmm, hala ne olduğundan tam olarak emin değilim. Postaneye gidiyorduk ve sonra kabarıklıktan bahsedildi ve ben de samanın ne kadar pahalı olduğunu öğreniyordum," diye biraz tutarsızca mırıldandı, bir eli tezgahın kenarını bulup sıkıca tutarken diğeri parmaklarını saçlarında gezdirmeye başladı ve odaklanmayı gerçekten zorlaştıran diliyle o şeyi yapmaya devam etmesi için onu cesaretlendirdi.

"Ve bunu tekrar yapmayacaksın, değil mi?" Devin "Hayır!" dedi ve saniyeler sonra kızın ağzından bir "Hayır!" sesi kopardı.

Başını sallarken dilini içine soktu çünkü kesinlikle dersini almıştı.

BÖLÜM 33



Dört Ay Sonra...

"**T**onunki olmuyor," dedi Devin, bir an durup yakın
onun gözler ve yavaşça Nefes ver,
Umuyorum,
Gözlerini açtığında tüm bunların kötü bir rüya olması için
gerçekten dua ediyordu.

Değildi.

"Bradford'u beslemek zorundaydım," dedi tepeden
tırnağa krep hamuruna bulanmış Abbi çaresiz bir omuz
silkmeye, krep hamuruna bulanmış, sarılmayı çok sevdiği
için polis akademisinde sınıfta kalmış ve Charlie'yi iki
dakikadan kısa bir sürede mızızlanarak kırmayı başarmış
iri Alman Shepard'ı eğilip dilini Abbi'nin yüzünde
gezdirerek derisinin küçük bir bölümünü temizlerken.

"Ona hazırladığım kahvaltının nesi vardı?" Devin ters
ters bakarak, kendisinin olduğuna karar verdiği köpeğe iyi
bakmadığını ima etmesine bile cesaret ederek sordu.

"Lezzeti hak ediyor," dedi Abbi, hamurla kaplı kollarını
göğsünün üzerinde kavuşturup ona dik dik bakarak.

"Ve ben de ona tam olarak bunu verdim," dedi Devin,
Bradford'un şu anda yalayarak temizlediği büyük metal
kaseye işaret eden bir bakışla hareketini eşleştirerek.

Abbi, banyo yapması gereken köpeğe hayal kırıklığına uğramış bir bakış atarak, "Sadece senin duygularını incitmemeye çalışıyor," dedi.

Devin, "Ben mükemmel bir aşçıyım," dedi.

"O zaman dün akşamki yemeği açıkla," dedi, Doc McStuffins pijamaları giyen biri için gerçekten kendini beğenmiş görünüyordu.

"Çok lezzetliydi," dedi Devin onu tartışmaya cesaretlendiren bir bakışla.

"Gerçekten mi? O zaman Bradford'un neden yemek yemeyi reddettiğini açıkla," dedi Abbi, kaşlarını çatarak.

Devin başını sallayarak, "Artık konuşmuyoruz," dedi.

"Charlie'yi özledim," diye mırıldandı Dustin üzüntüyle, Devin'in onu temiz tutmak için yerleştirdiği yerden, böylece ona banyo yaptırmak zorunda da kalmayacaktı.

"Biliyorum, dostum," dedi Devin, ancak çocukların geçen hafta Charlie'yi kandırarak aldıkları yavru kedi Biscuits bacağına tırmanmaya karar verdiğinde bir iç çekişi ısırdı.

"Charlie eve ne zaman dönecek?" Devin eğilip cehennemden gelen yavru kediye dikkatlice bacağından çıkarıp yere bırakırken Dustin sordu. Psikopat yavru kedinin patisi yere dokunur dokunmaz Bradford'un kulakları dikildi ve yavru kediye tekrar incelemeye karar verdi, Biscuits saklanmak için Charlie için yaptığı arabanın altına koşmadan önce bir tıslama ve bir tokat kazandı.

"Bradford, yaramazlık yapıyorsun," dedi Abbi.

"Cuma gecesi," dedi Devin, kendini tekrar saate bakarken buldu ve bir iç çekişi bastırdı.

Tanrım, onu çok özlemişti.

Son birkaç aydır her hafta konferanslara gidiyor, kongrelere katılıyor ve çevrimiçi dersler alıyordu...

Her ne yapıyorsa Bradford Creations'a yardım ettiği için şikayet edemezdi. Geçtiğimiz birkaç ay içinde Charlie, Bradford Creations'ın satışlarını iki katına çıkarmayı başarmıştı.

sosyal medyada takip ediyordu ve artık yetişemeyecekleri kadar çok sipariş alıyorlardı. Beş tam zamanlı çalışan daha işe almış, Bradford Creations'ı uzun süre meşgul edecek kadar sipariş almıştı ama bu Charlie için yeterli görünmüyordu.

Online pazarlama hakkında bilinmesi gereken her şeyi öğrenmeye kararlıydı. Çocuklara ödevlerinde yardım ederken bir yandan da makaleler okuyordu. Akşam yemeği hazırlarken podcast'ler ve sesli kitaplar dinliyordu. Çocuklar yattıktan sonra birkaç saatini ofisinde çalışarak geçirirken, o da üst katta aynı şeyi yapıyordu. Ama işleri bittiğinde...

Tamamen onun kızıydı.

Çocuklar yüzünden bu işin kolay olmayacağını çok erken öğrenmişlerdi ama yine de bir yolunu bulmuşlardı. Genellikle haftada en az bir kez bakıcı bulabiliyorlardı ve bulamadıkları zaman da bunu bir aile randevusu gecesine dönüştürüyorlardı. Gecelerini birlikte sonlandırıyorlar, onun gitme vakti gelene kadar gece geç saatlere kadar sevişiyorlardı.

O kısımdan nefret ederdi.

Bir kez olsun, kollarında onunla uyanmanın nasıl bir şey olduğunu bilmek istiyordu ama bu bir seçenek değildi. En azından şimdilik. O hayatının geri kalanını Charlie'yle geçirmeye hazır olsa da, Charlie hazır değildi. Dört aydan biraz fazla bir süredir çıkıyorlardı ve Charlie ona hâlâ onu sevdiğini söylememiştir.

Onu acele ettirmek istemiyordu ama Tanrım, bu onu öldürüyordu. Çocuklarına günde en az yüz kere onları sevdiğini söylüyordu. Ayrıca en iyi arkadaşına, tavşana, kedi yavrusuna, köpeğe ve birkaç kez de lanet olası bir jöleli çöreğe söylemişti ama bunu ona hiç söylememiştir. Onu önemsemediğini biliyordu ama daha fazlasını istiyordu.

Charlie'yi istedi.

"Baba, tuvalete gitmem gerek," dedi Dustin, okula zamanında gitme umutları varsa kışlarını kaldırmaları gerektiğini hatırlatarak.

Devin oğlunun tezgahtan inmesine yardım ederken, "Üzgünüm dostum," dedi.

"Teşekkürler baba!" Dustin bir hamur birikintisinin üzerinden dikkatle geçerek hızla mutfak kapısına doğru ilerledi.

Devin, altı yaşında bir çocukla yüz on beş kiloluk bir köpeği ortalığı dağıtmadan yukarı nasıl çıkaracağını düşünürken, "Bir dakika içinde çıkacağız," dedi.

Belki de lavaboyu denemeli, diye düşündü, söz konusu lavaboya bakarak. Charlie'de işe yaramıştı, diye düşündü ama yukarıda okula gitmek için hazırlanması gereken oğlunun dikkatle mutfığa girip buzdolabına yönelmesini ve bir kalıp tereyağı almasını izlerken kaşlarını çattı. İhtiyacı olanı aldıktan sonra Dustin arkasını dönüp dışarı çıktı ve Devin'i onu takip etmesi için bıraktı, oğlunun durumu daha da kötüleştirecek bir şey yapmayacağını umuyordu.

"Dustin, ne yapıyorsun dostum?" Devin, oğlunun Charlie'nin dairesine girdiğini görmek için hızla oturma odasına doğru ilerledi.

Kahretsin!

Charlie evde olmadığına, Dustin Charlie'nin dairesine gidip televizyon izlemeyi seviyordu, böylece yatağın onun tarafına sokulabiliyordu. Charlie'yi özlüyordu. Devin onu suçlayamazdı.

"Yaz tatili yakında geliyor," diye açıkladığını duydu oğlunun daireye girerken ve-

"Biliyorum. Yazı seninle geçireceğim için çok heyecanlıyım," diyen Charlie, çocukların deyimiyle Charlie spesiyali olan krep, patates kızartması ve sosisle dolu bir tabağı Dustin'e uzatırken sıcak bir şekilde gülümsedi.

"Burada ne yapıyorsun?" Devin yatağın etrafında dolaşırken gözlerini ondan alamayarak sordu.

"Neden burada olmayayım ki?" Charlie çatalına kahvaltı sosislerinden birini geçirirken gözlerini kırpı tırarak sordu.

"      Boston'da bir kongrede olman gerekiyordu," dedi Devin, onu öpebilmek için yatağa oturarak.

"Kongredeyim. Sunum yapanlardan birinin ailevi bir acil durumu olduğu için birkaç şeyin yerini değiştirmek zorunda kaldılar. O yüzden bugün birkaç i i halledebilece imi düşündüm," dedi, adam  alması için sosisleri uzatırken kendini geri çekmeye zorladığında.

"G r n  e göre yatakta oturmuş o lumla kahvaltı ediyorsun," dedi taba ındaki sosisi çalarken, onu kaçırdığı için Boston'a    saatlik bir yol olduğunu belirtme zahmetine girmede.

"Yani, teknik olarak o benim küçük oğlum," dedi Charlie acıyan bir bakışla ve sosislerini bitirirken gözlerini ona dikti.

"Gerçekten  yleyim," dedi küçük hain bir  atal dolusu krepin etrafında mutlu bir şekilde.

"Ya Abbi?" Devin gözlerini kendisine eziyet etmekten zevk alan güzel kadına dikerek sordu.

Abbi yanında Bradford'la içeri girerken Charlie banyoyu işaret ederek, "O da benim," dedi. "Git bir du  al. Yeme in fırında seni bekliyor."

Bradford kahvaltılarını incelemek için yatağa doğru yürürken Abbi tek kelime etmeden itaatkâr bir şekilde banyoya doğru yürüdü. Charlie k pe e bir sosis atarak, "Sen de," dedi. Kuyru unu sallayarak mutlu bir şekilde Abbi'yi banyoya kadar takip etti.

"Yeme in de fırında bekliyor," dedi Charlie, k cını kaldırmasını işaret ederek.

"Sıra sende," dedi Devin, bir parça patatesle kendine yardım ederken.

"Geçen hafta kireçli jöle pisli ini ben temizledim," diye belirtti gerçekten güzel görünen krepleri yerken.

"O iki hafta önceydi. Geçen hafta Elmer'in yapıştırıcısıydı," diye hatırlattı ona, eğilip çatalındaki krepî çalarken.

"Ve onu da temizledim. Bunların hepsi senin, koca adam," dedi Charlie, çatalıyla kıcını oynatmasını işaret ederek.

İç geçiren Devin, isteksizce banyoya gitmeden önce bir ısırık daha çaldı ve kendi kendine onun birkaç gün içinde döneceğini ve o zaman-

"Baba, bu ne?" Abbi dikkatini küçük, yuvarlak, pembe plastik bir kutuya çekerek sordu.

"Onlar Charlie'nin, tatlım," dedi Devin, Charlie'nin doğum kontrol haplarını kızının elinden aldı ve ecza dolabına geri koymadan önce kapattı.

"Bunlar ne için baba?" Abbi, hamur lekeli geceliğini çıkarıp oynayacak bir şey bulduğu için çok mutlu görünen köpeğin üzerine atarken sordu.

"Yok bir şey," dedi Devin, duşu açarken iç geçirdi, hâlâ Charlie'ye onlara ihtiyacı olmadığını nasıl söyleyeceğini düşünüyordu.

BÖLÜM 34



Boston, MA

"Oh, hadi! Sadece beş dakika daha," dedi Charlie, uygun bir şekilde acınası görünmeye dikkat ederek iPad'ine baktı.

Yastığıyla kıvrılıp onu görmezden gelebilmek için telefonunu başucuna dayamış olan adamdan homurdanarak "Hayır," yanıtı geldi.

"Ama seni özlüyorum," diye mırıldandı üzüntüyle, sonuna da bir "sniffle" eklemeyi ihmal etmedi.

Ben ona ters ters bakabilmek için tek gözünü araladığında kız alt dudağının hafifçe titremesine izin verdi. "Hayır, bilmiyorsun. Devin meşgul olduğu için beni kullanıyorsun."

"Bunu nasıl söylersin?" Charlie, Devin'in onu henüz geri aramadığını fark etmesine rağmen sordu.

"Ona söyledin mi?"

"Henüz değil, ama bir planım var," diye söz verdi Charlie ona, uzanıp komodinden içkisini alırken, topladığı broşür, kitapçık ve kartvizitlerden oluşan bilgi yığınına bozmamaya dikkat ederek

stantlar, konferanslar ve son birkaç gün boyunca ağ kurma girişimleri.

"Umarım öyledir, çünkü altı ay içinde işi bırakman gerekiyordu," diyerek ters ters baktı.

"Hâlâ zamanım var," diye hatırlattı ona, ancak o tartışmak için ağzını açtığı anda devam etti. "Ama buna ihtiyacım olmayacak çünkü bir planım var."

"Bana bu harika planından bahsedecek misin yoksa sadece bir planın olduğunu söyleyip duracak mısın?" diye homurdandı ukala.

"Çok basit," diye söze başladı ama adam "Kulağa öyle geliyor," dediğinde telefonuna ters ters baktı.

"İşte bu yüzden senden hoşlanmıyorum," dedi Charlie dalgınca, yatağın üzerinden telefonunu alırken ve saatin onu geçtiğini fark ettiğinde. Çocuklar muhtemelen çoktan yatmışlardır, diye düşündü ve Devin'i aramayı düşündü ama muhtemelen çalışmaya çalıştığı için bu fikri reddetti.

"Hâlâ bekliyorum," diye huysuzca mırıldanan cevap dikkatini tekrar elindeki soruna çekti.

Devin'e işlerin kötü sonuçlanmadan ayrılacağını söylemek.

"Bradford Creations'ın sosyal medya hesaplarını ben kuracağım, böylece Devin kendi başına halledebilir," dedi Charlie başını sallayarak, çünkü bu gerçekten de iyi bir plandı.

Son birkaç aydır yaptığı tüm değişiklikler sayesinde, çoğunlukla Devin'e yardım eden çocukların fotoğraflarını ve Bradford Creations'da çalışan erkeklerin ne kadar ateşli olduğunu gösteren birkaç fotoğraf ekleyerek, Bradford Creations'ın Devin'in onlarla etkileşime girmesini isteyen çok büyük bir takipçisi vardı. Ondan haber almayı, Devin'i yapmaya ikna ettiği videoları görmeyi seviyorlardı ve bu noktada yapması gereken tek şey bunu sürdürmekti.

Çok basitti.

"Peki ya yapamazsa?"

Charlie omuz silkerek, "O zaman ben de ona yardım etmek için orada olacağım," dedi çünkü gerçekten de bunda büyütülecek ne olduğunu anlamamıştı.

"Ve ona henüz söylememiş olmanızın nedeni..."

"Onu merakta bırakmak mı istiyorum?" Charlie bir iniltiyle yan yattı, çünkü acınacak haldeydi, diye karar verdi ve bu kişisel ifşayı başını sallayarak takip etti.

Belki de aşırı tepki veriyordu ve bu önemli bir şey bile değildi.

"Sence üzülür mü?" diye sordu ve elindeki iPad'e doğru umutlu bir bakış atarak Ben'in ona "Benimle dalga mı geçiyorsun?" der gibi baktığını gördü.

Bea Nine'nin küçükken onunla oynamasını yasaklamış olması gereken adam, sırt üstü yuvarlanırken o anda hiç de hoşuna gitmeyen bir iç çekişle, "Söyle gitsin," dedi.

"Yapacağım," dedi ama...

Onu kaybetmek istemiyordu ve birçok şeyle kıyaslandığında bunun büyük bir mesele olmadığını biliyordu ama bunu bilmesi bile bunu mahvedecek bir şey yapacağından endişe etmesini engellemiyordu. Daha önce hiç bu kadar mutlu olmamıştı ve bunun elinden alınmasından çok korkuyordu. Her şeyden çok sevdiği bir insanın hayatından çıkmasının ne kadar acı verdiğini biliyordu ve o...

Bunu tekrar yaşamak istemiyordu.

"O zaman yap artık. Bunu neden bu kadar büyüttüğünü anlamıyorum. Ona sadece kendi şirketini kuracağını ve onu ortada bırakmayacağını söyle. Kendi işini kurmak istediğin için kızmayacak ama ondan bir şey sakladığını öğrenirse kızacak. Nedense adam sana aşık."

Charlie, "Çünkü ben sevimliyim," dedi ve başını sallayarak Ben'in "Ama sen sevimsiz misin?" sorusuyla devam etmesine ters ters baktı.

Yine de?"

"Senden nefret ediyorum," dedi bu konuda aptallık ettiğine karar verirken bile. Eve gider gitmez ona söyleyecekti.

"O zaman beni aramayı bırak da biraz uyuyabileyim, kadın!" Ben tekrar yüzüstü dönerken mırıldandı.

"Peki. Seninle yarın konuşuruz," diyen Charlie, aramayı sonlandırırken derin bir iç çekti ve zaten sıkılmış olan telefonunu bir kenara fırlattı.

Biraz çalışabilirdi ama... Canının istediğini yapamadı.

Ayrıca canı başka bir film izlemek, tavana bakmak ya da başka bir banyo yapmak istemiyordu. Yapmak istediği şey, geceyi Devin'in kollarında sonlandırmadan önce Abbi ve Dustin'i yatırıp onlara iyi geceler öpücüğünü vermektir ama bu gece böyle bir seçeneği yoktu, bu da muhtemelen bir banyo daha yapacağı, oda servisi sipariş edeceği ve uyuyana kadar tavana bakacağı anlamına geliyordu.

Bunu ertelemenin bir anlamı olmadığına karar veren Charlie, oda telefonuna uzandı ve-

Zil sesi Devin'den bir mesaj geldiğini haber verdiğinde kendini gülümserken buldu. Charlie telefonunu eline aldı ancak kendisini bekleyen mesajı okuduğunda kaşlarını çattı.

Beni içeri alacak mısınız?

Dudaklarının heyecanlı bir gülümsemeye dönüştüğünü hisseden Charlie yataktan kalktı ve odanın diğer ucuna koşarak kapıyı açtı ve-

Charlie kollarına atladığında Devin kıkırdayarak, "Tanrım, seni özledim," dedi.

"Çocuklar nerede?" Charlie onu öperken kollarını ona dolayarak sordu.

"Büyükanne ve büyükbabaları tarafından şımartılmak," dedi ve onu odaya geri götürdü ve yüzünü öpücük yağmuruna tutarken kapıyı arkalarından kapattı.

"Burada ne yapıyorsun?" diye sordu kendini şifonyerin üstünde bulduğunda.

"Ne düşünüyorsun?" Devin gömleğine uzanarak sordu.

"Bensiz yaşayamayacağını anladığını mı?" Charlie, gömleğin geri kalanını çıkarabilmesi için kollarını kaldırarak sordu.

"Bunu zaten uzun zaman önce anlamıştım," diye söz verdi Devin ona, Charlie kemerini çözerken onun külotuna uzanırken.

"Ve bana taptığını?" diye sordu, külotunu çıkarabilmesi için kayarken pantolonunu açmaya çalışıyordu.

"Tanrım, evet," dedi adam arkasına uzanıp gömleğini tutarken, kadın öne doğru eğilip göğsüne bir öpücük kondurdu.

"Ve sen beni seviyorsun?" Charlie bunu duymaya ihtiyaç duyarak sordu, ellerini adamın pantolonunun arkasına doğru kaydırırken göğsüne bir öpücük daha kondurdu.

Devin hiç tereddüt etmeden "Evet," dedi.

Charlie alt dudağını sıkarak ona baktı ve "Emin misin?" diye sordu.

Elini uzatıp yüzünü kavradığında yüzündeki ifade yumuşadı ve "Evet," dedi, eğilip dudaklarını şefkatle onunkilere değdirerek onu ne kadar sevdiğini belli etti.

BÖLÜM 35



"B aby, gitmem gerek," dedi Devin, elini ovuşturana o küçük el inlemekten kendini alamadı.

Pantolonunun içinden sikini hafifçe sıktı.

O küçük elin fermuarını açtığını hissettiğinde, "Gerçekten de öyle," dedi küçük alaycı.

Veda edebilmek için onu asla uyandırmamalıydı ve oturduğunda çarşafın düşmesini izlemekten daha iyisini bilmeliydi. Ona bir not bırakmalı, yanağından öpmeli ve kışını kaldırmalıydı. Bunun yerine burada durmuş, Charlie elini sikinin etrafına sarıp onu serbest bırakırken kendini kaybetmemek için mücadele ediyordu.

Kesinlikle gitmeli, dedi Devin kendi kendine, kadının elini onun üzerinde gezdirmesini izlerken, öne doğru eğilip ucunu yalayarak kalçalarını oynatırken yavaşça sikini okşuyordu. Daha önce onu birkaç basit hareketle aklını başından alabilecek bir kadınla hiç tanışmamıştı ama bunun muhtemelen onun nelerden hoşlandığını öğrenecek kadar önemsememiş olmalarıyla bir ilgisi vardı.

İhtiyaç duydukları şeyi elde edebilmek için onun istediklerini yaptılar. Bir kadının sikiyle oynamasından hoşlandığını bilmiyorlardı, elleriyle, dudaklarıyla, diliyle ve dişleriyle onu çıldırtmak için zaman ayırıyor, eğer kadın sikini ağzına alırsa aklını kaçıracağını düşündürüyordu.

acısına son verip onu ağızına almadı ama Charlie aldı.

Aletiyle oynarsa onu daha sert sikeceğini biliyordu çünkü dikkatini vermiş, nelerden hoşlandığını, nelerden nefret ettiğini ve nelerin onun adını daha yüksek sesle inleteceğini not etmişti. Onun üzerinde bu tür bir kontrole sahip olmayı seviyordu, onu akılsızca becerecek kadar aklını başından alabileceğini bilmeyi seviyordu. Ama son birkaç aydır tek dikkat eden o değildi...

Elini çekmeden önce onu son bir kez okşarken ucunu ağızına almasını izledi. Kadın onu geri çekmeye çalıştığında, Devin kıkırdarak eğildi ve onu öptü. "Sırt üstü yat," dedi Devin uzanıp dizlerinin arkasını kavradı ve yukarı çekerek ona uzanmaktan başka seçenek bırakmadı.

Tutuşunu kullanarak, diz çökerken bacaklarını daha da ayırdı ve bu hareket, şimdiye kadar gördüğü en güzel amcığın açılmasına neden olduğunda, heyecanla parıltıyan şişmiş küçük klitorisi ortaya çıkardığında kendini inlerken buldu. Gülümsemekten kendini alamayarak öne doğru eğildi ve nefes verdi, bu hareketin onu kızdıracağını biliyordu. Kız endişeyle kıkırdandığında başını çevirdi ve bacaklarının arasına uzanabilmek için elini bırakırken kızın kalçasına bir öpücük kondurdu ve-

"Mmmmm," diye yumuşakça inledi Charlie, parmak ucunu yavaşça yarığından aşağı doğru gezdirirken.

O kadar ıslaktı ki, diye düşündü Devin elini onun kalçasına koyarken, böylece başparmağını yarığının üzerinde gezdirebilecek ve ilgiyi seven şişmiş küçük klitorisiyle alay edebilecekti. Ayağa kalkıp diğer elini onun yanındaki yatağa koyarken başparmağıyla yarığını okşamaya devam etti, böylece eğilip meme ucunu dudaklarının arasına alabilecekti.

Meme ucunu nazıkçe emerken, elini bacaklarının arasına götürdü ve parmağını yavaşça içine kaydırды, onu ıslak bulduğunda inledi. Artık onu becerebilirdi

ve onu çabucak boşaltmak istiyordu, ama bunu kalıcı kılmak istiyordu. Dün gece inanılmazdı, gecenin bir yarısı çocuklarının uyanmasından ya da iş yerinden birinin onları basmasından endişe etmeden ona dokunurken, onu yalarken ve sikerken acele etmemiştir.

Son birkaç aydır boş zamanlarında sevişebildikleri birkaç zaman olmuştu ama bu yeterli olmamıştı. Tanrı'ya şükür çocukları büyüyordu. Birkaç yıl içinde, çocukların gecenin bir yarısı uyanıp su istemeleri ya da yataklarının altında canavar olmadığından emin olmalarını talep etmeleri konusunda endişelenmelerine gerek kalmayacaktı ve o da sabırsızlanıyordu. O zamana kadar böyle anların tadını çıkarmaları gerekecekti, diye karar verdi Devin, ikinci parmağını kızın içine sokup yavaşça onu becerirken, diğer meme ucunu dudaklarının arasına alıp diliyle fiske vurmak için serbest bıraktı.

Charlie'nin inlemeleri parmaklarını saçlarında gezdirdikçe daha da yükseliyor, kalçalarını yuvarlayarak devam etmesi için onu cesaretlendiriyor, bu bile yeterli olmayana kadar parmaklarına biniyordu.

"Devin?" dedi, onun adını doğru bir şekilde inleyerek.

"Evet?" dedi, eğilip onu öpebilmek için meme ucunu serbest bırakarak.

"Becerilmeye ihtiyacım var, Devin," diye baştan çıkarıcı bir şekilde fısıldadı, bunun ona ne yapacağını tam olarak biliyordu.

"Öyle mi?" diye sordu, onu yavaşça parmaklamaya devam ederken ona bakabilecek kadar geri çekildi.

"Gerçekten istiyorum."

"Ne kadar kötü?" Devin, başparmağı bacaklarının arasındaki şişmiş küçük klitorisi bulup bastırırken sordu.

Charlie ciddiyle başını sallayarak, "Çok kötü," dedi.

"Benim için ıslandın mı?" diye sordu, kızın ne kadar ıslak olduğunu zaten biliyordu.

"Çok ıslak," diye söz verdi ona, dudaklarını ağızla yalayarak.

"Ne yapmamı istiyorsun?" diye sordu, sikinin beklentiyle sarsıldığını hissediyordu.

İnleyerek onu tekrar aşağı çekti ve yavaşça öptü, dilini onunkinin üzerinde gezdirerek onu inleten alaycı okşamalar yaptı. Elinin sikinin etrafını sardığını hissettiğinde nefesi kesildi. Birkaç dakika boyunca onu okşadı, daha fazla dayanamayana kadar başparmağıyla horozunun alt tarafını ovuşturduğundan emin oldu.

Öpüşmeyi kestiğinde, arkasını dönüp ellerinin ve dizlerinin üzerine gelebilmesi için onu serbest bırakmadan önce sikini son bir kez sıktı. Kalçalarını kavrayan Devin eğildi ve ayağa kalkmadan önce kürek kemiklerinin arasına bir öpücük kondurdu. Kalçalarındaki tutuşunu serbest bırakarak, elini sikinin etrafına sararken bir elini sırtının küçük kısmına yerleştirdi ve-

"Oh, Tanrım..." Charlie, sikinin ucuyla onun ıslak yarığının izini sürerken inledi.

Daha fazla bekleyemeyen adam, bir iniltiyle yavaşça onun içine doğru itti. O kadar sıkı ve ıslaktı ki, diye düşündü Devin, çok sevdiği cömert kıcının kendisine doğru bastırmasını izlerken. Geri çekilip sikinin yavaşça ortaya çıkışını ve kızın uyarılmasıyla parlayışını izlerken, dikkatinin tekrar kızın güzel kıcına kaydığını fark etti. Daha önce hiçbir kadının kıcına bu kadar takıntılı olmamıştı. Tanrım, onun kıcını seviyordu.

Devin, kızın uzaklaşmasını izlerken, onunla ilgili her şeyi sevdiğini düşündü. Kadın sırt üstü döndüğünde, adam çoktan oradaydı ve onu tekrar içine itiyordu. İlk darbeyi bitirmeden önce bacaklarını onun etrafına sarmıştı. Onu becermek için acele etmedi, trafikte sıkışıp kalacağını umursamadan, ıslak amının etrafına sarılmış hissinin tadını çıkarırken, onun etrafını sardığını hissedene kadar içindeki her itme ile onu sıktı ve-

Adını inledi, elleri onun kulağına duymak istediğini bildiği her şeyi fısıldarken

kıçının üzerine kaydı. Kalçaları onun altında daha sert ve daha hızlı yuvarlandı, sırtı yataktan eğilirken her itiş karşılamak için çaresizce yuvarlandı ve onu sağarken dudaklarından adı koptu, onun etrafında kenetlendi. Saniyeler önce taşaklarının sıkıca yukarı doğru çekildiğini hissetti, yoğun zevk sikini yukarı doğru hareket ettirdi, ancak siki onun içinde yırtılan zevkle aynı anda sarsılırken omurgasına ateş etti.

Birkaç dakika boyunca orada yattı, nefesini tutmaya çalıştı, ta ki kalamayacağını bildiği için kendini onu bırakmaya zorlayana kadar. Geri çekildiğinde, küçük hainin uykulu bir mırıltıyla gözlerini kapattığını görünce dudaklarının seğirdiğini hissetti. Ayağa kalktığında Charlie, yorganını üzerine çekmiş, yan tarafına kıvrılmış, derin bir uykuya dalmıştı. Her nasılsa, eğilip onu öpme dürtüsüne direndi ve kendini hareket etmeye zorladı. Temizlenmek için banyoya uğradıktan sonra kapıya yöneldi ve arkasından sessizce kapatmaya dikkat etti. On dakika sonra resepsiyona doğru yürüyordu.

"Günaydın. Size nasıl yardımcı olabilirim?" Devin kredi kartını çıkarırken sıcak bir yanıt geldi.

"Odamın parasını ödemek istiyorum," dedi Devin, ıssız otel lobisine bakarken kredi kartını uzatarak. Dün gece geldiğinde lobi kongre katılımcıları, geç saatlerde giriş yapmak isteyen konuklar ve asansörlere doğru tökezleyerek odalarının nerede olduğunu bulmaya çalışan birkaç misafirle doluydu.

"Hangi oda olabilir efendim?"

"Oda 735. Bradford Creations'ın altında olmalı," dedi Devin, havuza bakan cam veranda kapılarına doğru bakarak, çocukların hoşuna gidip gitmeyeceğini merak ederek-

"Bu oda Dabbi Dijital Pazarlama altında. Doğru oda olduğuna emin misiniz?"

"Sanırım değil," dedi Devin, kartını alırken kaşlarını çatarak. "Yine de teşekkürler."

Bir an için yukarı çıkıp oda numarasını tekrar kontrol etmek istedi ama çoktan geç kalmıştı.

Eve geldiğinde Charlie'den faturayı alıp ona geri ödemeye karar vererek kapıya yöneldi.

Birkaç saat sonra nihayet işe gittiğinde hâlâ bunu düşünüyordu. Eve dönerken trafiğe takılmış ve çocukları alıp okula bıraktıktan sonra kahvaltı etme fırsatı bulamamıştı ama buna değmişti, diye düşündü Devin, Bradford Creations'ın arka kapısından Bradford yanında girerken gülümsemekten kendini alamadı ve-

"Rahatsız ettiğim için özür dilerim Devin, ama kararını vermeden önce seninle konuşma fırsatı bulmayı umuyordum," diyen Kelly, Bradford'un dikkatini çekerek onu arka merdivenlerde durmuş, küçük bir posta yığınının göğsüne bastırırken buldu. Bradford'u gördüğünde boğazını temizledi ve bir adım geri çekildi, bu sırada herkesten sevgi bekleyen köpek onun yanında durmuş, ona doğru bakıyordu.

"Ne kararı?" Devin dalgınca uzanıp Bradford'un kulaklarının arkasını kaşıyarak sordu.

"Muhtemelen meşgul olduğunuzu ve pek çok kişinin başvuracağını biliyorum, ancak Charlie'nin istifa etmesi ve her şeyden sonra şapkamı ringe atmaktan zarar gelmeyeceğini düşündüm," dedi Kelly umutlu bir gülümsemeyle kollarındaki yığından zarflardan birini çekip ona uzatırken.

"Sen neden bahsediyorsun? Charlie işi bırakmıyor," dedi ve zarfı açarak Charlie'nin işi için özenle düzenlenmiş bir özgeçmiş buldu.

"Özür dilerim ama Charlie'nin yeni işiyle ilgili postaları buraya gönderdiğini zaten bildiğinizi sanıyordum," diye açıkladı Kelly omuz silkerek ve-

Devin, ilk zarfın üzerinde Dabbi Dijital Pazarlama yazdığını gördüğünde enayi yumruğu yemiş gibi hissetti.

BÖLÜM 36



İki Gün Sonra...

"C rap, saçmalık, saçmalık, saçmalık!" Charlie kendini dairesine bırakırken mırıldandı çünkü ya bu olacaktı ya da çılgılık at.

Bradford Creations'ın sosyal medya hesaplarıyla kimin oynadığını öğrendiğinde, onları öldürecekti. Şu anda çok kızgındı. Ayrıca açlıktan ölüyordu, bitkin düşmüştü ve birinin bunu yapmasına çok öfkeliydi.

Bradford Creations ile uğraşan her kimse, Charlie bütün geceyi bu karmaşayı düzeltmeye çalışarak geçirmek zorunda kalmıştı. Oh, birini öldürecekti, diye düşündü Charlie, çantalarını kapının yanına bırakırken derin bir nefes almaya zorladı kendini, ancak saatin kaç olduğunu görünce lanet okudu.

İşe gitmeden önce bir saat uyumayı umuyordu ama trafik ve Bradford Creations için çalıştığı web hosting şirketini hesabını iptal etmediğine ikna etme çabaları arasında geç kalmıştı. Charlie bir an için, çok kısa bir an için, hasta olduğunu söyleyip sızmayı düşündü ama

Hayatını cehenneme çeviren pisliğin bundan yararlanıp başka bir şey denemeyeceğine güvenmiyordu.

Sadece bir duşa, sağlıksız miktarda kafeine ve bir jöleli çöreğe ihtiyacı vardı ve iyi olacaktı. İyiden de öte, dedi Charlie başını sallayarak banyoya doğru ilerlerken, yol boyunca çantasına takılıp düşerken, tek yapmak istediği birilerini boğazlamak olduğu halde sakinleşmek için elinden geleni yaptı.

En azından kızgın olmak ağlamak istemekten daha iyiydi, diye düşündü Charlie kıyafetlerini çıkarıp öfkeyle sepete atarken. Son iki gündür Devin onu başından savıyordu ve nedenini bilmiyordu. Ne zaman onu aramaya ya da mesaj atmaya çalışsa, meşgul olduğunu ve daha sonra arayacağını söylüyordu ama hiç aramadı ve şimdi evdeydi, kızgındı ve kendini her şeyin yolunda olduğuna ikna etmeye çalışıyordu.

Kendisiyle kimin uğraştığını anladığında her şeyin yoluna gireceğine karar veren Charlie duşa girdi, sıcak suyun altına girmeden önce sıcaklığı ayarlamak için durakladı ve-

"Soğuk!" Gözlerini açtığında kendini soluk soluğa buldu ve duş perdesi yavaşça itilerek açıldığında geriye doğru sendeledi.

"Dabbi Dijital Pazarlama nedir?" Charlie orada öylece dururken Devin elini uzatıp sıcak suyu tekrar açarken rahatça sordu, ama onun kızgın görüldüğünü fark etmekten kendini alamadı.

Gerçekten çok kızgıyım.

"Açıklayabilirim," dedi Charlie, nereden başlayacağını bulmaya çalışırken endişeyle dudaklarını yaladı, ancak adam sıcak suyu kapattığında nefesi kesildi ve "Bu benim şirketim!" diye mırıldandı.

Devin başını sallayarak sıcak suyu tekrar açtı. "Neden buraya taşındınız?"

"Kira kontratını imzalayana kadar bana ters ters baktığın için mi?" diye hatırlattı, ancak onu şöyle ödüllendirdiğinde nefesi kesildi

başka bir soğuk su patlaması.

"Neden buraya taşındınız?" diye tekrarladı.

Kendisine biraz daha zaman kazandıracak başka bir ukala cevap vermek için ağzını açtı ama adamın yüzündeki ifade...

Tanrım, çok incinmiş görünüyordu.

"Bir online pazarlama şirketi kurmak için kendime bir yıl verdim. Bu uzun zamandır yapmak istediğim bir şeydi. Ben sonunda bana ihtiyacım olan itici gücü verene kadar bahaneler üreterek ertelemeye devam ettim. Sonunda bunu gerçekleştirmek için kendime bir hedef koydum. Kendime bir son tarih verdim, ancak bunu yapmak için harcamalarımı kısamam ve para biriktirmem gerekiyordu. Yani, ben-"

"Daha ucuz bir daire buldum," diye bitirdi.

"Evet," dedi zayıf bir sesle, başka ne söylemesi gerektiğinden emin değildi.

"Neden bana söylemedin?" Devin duvara yaslanıp onu izlerken sordu.

"İlk başta sana bir şey söylemem için hiçbir neden yoktu. Sen benim patronumdun ve ben bu işi başarabileceğimden bile emin değildim. İşler yolunda gitmezse bir yıl içinde işi bırakabileceğimi söylemek mantıklı olmazdı. Bu işi doğru yaptığımdan emin olmak istedim ama sana söyleyecektim Devin. Bradford Creations'ı öylece terk etmeyecektim," diyerek ona söz verdi.

Kız orada öylece dururken bir an için gözlerini kaçırdı, ona bu durumu düzeltecek başka bir şey söylemeye çalışıyordu ki adam onu gafil avladı ve "Beni seviyor musun Charlie?" diye sordu.

"Bunu bana neden soruyorsun?" diye sordu, kaşlarını çatarak ona yaklaşıırken.

"Çünkü bunu hiç söylemedin," dedi Devin, ona bakarken iç çekerek başını salladı. Kız bir şey söylemeyince, "Unut gitsin," diyerek duvardan uzaklaştı ve-

"Beni sinirlendiriyorsun."

"Ne?" diye sordu yavaşça arkasını dönerken.

Charlie ciddiyle başını sallayarak, "Beni geriyorsun," dedi ve uzanıp onun gömleğini tuttu.

"Seni sinirlendiriyor muyum?" diye sordu, kendisini daha yakına çekmesine izin verirken ona sorgulayan bir bakış fırlattı.

"Mmmhmm, çok gerginim," dedi Charlie uzanıp kollarını ona sararken.

"Bu iyi mi kötü mü?" Devin kollarını ona dolayarak sordu.

"Oh, kesinlikle iyi," diye söz verdi ona, bir adım geri çekilip onu duşa çekerken başını salladı.

"Yani beni sevdiğini mi söylüyorsun?" Devin telefonunu ıslanmasın diye cebinden çıkarıp arkasındaki banyo paspasına atmak için uzanarak sordu.

"Belki," dedi, ellerinin sırtından aşağı kaydığını hissederken çenesini öpebilmek için eğildi.

"Belki?" diye mırıldandı, kemerine uzanırken dudakları kadının sevdiği o yıkıcı gülümsemelerden birine dönüştü.

"Duruma göre değişir," dedi Charlie, kot pantolonunu düzeltmeye başlamadan önce kemerini çözerek.

"Neyin üzerine?" Devin, kız pantolonunun içine uzanıp elini ona sararken boynunun yan tarafını öpebilmek için başını eğerek sordu.

"Önümüzdeki otuz dakika içinde bana ne kadar iyi taptığına bağlı olarak," dedi ve diğer her şeyin bekleyebileceğine karar vererek, sevdiği adama, onun kendisi için ne kadar önemli olduğunu açıklamaya yaklaşmayan üç küçük kelime için çalışma şansı verdi.



"CHARLIE, BURADAYIZ," dedi Devin, onu uyandırmak için uzanarak ve-

"Seni seviyorum!" diye bağırdı, sırtı kamyonun kapısına dayanana kadar geri itilirken anında uyandı ve ona paniklemiş bir bakış attı.

"Teşekkür ederim bebeğim," dedi Devin gülümseyerek ve bu da jöleli çöreklerle dolu fırın poşetini göğsüne bastıran kadının inlemesine neden oldu; kadın orada oturmuş dehşet içinde ona bakarken Devin gülümsemekten kendini alamadı.

Onu çok seviyordu.

Gerçi romantik bir akşam yemeğinde ona olan sonsuz aşkını itiraf etmesini tercih ederdi ama kadın, görmezden gelemeyeceği bir meydan okuma ortaya koymuştu. O üç sihirli kelimeyi haykırmasını sağlamak on dakikasını almıştı ve bu yeterli olmalıydı ama...

Tekrar duymak istemişti.

Bu yüzden, şu anda kapıya sinmiş, her hareketini izleyen kadın biraz histerik bir şekilde gerçekten işe gitmeleri gerektiğini söyleyene kadar bu sözleri tekrar tekrar duymak için gerekeni yapmıştı. İşe gitmeyip günün geri kalanını onunla yatakta geçirmesi için onunla konuşmayı düşündü ama...

Onun için kışını yırtarak hazırladığı sürprizi görmesini istiyordu. İkizler onları beklemediği için çok kızacaklardı ama ilk kucaklaşmayı kendisinin yapmasını sağlamak istiyordu ve ikizler burada olsaydı, her hareketini izleyen kadının onları öpücük ve kucak yağmuruna tutacağını çok iyi biliyordu.

"Hazır mısınız?" Devin ona dokunmak için uzanırken, "Zavallı vajinam," diye mırıldanarak dudaklarının seğirmesine neden olunca bu kararını yeniden düşündü.

Kıkırdayarak kamyonetinden atladı ve arkasını dönerek ona yaklaşmasını işaret etti. Dudaklarını endişeyle yalayan Charlie, kendini kapıya daha sıkı bastırırken başını salladı.

İç çekerek, "Sana bir şey göstermeliyim," dedi.

Başını sallayarak, "Penisini zaten gördüm," diye fısıldadı ve adam kıkırdayarak uzandı ve-

"Seni seviyorum! Aman Tanrım! Seni seviyorum!" Charlie, onu ayak bileklerinden tutup kendine doğru çekerken biraz histerik bir şekilde mırıldandı.

"Ben de seni seviyorum bebeğim," dedi Devin, onu kamyonundan çıkarıp ayağa kaldırırken ve hemen eski itfaiye binasının yan tarafına sürüklerken memnuniyetle iç geçirdi.

"Beni tam olarak neden sürüklüyorsun?" diye sordu, bu işi onun için gerçekten mahvetmeye başlayan kadın.

"Sana bir şey göstereceğim," dedi ve onu ön tarafa doğru çekerek-

"Aman Tanrım..." Charlie orada durmuş Bradford Creations'ın altındaki büyük tabelayı seyrederken içi boş bir şekilde fısıldadı.

"Bunu sen mi yaptın?" Charlie ona bakarken sulu bir gülümsemeyle sordu.

Devin, Dabbi Dijital Pazarlama'nın tabelasına bakarken kollarını ona dolayabilmek için daha da yaklaşarak, "Tabii ki öyle," dedi.

"Çok güzel olmuş. Teşekkür ederim," dedi, gözlerini adamın yapmak için birkaç iyilik istediği tabeladan alamazken, son iki gündür kafasını kurcalayan soru ona "Dabbi ne demek?" diye sorduruyordu.

"Dustin ve Abbi," dedi Charlie, şüphelerini doğrulayarak ve çocuklarına kına yakmaları için bir neden daha vererek.

Son iki gündür, şirketine onların adını verdiği için onları daha çok sevdiğiyle övünüyorlardı ve şimdi bunun sonunu asla duyamayacaktı.

Tabii...

"Biliyor musun, Bradford Marketing'in de kulağa hoş gelen bir tınısı var," dedi, yanağından öpebilmek için eğilirken.

"Hâlâ anlamadığım bir şey var. Bunu nasıl öğrendin?" Charlie arkasına bakarak sordu.

ona.

"Otel odanızın ödemesini yapmaya gittim, ancak resepsiyon odanın Dabbi Dijital Pazarlama adına kayıtlı olduğunu söyledi. İşe gidene ve en sevdiğiniz müşteri hizmetleri temsilciniz ona işi vermemi umarak bana özgeçmişini sunana kadar bunun üzerinde fazla düşünmedim."

Ağır bir iç çekiş ve ardından "Ben bir aptalım."

BÖLÜM 37



"W neler oluyor?" Charlie hızla ofislerine doğru ilerlerken Devin sordu.

yanılıyordu, ama...

"Birkaç ay önce birilerinin Bradford Creations'ın sosyal medya hesaplarına girmeye çalıştığını hatırlıyor musunuz? Ondan önce de birileri sahte hesaplar açıp Bradford Creations'ı yerden yere vuruyordu. Bu konuda çok endişelenmedim çünkü bu tür şeyler olur, ancak daha sonra hesaplara girmeye yönelik çok sayıda başarısız girişimden sonra Bradford Creations'ın hesaplarından kilitlenmeye başladım. Bıkana kadar her gün, bazen günde birkaç kez olmaya devam etti," diye açıkladı Charlie, çocukların oyuncak ayılarından biriyle mutlu bir şekilde kıvrılmış olan Bradford'un üzerinden geçip masasına doğru ilerlerken.

"Bu yüzden, giriş bilgilerini Bradford Creations e-postamdan Dabbi Dijital Pazarlama için oluşturduğum e-postaya değiştirdim, böylece kimse bu e-postayı bilmediği için bunu yapan kişi için imkansız hale getirdim. Aynı nedenle hesaba erişiminiz olması için sizin için de yeni bir Gmail hesabı oluşturdum. Geçtiğimiz birkaç ay boyunca herhangi bir sorun yaşamadım, ancak dün gece her şey cehenneme döndü."

"Dün gece ne oldu?" Charlie klavyesine uzanırken Devin sordu, ancak bir yığın

Masasındaki posta dikkatini çekti.

"Çok sayıda başarısız denemeden sonra tüm sosyal medya hesapları kilitlendi, bu da hesapları güvence altına almak için Dabbi Dijital Pazarlama e-postamı kullandığımı anladıkları anlamına geliyordu. Ayrıca Bradford Creations'ın web barındırma bilgilerini ele geçirmeyi başardılar ve beni dışarıda bıraktılar, şifreyi değiştirdiler ve siteyi sildirmeye çalıştılar. Onları söylediğim kişi olduğuma ikna etmek bu sabah bir saatten fazla zamanımı aldı. Neyse ki bunu yapanın ne yaptığından haberi yoktu da Bradford Creations'ın web sitesini tekrar çalışır hale getirebildim." Dabbi Dijital Pazarlama'ya gönderilen zarflara kaşlarını çatarak bakarken dalgınca açıkladı. "Bunları nereden buldun?"

Charlie başını sallarken Devin, "Buraya gönderildiler," diye açıkladı.

"Bu adresi hiçbir şey için kullanmadım. Bu önemsiz postaların buraya gönderilmesi için hiçbir neden yok Devin," diye açıkladı ve dikkatini tekrar bilgisayarına verip Dabbi Dijital Pazarlama'nın web sitesini açtı ve-

Charlie, e-postasının ana sayfanın en altında olduğunu görünce "Kahretsin," dedi ve Kelly'nin e-posta adresini nasıl aldığına dair sorularından birine yanıt verdi.

Asıl soru, Dabbi Dijital Pazarlama'yı ilk etapta nasıl öğrendiği idi.

Bunu öğrenmeye karar veren Charlie kapıya yöneldi ve-

Telefonu Bradford Creations'ın Facebook sayfasına çok sayıda başarısız giriş denemesinden sonra tekrar kilitlendiğini bildirirken "Onu öldüreceğim," dedi.

"Bekle. Ne haltlar dönüyor burada?" Charlie, son birkaç dakika içinde sırt üstü yuvarlanan Bradford'un üzerinden geri adım atıp arka merdivenlere doğru yönelirken Devin sordu.

Charlie ona cevap vermek yerine, çünkü bunu çılglık atmadan yapamayacağını düşünüyordu.

üst kata çıktı ve doğruca önündeki ofise yöneldi. Kelly'nin masasında oturmuş telefonla konuştuğunu görünce doğruca ona yöneldi.

"Hey!" Charlie sandalyesini itip fareyi kaparak Kelly'nin simge durumuna küçülttüğü web sayfasını açtığında Kelly öfkeyle tersledi ve-

"Bekle!"

Charlie ayağa kalkarken yavaşça nefes verdi ve kendisini mahvetmek için gerçekten çok çalışan kadına baktı. "Senin neyin var böyle?" diye sordu tiksintiyle başını sallayarak. "Neler yapabileceğin hakkında bir fikrin var mı? Ne tür bir zarar verebileceğin hakkında?"

Kelly başını meydan okurcasına eğerek, "Neden bahsettiğini bilmiyorum," dedi ve Charlie yine tiksintiyle başını salladı çünkü bu kadınla gerçekten başa çıkamıyordu.

"Neler oluyor?" Devin, Kelly'nin bilgisayar ekranına bakarken sordu ve-

"Benimle dalga mı geçiyorsun?" Charlie, Devin'in kapıya doğru yöneldiğini duydu, bir gün için fazlasıyla yetmişti.



Devin iki saat sonra ofise girdiğinde, elinde bir torba çöreklerle pufun üzerine kıvrılmış olan küçük kadın, "Bu konuda konuşmak İSTEMİYORUM," dedi.

Devin onun yanında yere otururken, "Onu ben kovdum," dedi.

"Duydum," diye mırıldandı Charlie dalgın dalgın çöreğini kemirirken, bu da onun yüzünü buruşturmasına neden oldu çünkü tüm kasabanın onun avazı çıktığı kadar bağırdığını duyduğundan oldukça emindi.

Kelly'yi onu kızdırdığı ilk anda kovmalıydı.

En azından şimdi Charlie'nin işini neden bu kadar çok istediğini biliyordu. Görünüşe göre Kelly ne kadar çok sipariş geldiğini fark etmeye başlamıştı. Bu onu meraklandırmıştı, bu yüzden web sitesine baktı ve Bradford Creations'ın işi için ne kadar ücret aldığını gördü ve bu paranın bir kısmının banka hesabına girmesi gerektiğine karar verdi.

Sabah çörek rutinini başlatan da buydu, çünkü bu ona üst kattaki ofislerde dolaşmak, Bradford Creations'ın hesaplarına erişmenin bir yolunu bulmaya çalışırken ödemeleri nasıl ele aldığı hakkında olabildiğince çok şey öğrenmeye çalışmak için bir bahane veriyordu. Bu aynı zamanda Charlie'nin işini devralmaya ilgi duymasına da yol açmıştı. Web sitesine erişim istiyordu çünkü bunun kendisine web sitesi üzerinden işlenen ödemelere erişim sağlayacağını düşünüyordu. Öyle olmayacaktı çünkü ödemeleri işlemek için üçüncü taraf bir sistem kullanıyorlardı ve bu şifreye sahip olan tek kişi oydu ama bunu bilmiyordu.

"Bradford Creations'ın tüm ana şifrelerini değiştirdim, e-posta erişimini sildim, güvenlik şirketini aradım ve Bradford Creations'ın kredi kartlarının iptal edilmesini ve her ihtimale karşı bankanın uyarılmasını şiddetle tavsiye ediyorum. Eşyaları kırmaya olan düşkünlüğünü göz önünde bulundurarak kilitleri ve alarm panelinin kodlarını da değiştirdim." Charlie çöreğini bitirip bir tane daha almak için uzanırken üzüntüyle mırıldandı ve ekledi: "Ve kamerayı buldum."

"Bu iyi bir fikir," diye mırıldandı Devin, uzanıp bir tutam saç kızın yüzünden uzaklaştırırken.

Kelly'nin buraya sakladığı kamerayı bulduğunu zaten bildiğinden bahsetmedi, çünkü Charlie'nin ofislerini darmadağın ederek kamerayı aramasını ve bulduktan sonra da Kelly'nin bilgisayarından üst katta izlediğini biliyordu...

Kadının güzel yüz hatlarında şaşkınlıktan birinin onları izlediğini fark etmeye kadar uzanan bir duygu geçişi izlemişti. Paylaştıkları tüm o özel anların birileri tarafından izlendiğini fark ettiği anı biliyordu.

çalınmıştı. Yavaşça nefes verirken gözleri kapanmış, kamerayı parçalama dürtüsüne karşı mücadele etmişti. Bir şekilde kendini toparlamayı başarmış ve kamerayı dükkâna taşıyarak polisin alması için tezgâhın üzerine koymuştu.

Kelly'nin bilgisayar ekranında ofislerinin canlı video yayınına gördüğünde, onu öldürmek istemişti.

O kamerayı ofisine yerleştirerek o kadar çok çizgiyi aşmıştı ki ve görünüşe göre bunu uzun zamandır yapıyordu. Charlie'nin eski ofisine, dinlenme odasına, dükkânına ve arka merdivenlere ait video dosyalarını içeren klasörler buldu ve Charlie'nin Ekim ayında yaralandığını bilmediğine dair aklındaki tüm şüpheleri ortadan kaldırdı. Charlie'nin ayağına beyaz bir bandaj sarılmış halde içeri taşınmasını izlemiş ve aşağı inip biraz zarar verme dürtüsüne karşı koyamamıştı.

Siktiğimin kaltağı.

İşte o zaman gerçekten bağırmaya başlamıştı.

Yine de ona hakkını vermek zorundaydı. Adam ona bağırırken, Kelly orada durmaya devam etmiş, acınası bir halde, usulca ağlayarak ona neden bahsettiğini bilmediğini söylemişti. Polis geldiğinde her şey değişti. Kendisini tutuklamaya gelen memura şöyle bir bakmış ve kaçmaya çalışmıştı.

İşte o zaman Bradford hepsine bir zamanlar akademideki en iyi K-9 öğrencisi olduğunu, ta ki sarılma sevdası onu programdan attırana kadar. Kelly'nin kaçışını engellemiş ve o tutuklanırken dişlerini göstererek hırlamıştı. Bradford bir bifleği fazlasıyla hak etmişti, diye düşündü Devin ve ona eline geçen en büyük bifleği almaya karar verdi.

"Eve gitmek istiyorum," dedi Charlie, bitkin görünüyordu.

"İstediğini biliyorum bebeğim. Sanırım bunu yapabiliriz. Birkaç telefon görüşmesi yapmam ve randevularımı iptal etmem gerekecek.

"dedi ve derin bir iç çekerek ayağa kalkmak için hamle yaptı, ancak Charlie "Ne randevusu?" diye sorduğunda gülümsemekten kendini alamadı.

"Dabbi Dijital Pazarlama'nın birkaç müşteriye daha ihtiyacı olabileceğini düşündüm, bu yüzden birkaç arama yaptım ve bugün sizin için bazı randevular ayarladım, ancak eve gitmeyi tercih ettiğiniz için..." Devin sözlerini yarıda bırakarak konuştu.

"Randevular mı?" Charlie ayağa kalktığında hemen uyandı. "Dabbi Dijital Pazarlama için mi?"

"Mmmhmmm, aslında ilk randevunuz birkaç dakika içinde burada olacak," dedi ve kız hızla ayağa kalkıp ortalığı toparlamak için ofisin diğer tarafına koştuğunda kıkırdadı.

"Gerçekten mi? Kim geliyor?" Charlie sordu, şu anda gerçekten çok sevimli görünüyordu.

"Oh, sadece birkaç kişi..."

BÖLÜM 38



13:00.

"T "Fire & Brimstone'un sahibi olan iri yarı adam
Lucifer'a göre bu iş bana göre değil.

Bir ay içinde yeniden açılacak olan inanılmaz derecede popüler restoran, ağır bir iç çekiş ve başını sert bir şekilde sallayarak söyledi.

"İşe yaramayacak olan ne?" Charlie merak etmekten kendini alamıyordu, çünkü henüz başlamamışlardı bile.

Ona cevap vermek yerine, bir kez daha iç çekerek sandalyesini geriye itti, masasının etrafında yürüdü ve-

Hareket etmesini işaret ettiğinde sandalyesinden sıçradı ve tökezleyerek geri çekildi. Bir iç çekiş ve mırıldanarak, "Bu iş için Konteyner Mağazası'na gitmem gerekecek," dedikten sonra yeni boşalttığı sandalyeyi devr aldı ve... düzenlemeye mi başladı?

Nasıl tepki vereceğinden emin olamayan Charlie karısına baktığında Rebecca'nın omuz silktiğini ve kucığında duran büyük kilitli poşetten bir Hershey Kiss seçmeye çalıştığını gördü ve mırıldanarak "Rahatsız oldu" dedi.

"Tamam," dedi Charlie, Lucifer'in Dustin'in resim dersinde onun için yaptığı kalemliği yeniden düzenlerken durup karısına ters ters bakmasını izlerken nasıl tepki vereceğini bilemiyordu.

Çocukların oyun alanına bakarken derin bir iç geçirdi ve dikkatini kalemlerini düzenlemeye vermeden önce, "Kesinlikle Konteyner Mağazası'na gitmem gerekecek," diye mırıldandı.

Charlie dikkatini tekrar karısına çevirdi ama Devin'in dükkânda T.J.'in yanında durup kahkahalarla güldüğünü görünce kaşlarını çattı. Onu izlerken rahatladığını hissetti, artık çıplak elleriyle bir şeyleri öldürmek istiyormuş gibi görünmediği için rahatlamıştı.

Tanrıya şükür Kelly'nin ne yaptığına dair bir fikri yoktu, yoksa...

Charlie onun verebileceği zararı düşünmek bile istemiyordu.

Ağır bir iç çekişin ardından, "Lütfen bana siyah ve mavi kalemleri gerçekten birbirine karıştırmadığını söyle," diye yakınan Charlie omzunun üzerinden arkasına baktığında Lucifer'in başını tiksintiyle salladığını ve kalemleri ayırmaya çalışmaktan vazgeçip masanın üzerine attığını gördü.

Bunun üzerine Devin'e dönüp baktığında piçin daha sert güldüğünü gördü.

Normalde böyle bir şey yapmazdı ama...

"Eğer benim masamın kötü olduğunu düşünüyorsan, bir de Devin'in tezgahını görmelisin. O dağınıklıkta nasıl bir şeyler yapabildiğini gerçekten bilmiyorum," dedi Charlie üzgün bir şekilde başını sallayarak ve Lucifer'in Devin'in dükkânına doğru bakarken kaşlarını çatmasını izledi.

Onun bakışlarını takip etti ve Devin'in Lucifer'ın kendisine doğru baktığını fark etmesini izledi. Bir an sonra Lucifer'ın ofis kapısına yönelmesini izlerken gülümsemesi kayboldu. Lucifer dükkâna doğru ilerlerken Devin'in "Kahretsin," diye mırıldanmasını ve giderken başını tiksintiyle sallamasını izledi.

Bunu yaptıktan sonra Charlie masasına geri döndü ve memnun bir iç çekişle oturdu, başını kaldırdığında Rebecca'nın bir Hershey Kiss daha patlatırken onu izlediğini gördü.

Ağzını. Charlie boğazını temizleyerek, "Bunu hak etmişti," dedi.

Charlie Fire & Brimstone'un web sitesini açıp işe koyulmaya karar verdiğinde Rebecca "Gerçekten de öyle," diye mırıldandı.



ÖĞLEDEN SONRA 2:00.

"NEREDE yanlış yaptım ben seninle?" Jared, daha doğrusu ona söylediği gibi Jared Amca, birkaç dakika önce onlara katılmaya karar veren adama bakarken yavaşça başını tiksintiyle sallayarak sordu.

Jason babasını görmezden gelerek, "Nerede kalmıştık?" dedi. "Beni sorgulamaya mı çalışıyordunuz?" Charlie dalgınca

Bradford İnşaat'ın web sitesine odaklanırken ona hatırlattı.

"İşimi iyi yapıyor muydum?" diye sordu ve bir not daha alırken dudaklarının seğirmesine neden oldu.

"Pek sayılmaz," dedi kıkırdayarak, dikkatini tekrar Jared Amca'ya ve-

"Başka bir rafa ihtiyacım olacak," dedi Lucifer ve dikkatlerini yere koyduğu çocuk kitapları yığınının çevirdi.

"O halde bize en derin ve karanlık sırlarını anlatmana geri dönelim," dedi Jason ve beklerken onun kocaman gülümsediğini görmek için dikkatini geri çekti.

"Hapishanede geçirdiğim zaman hakkında konuşmuş muyduk?" Charlie düşünceli bir şekilde dudaklarını büzerek sordu.

Jason devam etmesini işaret ederken bile başını sallayarak, "Ettik ve çok etkileyiciydi," diye mırıldandı.

"Peki ya benim üst sınıf bir eskort olma hevesim?" diye sordu, adamın dudaklarının kıpırdamasını izleyerek.

Jason ciddiyle başını sallayarak, "Hayallerini yaşamalısın," dedi.

Charlie, Bradford İnşaat'ın web sitesine tekrar bakıp bir not daha alırken, "Gerçekten de öyle," diye mırıldandı.

"Rüyamda seni uykunda boğduğumu gördüm," dedi babası, gözlerini oğluna dikerek.

Jason uzun bir iç çekişten sonra uzanıp dalgınca babasının başını okşadı ve "Rüyan beni üzüyor," diye mırıldandıktan sonra dikkatini tekrar ona yöneltti. "Başka ne var?"

"Seni döveceğim," dedi babası elini tokatlayarak.

Jared'in gözleri ona dikilince Jason, "Haley'e bunu söylediğini söyleyeceğim," dedi.

"Sosyal medya hesaplarınızla kim ilgileniyor?" Charlie, birbirlerine ters ters bakan adamların odaklanmasını sağlamayı umarak sordu.

Jared Amca oğluna ters ters bakarken, "Sen biliyorsun," dedi.

"Anlıyorum," diye mırıldandı Charlie, Facebook'u açıp Bradford Construction'ı Google'da aratınca web sitesinin linkini buldu ve işinin başından aşkın olduğunu fark etti.

Başını sallayan Charlie, telefonuna uzanıp takvimini açmadan önce birkaç not daha aldı, dışarı çıkıp Bradford İnşaat'ın son projesinin fotoğraflarını çekmek için en uygun günü bulmaya çalışıyordu ki rahatsız edici bir sessizlik kaşlarını çatmasına neden oldu ve-

Jason, "Şimdi derin karanlık sırlarınıza dönelim," diyerek onun iç çekmesine neden oldu.



SAAT 15:00.

"Elinizde başka Slytherin figürü var mı?" diye sordu iri adam.vardı taşındı üzerine organize etmek onu

HarryPotter

Charlie orada oturmuş, şakaklarını ovuşturarak yavaşça nefes verirken, on dakika önce saat üç randevusu geldiğinde başlayan baş ağrısını dindirmeye çalışırken hatıra sordu.

"Ona zarar vermeyeceğim. Söz veriyorum," diyen Matt, "Elim kopana kadar kışına şaplak atmak istiyorum," diye devam etti. Bradford Mobilya'nın sahiplerinin şu anda birbirlerinin canına okumasının nedeni Charlie'nin önerdiği web sitesi temalarını sakın bir şekilde gözden geçirmeye devam ederken, kardeşi onu bir kafa kilidiyle aşağı çekmek zorunda kaldı.

"Bunları sevdim," dedi Jenn, Bradford'u dalgınca mırıldandığı birkaç kelimeyle şiddete sürükleyen genç kız, Charlie'nin dikkati Reed'in arka taraftaki pufta sessizce oturmuş, Kindle'ını okurken elini dalgınca karnındaki büyük şişlikte gezdiren karısı Joey'e kayınca.

"Ataşların ve not defterlerin aynı çekmecedeyken nasıl bir şeyler yapabildin bilmiyorum," diye içini çekerek solundan gelen sözler Lucifer'in yoluna devam ettiğini ve şimdi depodan aldığı dolabı düzenlediğini haber veriyordu.

Başka ne yapması gerektiğinden emin olamadığı için başını sallayan Charlie, Advil'i almak için alt çekmeceye uzandı ama Lucifer'ın onu ait olduğuna karar verdiği banyoya taşıdığını hatırladı. İç geçirerek sandalyesini geriye itti, mini buzdolabına doğru yürüdü, bir kola aldı, bir yudum içti ve kendini bir kez daha soluna bakarken buldu; Devin orada durmuş, hayatında gördüğü en seksi sırtıyla onu izliyordu.

Charlie, Reed kardeşini "Ölüyorum," diye mırıldanmasına neden olan bir çalımla yere sermek zorunda kaldığında ve Charlie ağrı kesici almak için banyoya gittiğinde yoldan çekilirken, bunun tek başına onu öldüreceğine karar verdi.



16:00.

"TANRIM, BU ÇOK İYİ," diye fısıldadı Bay Dixon, yanındaki sandalyede uyurken ağır hamile torununun buluşmaları için getirdiği büyük keklerden büyük bir ısırık alırken inlemekten kendini alamadı.

Çok yorgun görünüyordu, diye düşündü Charlie, tereyağı kreması sürülmüş nefis çikolatalı kekten bir ısırık alırken ve başını sallayarak onaylamaktan kendini alamadı çünkü bunlar gerçekten çok güzeldi. Çikolata ve tereyağlı kremanın mükemmel birleşiminin tadını çıkarırken Charlie kendini Necie'nin iri göbeğine bakarken buldu ve-

Hayır, oraya gitmiyordu.

En azından şu anda.

Charlie, dikkatini tekrar Dixon's Bakery'nin web sitesine verirken kendi kendine kararlı bir şekilde, bunun için yarın endişeleneceğini söyledi ve-

"Bardak altlığına ihtiyacın var," diye içini çekerek söylenirken, bir saat önce gittiğini sandığı adam tarafından elinden alınan kekini buldu. Gözlerini kırpıştırarak Lucifer'ın legolarını düzenlemek için çocukların oyun alanına dönmeden önce kekini tek lokmada yiyişini izledi.

Zihnini elindeki konuya geri dönmeye zorlayan Charlie boğazını temizledi ve-

"Elindeki bir kek olmasa iyi olur," diye kapı aralığından soğuk bir ses geldi ve gerçekten kızgın görünen Duncan odaya girerken Bay Dixon kıpırdamadan durdu ve-

İtfaiyeciler kesinlikle ateşliydi, Charlie kendini Devin'in ne yaptığını merak ederken bile fark etmeden edemedi.

polis memuru olduğu zamanki üniformasına benziyordu.

Muhtemelen daha sıcak.

"Bu görüldüğü gibi değil," dedi Bay Dixon, sinirli bir şekilde yutkunarak keki aceleyle masanın üzerine bıraktı ve ardından ona doğru itti.

Duncan karısının yanına gidip elini karnına koyarken kayınpederine ters ters bakarak, "Hayır mı? Çünkü görünüşe bakılırsa birileri yumuşak bir diyetle geri dönüyor," dedi.

"Buna cüret edemezsin!" Charlie kendini bir kez daha şakaklarını ovarken bulurken, Bay Dixon gözle görülür bir şekilde öfkelenerek ısırdı.

Bay Dixon yavaşça başını sallayarak, "Torunumun standartlarını düşürmesine asla izin vermemeliydim," dediğinde Duncan eşit bir şekilde, "Ama verirdim," dedi ve Charlie'nin diğer randevularını yeniden planlamak için çok geç olup olmadığını merak etmesine neden olan bir öfke nefesi onu takip etti.



17:00.

Trevor karısına ters ters bakarken, "BOŞANMAK İSTİYORUM" diye bağırdı, Charlie ise oturduğu yerde ilk kiminle başlaması gerektiğini düşünüyordu.

Zoe defter tutmaya odaklanan küçük bir muhasebe işi yürütüyordu ki bu oldukça basit bir işti, Trevor ise ev çeviriyor ve Charlie'nin hazırladığı pazarlama paketlerini karıştırırken pek de ilgili görünmeyen karısına ters ters bakmaktan vazgeçmiyordu.

Trevor karısının hâlâ kendisini görmezden geldiğini fark edince bakışlarını ona çevirdi ve-

"Arkadaşını öldüreceğim," dedi ve Charlie'nin kaşlarını çatmasına neden oldu, ta ki birkaç dakika önce onu kontrol etmek için uğrayan Ben'e bir bakış atana kadar.

Zoe'ye minnettar gözlerle bakıyor, kek yerken her cömert kıvrımı inceliyordu.

Charlie içini çekerek sandalyesini geriye itti, ayağa kalktı ve dayak yemeye ne kadar yaklaştığının farkında olmayan en iyi arkadaşına doğru yürüdü. Ben'i kolundan yakaladı ve kapıya doğru sürükledi. "Bekle. Ne yapıyorsun?" Ben, en iyi arkadaşını iterken sordu. Zoe'ye son bir takdir dolu bakış atmak için onun yanından geçerken kekin geri kalanını ağzına attı ve-

"Oh, kahretsin..."

-Trevor sonunda kendisine bakan kocaman bir Bradford olduğunu fark etmişti. İç geçirerek Ben'i ofisinden dışarı itti ve Trevor, Ben'in arabasına dönmesine yardım etmesi gerektiğine karar verdiğinde kendini hızla yoldan çekilirken buldu.

Charlie bir an için orada durdu, en iyi arkadaşına yardım etmeyi düşündü ama...

İyi olacak, dedi kendi kendine masasına dönerken, bu fırsatı işe geri dönmek için kullanmaya karar vermişti ama Lucifer'in masasında oturup, "Bu iş bana göre değil," diye mırıldandığını görünce iç geçirdi.



AKŞAM 6:00.

"O NEDEN BURADA?" Devin'in amcası ve muayenehanesinin online pazarlama işlerini yürütmesi için onu işe almak isteyen inanılmaz yakışıklı doktor Ethan, oğlunun üst kattaki ofislerden birinden aldığı dosya dolabını yeniden düzenlemesini izlerken sordu.

Charlie ellerini kaldırdı ve mırıldanarak "Gerçekten bilmiyorum" dedi.

"Anlıyorum," dedi Ethan, oğluna doğru yürürken derin bir iç çekerek ve-

"Bekle! Daha bitirmemiştim!" Babası onu ofisinin kapısına doğru sürüklerken Lucifer, "Hemen döneceğim," dedi ve oğlunu kapıdan dışarı itti.

"Tamam," dedi Charlie, bu kâbusun ne zaman sona ereceğini merak ederek şakaklarını ovmaya geri dönerken iç geçirdi.



AKŞAM 7:00.

"BABAM BUNU NEDEN DOLDURMADI?" Aidan elindeki iPad'den başını kaldırıp ona sorgulayan bir bakış atarak sordu.

"Çünkü Lucifer'ı ofisimden sürükleyerek çıkarmak zorunda kaldı," diyen Charlie, Aidan'ın kaşlarını çatarak Lucifer'ın Slytherin posterini indirip Indiana Jones posterıyla değiştirdiğini görmesini izlerken şakaklarını ovmaya devam etti.

Aidan'ın sorgulayan bakışları karşısında, "Baban gittikten sonra geri geldi," dedi.

Aidan başını sallayarak, "Anlıyorum," dedi, çünkü Bradford'ların hepsinin delicesine harika web sitelerine sahip olmasının nedeni, kekini kemirirken onu izlemeye devam ediyordu.

"Bradford Creations ile harika bir iş çıkarmışsın," dedi Melanie, Bradford Creations'ın diğer gönderilerini kontrol etmek için telefonuna tekrar bakarken dalgınca başını sallayarak.

"Teşekkür ederim," dedi Charlie, Advil'in neden hâlâ etkisini göstermediğini merak ederek.

"Aynı şeyi bizim için de yapabileceğini düşünüyor musun?" Aidan iPad'i masanın üzerine koyarak oğlunu araba koltuğundan kaldırmak için uzandı ve iç geçirdi

Lucifer yanına gelip bebeği elinden aldığında.

"Sanırım size yardım edebilirim..." Charlie konuşmaya başladı ama Aidan sandalyesinden kalkıp kardeşinin peşinden giderek bebeğini geri vermesini isteyince sözleri yarım kaldı.

Melanie ona acıyan bir bakış atarak, "Daha da kötüleşiyor," dediğinde Charlie daha fazla ağrı kesici almak için uzandı.



AKŞAM 8:00.

"İYİ MİSİN?" Charlie, Kasey'nin başını bacaklarının arasına indirmesini izlerken merak etmekten kendini alamadı.

"İyiyim. Sadece biraz sabah bulantısı," dedi Kasey başını sallayarak ama bir şey, daha çok da şimdi ayağa kalkıp yavaşça odanın arkasındaki puflara doğru ilerlemesi ve zayıf bir sesle, "Uzanmam gerek," diye mırıldanması ona öyle olmadığını söylüyordu.

"Belki de babanı aramalıyız?" Charlie, dikkatini ellerinin arasında bir beyzbol topunu dalgınca yuvarlayan atkuyruklu sevimli küçük kıza kaydırarak, "Belki de babanı aramalıyız," dedi.

Charlie'nin görmezden gelmeyi seçtiği mırıltılı cevap "İyiyim," oldu.

"Ona mesaj attım bile," dedi Sebastian, Kasey ilginç bir beyaz tona bürünmeye başladığında onun yerini alan çocuk, Kasey'nin sunduğu paketleri karıştırmaya devam ederken.

Mikey başını acıyarak sallayarak, "Bunun sonu kötü olacak," dedi.

"Sonu kötü bitecek olan ne?" Charlie dikkati sol tarafına çekildiğinde Lucifer'ın ofisinin kapısında dikildiğini gördü, "İşim bitmemiştii," diye mırıldanırken ters ters bakıyordu ama onu asıl korkutan saat dokuzdaki randevusunun gelmiş olmasıydı.

Lucifer'e yardım etmesi için çağrılan Kenzie, bir çocuk doktoru olan ve söylentiler doğruysa Kenzie'nin ayrı yaşadığı kocası Roger'a ters ters bakarken yüzünü buruşturdu ve-

Charlie, Kenzie'nin bir yangın söndürücü almasını izlerken kendini "Belki de yeniden planlamalıyız," diye mırıldanırken buldu.

"Oh, hadi be!" Roger üzerine köpük püskürtüldüğünü görünce bağırdı ve Charlie kesinlikle geceyi bitirme zamanının geldiğine karar verdi.

BÖLÜM 39



H muhtemelen onu yastıkla boğmaya çalıştığından endişe etmeliydi, ama o

Ağırlığını onun üzerine veren Devin, ona istediği her şeyi yapabileceğine karar verdi.

Tanrım, çok iyi hissettiriyor, diye düşündü Devin ellerini kızın çıplak kalçalarında gezdirirken.

"Kes şunu! Seni boğmaya çalışıyorum," dedi Charlie, sesini sevimli bir şekilde kızgın çıkararak, kendi etrafına sardığı havluyu onun kalçalarına sürtecek şekilde kaydırды ve-

"Benimle dalga mı geçiyorsun?" diye sordu, yastığı bir kenara fırlatıp kollarını göğsünde kavuştururken kıcını gerçekten iyi hissettiren sivri bir şekilde oynattı.

"Bir sorun mu var bebeğim?" Devin bir şekilde düzgün bir yüz ifadesiyle sormayı başardı.

Gözlerini tehlikeli bir şekilde ona dikerek, "Senden nefret ediyorum," dedi.

"Ah, sorun ne?" diye sordu, ailesinin bütün günü onun akıl sağlığını test ederek geçirdiğini bilmiyormuş gibi davranarak.

Charlie ona ters ters bakmaya devam ederken, "Seninle konuşmuyorum," dedi.

Devin, ellerini kızın pürüzsüz kalçalarında gezdirip altından geçirirken onu suçlayamayacağını düşündü

Havlu.

"Ne yapıyorsun?" diye sordu, gözlerinde meraklı bir bakışla hareketi takip ediyordu.

"Bunu senin için telafi ediyorum," dedi ellerini tekrar kalçalarında gezdirirken.

"Bunun insani olarak mümkün olduğunu sanmıyorum," dedi biraz önce dairesinin içinde tepinirken izlediği kadın, boynunu sıkma arzusunu dile getirmeye devam ettiği banyoya doğru ilerlerken kıcına yönelik her türlü tehdidi mırıldanarak.

"Emin misin?" Devin bir kolunu başının arkasında kavuşturarak sordu, diğeri ise onun kalçasında kaymaya devam etti ve-

Başparmağı kadının yarığını bulurken onu izliyor, hayatının geri kalanını birlikte geçirmek istediği güzel kadından yumuşak bir inilti çıkarıyordu. O kadar güzeldi ki, diye düşündü Devin, başparmağı yavaşça bacaklarının arasında gezinirken onu izliyor, dudaklarını yalarken klitorisinin üzerinde hafifçe geziniyordu.

"Hâlâ kızgın mısın?" Devin, kız tutarsızca bir şeyler mırıldanırken dudaklarının seğirdiğini hissederek sordu, kız onun üzerinde kayarak ıslak amının sikinin üzerinde kaymasına ve ucunun temas için ağrımaya neden oldu.

"Öfkeli," diye söz verdi ona bir inilti ve ciddi bir baş sallamayla, uzanıp havlusunu gevşeterek etraflarında birikecek şekilde bırakırken.

"Seni özlediğimi söylesem yardımı olur mu?" diye sordu gözlerini yavaşça vücudunda gezdirirken, boğazının hafif eğimini, kalçalarının her nazik yuvarlanışında sertleşen açık pembe meme uçlarıyla uçlanan gözyaşı damlası şeklindeki büyük göğüslerini aldı.

Tanrım, onu mahvetti, diye düşündü Devin, gözlerini Charlie'nin karnındaki yumuşak şişlikte gezdirirken, kendini başparmağının klitorisini okşamasını izlerken buldu, bacaklarının arasındaki dolgun pembe dudaklar Charlie'nin sikinin üzerine doğru açılmış, Charlie onun üzerinde hareket ederken siki ıslak bir kucaklamayla sarmıştı. Charlie eğildiğinde küçük bir soluk dikkatini tekrar yukarı çekti.

Böylece göğüsleri ona doğru bastırdı ve ellerini serbest bırakırken kalçalarının her yavaş dönüşünde sert meme uçlarının ona doğru hareket etmesine neden oldu.

Aralarına uzandı ve büyük bir göğsünü buldu, diğer eli kışına gitti ve eğilip onu öperken hareket etmeye devam etmesi için onu cesaretlendirdi. Pek çok geceyi onu düşünerek, ona dokunmanın ve sarılmanın nasıl bir his olacağını düşünerek geçirmişti ve şimdi bunu yapabiliyordu...

Onu asla bırakmayacaktı.

"Çok iyi hissediyorsun," diye fısıldadı Charlie usulca, onun üzerinde hareket ederken.

"Bana hâlâ kızgın mısınız?" Devin dudaklarını onunkilere değdirerek sordu, kollarını ona doladı ve yavaşça sırt üstü yatırdı.

"Kesinlikle," dedi ve bacaklarının arasına yerleşirken kıkırdamasına neden oldu.

"Seni sevdiğimi söylesem yardımı olur mu?" diye sordu, kalçalarını ona doğru hareket ettirecek şekilde döndürerek.

"Hayır," dedi, onu gülümsetti, ancak bacaklarını daha geniş açtığında inlemesine neden oldu ve-

Bu hareket, kalçalarının bir sonraki yuvarlanmasıyla yavaşça içine kaymasına neden olduğunda tekrar inlemesine neden oldu. Tanrım, inanılmaz hissettiriyor, diye düşündü Devin onu öperken. Bradford Creations'a girdiği güne geri dönebilmeyi diledi. Pek çok şeyi farklı yapardı ve ona sahip olduktan sonra asla gitmesine izin vermezdi.

"Ya sana hayran olduğumu söyleseydim?" Devin, hareket ederken onu izleyebilmek için kendini yukarı kaldırırken sordu.

"Yazılı olmasını tercih ederim," diyen Charlie kıkırdarken, elleriyle yüzünü kavradı ve bir öpücük için onu aşağı çekti.

"Sanırım bunu başarabilirim," diye güvence verdi onu öpmeden önce, içinde hareket etmek için zaman ayırdı, sadece duvarları inlediğinde içine kaymanın nasıl hissettirdiğinin tadını çıkardı.

Omuzlarına tutunduğunda ve sırtını yataktan kaldırıırken adını inlediğinde etrafını sıktı, zevk horozuna yayıldı, taşaklarını sıkıca çekti ve omurgasına yayılmadan önce adı bir inilti ile ondan koparıldı.

Birkaç dakika boyunca orada öylece yatmaktan, onun güzel mavi gözlerine bakmaktan memnundu.

"Seni seviyorum," dedi Charlie, bu sözleri duymanın onu nasıl etkilediğine dair hiçbir fikri yoktu, ta ki "Ama bir daha kendi eğlencen için bana kazık atarsan, seni uykunda öldürmek zorunda kalırım," diye ekleyene kadar.

"Not ettim," dedi kıkırdayarak ve isteksizce yanından ayrılmadan önce onu son bir kez öptü. Tek kelime etmeden kızın elini tuttu ve nazıkçe çekiştirerek kızın yataktan kalkıp banyoya gitmesini sağladı. Sonraki yarım saati duşta geçirdiler ve adam sıcak su bitip geceyi sonlandırma vakti gelene kadar ona tapınarak vakit geçirdi.

İşte o zaman Charlie'nin yan tarafına kıvrılmasını izlerken kıyafetlerini çıkardı ve-

Bunu yapamazdı.

O kapıdan bir kez daha çıkıp gecenin geri kalanını yatağında tek başına geçirmeye kendini zorlayamadı.

En azından henüz değil.

Kendi kendine çocuklar uyanmadan önce gittiğinden emin olacağını söyleyen Devin, onun arkasındaki yatağa tırmandı ve gömleklerinden birini daha çalan kadını kollarına çekti. Gözlerini kapatırken dudaklarını kadının ensesine bastırdı ve rahatladığını hissetti ancak bir süre sonra sırtına bir şeyin bastırdığını hissettiğinde gözlerini açtı.

Devin kaşlarını çatarak omzunun üzerinden baktı ve-
Abbi gözlerini ona dikerek, "Bizim yerimizdesin," dedi.

O daha ağzını açamadan Dustin konuştu: "O ilk bizimdi."
Bunu yatağa sürünüp onu itmeleri izledi, küçük zorbalara ters ters bakmasına neden olan tatmin olmuş iç çekişlerle uzanırken acı dolu homurdanmasını görmezden geldiler.

"Çok acımasızlar," diye mırıldandı Charlie uykulu bir sesle, küçük bir diz sırtına saplanırken eğleniyor gibiydi ve-

"Gerçekten de öyleler," diye mırıldandı Devin, köpek yatağa atladığında ve bir başka küçük diz sırtına bastırıldığında acı dolu bir homurtuyla kendini bir kez daha itilmiş buldu.



Ben, onu öldürtecek bir iç çekişle, "Beni çok hayal kırıklığına uğrattınız, genç bayan," dedi.

"Lütfen seni hemen öldürmek zorunda bırakma beni," dedi Charlie, başını ellerinin arasına aldı ama kıpırdamadan oturmak imkânsız hale gelince kendini ayağa kalkmış ve banyoda volta atarken buldu.

"Evlenmeden önce seks," dedi Ben, hayal kırıklığına uğramış bir iç çekişle başını salladı ve kadının ayağı bir şekilde ayak bileğine değdiğinde acı dolu bir homurtuyla kesildi.

"Tanrım, çok adisin," diye mırıldandı, dalgın dalgın ayak bileğini ovarken, kadının kendisi için almaya ikna ettiği hamilelik testine baktı ve içini çekti. "Hâlâ geri sayıyorum."

Charlie dalgınca başını sallayarak banyoda volta atmaya devam etti, ta ki bu bile yeterli gelmeyip kendini telefonunu çıkarıp doğru saydığını iki kez kontrol ederken bulana kadar-

Kesinlikle geç kaldığını fark etti ve sonunda bunun ne anlama gelebileceğini düşünmesine izin verdiğinde gülümsemekten kendini alamadı. Bunun olmasını planlamamıştı ama şimdi

Charlie bunu ne kadar çok istediğini fark etti. Evli olmaması ya da nihayet Dabbi Dijital Pazarlama'yı hayata geçiriyor olması önemli değildi çünkü bunu daha çok istiyordu.

Başından beri yanında olabileceği, büyümesini izleyebileceği ve Abbi ve Dustin'le kaçırdığı her şeyde yanında olabileceği bir bebek daha istiyordu. Daracık donuyla takılmayı seven bir erkek bebek ve babasını parmağında oynatan bir kız çocuğu daha istiyordu.

"Devin'in bunun için burada olması gerekmiyor mu?" Ben, teste tekrar bakarken kahvesinden bir yudum alarak sordu.

"Geç kaldığının farkında bile değil," dedi Charlie, titrek bir nefes verirken başını sallayarak ve-

"Bunu istiyorsun," diye mırıldandı Ben düşünceli bir şekilde onu düşünürken.

"Bu çok mu kötü olurdu?" Charlie alt dudağını dişlerinin arasına alıp endişeyle sorarken ona sorgulayan bir bakış gönderdi ve onun başını salladığını gördü.

"Hayır, seni bu kadar mutlu ederken kötü bir şey olacağını sanmıyorum," dedi ve ağlamamak için dudağını ısırtmasına neden olan bir göz kırptı.

"Teşekkür ederim," dedi ve sonsuza kadar süren teste bakarak dua etti-

"Neler oluyor?" diye soran Charlie, Devin'i kapı aralığında durmuş, ne olduğunu tam olarak anlayamadığı bir bakışla hamilelik testine bakarken buldu.

"Burada ne yapıyorsun?" Charlie, Ben'e sorgulayan bir bakış gönderirken gergin bir şekilde kıpırdanarak sordu.

Ben ayağa kalkıp kapıya yönelirken, "Görünüşe göre buradaki işim bitti," dedi ve kapıdan çıkmadan önce "Öğrendiğinde beni ara," diyerek başının üstünü öpebilmek için durakladı.

"Bugün evden çalışacağını söylemiştin, ben de sana çörek sürprizi yapayım dedim," dedi Devin.

Daha önce fark etmediği küçük beyaz fırın poşetini kaldırdı. Şimdiye kadar bitmiş olması gereken hamilelik testine çaresizce bakarken, "Burada neler oluyor Charlie?" diye sordu içi boş bir sesle.

Dudaklarını yalayan Charlie, "Hamile olabilirim," dedi ve bacaklarını zorlayarak hamilelik testine bakabilmek için aradaki küçük mesafeyi geçmeye çalıştı ve-

"Hayır, değilsin," dedi kararlı bir şekilde, kaşlarını çatarak ona baktı ve "Çocuğum olamaz," diye eklerken dehşete yakın bir şeyle onu izlediğini gördü.

BÖLÜM 40



"W Sen neden bahsediyorsun?" Charlie tekrar hamilelik testine bakarken sordu orada durmak ve gözlerindeki son umut ışığının yavaşça sönmesini izlemek zorunda kaldı.

"Artık çocuk sahibi olamam, Charlie. Vasektomi yaptırdım," dedi ve elindeki çantayı tezgâha fırlatırken kelimeleri zorla ağzından çıkardı.

Birkaç dakika boyunca hiçbir şey söylemedi. Orada öylece durdu ve her şeyi doğrulayan hamilelik testine baktı, ta ki adam daha fazla dayanamayana kadar.

"Bir şey söyle," diye tersledi.

"Ne zaman?" diye yumuşak bir sesle sorduğunda yavaşça nefes verdi.

"İkizler doğduktan hemen sonra," dedi Devin, kızın yavaşça başını sallamasını izlerken, gözlerini o lanet testten hiç ayırmıyordu.

"Bana hiç söyleyecek miydin?" diye sordu sonunda ona bakarak.

"Bilmiyorum," dedi içi boş bir sesle, kadının yüzündeki gözyaşlarını izlerken.

"Bilmiyorsun," dedi Charlie, dalgın bir şekilde başını salladı, ancak durdurmak için her şeyini verebileceği gözyaşlarını çılgınca silerken tiksintiyle başını salladı ve ekledi, "Bu mükemmel."

"Charlie, çocuklarıma bir söz verdim-"

"Aptal sözünü duymak istemiyorum, Devin. Tamam mı? İstemiyorum işte!" diye tersleyerek onu itti ve yatak odasına yöneldi.

"Aptalca değildi!" diye karşılık verdi onu takip ederken.

"Hayır, haklısın," diye itiraf etti Charlie sert bir baş hareketiyle.

arkasını döndü ve onunla yüzleşti. "Aptalca değildi. Zalimceydi."

"Nasıl? Çocuklarımla ilgilenmek ve onları ne kadar istediğimi bir kez bile sorgulamamalarını sağlamak nasıl zalimlik olabilir? Sevildiklerini ve her zaman önce geleceklerini bildiklerinden emin oldum ve-"

"Ve gerçekten de her şeyden vazgeçmeden bunu yapabileceğinizi düşünmüyor musunuz? Gerçekten Abbi ve Dustin'in babalarını mutsuz görmek istediklerini mi düşünüyorsun? Anneleri onları istemediği için babalarının kendini cezalandırmasına ihtiyaç duyduklarını mı düşünüyorsun?"

"Neden bahsettiğini bilmiyorsun," diye ısırıldı, bu konuşmayı daha sonra, kadın sakinleşme fırsatı bulduktan sonra bitirmeye karar verdi ve kapıya yöneldi, ancak daha önce hiç sinirlendiğini görmediği küçük kadın tarafından önü kesildi.

"Seni istemeyen bir anneye sahip olmanın nasıl bir şey olduğunu bilmediğimi mi sanıyorsun? Ciddi misin sen? Tek bildiğim bu, Devin!"

Adam ona uzanmak istediğinde, kadın devam ederken adamın ellerini itti. "Ama çocukların bilmiyor! Anneleri tarafından istenmemenin nasıl bir his olduğu hakkında hiçbir fikirleri yok ve bu senin yüzünden! Onları incitmek için hiç şansı olmadı çünkü sen ona hiç şans vermedin. Onlara annelerinin onları istemediğini hiç hatırlatmadın. Bunun yerine, onları ne kadar çok istediğinizi söylediğinizden emin oldunuz ve bu fark yarattı. Onlara umduklarından çok daha fazla sevgi verdin ve

bunu yapmak için bir söze ihtiyacım yoktu, Devin. Bu sözün yaptığı tek şey acıya neden olmaktı."

Bir an için hiçbir şey söyleyemedi ve onun gitmek için arkasını dönerken tiksintiyle başını sallamasını izledi ve-

"Abbi ve Dustin neden yeterli değil?" diye sordu, kızın yavaşça dönüp ona bakmasını izleyerek.

"Benimle dalga mı geçiyorsun?" Charlie inanamayarak başını yavaşça sallayarak sordu. "Onlar yüzünden çocuk istiyorum. O çocukları ne kadar çok sevdiğimi biliyor musun? Onların yanında olamamak beni ne kadar üzüyor? O çocuklarla çok şey kaçırdım. Doğduklarında onları kucağıma almayı, ilk gülümsemelerini görmeyi, ilk emeklemelerini, yürümelerini ve onlarla asla yaşayamayacağım yüzlerce şeyi kaçırdım ve bu beni öldürüyor!"

"Ve bunu tekrar yaşamak istemiyorum! Çocuklarımdan birinin ateşi her çıktığında korkudan aklımı kaçırmak istemiyorum. Hasta olduklarında geceleri beşiklerinin yanında oturmak zorunda kalmak istemiyorum çünkü yanlarında olmazsam daha da kötüleşecekler diye ödüm kopuyor! Gözlerimi çocuklarımdan bir saniye bile ayırırsam ne olacağı konusunda endişelenmek istemiyorum çünkü sürekli her şeye bulaşıyorlar! Geceleri yatağımda yatarken, çocuklarımdan bana ihtiyacı olabilir ve ben yanlarında olamayacağım diye gözlerimi kapatmaya korkmak istemiyorum! Onlar için yeterince şey yapmadığımdan ya da onlara ihtiyaçları olan bir şeyi vermediğimden endişelenmek istemiyorum! Bana bir şey olursa çocuklarıma ne olacağı konusunda endişelenmek istemiyorum. Bunu tekrar tek başıma yaşamak istemiyorum, Charlie."

"Yalnız olmayacaksın, Devin."

"Charlie, ben-" dedi, ona doğru uzandı ama kız yine ondan uzaklaştı.

"Harika bir babasın Devin, ama berbat bir erkek arkadaşsın," dedi çantasını kaparken.

"Daha fazla çocuk istemediğim için mi? Bu beni berbat bir erkek arkadaş mı yapar?" diye tersledi.

"Hayır, en başta vermemen gereken bir sözü tutmak için beni incitmeye razı olduğun için," dedi Charlie ve çıkıp gitti.



"DAHA FAZLA PEMBEYE İHTİYACIMIZ OLACAK," dedi Abbi, öğretmenlerinin masalarının üzerine koyduğu küçük boya kaplarından etraflarına bakıp daha fazla pembe boya bulup bulamayacağını kontrol ederken derin bir iç çekerek.

"Charlie pembeyi sevmiyor," dedi Dustin, kalkıp el işi istasyonuna doğru yürüdü ve en sevdiği yeşil boya şişesini aldı.

"Doğru," diye mırıldandı Abbi, Bayan Greer masasında her ne yapıyorsa bitirip bir elinde büyük beyaz bir resim çerçevesi, diğerinde beyaz bir saksı taşıyarak sınıfın önüne geri dönerken, içine daha fazla dökebilmesi için yeşil boya kabını sabit tutarken.

"Herkes Anneler Günü hediyesini hazırlamaya hazır mı?" diye sordu sıcak bir gülümsemeyle, Dustin kız kardeşiyle bir bakış paylaştı çünkü fazlasıyla hazır dılar.

Öğretmenleri bu yıl Anneler Günü hediyesi hazırlayabilmeleri için onar dolara ihtiyaçları olduğunu açıkladığından beri birkaç haftadır plan yapıyorlardı. O gün babaları onları alır almaz sormuşlar ve eve gelene kadar da sormaya devam etmişler ve babaları da okula getirmeleri için her birine onar dolar vermiş.

Dustin parayı alır almaz babasının ofisinden aldığı bir zarfın içine koymuş, zarfı mühürlemiş ve sırt çantasına koymuştu. Parayı kaybetmediğinden emin olmak için sırt çantasını yastığının altına sakladı ve bütün gece uyurken çantayı yanından ayırmadı. Ertesi gün

Sabah sırt çantasını takmış ve nihayet okula varıp Bayan Greer'e zarfını verene kadar çıkarmayı reddetmişti ve o zamandan beri...

Günleri sayıyordu.

Anneler Günü'ne daha birkaç hafta vardı ama o hazır olmak istiyordu. Kumbarasını çoktan kırmış, babasına tüm parasını vermiş ve ondan Sarris Şekerlemeleri'nden Charlie'nin en sevdiği çikolataları sipariş etmesini istemişti çünkü Charlie'nin Sevgililer Günü'nde onları ne kadar sevdiğini hatırlıyordu. Ayrıca ona Abbi'nin almayacağına söz verdiği bir oyuncak ayı almayı planlıyordu ve en sevdiği kahvaltayı hazırlayıp ona sürpriz yapacaktı.

Bu Anneler Günü mükemmel olacaktı.

Bundan emin olmuştu.

"Belki de ona başka bir tavşan almalıyız," dedi Abbi, dudaklarının seğirmesine neden olarak.

"Kaplumbağa istiyor," diye hatırlattı Dustin ona, hâlâ babam kızmadan bir kaplumbağa almayı nasıl başaracağını merak ediyordu.

Babası da Charlie'yi en az onlar kadar sevdiğine göre, muhtemelen bundan kurtulabilirdi. Dustin, Bayan Greer'in boyamaları gereken resim çerçeveleri ve saksılarla dolu arabayı itişini izlerken, dürüst olmak gerekirse, başka bir köpeğe hayır demezdi, diye düşündü.

Dustin fincanına daha fazla boya sıkarken daha fazla yeşile ihtiyaçları olacağına karar verdi.

"Hangisini yapmak istiyorsun?" Abbi sordu.

"Çerçeve," dedi başını sallayarak, çünkü içine koyacak mükemmel bir resmi vardı.

"O zaman çiçek almam gerekecek," dedi Abbi, arabanın nihayet masalarına doğru ilerleyişini izlerken düşünceli bir şekilde başını sallayarak.

Bayan Greer resim çerçevesini almak için kutuya uzandığında, gülümsemekten başka bir şey yapamadı...

Çerçeve değildi.

"Evet," dedi Bayan Greer, önlerindeki masaya iki beyaz kahve fincanı koyarken sıcak bir şekilde gülümseyerek, "Anneler Günü'nü babanızla kutlayacağınız için ona gerçekten özel bir şey yapmanın hoş olacağını düşündüm."

"Ne?" dedi. Dustin, boyamak istemediği kahve fincanından diğer masalara bakarken ve herkesin anneleri için Anneler Günü hediyelerini boyamaya başlamasını izlerken midесinin düştüğünü hissetti.

Bayan Greer, "Babanın bunu bir saksı ya da resim çerçevesinden daha çok seveceğini düşündüm," diyerek onun dikkatini tekrar kupaya çekti.

"Bir kupayı boyamak istemiyorum," dedi başını sallayarak ve Abbi orada durup ağlayacakmış gibi bakarken uzanıp kupayı itti.

"Dustin-"

"Annem için bir Anneler Günü hediyesi yapmak istiyorum," dedi ve eliyle arabasını işaret etti.

Bir iç çekiş oldu ve sonra, "Dustin, sorun değil. Herkesin annesi yok ve bu üzülecek bir şey değil. Seni seven gerçekten harika bir baban var ve bence bu çok hoş olurdu-"

"Babam için kupa yapmak istemiyorum! Annem için bir Anneler Günü hediyesi yapmak istiyorum!" diye bağırdı, başının belaya gireceğini biliyordu ama umursamadı.

Bir annesi vardı ve ona bir Anneler Günü hediyesi yapacaktı.

"Dustin, belki de-" "Benim bir annem var!"

Bayan Greer ona doğru uzanırken, "Şşşt, sorun yok," dedi.

"Benim bir annem var!" diye çığlık atarken ellerini kulaklarına götürdü ve annesinin ona bir kez daha annesinin olmadığını söyleyeceği korkusuyla gözlerini sımsıkı yumdu.

BÖLÜM 41



"**B**u konuda konuşmak istemiyorum," dedi Devin, T.J. ağzını açar açmaz.

Devin bir tahta kapıp- "Yeterince adil," dedi en iyi arkadaşı.

"Kahretsin!" diye kükreyerek tahtayı odanın diğer ucuna fırlattı ve ellerini yumruk yapıp duvara vurma dürtüsüne karşı mücadele ederken duvara çarptı.

"Yani... hala bu konu hakkında konuşmuyor muyuz?" Devin çalışma masasının kenarına tutunup yavaşça nefes verirken T.J. düşünceli bir ifadeyle mırıldandı.

"Beni rahat bırak," dedi Devin, Charlie'nin asla çocuk sahibi olamayacaklarını anladığında yüzünde beliren gülümsemenin görüntüsünü kafasından atmaya çalışırken yaralı yüzeye ters ters bakarak.

Ona daha önce söylemeliydi. Daha önce ne istediğini bildiğinden emin olmalıydı-

"Hey, göt herif," diye selam verince arkasını döndü ve-

Ben onu yere serdiğinde sırtını çalışma masasına yasladı. Ne olduğunu anlayamadan Ben tekrar savurdu ve onu kış üstü yere düşürdü.

"Senin derdin ne be?" T.J. Ben'i tutup geri çekmeye çalışarak bağırdı, ancak Ben'i tutan adam

Normalde kaygısız bir gülümseme takınırdı ama henüz işi bitmemiştir.

Devin'i gömleğinden yakaladı, ayağa sürükledi ve-

"Orospu çocuğu!" Devin ona karşılık verip dudağını patlattığında Ben tersledi.

Devin çenesindeki kanı silerken, "Sadece bir tane hakkın var," dedi.

"Ve eğer onu bir daha ağlatırsan, seni öldürürüm, duydun mu beni?" Ben onun yüzüne bakarak söyledi.

Devin, "Ne olduğu hakkında hiçbir fikrin yok, bu yüzden hemen şimdi gözümün önünden çekilmeni öneririm," dedi.

"Onun yanına yaklaşmana asla izin vermemeliydim," dedi Ben, ama kıpırdamadı.

"Hayır, yapmamalıydın," dedi Devin, çünkü en azından bir konuda anlaşabiliyorlardı, Ben'i yolundan itip kapıya yönelirken, Ben'in bir sonraki sözleri onu durdurduğunda bu günle işinin bittiğini düşündü.

"Artık ağlamıyor, değil mi?"

"Ne?" Devin yavaşça arkasını dönerken sordu.

"Artık uykusunda ağlamıyor, değil mi?" Ben çenesindeki kanı silerek tekrarladı.

Charlie uykusunda ağladığı ve durmadığı için çocukların en son ne zaman koşarak yatak odasına geldiğini hatırlamaya çalışırken kendini "Hayır, ağlamıyor," derken buldu.

"Çünkü kendini güvende hissediyor," dedi Ben, elindeki kanı silmek için banktan bir bez alarak. "Bunu anlamamız biraz zaman aldı ama Charlie'nin sadece kötü bir şey olacağını düşündüğünde uykusunda ağladığını fark ettik. Büyükbabası bir kalp krizi daha geçirip ziyaretlerini kesmek zorunda kaldığında, ona bir şey olacağından korkarak aylarca ağladı. Sosyal hizmetler gelip de onu bizden alacak iyi bir aile aradıklarını söylediğinde de aynı şey oldu."

"Büyükannem Bea hastalanmaya başladığında da aynı şeyi yaptı. Onu kaybetmekten çok korkuyordu. Geceleri gizlice odasına girip onu kucağıma almak zorunda kalırdım çünkü başka hiçbir şey işe yaramazdı. Bu bile çok fazla gelene kadar ağlardı ve sonra titreyerek kollarıma uzanırdı. Sevdiği insanları kaybetmekten çok korkuyor ve neden biliyor musunuz?"

Çenesini sıkarak Devin başını bir kez salladı, bunu duymak istediğinden emin değildi.

"Annesine ne olduğunu biliyor musun?" Devin orada dikilip midesinin bulandığını hissederken Ben elindeki bezi çöpe atarak sordu.

"Bilmiyor," dedi Devin.

"Hatırlamıyor, ki en iyisi de bu." Ben, ensesini ovuştururken derin bir iç çekti.

"Annesine ne oldu?" Devin sordu.

"Charlie'yi öldürmeye çalıştı," dedi Ben, Devin'in ciğerlerindeki tüm hava bir anda onu terk ederken tiksintiyle başını sallayarak.

"Hassiktir..." T.J. hasta olacakmış gibi bakıyordu.

"Yine de bunu hatırlamıyor. Sosyal hizmetlerin ona anlattığı genel hikayede hatırladığı tek şey, annesinin onu büyükbabasının ön basamağında terk ettiği. Ona hiç söylemedikleri şey ise annesinin küçük bir çocukla uğraşmaktan bıktığı ve ondan kurtulmaya çalıştığıydı," dedi Ben, omuz silkerek.

"Annesine ne oldu?" Devin kendini sorarken buldu çünkü açıkçası annesinin ona ne yaptığını duymaya dayanabileceğinden emin değildi.

"Hiçbir fikrim yok ve bunun bir önemi de yok. Önemli olan tek şey Charlie'nin sonradan düşünülmüş gibi davranılmaktan daha iyisini hak ettiği," dedi Ben, elindeki konuya geri dönerek.

"Ona sonradan düşünülmüş bir şeymiş gibi davranmıyorum," dedi Devin. "Öyle mi? O zaman bu şekilde davranmana ne diyorsun?"

Ona davranmak mı? Onun, bir kızla evlenmeye hakkı olduğunu düşünmedin mi?

asla kendi çocuğuna sahip olamayacağını biliyor muydu? Benimle dalga mı geiyorun? Burada Charlie'den bahsediyoruz. Onun neler yaşadığı hakkında en ufak bir fikrin var mı? Birine ait olmanın ne demek olduğu hakkında bir fikrin var mı? Charlie için bir ocuk sahibi olmak ne demek? Böyle birinin bir parçası olmak? Çünkü sana hemen söyleyeyim, bunun onun için ne anlama geldiği hakkında en ufak bir fikrin olsaydı, asla onun kafasını karıştırmazdın," dedi Ben, tiksintiyle başını sallayarak.

"Onu seviyorum," dedi Devin içi boş bir sesle, Ben'in sözleri çarptı ve çarptığında...

Her şeyi berbat etmişti.

Devin'in telefonu çaldığında Ben, "Mutlu olmayı hak ediyor," dedi.

Bir küfür savurarak telefonuna cevap veren Devin, bir dakika geçmeden telefonu cebine geri soktu ve kıını kaldırdı.

"Sorun ne?" T.J. arkasından bağırdı.

"Dustin'e okulda bir şey oldu," diyen Devin aceleyle ofisine girdi ve anahtarlarını alıp kapıya doğru koşarken Charlie'nin hâlâ gelmediğini fark etti.

Bir dakika sonra kamyonetine binmiş, beş dakika sonra da kamyonetini park edip hızla okula girmişti. n kapı arkasından kapanmaya fırsat bulamadan sesi duydu.

"Annemi istiyorum!" diye histerik bir çığlık attı ve resepsiyona doğru ilerlerken kaşlarını çattı, çünkü bu ses sadece Dustin'e aitti...

Oğlunun daha önce hiç böyle çığlık attığını duymamıştı.

"Annemi istiyorum!" ığlığı tekrar duyuldu ve dikkatini sağ tarafa çekerek Dustin'in yerde oturduğunu, sırtını duvara dayadığını, bir elini kulaklarına götürdüğünü ve gözlerini sımsıkı kapatıp "Annemi istiyorum!" diye bağırmaya devam ettiğini, Abbi'nin de onun yanında oturup diğer elini tutarak ağladığını gördü.

Bayan Haskins onu gördüğünde rahatlamış görünerek, "Tanrıya şükür, buradasınız," dedi.

"Ne oldu?" Devin ön masanın etrafından dolaşıp çocuklarına doğru ilerleyerek sordu.

"Bilmiyoruz. Çocuklar Anneler Günü hediyeleri hazırlıyorlardı ve öğretmenleri de onlar için güzel bir şey yapmaya çalışıyordu. Sana yapmaları için özel bir şey getirmiş ve Dustin çok üzölmüş," diye açıkladı ve Dustin çığlık atmaya devam ederken ellerini birbirine kenetledi.

"Annemi istiyorum!" Dustin hıçkırıklara boğuldu. Devin, "Çünkü onların bir annesi var," dedi. çocuklarının önünde diz çökerken kalbi kırıldı.

Abbi onu görünce kardeşinin elini bıraktı ve kendini Devin'in kollarına attı. Oğluna uzanırken bir kolunu ona doladı ama Dustin buna izin vermedi.

Dustin küçük bedeni titrerken, "Sadece annemi istiyorum," dedi. "Benim bir annem var. Onlara bir annem olduğunu söyle... lütfen!"

Devin zorlukla yutkunarak, "Senin bir annen var," dedi.

"Sadece annemi istiyorum," dedi Dustin, biri ona doğru uzanırken ağlayarak ve-

Charlie, "Ben buradayım," diyerek Dustin'i kollarının arasına aldı.

"Anne," diye mırıldandı Dustin, küçük kolları onu sarıp sımsıkı tutarken daha çok ağlıyordu.

Charlie, Dustin kucağındayken dikkatle ayağa kalkarken, "Şşşt, ben buradayım," dedi. "Her şey yoluna girecek," diye söz verdi Dustin'e. Devin ayağa kalkıp Abbi'yi kucağına alırken Charlie'nin o gün ikinci kez uzaklaşmasını izledi ve her şeyi ne kadar berbat ettiğini fark etti.

Ayrıca bu konuda bir şeyler yapması gerektiğini de fark etti. o.

BÖLÜM 42



"**I**htiyaç kabarıklık içinde benim
Hayat, Anneciğim." Abbi dedi ve
Charlie'nin dudaklarının seğirmesine neden oldu.
Yapmak istediği şey bir topun içine kıvrılıp ağlamaktı.

Charlie, battaniyenin altında ayaklarına saldırmaya çalışan küçük kedi yavrusuna ve şu anda kucağına sokulmuş havuç yiyen tavşana bakarak, "Hayatında pofudukluk var," dedi.

"Daha fazlasına ihtiyacım var," dedi Abbi, Charlie'nin onu aldıklarında sadece şaka yollu Bradford demeyi önerdiğini belirtmek istediği Bradford, Abbi'nin ayaklarının dibindeki kanepeye atlayıp kıvrıldı ve birinin ona başka bir ödül vermesini beklerken uygun bir şekilde acınası görünüyordu.

"Bak ne diyeceğim," dedi Charlie, uyumaya devam eden Dustin'in yanağını öpmek için duraklayarak, "eğer uslu ve süper sessiz olursan, böylece kardeşin de uyuyabilir, babana bu hafta sonu hayvanat bahçesine gidip gidemeyeceğimizi sormayı ciddi ciddi düşüneceğim."

"Küçük bir evcil hayvan alanı olan hayvanat bahçesi mi yoksa geyiklerle birlikte yürüyebildiğiniz mi?" Abbi, gözlerinde Charlie'nin muhtemelen yine bir geyik çalmaya çalışmak için planlar yaptığını anlamasını sağlayan hesapçı bir bakışla sordu.

Charlie, küçük kızının böyle düşünmesine biraz içerlemiş bir ifadeyle, "Geyik muhafazalı olan tabii ki," dedi.

en iyi yumuşaklık seviyesinden daha azına razı olmazdı.

Abbi başını sallayarak, "Bu kabul edilebilir," dedi.

"Ve eğer çok iyi olursan ve kardeşin uyurken benim biraz çalışmama izin verirsen, akşam yemeği için Blackjack'in pizzasını sipariş edebilirim," dedi ve Abbi "Çok iyi olacağım," dediğinde gülümsemekten kendini alamadı.

"Tamam, anlaştık o zaman," dedi Charlie, dairesini işaret ederek. "Bir şeye ihtiyacın olursa diye kapıyı açık bırakacağım."

"Babam ne zaman eve dönecek?" Abbi dalgın dalgın tavşanını okşarken Charlie yüzüne zorla bir gülümseme yerleştirdi.

"Muhtemelen yemekten sonra, tatlım. Dükkânına dönüp bir projeyi bitirmesi gerekti," dedi ve Devin'in onları bıraktıktan sonra söylediklerini tekrarladı.

"Tamam," dedi Abbi, Charlie kendini dairesine girmeye zorlamadan önce parmaklarını son bir kez Dustin'in saçlarında gezdirirken dikkatini tekrar izlemekte olduğu filme kaydırarak.

Kendi kendine üzölmek için hiçbir nedeni olmadığını söyledi, özellikle de bugün çocuklar ona anne dedikten sonra, ki bu onun için bu dünyadaki her şeyden daha anlamlıydı. Onları seviyordu ve bu fazlasıyla yeterliydi, dedi Charlie kendi kendine yatağından fotoğraf makinesini alıp ofise giderken ve-

"Özür dilerim," diye başlayan beklenmedik sözler dikkatini çekti ve Devin'i masasında oturmuş, kollarında bir buket beyaz gülle onu beklerken buldu.

"Özür dileycek bir şey yok," dedi Charlie, bu konuşmayı bitireceğini umduğu kelimeleri zorla söyleyerek ofisinden çıkıp mutfağı doğru yürürken, kamerasını temizlemek için mükemmel bir zaman olduğuna karar verdi.

"O zaman neden ağlamak üzereymiş gibi görünüyorsun?" diye gergin bir soru geldi.

kamerasını mutfak adasına yerleştirdi ve alt dolaptan setini aldı.

"Onu rahat bırak Devin, tamam mı? Ben iyiyim." Charlie lensi çıkarmaya çalışırken ona söz verdi ama lanet olası elleri titremeye devam ediyordu.

"Değilim," dedi adam çiçekleri mutfak adasının üzerine, kadının önüne koyarken.

Charlie yavaşça nefes vererek gözlerini kapattı ve "Lütfen" dedi çünkü şu anda bunu kaldırabileceğinden emin değildi.

"Bebeğim, bana bak," dedi Devin ama ona bakmak istemiyordu, şu anda kendini kaybetmemek için mücadele ederken olmazdı.

"Bak," dedi, ağlamamak için mutfak adasına tutunurken dudaklarını yalayarak, "Seni seviyorum Devin ve hiçbir zaman çocuk sahibi olamayacağım gerçeğini kabul edebilirim, ama bunu şu anda yapamam. Bunu kabullenmek için biraz zamana ihtiyacım var, tamam mı?"

"O sözü verdiğimde-" Devin açıklamaya başladı ama şu anda o lanet sözü duymak istemiyordu.

"Devin, lütfen yapma," dedi Charlie, şu anda kendini kaybetmeye çok yakındı.

"O sözü verdiğimde asla bozmayı planlamamıştım," dedi Devin, onun ricasını duymazdan gelerek ve devam etti. "Sadece çocuklarımla yanında olmak ve onlara bakabilmek istedim. Bunu onlar için zorlaştıracak bir şey yapmak istemedim. Tek sorun şu ki, hayatımın geri kalanını biriyle geçirmek isteyeceğimi ve verdiğim sözün senin için ne anlama geleceğini hiç tahmin etmemiştim."

"Açıklamak zorunda değilsin," dedi Charlie, çünkü onun bu sözü neden verdiğini zaten biliyordu ve bundan ne kadar nefret etse de...

Bunun için ondan nefret edemezdi.

"Evet, biliyorum Charlie. Bir gün hayatıma gireceğini ve onu tamamen mahvedeceğini bilseydim

pek çok şeyi farklı yapardım. O sözü asla vermezdim ve eminim ki son beş yılımı bu sözü tutmak için harcamazdım. O sözü verdiğimde bunun senin için ne anlama geleceğini düşünmemiştim çünkü hayatımın aşkını bulmayı hiç beklemiyordum."

"Lütfen açıklamayı kes Devin," dedi Charlie, mutfak adasından uzaklaşırken gözlerini açarak. "Hiçbir şeyi açıklamak zorunda değilsin. Yaptığın şeyi neden yaptığını biliyorum ve anlıyorum ama bunu kabullenmek için zamana ihtiyacım var, tamam mı?" Charlie kapıya doğru yöneldi.

"Charlie, bekle," dedi Devin çantasını alırken, kafasını toparlamak için biraz zaman kazanmak amacıyla pizzayı teslim ettirmek yerine kendisi almaya karar vermişti.

Devin kapıya doğru yönelirken, "Charlie, lütfen bekle," dedi.

"Hemen döneceğim," dedi, kapıyı açtı ve- "Charlie, lütfen!" dedi, acı içinde soluyarak, onu Arkasını döndüğünde, solgun görünen Devin'in mutfak adasına tutunarak ayağa kalkmaya çalıştığını görünce kaşlarını çattı.

"Ne oldu böyle?" dedi ve çantasını yere bırakarak ona yardım etmek için koştu.

Devin başını sallayarak acı içinde solumaya devam etti, korkmamak için çabalıyordu ama dizlerinin üzerine çökerken "Lütfen öldür beni" diye mırıldanırken bunu yapmak gerçekten zordu.

"Tamam," dedi, ne olup bittiğine dair hiçbir fikri olmadığı için aptal gibi başını sallayarak. Dudaklarını yalayarak dizlerinin üzerine çöktü ve Devin'in neden şimdi cenin pozisyonunda kıvrılırken bir kez daha "Öldür beni," diye mırıldandığını açıklayacak bir şey aradı.

"Bana ne olduğunu anlatmana gerçekten ihtiyacım olacak Devin," dedi Charlie, neyin yanlış olduğunu anlamaya çalışmaktan vazgeçerek ve telefonunu almak için çantasına doğru koştu, ancak "Dört ay," dediğinde kaşlarını çattı.

"Dört ay nedir Devin?" diye sordu, kimi araması gerektiğini anlamaya çalışıyordu.

Bir acı nefesi duydu ve sonra, "Sana bir bebek verene kadar," dedi. Cenin pozisyonunda, kendini kavrarken bulmak için arkasına bakarken kaşlarını çatmasına neden oldu ve kafasında sözlerini tekrarlarken kaşlarını çatmasına neden oldu ve yaptığında...

"Aman Tanrım, Devin! Ne halt ettin sen?" diye sordu ve telefonunu çantasına bırakarak dondurucuya doğru koştu.

"Kuzenime bir iyilik yapması için yalvardım," dedi ama Charlie buzlukta bir kova buz alıp hızla onun için bir buz torbası hazırlarken acı dolu bir solukla sözlerini bitirdi.

"Anlamıyorum," diyen Charlie ona doğru koştu ve buz torbasını üzerine yerleştirmek için harekete geçti, ancak bunu kendisinin yapmasının muhtemelen daha iyi olacağına karar verdi.

"İyileşmen için iki hafta, sana bir bebek verebilmem için dört ay var," diyebildi Devin, sırt üstü dönüp buz torbasını pantolonunun önünden aşağı iterken ve yavaşça nefes verirken.

"Daha iyi misin?" Charlie alt dudağını dişlerinin arasında sıkarak sordu.

Ellerini yüzüne bastırırken başını sallayarak "Birazcık bile değil," dedi.

"Sadece dört saatliğine gitmiştin, Devin. Bu nasıl oldu?" Charlie, Advil almak için banyoya koşarken sordu.

"Vazektomiyi tersine çevirmek sadece iki saat sürdü. Ağrı kesicilerin etkisi düşündüğümünden biraz daha erken geçmeye başladı," dedi kadın odaya geri döndüğünde.

"Devin, ben-"

"Sana bir bebek vereceğim," dedi kararlı bir şekilde, kadın komodinden bir şişe su alıp koşarak onun yanına giderken.

"Neden böyle bir şey yaptığını anlamıyorum," dedi Charlie ve birkaç Advil'i onun eline tutuşturdu, ancak adam hapları onun elinden kapıp ağzına atıp kuru kuru yutunca sempati içinde kıvrandı.

"Çünkü seni seviyorum," dedi ve mırıldanarak "Bu daha iyi," diyerek yan yattı, ancak birkaç saniye sonra "Hayır, değil," diyerek tekrar sırt üstü yattı.

"Seni seviyorum Devin, ama bunu yapmana gerek yoktu," dedi, onu bu kadar acı içinde görmekten nefret ediyordu.

"Evleneceğiz ve bir çocuğumuz daha olacak," dedi Devin onun elini tutarken kararlı bir şekilde.

"Devin, ben-"

"Ayrıca bunu resmileştireceğiz. Kuzenim Garrett'a e-posta gönderdim ve evlat edinme belgelerini hazırlıyor," dedi ve elini güven verici bir şekilde sıktı.

"Gerçekten mi?" Charlie dudaklarının sulu bir gülümsemeye dönüştüğünü hissederek, "Gerçekten mi?" dedi.

"Gerçekten mi?" dedi Devin, kızın elini tutarak onu daha yakına çekti, böylece uzanıp yüzünü ellerinin arasına alabilecekti.

"Emin misin?" diye sordu, elini onun yüz ifadesinin üzerine koyarak gerçekten istediği şeyin bu olduğundan emin olmaya çalıştı.

"Kesinlikle," dedi Devin, onu öpebilmek için daha yakına çekerek, dudaklarını yavaşça onunkilere değdirdi.

"Kaç tane?" diye sorarak onun kıkırdamasına neden oldu.

"Sanırım iki, belki de üç kişiyi daha idare edebiliriz," diyerek onu gülümsetti.

"Öyle mi?" dedi dalgınca, kendini yavaşça o öpücüğe kaptırırken.

"Mmmhmm," dedi Devin, ellerini onun sırtında gezdirerek. "Sonunda benim olduğun sürece."

BÖLÜM 43



İki Hafta Beş Gün Sonra...

T Şapkaydı.

Boşanmak istiyordu, Devin otururken karar verdi. Orada, kendisi kanepenin diğer ucunda tek başına sıkışıp kalmışken, karısının çocuklarına ve evcil hayvanlarına sarılışını izlemek zorunda kaldığı için öfkeden kuduruyordu. Orada oturmuş, başparmağını parmağında gururla taşıdığı siyah alyansın alt tarafında dalgınca gezdirirken, bir şey acı bir şekilde netleşti.

Karısı onu öldürmeye çalışıyordu.

Son on dokuz gündür yaramaz küçük ellerini ondan uzak tutuyordu ve bu onu öldürüyordu. İlk başta bunu takdir etmiş ve hatta aptalca bir şekilde bunu onu sevdiği için yaptığını inanmıştı ama sonra doktor normal aktivitelerine dönmesine izin verdi ve...

Hiçbir şey.

Ne bir öpücük, ne bir okşama, ne de bir dokunuş onu bu lanet sefaletten kurtarmadı. En fazla yanağına bir öpücük kondurdu ve çocuklarına kendisinin iki katı öpücük kondurmasını izlemek zorunda kalmadan birkaç saniye önce hızlıca sarıldı. Yine de düğün gecelerinde olanları düşününce bu onu şaşırtmamalıydı...

O sırada biraz aciz durumda olduğu için, bunu başarmak için yardım istemek zorunda kalmıştı. Evlenmeden önce iyileşene kadar beklemeyi düşünmüştü ama kızın fikrini değiştirmesi riskini almak istemedi. Böylece, kendine saygısı olan her Bradford'un ondan önce yaptığı şeyi yaptı.

Gelinini kaçırmış.

Tamam, kaçırmak biraz abartılı olabilirdi çünkü gerçekte yaptığı, Ben ve T.J.'in yardımıyla çocukları sinemaya götüreceklerini söylemek ve sonra onun ikinci bir yer hakkında bir şeyler mırıldandığını duymamış gibi davranarak New Hampshire'a gitmekti. New Hampshire'a vardıklarında, onu arabadan çıkarıp adliyeye çekmek için utanmadan ikizleri kullanmış ve onu istediğı yere getirdikten sonra...

Ona, onunla evlenebileceğinden emin olmadığını, çünkü koridordan aşağı inecek enerjiyi bulacak kadar kendisine tapıldığını hissetmediğini söylemişti.

Bunu, düşün gününde ona tapınıldığını hissetmesi gerektiğini kabul etmesi ve onu kendisiyle evlenmeyi kabul edene kadar bir dolaba kilitlemesi izledi. Bu, onu sevdiğini ve ona taptığını ve onunla evlenmek için sabırsızlandığını itiraf edene kadar onu orada bırakmasına yol açtı. Onu evlenmek için sabırsızlandığına ikna ettikten sonra, onu yaşayan en mutlu kadın yapabilmek için serbest bıraktı.

Sulh Hakimi onları evlendirirken onun bakışlarını görmezden gelmiş ve önündeki geceye odaklanmıştı. Doktor ona izin vermemişti ama bunun onu durdurmasına izin vermemeye karar vermişti. Geceyi karısına onu ne kadar çok sevdiğini göstererek geçirmeyi planlamıştı ama karısının başka planlar yaptığını keşfetti; karısı ve çocukları otelin diğer yatağında birbirlerine sarılıp bütün gece Disney filmleri izlerken, kendisi orada yatıp kaynarken tek başına uyumasıyla sonuçlanan planlar.

Devin, surat asmasını umursamadan otururken, karısının çok kaba olduğuna karar verdi. Karısının surat asmasını umursamadığı iyice belirginleşince, canı sıkılıp biraz iş yapmaya karar verene kadar gözlerini karısından ayırmadı. Bu düşünceyle ayağa kalktı ve üst kata çıkmaya başladı, ancak kapısını kimin çaldığını öğrenmeye giderken iç çekerek arkasını döndü.

Kapıyı açtı ve-

"Bana borçlusun," dedi Ben, kanepeye doğru ilerlemeden önce kapının yanına bir duffle çantası bıraktı ve çocuklar onu yakaladığında hemen homurdandı.

"Neler oluyor?" Devin sordu, karısının ayağa kalkışını izledi, Bradford'un kulaklarının arkasını kaşımak için durakladı, sonra eğildi ve kıkırdayan her çocuğu yanaklarından öptü, sonra memnun bir iç çekişle arkasını döndü ve üst kata yöneldi, onu bir şey kaçırıp kaçırmadığını merak ederek orada bıraktı.

Kimsenin onu bilgilendirmeyi planlamadığı anlaşılınca Devin üst kata çıktı ve-

"Buraya bana tapmaya mı geldin?"

-Yatak odasına girdiğinde karısının yatakta, üzerinde sadece bir çarşafı yattığını görünce dudaklarının memnun bir gülümsemeye dönüştüğünü hissetti.

"Olabilir," diye mırıldandı, bakışlarını karısının üzerinde gezdirdi, yatak odasının kapısını arkasından kapatırken bir şeylerin peşinde olduğunu söyleyen sinsi küçük gülümsemeyi içine çekti. "Bana neler olduğunu anlatacak mısın?"

"Bana tapınman için sana bir fırsat veriyorum," dedi Charlie, başını sallayarak devam etmesini işaret ederken.

Devin kıkırdayarak botlarını çıkardı ve bir kenara fırlattı. "Çok cömertsiniz," dedi ve gömleğini çıkarmak için arkasına uzandı.

"Biliyorum," dedi, yastıklara yaslanıp onu izlerken.

"Ya Ben?" diye sordu kemerine uzanarak.

"Hafta sonu çocuklara bakmak için cömertçe gönüllü oldu," dedi ciddiyetle başını sallayarak.

"Gönüllü mü?" diye mırıldandı, dikkatini çeken kelimeye takılmıştı çünkü karısını ne zaman bir şeylerin peşinde olduğunu bilecek kadar iyi tanıyordu.

"Şantaj yapmak zorunda kalmış olabilirim, ama bunu yapmayı kabul ettiğine göre, bunun gönüllü sayılması gerektiğini düşünüyorum," diye açıkladı Charlie, pantolonunu çıkarırken dudakları seğiriyordu.

"Anlıyorum," dedi Devin boxer'ını aşağı iterken. "Bilmem gereken başka bir şey var mı?"

"Ayrıca önümüzdeki hafta sonu da onlara bakmaya gönüllü oldu," dedi ve uzanıp üzerini örten çarşafı tutarken dudaklarının seğirmesine neden oldu.

"Çok cömert davrandı," dedi adam çarşafı yavaşça üzerinden çekip onu aklını başından alan her bir kıvrımı ortaya çıkarırken.

"Öyle değil miydi ama?" diye mırıldandı memnun bir iç çekişle, orada uzanmış tapınılmayı beklerken, ki bu onun yapmaktan çok mutlu olduğu bir şeydi.

EPİLOG



Altı Ay Sonra...

"Y Bize bir bebek sözü vermiştin," dedi Abbi suçlayıcı bir bakışla.

Devin banyonun önünde volta atmaya devam ediyor, onu delirtmeyi seven başka bir çocukları olup olmayacağını öğrenmek için bekliyordu.

"Çok acımasızsınız," dedi Devin, kıkırdayarak ve yavaşça nefes vererek banyoya dönüp Ben'in ağzına bir cips atarken hamilelik testine baktığını gördü.

"Eee?" Devin gayri resmi kayınbiraderinin haberi vermesini beklerken ensesini ovuşturarak sordu.

"Hâlâ geri sayım devam ediyor," dedi Ben, ağzına bir cips daha atarken Devin omzunun üzerinden karısının gözlerini Noel için yaptığı gardırobun üzerinde gezdirdiğini gördü.

"Vazgeçtin mi?" diye sordu Charlie'nin yanına giderek.

Charlie ona gülümseyerek "Asla," dedi. uzandı ve Bradford'un kulaklarının arkasını kaşıdı.

"Sana gizli bölmelerin nerede olduğunu söylemeye hazırım," dedi kollarını karısına sararken ve

"Bir bedel karşılığında" diye eklemeyen önce boynunun yan tarafını öpebilmek için onu daha yakına çekti.

Charlie kararlı bir şekilde başını sallayarak, "Bir yolunu bulacağım," dedi ve parmaklarını adamın yan tarafına oyduğu Kelt deseninin üzerinde gezdirdi.

"Emin misiniz? Sana söylemek çok kolay olurdu..." Devin, sonunda teslim olmak için ne kadar cazip olduğunu bildiğinden, sözlerini yarıda bıraktı.

Gardırobu ona vereli sekiz ay olmuştu ve şimdiye kadar gardırobun içine yerleştirdiği gizli bölmelerden hiçbirini nasıl açacağını bulamamıştı. Ona nerede olduklarını söylemeyi teklif etmişti ama karısı onları kendi başına bulmaya kararlıydı.

Bir duraklama oldu ve sonra...

"Bana neye mal olacak?" diye sordu ve onunla yapmaktan hoşlanacağı onca şeyi düşündükçe sıırttı. Ailesi hafta için şehirde olduğundan, muhtemelen hafta sonu için çocukları almalarını sağlayabilirdi, böylece karısıyla biraz kaliteli zaman geçirebilirdi.

Bu bir-

"Sana gösterebilirim anne," dedi Dustin, uzanıp Kelt tasarımını iterken aynı anda dolap kapağını açtı, kolu serbest bıraktı ve Devin'in gözlerini küçük haine dikmesine neden oldu.

Küçük bir tıkırtı yan panelin serbest kalmasına eşlik etti ve Charlie gülümseyerek eğilip Dustin'i onun olması gereken bir öpücükle ödüllendirdi. "Teşekkür ederim, tatlım."

"Bir şey değil anne," dedi Dustin, Devin'in gözlerini oğluna dikmesine neden olan kendini beğenmiş bir gülümsemeyle.

"Hain," diye mırıldandı Devin, Charlie'nin yan paneli sonuna kadar açmasını ve onun için oraya yerleştirdiği, aslında bulmasını hiç beklemediği Noel kartını ortaya çıkarmasını izlerken.

"Nedir bu?" Charlie ona sorgulayan bir bakış atarak sordu.

"Aç şunu," dedi Devin usulca, duvara yaslanıp onu izlerken, onu ne kadar sevdiğini anlayacağı anı bekliyordu.

Mektubu yazdığında onsuz yaşamayı çoktan kabullenmişti ama muhtemelen hiç okumayacağını bilse de onu ne kadar sevdiğini söylemekten kendini alamamıştı. Onu ne kadar çok sevdiğini kelimelere dökmek gecenin büyük bir bölümünü almıştı.

Charlie ona meraklı bir bakış fırlatarak zarfı elinde evirip çevirdi ve açtıktan sonra yere bakarak adamın içine yerleştirdiği kağıt parçasını çıkardı ve-

"Aman Tanrım," diye mırıldandı sulu bir gülümsemeye gözleri yaşarırken ve yazdıklarını okurken karşısına çıkacak tüm sevgi ve hayranlığa kendini hazırladı ve-

"Teşekkür ederim, tatlım!" Devin ne olup bittiğini merak ederek orada dikilirken, Charlie uzanıp Dustin'i kollarının arasına alarak bir çırpıda çıkmayı başardı.

"Bir şey değil, anne!" Charlie yanağına kocaman bir öpücük kondururken Dustin sevimli bir gülümsemeye "Rica ederim anne," dedi.

"Test tamamlandı," dedi Ben odaya girip kendini yatağın üzerine atarken, Devin olanları anlamaya çalışırken sıkılmış görünüyordu.

"Neden benim öpücüklerimi alıyor?" diye sordu Charlie banyoya gitmeden önce, "Çok tatlıydı," diye mırıldanarak katlanmış kâğıt parçasını onun eline bırakırken.

"Bu arada olumlu," dedi Ben, ancak bir saniye sonra Abbi üzerine atlayınca kıkırdadı.

"Bir bebek mi? Gerçekten mi? Bir bebeğimiz olacak!" dedi küçük kızı heyecanla, Devin elindeki katlanmış kâğıt parçasını açarken dudaklarının kocaman bir sırıtışa dönüştüğünü hissetti, ancak bu gülümsemenin, kâğıdın üzerine pastel boyayla düzgünce yazılmış kelimeleri okuduğunda yavaşça öldüğünü hissetti.

Sen dünyadaki en iyi annesin. Seni seviyorum!
Sevgiler,
Dustin

Gözleri kısılan Devin başını kaldırdığında Dustin'in sinsi bir gülümsemeyle onu izlediğini gördü: "İşte bu yüzden dünya hâkimiyeti için biçilmiş kaftan değilsin." Dustin banyodan çıkan Charlie'ye sarılmak için koşmadan önce ona göz kırptı ve Devin'i oğlunun bir gün kendisini gerçekten ıssız bir adaya bırakacağından korkmuş bir halde öylece bıraktı.

O zaman bu o kadar da kötü olmayabilir, diye düşündü Devin yanına gidip güzel karısını kollarının arasına alırken ve onu da yanında götürmesi gerektiğine karar verdi çünkü onu bırakmasının hiçbir yolu yoktu.



SONUNDA OKUDUĞUNUZ İÇİN TEŞEKKÜR EDERİM. Umarım siz de Devin ve Charlie'nin hikâyesini okurken en az benim kadar keyif almışsınızdır. Onların hikâyesini okumak için ayırdığınız zamana gerçekten minnettarım. Eğer vaktiniz varsa ve Sonunda ya da diğer Cehennemden Gelen Komşu Romanları hakkında bilgi vermek isterseniz, gerçekten minnettar olurum. Teşekkür ederim!

Son çıkan kitaplarımdan, ücretsiz indirmelerimden veya her hafta bültenim aracılığıyla yayınladığım haftalık Günlüklerimden haberdar olmak isterseniz, bunu buradan yapabilirsiniz:

R.L. Mathewson Haber Bülteni

için yapmak Tabii ki o sen Yapma.

Bayan herhangi biryayınlar, promosyonlar veya ücretsiz kitaplar için lütfen beni [BookBub](#)'da takip edin.

Eğlenceli paylaşımlar, memler ve duyurular için [Facebook](#)'taki yazar sayfamda bana katılabilirsiniz,

Bunu buradan yapabilirsiniz ve tabii ki [R.L. Mathewson FB](#) topluluğunun bir parçası olmak ve diğer inanılmaz harika okuyucularla tanışmak istiyorsanız, bunu buradan yapabilirsiniz.

CEHENNEMDEN BAŞKA BİR NOEL'E GİZLİ
BAKİŐ

PROLOGUE

Yirmi Yıl Önce...

"Bunu neden yapıyorsun?"

En iyi arkadaşı ve bebekliklerinden beri yemeğini çalan Sean James, yerden elektrik bandı rulosunu alırken, "Meseleleri kendi ellerimle hallediyorum," dedi, ancak bu kararını yeniden düşündü ve onun yerine bungee ipini aldı.

"Sen neden bahsediyorsun?" Ellerini kaldırmasını işaret ettiğinde Cayley kaşlarını çatarak sordu.

Sean dikkatini kızın ellerini birbirine bağlamaya verirken, "Hareket etmen gerek," dedi.

"Neden hareket etmek zorundayım?" diye sordu, Sean'ın babasının kamyonundan aldığı yeşil ve siyah bungee ipini bileklerine sarmaya devam edişini izlerken.

"Çünkü artık komşu olamayız," dedi Sean üzgün bir şekilde başını sallayarak, bungee halatının tamamını kızın bileklerine dolamayı bitirirken. İşi bittiğinde memnun bir iç çekişle ayağa kalktı ve ona merak ettiği büyük karton kutuya girmesini işaret etti.

İstediklerini yapana kadar ona başka bir şey söylemeyeceğini bilen Cayley, dizlerinin üzerine çökmeye çalışırken bir iç çekişi bastırdı, ancak bacakları işbirliği yapmayı reddedince acı dolu bir homurtuyla yüzüstü düştü. Başını çevirip Sean'ın etrafından dolaşp onu içeri itmeden önce büyük karton kutuyu yan yatırmasını izlerken uzun süre acı çeken bir iç çekti.

Cayley, James'in kardeşlerinden birini seçebilecekken neden onu seçtiğini merak ederek, onun yerine kardeşlerinden birini en iyi arkadaşı olarak seçmeliydi, diye düşündü.

Biri hariç, Bryce'ın kendisinden nefret ettiğinden oldukça emin olduğu için değıştirdi. Muhtemelen bu konuda endişelenmesi gerekiyordu ama şu anda endişelenmesi gereken başka şeyler vardı, onu kaçırmaya çalışan çocuk gibi.

"Neden komşu olamıyoruz?" Cayley, Sean'ın uzanıp başka bir kutu almasını izlerken sordu, bu daha küçüktü ve onu daha yakına sürükledi.

"Çünkü seninle evlenemem," dedi Sean acı dolu bir iç çekişle ve küçük kutudan bir battaniye alıp onunla birlikte kutuya itti.

Cayley küçük kutudan birkaç boyama kitabı, bir şişe su, iki şişe mavi Gatorade, bir avuç protein barı ve bir kumdan kale kovası alıp onunla birlikte kutuya tıkarırken, "Ama ben seninle evlenmek istemiyorum," dedi.

"Önemli değil, çünkü yeni bir ev istemen için seni Noel Baba'ya gönderiyorum," dedi Sean başını sallayarak ve ayağ a kalkıp kutuyu tutarak ters çevirdi.

"Senden gerçekten nefret ediyorum," diye mırıldandı Cayley, hareketiyle boyama kitapları ve protein barları yüzüne çarptığında.

"Hayır, bilmiyorsun, bu yüzden bunu yapıyorum," dedi uzun süre acı çekerek, boyama kitaplarını yüzünden iterken, kutuya bir battaniye daha attığında iç geçirdi.

"Senden nefret etmediğim için mi beni Noel Baba'ya gönderiyorsun?" Cayley daha rahat etmek için çabalarken sordu, ancak bu hareket Gatorade şişelerinden birinin arkasına sıkışmasına neden olunca derin bir iç çekti.

"Bradfordlar komşularıyla evlenir," dedi Sean, sanki bu her şeyi açıklıyormuş gibi sert bir baş hareketiyle.

"Baban yapmadı," derken bile, buraya gelirse ona bir köpek yavrusu vereceğini vaat ettiğinde neden ona inandığını merak etmekten kendini alamıyordu.

"Sean omuz silkerek, Laura Teyze'nin daha önce evine bıraktığı unlu mamullerle dolu Tupperware kabını aldı ve onunla birlikte kutuya sokmaya gitti, ancak bu kararını yeniden düşündü, kapağı geri çekti ve kapağı kapatıp kollarına sokmadan önce kırmızı kremalı çikolatalı bir keke yardım etti.

"Bunun hakkında konuşabilir miyiz?" Cayley umutlu bir gülümsemeyle sordu ama adam başını sallayıp elindeki kekle uzanmasını işaret edince gülümsemesi hemen kayboldu.

"Hadi gidelim," dedi Sean, bir kez daha uzanmasını işaret ederek, kekin son lokmasını ağzına attıktan sonra dikkatini tekrar kutuya verdi ve-

Sean, "Kaseti unutmuşum," dedi ve derin bir iç çekerek ondan kutuya, oradan da arka kapıya doğru baktı.

Sean bir sonraki hamlesini düşünürken dikkatini tekrar ona verdiğinde Cayley ciddiyetle başını sallayarak, "O zaman gidip alsan iyi olur," dedi.

"Belki de onun yerine çivi tabancasını almalıyım," dedi, paniklememek için elinden geleni yaparken alt dudağını dudağının arasında endişelendirerek.

"Bu kulağa daha iyi bir fikir gibi geliyor," diye bir şekilde ağzından zorla çıkarmayı başardı, sonra boğazını temizledi, yer değiştirdi ve bir kez daha umutlu bir gülümsemeye yöneldi.

"Muhtemelen zımba tabancasını da almalıyım," dedi Sean, aşağı uzanıp unlu mamullerle dolu Tupperware kabını alırken ve bir brownie'ye yardım ettikten sonra onu tekrar kollarına iterken düşünceli görünüyordu. "Ve daha fazla koli bandı."

Cayley masum görünmek için elinden geleni yaparken, "Asla yeterince koli bandına sahip olamazsın," diye mırıldandı.

"Hayır, yapamazsın," diye dalgınca mırıldandı Sean, brownie'sinden bir ısırık alırken, bir dakika daha onu düşündü ve tam da onun

Elektrikli bantla şansını deneyecekti, brownie'nin son lokmasını ağzına atarken kendi kendine başını salladı ve "Burada kal," diye mırıldanarak arka kapıya yöneldi.

"Elbette," dedi Cayley, Sean'ın oturma odasından geçip arka kapıya doğru ilerleyişini izlerken, durup ona görmezden gelmeyi seçtiği bir uyarı bakışı fırlattı.

"Burada kal," diye ısırdı son bir kez, arka kapıyı açıp gitmeden önce ve kapıyı arkasından kapattı. Cayley yavaşça nefes vererek kutudan çıkmak için hareketlendi ama burada kiminle uğraştığını hatırladı ve kendini orada oturmaya zorladı, birkaç saniye sonra arka kapı yavaşça açılıp Sean kapı aralığında dikilmiş, kısık gözlerle onu izlerken ortaya çıkınca ifadesini boş tuttu.

"Bu gerçekten güzel bir kutu," diye mırıldandı Cayley, kurabiyelerini bir daha asla paylaşmayacağı çocuğun kapıyı yavaşça kapatmasını izlerken ciddiyetle başını salladı, bakışları sonunda kapı kapanana ve poposunu hareket ettirme zamanı gelene kadar onunkinden hiç ayrılmadı.

Cayley ayağa kalkmaya çalışırken, "Aptal kutu," diye homurdandı, ancak vazgeçti, omzunu yan tarafa çarptı ve bir şişe Gatorade kafasına çarptığında acı içinde homurdandı.

Bir gün bunu ona ödetmeye yemin eden Cayley bileklerini çözdü, bant yerine bungee ipi kullandığı için şükretti, bungee ipini bir kenara itti, ayağa kalktı ve kaçmaya başladı, ancak burada kiminle uğraştığını hatırladı ve önce ikramların bulunduğu tupperware'i kaptı. Koordine olamayan bacakları onu ön kapıya kadar taşıyabildiği kadar hızlı koştu ve-

Hemen en iyi seçeneğinin üst kata koşmak ve ön kapının açıldığını gördüğünde bulabildiği ilk müsait yatağın altına saklanmak olduğuna karar verdi. Kararını veren Cayley üst kata koştu, koridorda koşarken paniklememek için kendini zor tuttu ve çimento duvara çarpmış gibi hissetti. Tökezleyerek geri dönen ve kuşkusuz biraz sersemleyen Cayley

Kendini, ona dik dik bakmayı gerçekten seviyor gibi görünen iri adama bakarken buldu.

Boğazını temizleyen Cayley, elindeki büyük Tupperware kabını merdivenlere doğru uzatarak zayıf bir sesle, "Çivi tabancasını almak için dışarı çıktı," diye mırıldanırken Bay James'in gözlerinin kendisine kaydığını gördü ve belki de şansını kutuda denemesinin daha iyi olacağına karar verdi.

Bay James gözlerini ondan ayırmadan uzandı ve sağındaki yatak odasının kapısını açtı. Cayley dağınık yatak odasına doğru ilerlerken "Çok yaşa," dedi ama Bay James Tupperware kabını elinden alınca homurdandı. Onu tekrar köşeye sıkıştırmayı başarırca Sean'ın dikkatini dağıtmak için kullanmayı umuyordu, ama sorun değil, iyiden de öte, dedi Cayley kendi kendine, alışık olmadığı dağınık odayı ve-

Büyük evin bir yerlerinde başka bir kapının kapandığını duyduğunda orada durarak değerli saniyelerini boşa harcadığına karar verdi ve önündeki yatağın altına daldı. Bunu bir beyzbol topunun, kramponların ve bir çatalın üzerine düştüğünde acı dolu bir homurtu izledi. Her şeyi yolundan iten Cayley hızla yatağın altına girdi ve tam yatak odasının kapısı tekrar açılırken kendini duvara sıkıca bastırdı.

Kendisini Kuzey Kutbu'na göndermeye kararlı dengesiz çocuk olmaması için dua eden Cayley, kaçmayı düşünürken sertçe yutkundu, ancak yatağa ağır biri düşüp onu bir iniltiyi ısırmaya zorladığında olduğu yerde iyi olduğuna karar verdi. Yataktaki her kimse daha rahat etmek için kayarak yatağın üzerine bastırmasına neden olduğunda kendini duvara daha sıkı bastırmak zorunda kaldığında, Bay James'in oğullarını ne kadar beslediğini merak etmesine neden oldu.

Bu kesinlikle kötü bir fikirdi.

Belki de o-

"Sean neden babamın atölyesine giriyor?" Craig tam da Cayley'nin babasının atölyesine girmeye karar verdiği sırada sordu.

olduğu yerde iyiydi.

"Hiçbir fikrim yok, ama muhtemelen yandaki küçük baş belasıyla bir ilgisi vardır," dedi Bryce, Cayley ağzını açıp sessiz bir homurdanmayla kapatırken derin bir iç çekerek, çünkü bunu gerçekten tartışamazdı.

Craig kıkırdayarak, "O kadar da kötü değil," dedi.

Bryce, "Senin için söylemesi kolay, seni takip etmiyor," diyerek Cayley'nin kaşlarını çatmasına neden oldu.

Ağır bir iç çekişin ardından, "Seni takip etmiyor," dedi Craig ve Cayley başını sallayarak onayladı.

"O zaman ne yapıyor?" Bryce tekrar yatağın üzerinde kıpırdandı ve önüne bakarken bir homurtuyu ısırmaya zorladı.

"Yatağının altında saklanıyorsun," anonsu Cayley'nin yattığı yerde sertçe yutkunmasına neden oldu, saniyeler sonra yatak gıcırdayınca irkildi ve-

"Olamaz!" Cayley, bir elin ayak bileğini sardığını hissettiğinde ve kendisini, onu gördüğüne hiç de sevinmemiş gibi görünen bir çocuğa doğru sürüklenirken bulduğunda kelimeleri zar zor çıkarabildi.

